

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
PETA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Treći dan rada
8. decembar 2017. godine

(Sednica je počela u 10.05 časova. Predsedava Đorđe Milićević, potpredsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDAVAJUĆI: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Pete sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2017. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 109 narodnih poslanika, odnosno da su prisutna najmanje 84 narodna poslanika i da postoje uslove za rad Narodne skupštine.

Obaveštavam vas da je narodni poslanik Nataša Mihajlović Vacić sprečena da prisustvuje sednici.

Prelazimo na tačke 1–31. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

– PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2017. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2017. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOŠLJAVANJE ZA 2017. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA I DOPUNAMA FINANSIJSKOG PLANA REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2017. GODINU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU;

– PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2018. GODINU SA PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2018. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2018. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2018. GODINU I PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOŠLJAVANJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DODATU VREDNOST;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DOPRINOSIMA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REPUBLIČKIM ADMINISTRATIVNIM TAKSAMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ROKOVIMA IZMIRENJA NOVČANIH OBAVEZA U KOMERCIJALNIM TRANSAKCIJAMA;

– PREDLOG ZAKONA O SPREČAVANJU PRANJA NOVCA I FINANSIRANJA TERORIZMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O OGRANIČENJU RASPOLAGANJA IMOVINOM U CILJU SPREČAVANJA TERORIZMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O REGULISANJU JAVNOG DUGA REPUBLIKE SRBIJE PO OSNOVU NEISPLAĆENE DEVIZNE ŠTEDNJE GRAĐANA POLOŽENE KOD BANAKA ČIJE JE SEDIŠTE NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE I NJIHOVIM FILIJALAMA NA TERITORIJAMA BIVŠIH REPUBLIKA SFRJ;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (ZAJAM ZA RAZVOJNE POLITIKE U OBLASTI UPRAVLJANJA RIZICIMA OD ELEMENTARNIH NEPOGODA SA OPCIJOM ODLOŽENOG POVLAČENJA SREDSTAVA) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O ZAJMU (PROGRAM UNAPREĐENJA EFIKASNOSTI I ODRŽIVOSTI INFRASTRUKTURE) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I MEĐUNARODNE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I KANCELARIJE UN ZA PROJEKTNE USLUGE U VEZI SA OTVARANJEM KANCELARIJE UN ZA PROJEKTNE USLUGE U BEOGRADU, U REPUBLICI SRBIJI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU;

– PREDLOG ZAKONA O FINANSIJSKOJ PODRŠCI PORODICI SA DECOM;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOŠLJAVANJU I OSIGURANJU ZA SLUČAJ NEZAPOSLENOSTI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOŠLJAVANJU STRANACA;

– PREDLOG ZAKONA O ZAPOSLENIMA U JAVNIM SLUŽBAMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U AUTONOMNIM POKRAJINAMA I JEDINICAMA LOKALNE SAMOUPRAVE;

– PREDLOG ZAKONA O PLATAMA SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA U ORGANIMA AUTONOMNE POKRAJINE I JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O UREĐENJU SUDOVA;

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 48. ZAKONA O IZVRŠENJU I OBEZBEĐENJU („SLUŽBENI GLASNIK RS“ BR. 106/15 I 106/16 – AUTENTIČNO TUMAČENJE);

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2017. GODINU.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da prisustvuju sednici svi članovi Vlade sa svojim saradnicima.

Nastavljamo rad po redosledu narodnih poslanika prema prijavama za reč u zajedničkom načelnom i jedinstvenom pretresu o predlozima akata iz tačaka od 1. do 31. dnevnog reda.

Reč ima narodni poslanik Muamer Zukorlić.

Izvolite.

MUAMER ZUKORLIĆ: Dame i gospodo, poštovani prisutni, narodni poslanici Bošnjačke demokratske zajednice će glasati za zakon o budžetu zato što smo se uverili da je uložen značajan trud za unapređenje ovoga zakona u odnosu na prošlu godinu, svakako u skladu sa realnim mogućnostima.

Želim takođe pozdraviti činjenicu da će značajna sredstva biti izdvojena za gasovod od Aleksandrovcu preko Brusa, Raške, Novog Pazara do Tutina, što je izuzetno važno i čime će se, nadam se, ovaj projekat i okončati do 2019. godine, kako je najavljeno.

Takođe, želim skrenuti pažnju na puteve Novi Pazar – Tutin i Novi Pazar – Sjenica zbog činjenice da su prošlogodišnjim Zakonom o budžetu bili uvršteni u budžet, međutim, ove godine ih nema. To je moje pitanje nadležnom ministarstvu – zašto i ove godine ova dva putna pravca nisu predviđena zakonom o budžetu? Iako sam delimično informisan da postoje značajni problemi na samom terenu, te da opštine, odnosno Gradska uprava u Novom Pazaru i opštinske uprave u Tutinu i Sjenici nisu izvršile deo svog domaćeg zadatka, vezano za imovinskoppravne odnose i trasu kojom treba da prođu ova dva putna pravca, to nije razlog da se ove dve stavke izbace iz budžeta. Mislim da bi Vlada morala uložiti dodatni napor da se preko ovih lokalnih uprava ostvari ono što je potrebno i da se konačno krene sa izgradnjom ova dva putna pravca, jer su u pitanju dva puta koja su u stanju koje se prosto ne može zamisliti, a svedoci smo i da vrlo često ovi putevi odnose mlade živote.

Želim takođe pozdraviti činjenicu da je budžet predvideo i investiciju za transfernu stanicu u okviru sistema upravljanja otpadom kod Nove Varoši, što je radosna vest za nas koji živimo na području Sandžaka, pogotovo u tom delu. Ne znam da li postoji neki drugi deo ove zemlje gde imate u prečniku od tridesetak kilometara tri ogromne divlje deponije. Kada se vozite od Sjenice prema Novoj Varoši, na tom putu vas susreću razni lešinari, psi lualice, prosto, u pitanju su deponije na tako opasnim mestima, koje predstavljaju ekološku katastrofu, tako da verujem da će ova transferna stanica kod Nove Varoši značiti veliki iskorak.

Što se tiče sredstava izdvojenih za projekte dijasporu, i to želim da pozdravim. Međutim, ono što se da primetiti u obrazloženju, imamo sredstva koja se isključivo odnose na tzv. srpsku dijasporu, odnosno Srbe izvan Srbije. Želim da skrenem pažnju da među građanima ove zemlje koji žive u dijaspori ima preko stotinu hiljada ljudi bošnjačke nacionalnosti sa područja Sandžaka. Mislim da ima i pripadnika drugih nacionalnih zajednica. Dakle, i po ustavnim odredbama o ravnopravnosti i po osnovnim ljudskim načelima, mislim da je jako važno, kao što težimo punoj integraciji svih građana bez obzira na etničku i nacionalnu pripadnost u ovoj zemlji, da ih integrišemo unutar zemlje, da nađemo načina da deo sredstava podrži i projekte u dijaspori za pripadnike bošnjačke nacionalne zajednice.

Po pitanju Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom želim podržati iskorake koji su predloženi ovim zakonima, koji će dati izvesnu podršku majkama koje rađaju, iako smatram da je to nedovoljno. Majke se moraju početi tretirati u ovoj zemlji ne kao neko kome se daje pomoć već kao strateška vertikala demografskog opstanka ove zemlje i svih građana na ovom prostoru. Zato očekujem da se u budućim projektima i zakonima još značajnije istupi u tom smeru, bez ograničenja, bez kalkulacija, do četvoro. Majke su heroji, majke su glavni nosioci budućnosti i moraju imati značajniju i neograničenu podršku. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Zukorliću.

Gospodine Milojičiću, povreda Poslovnika?

Izvolite.

RADOSLAV MILOJIČIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Znam da niste krivi, ali vi ste u ovom trenutku predsedavajući. Mislim da nije dovoljno ozbiljna rasprava o budžetu, najvažnijem zakonu u jednoj godini, kojoj ne prisustvuje ministar finansija a, pritom, ne prisustvuje ni premijerka. Mislim da bi bar jedno od njih dvoje bilo u obavezi da prisustvuje današnjoj sednici. Znam da gospodin Vulin, kao ekspert za sve i svašta, može da odgovara o budžetu, ali zaista mislim da nije primereno da ni ministar finansija ni premijerka ne budu na

današnjem zasjedanju. Možete li da nam kažete da li ćemo nastaviti ovako ili ćemo sačekati ipak nekog od njih dvoje da dođe i prisustvuje najvažnijoj sednici u jednoj godini?

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Milojičiću.

Obrazlažući povredu Poslovnika rekli ste da povredu Poslovnika mogu da učinim ja, ali s obzirom na pitanje koje ste postavili, daću vam odgovor.

Vlada je obavestila Skupštinu da su ovlašćeni predstavnici kada je reč o ovoj jedinstvenoj načelnoj raspravi svi članovi Vlade. Tu informaciju ste dobili uz Predlog budžeta, precizno i konkretno, mislim, na prvoj strani uz Predlog budžeta za 2018. godinu. Trenutno sednici prisustvuje dvanaest ministara i naravno da imamo uslove za nastavak rada.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem vam.

Gospodine Komlenski, vi ste želeli da se javite po povredi Poslovnika. Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Uvaženi predsedavajući povređeni su članovi 103, 108 i 109.

Na povredu člana 103. niste mogli da utičete, ali ste, s obzirom na to da je klasična zloupotreba Poslovnika u pitanju, bili dužni da primenite odredbu čl. 108. i 109, jer se konstantna zloupotreba Poslovnika od strane veštaka za sitan i krupan kriminal iz Smederevske Palanke ponavlja iz sednice u sednicu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Komlenski.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika ili ne? (Ne.)

Povredu Poslovnika, narodni poslanik Saša Radulović.

Izvolite.

SAŠA RADULOVIĆ: Članovi 105. i 106, govornik je upravo nazvao drugog poslanika sitnim lopovom. Valjda, predsedavajući, razumete da tako nešto ne bi smelo da se dešava u Narodnoj skupštini i da bi trebalo da koristite taj poslovnik kad god bilo koji poslanik, bilo da se radi o vladajućoj većini ili opoziciji, iskoristi ovakve reči. Zaista nije primereno. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Raduloviću, ne znam i ne vidim razlog zašto ste se vi javili i ukazali na povredu Poslovnika i zašto ste prepoznali narodnog poslanika. Nisam shvatio da se gospodin Komlenski obratio bilo kome imenom i prezimenom, tako da smatram da nisam učinio povredu Poslovnika u konkretnom slučaju.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Da.) Zahvaljujem, gospodine Raduloviću.

Nastavljamo sa radom. Reč ima narodni poslanik Sonja Pavlović.

Izvolite.

SONJA PAVLOVIĆ: Hvala.

Pozdravljam sve članove Vlade koji su danas ispoštovali Skupštinu. Smatram da nije primereno što ostali nisu došli, naročito ministar finansija i premijerka Brnabić. Verovatno se slavilo zbog Zvezde do rano ujutru pa nisu uspeli da stignu.

Ujedno bih želela da pitam ministre koji su prisutni da li im je malo neprijatno što su svi ovi zakoni „zgužvani“ u jednu raspravu. To su zakoni koje su oni potpisali i smatram da bi trebalo da imaju dostojan tretman.

Ja bih veoma rado prigrlila jučerašnji stav gospodina Vujovića da smo na pravom putu, međutim, u ovom budžetu zaista vidim samo sledeće, evo mog sublimata budžeta.

Takođe, gospodin Vujović je izjavio da je ovo razvojni budžet. Da li to znači da je činjenica da će ovim budžetom 657,7 milijardi dinara da se zaduži Srbija u 2018. godini kako bi finansirala budžetski deficit... Pretvorila je dug „Srbijagasa“ i „Petrohemije“ u javni dug u iznosu od 64 milijarde evra. Pedeset dve milijarde dinara je za kapitalne projekte saobraćajne infrastrukture, bez obzira na to da li je drumski ili železnički saobraćaj, i to kao da su oni na početku realizacije, a odobreni su toliki ino zajmovi u kojima je zajmoprimac pre svega Ministarstvo za građevinarstvo i infrastrukturu. Da li to znači da smo nagradili nezasluzne zbog kašnjenja i probijanja rokova?

Budžet Ministarstva odbrane – sedamdeset milijardi dinara, kao da se spremamo za rat i još uvek važi izjava Josipa Broza da se spremamo za rat kao da će biti sutra a nadamo se da ga nikada neće biti.

Gospodine Vulin, mi ne želimo da se spremamo za rat. Naprotiv, želimo da uložimo u zaštitu životne sredine. A ne znam ni zašto ste formirali to ministarstvo kada je ono dobilo minimalna sredstva. Želimo da uložimo u prirodne resurse, kod Ministarstva poljoprivrede, vode i šume. Želimo da uložimo u bezbednost da ne bi došlo do stravičnih posledica zbog elementarnih nepogoda. Poplave iz 2014. godine nismo zaboravili, i u tom pravcu se zaista ništa nije uradilo.

Budžet od trideset milijardi dinara koliko je uloženo za usluge po ugovoru, apsolutno ne mogu da shvatim. Da li su to usluge za partijske kadrove koji su po svim ministarstvima postavljeni i na taj način se isplaćuju a formalno nismo zaposlili ljude?

Zatim, gondola u Beogradu. Beograd ima puno toga što nije uradio vezano za „Beograd na vodi“ a preuzete su ugovorne obaveze, a mi pravimo gondolu kao još jednu od predizbornih igračaka.

Zato želim da poručim građanima Srbije sledeće i da sumiram: javni dug Republike Srbije je 24 milijarde evra, od čega je devet napravljeno u poslednjih šest godina. Drage građanke i građani Srbije, po svim ovim kreditima koji se dižu, garanti, žiranti i hipotekarni dužnici ste vi, vaša deca, vaši unuci i vaše penzije, vaši uplaćeni doprinosi za zdravstvo, penziono osiguranje i osiguranje od nezaposlenosti, vaši porezi i kompletan PDV iskazan na vašim dnevnim računima koje sa mukom izmirujete. Probudite se, građani Srbije, krajnje je vreme. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Pavlović.

Reč ima narodni poslanik Ana Karadžić.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem.

Kao i svake godine, došlo je vreme da sumiramo rezultate, poštovani predsedavajući, članovi Vlade, poštovani narodni poslanici. To danas možemo učiniti sa osmehom na licu zato što su rezultati ove vlade prikazani u budžetu koji je pred nama.

Suficit od sedamdeset šest milijardi dinara na celokupnom republičkom nivou i devedeset na nivou države zaista pokazuje efikasnost ove vlade.

Ono što je ulagano, investicije koje su rađene, rađene su u pravom su pravcu jer imamo mnogo nižu nezaposlenost, nova radna mesta, otvorene su fabrike, a mnogo je uloženo u infrastrukturne projekte poput Koridora 10, gde je uloženo više od jedne milijarde evra.

Ono što je takođe važno za nas, za građane, trenutno je najvažnije što je javni dug smanjen i što je sprovedena fiskalna konsolidacija, te možemo da povećamo plate i penzije, koje su morale u nekom trenutku da budu smanjene.

Mi iz Pokreta socijalista, gde god se nalazili, uvek moramo da se borimo za socijalnu pravdu. Tako je naš predsednik, ministar Aleksandar Vulin, za vreme svog mandata kao ministar rada napravio zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom. Danas je taj zakon pred nama. Za nas kao žene veoma je važan – po kom god ugovoru da radimo, bilo da je ugovor o delu, ugovor o privremenim i povremenim poslovima, bilo da se radi o vlasnicima poljoprivrednih gazdinstava, imamo mogućnost i pravo da ostvarimo porodijsko bolovanje, odnosno da dobijemo naknadu za to. Ono što je važno jeste što sav novac ide direktno na račun nas žena, korisnika, te ne može biti zloupotrebljen i ne može da kasni.

S druge strane, od kada je naš predsednik ministar odbrane budžet je veći nego ikada od 2000. godine, povećan je za 11,6 milijardi, a trostruko je povećana suma koja se odnosi na oružanje i opremu.

Ono što je takođe važno za nas koji se bavimo socijalom jesu ljudi, vojska. Vojsku čine ljudi. Iz tog razloga plate će biti povećane za 10%, planirana je izgradnja vojnih stanova, planirano je da se dobavi nova oprema. Sve to će povećati moral i borbenu gotovost Vojske. Na taj način mi ćemo uspeti da dođemo do našeg cilja, a to jeste vojno neutralna država, to jeste jaka i snažna Vojska, koja će moći da brani našu državu.

Zbog dobrog i domaćinskog odnošenja prema budžetu danas imamo povećanje penzija od 5%. Mnogi iz opozicije rekli bi kako treba vratiti penzije na staro, ali mi kažemo da će ovim povećanjem od 5% za većinu penzionera penzije biti veće nego one koje su bile pre smanjenja.

Zašto su, nažalost, plate i penzije smanjene? Sve je to rezultat pljačkaških privatizacija prethodne vlasti, sve je to rezultat nedomaćinskog odnošenja prema budžetu. Moram da navedem samo neke primere kako je budžet korišćen, jer smo danas čuli kako ministar Vulin zna sve i svašta.

Istina je da zna sve i svašta i zato je efikasno vodio Kancelariju za Kosovo i Metohiju, efikasno je vodio Ministarstvo rada, a sada Ministarstvo odbrane.

Ono što, sigurna sam, ministar Vulin ne zna, a ovde ima ko da ga poduči, jeste kako da budžet Smederevske Palanke ošteti za četiri milijarde dinara, sa zateznim kamatama; kako da budžet Smederevske Palanke ošteti za četrnaest miliona tako što od svog partijskog kolege kupi Dom Vojske, zatim ga u nekoliko dana proda dalje nekom trgovinskom lancu. Možete da zamislite kako danas to izgleda – na mestu Doma Vojske imamo prodavnicu „Maksi“.

Da vode računa o ljudima, oni ne umeju, ali sigurno znaju o životinjama: imamo, na primer, u Sportskom centru Šumice dug od sto miliona, zbog čega su „Šumice“ otišle u likvidaciju, ali bez obzira na to što je dug postojao, oni su kupovali hranu za papagaje.

Da ne pričam o tome da je „Pazl grad“ na Voždovcu izgrađen na vojnom zemljištu, bez tenderske dokumentacije, bez lokacijske i građevinske dozvole, za 350.000 evra, u kampanji te stranke. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine predsedavajući, poštovani ministri, poštovane kolege poslanici, poštovani građani Republike Srbije, žao mi je što Vlada i dalje ne samo da ne poštuje Parlament već ne poštuje ni građane Srbije, jer na najvažnijoj sednici, kada se usvaja budžet, nema ni ministra finansija ni bilo kog predstavnika Ministarstva finansija koji bi mogli da razgovaraju sa nama o tome. Nadam se da će drugi ministri koji su ovde u sali biti kompetentni da polemišu sa nama i odgovore na pitanja koja ćemo im postaviti u ime građana Republike Srbije.

Na samom početku, ovo je šesti budžet koji usvajaju vlade, u različitim formama, Srpske napredne stranke i Socijalističke partije Srbije. S obzirom na činjenicu da i dalje nastavljate sa kršenjem Ustava i da mi ne dobijamo završni račun, za koji je predviđeno Ustavom da se usvaja u Skupštini, a, s druge strane, nemamo nikakvih podataka o izvršenju prethodnih budžeta, mi možemo da govorimo samo o onome što danas osećamo sami ili dobijamo nekakve podatke iz drugih dokumenata i biltena.

Što se tiče budžeta, moram da kažem da jedna mera koju ste uspeli da sprovedete za ovih šest godina jeste jedino smanjenje deficita. To jeste dobro, pitanje je samo na koji način je taj deficit smanjen. Smanjen je, nažalost, po leđima građana Srbije, po leđima privrednika Srbije, a ne reformama javnih preduzeća, ne rastom BDP-a. On, kao jedna jedina ekonomska kategorija, ne može da odslikava indeks ekonomske snage jedne države. Ako pored deficita pogledamo šta je sa javnim dugom i sa rastom BDP-a, shvatićemo da je Srbija i dalje potpuno ekonomski slomljena.

Dve vlade, da vas podsetim – a evo i ministra, nadam se da će se uključiti u ovu raspravu i saslušati ono što mu budem govorio – od 2000. do 2012. godine su u proseku, ako se sve sabere, uključujući period svetske ekonomske krize, imale rast bruto društvenog proizvoda 5%; kumulativno, 47% je bio ukupan rast društvenog proizvoda. Paralelno sa tim, javni dug je rastao oko sto miliona godišnje. Sve to je bilo do 2012. godine.

Od 2012. do 2014. godine, za vreme prve vlade ministra Dačića, odnosno premijera, takođe je bilo blagog porasta BDP-a, da bi od 2014. do 2017. godine Srbija ušla u najgori period, ekonomski, od 2000. godine. Dakle, od 2014. do 2017. godine Srbija je kumulativno imala svega 1,66 rast BDP-a. Paralelno sa tim, deset milijardi su zaduženi građani Republike Srbije; svako je u tom periodu zadužen sa 1.400 evra po glavi stanovnika, od bebe do penzionera. To ne bi bilo sporno da smo na drugi način uspeli da podižemo rast privrede, da se bilo šta pozitivno desilo. Zapravo, ništa se ne dešava.

Dakle, vi nastavljate, BDP će biti 1,8%. Prošle godine ste na tom mestu govorili, ministre, da je za ovu godinu predviđen rast 3% ali da očekujete da će biti 4%. Naravno da neće. Srbija je na začelju u odnosu na sve zemlje regiona koje su uporedive sa nama. Mi smo iza svih zemalja po rastu BDP-a, to je istina.

Isto tako, rezultat toga su i prosečne zarade. Vi se svojski trudite da prebacite četiristo evra, tu famoznu granicu zarada u Republici Srbiji. Paralelno sa time, ako pogledate zemlje u regionu, u Bosni su veće zarade, u Crnoj Gori su veće zarade, da ne govorim o Hrvatskoj i ostalim zemljama. Jedino Makedonija ima nešto manje zarade nego što imaju građani Republike Srbije.

U ovom budžetu, ministre, nastavljate sa pogubnom merom zabrane zapošljavanja, sa jednim jednim razlogom – da bi se nastavilo primanje partijskih kadrova SNS-a pod plaštom komisije. A svi oni mladi ljudi koji završavaju škole i koji treba da se zapošljavaju ovde neće imati dalje priliku da se zapošljavaju. Samim tim, ne možemo govoriti o smanjenju nezaposlenosti.

Ne možemo govoriti ni o nekakvom rastu. Jer, da bismo imali rast BDP-a, gospodine ministre, nama su potrebne investicije, barem 22–25%, da bi rast bio 5%, koliko danas treba Srbiji, a toga nema ni u ovom budžetu.

Što se tiče povećanja zarada, mene bi zanimalo zašto ste i po kom kriterijumu nekome povećali 10%, nekome 5% ili zašto, recimo, lokalna javna preduzeća i zaposleni u njima nisu dobili nikakvo povećanje, zašto radnici Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje nemaju nikakvog povećanja u predlogu ovog budžeta?

Takođe ste u Predlogu budžeta gradovima i opštinama indirektno skinuli novih deset milijardi, pored devet milijardi koje ste skinuli Zakonom o finansiranju lokalnih samouprava, što znači da se centralizacija i dalje nastavlja. Ali ste milijardu podigli u tekućoj rezervi, verovatno da biste mogli, kome bude trebalo tokom godine, vi da dajete, bez ikakvog sistema i bez ikakvog plana.

Paralelno sa tim, nastavlja se sa subvencijama. Dok smanjujete pare gradovima i opštinama, nastavljaju se subvencije nereformisanim javnim preduzećima, kao što je Železnica sa 14 milijardi.

Takođe, učešće budžeta za poljoprivredu je ispod 5%, iako najavljujete svake godine da će biti preko 5% ili da ćete ga podizati. Ali zato stranim investitorima dajete dvanaest milijardi za podsticaje po zaposlenom radniku u njihovim preduzećima.

Naravno, nema ni Moravskog koridora, ali zato ima auto-puta Niš–Drač i beogradske gondole – u ovoj godini 360 i u sledećoj godini 800 miliona. To je nešto što građani Srbije treba da finansiraju jer će im se podići standard, to su te investicije kako ih vi gledate.

Ono što je takođe skandalozno jeste da građani Srbije izdvajaju skoro petnaest milijardi dinara za neodgovornost funkcionisanja Vlade Republike Srbije. To su novčane kazne po rešenju sudova. Za izmišljene afere, raznorazna hapšenja i sudske procese danas to plaća država iz budžeta. To je povećanje za preko 70% u odnosu na prethodnu godinu.

Sušтина je reformisati državu i suština je stvoriti institucije. Za šest godina to niste uradili i zato i jeste ovakvo stanje u budžetu.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Aleksiću.

Gospodine Orliću, vi ste prijavljeni, nalazite se u sistemu.

(Vladimir Orlić: Replika, pominjana je stranka.)

Narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala.

Pa ne čudi me što predstavnici Vuka Tadićevog Jeremića imaju zamerke na činjenicu da se organizuju hapšenja u Srbiji. Da njih ta tema boli, to mi je potpuno jasno, razumem razloge, ali moram da priznam da me zaista čudi da se oni koji su tek skoro otkrili kao pojam rast BDP-a time bave i govore da je nešto fenomenalno postignuto do 2012. godine. Kako neko ne prokomentariše onaj minus, dubiozu dublju od 3%, baš po pitanju rasta? U kom je to periodu bilo? Da se slučajno ne ispostavi da je bilo baš u tom periodu do te fenomenalne 2012. godine, do koje su ruže cvetale ovom zemljom? Možda je to razlog.

Čudi me da se pominje pitanje zapošljavanja kadrova Srpske napredne stranke. Zašto se ne krene najzad u tu istragu na koju mi pozivamo, da se raspitaju među sobom, među članovima svoje poslaničke grupe i ostalih koji pripadaju toj strani tamo, gde primaju plate najnormalnije u državnom sektoru, gde članovi njihovih porodica rade i zarađuju plate najnormalnije u državnom sektoru, da li to znači da su svi oni sada članovi SNS-a? Ne bih rekao. Toliko na temu ozbiljnosti kada se o tome priča bilo kada.

Subvencije. Nikako da nam odgovore, a pozivamo ih uredno, koliko je to subvencija dodeljeno stranim a koliko domaćim preduzećima, koliko je ljudi dobilo posao na osnovu toga. Da li je to možda bolje od onih 500.000 ljudi koje su na ulicu izbacili?

Nikako da nam odgovore zašto uporno, pa i sada po pitanju gondole, kritikuju ono što su sami predlagali.

Gospodo, 2004. godine predlagali ste gondolu, odnosno žičaru u Beogradu. Pogledajte malo kako je bila predložena, osmišljena i koliko je trebalo da košta. Nemojte da se iznenadite ako se ispostavi da je trebalo da košta i više

od ovoga kako je predloženo danas. Istu stvar koju ste radili sa fontanom sada radite na primeru te žičare.

Na samom kraju, zašto ta pitanja ne uputite onome kome ih ovih dana upućuje sam Vuk Tadićev Jeremić, svom razrednom starešini Borisu Tadiću? Da nije zbog toga što u tom slučaju neko ne bi imao poslaničku grupu ovde? Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

Narodni poslanik Miroslav Aleksić, pravo na repliku.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Ja sam više voleo da mi ministar odgovori na ova pitanja, ali okej, uvažavam i ovo što je govorio gospodin Orlić.

Govorio sam isključivo o zvaničnim statističkim podacima kada sam govorio o periodu do 2012. godine, i to se ne može izbrisati – dakle, jasno stoji da je rast BDP-a kumulativno za tih dvanaest godina bio 47%, da je rast BDP-a u poslednje tri godine 1,66 kumulativno, da je javni dug tada bio 15 milijardi, da je danas 24 milijarde.

Takođe, uvažavam to što ste zaustavili rast javnog duga – i nije bitno šta je proizvod toga, da li kretanja na svetskom tržištu, da li kursne razlike, ali je on sada stao – ali ne možete reći da je to uspeh jer ste se deset milijardi već zadužili.

Što se tiče stanja u privredi, subvencija, 36 milijardi se duguje privrednicima Srbije za povraćaj PDV-a. Vi ste, ministre, govorili juče o tome, ali ću vas podsetiti da oni kojima su izdata rešenja, ne ovi koji žele da zloupotrebe taj institut, nego oni koji su dobili rešenje o povraćaju, mesecima ne dobijaju taj povraćaj i ugroženo je poslovanje tih privatnih preduzeća. To je zato da bi se, verovatno, veštački govorilo da imamo suficit od preko sedamdeset milijardi u budžetu. Ako ne isplaćujete i ne servisirate kao država vaše obaveze, potpuno je prirodno da onda kažete – da, imam pun džep para ali zato ne servisiram svoje obaveze, da biste mogli medijski da manipulišete. To nije realno stanje u kasi Republike Srbije i građani to osećaju.

Suština je da ste se kao Vlada otuđili od građana Srbije, da ne osećate koliko se teško iz dana u dan živi. Građani su na ivici ekonomskog sloma i ekonomske egzistencije jer iz godine u godinu imaju nove namete. I sada imate zakon o novim taksama koje će morati da plaćaju. Nikako da građani osete taj boljitak o kome vi govorite već šest godina u kontinuitetu. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Aleksiću.

Reč ima najpre predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Znae šta, u poplavi informacija koje ste izneli ovde, bilo bi jako dobro da ste napravili neku uzročno-posledičnu vezu između svake od tih konstatacija i vezu sa ekonomskom politikom, između početka, napretka i situacije danas u odnosu na ono što govorite. Bacati ogromnu količinu činjenica, sve što ste napisali ponavljate iz prethodne godine, apsolutno nije uverljivo.

Znači, od činjenice koju ponavljate ovde, ne znam ko vam piše brifinge, o porastu duga za deset milijardi... Ja sam vam naveo konkretne cifre od početka programa. Vi znate, učili te fiziku, vi ste vrlo obrazovan čovek i vrlo elokventno sve to govorite, ali to apsolutno nije povezano, ni uzročno-posledično povezano, niti je povezano sa onim što je najvažnije, a to je da se u svakom momentu ovde, u ovoj skupštini, raspravlja o opcijama koje stoje pred nama.

Iluzija koju vi stvarate, da je bilo moguće izvesti reforme bez troška, da je bilo moguće iz svega toga uzleteti i izaći; sistemsko rešenje, ima požar, on kaže – izleti iz šume, uzleti... Ja ne znam da letim, ja znam samo da prođem putem koji nudi normalna profesija, normalne institucije u svetu. Prema tome, meni je žao što je to teži put od onoga koji vi u svojoj glavi zamišljate. Ne vidim nijedan način kako bi sve te vaše činjenice...

U mnogim stvarima možemo da se složimo, treba građanima da bude bolje. To pokušavamo upravo da uradimo, a to pokazuju sve stvari koje smo uradili. To pokazuje povećanje plata u privatnom sektoru, to pokazuje smanjenje nezaposlenosti, to pokazuju investicije koje su veće od tekućeg bilansa plaćanja.

Hoćemo ponovo da prekidamo? Ja sam savršeno ćutao dok vi govorite, molim vas. Uzmite reč pa kažete šta imate da kažete. Molim vas. Znae li šta znači termin „parlamentarno“? Ja želim da razgovaram o svim temama, za mene nema tabu tema, samo postavite lepo pitanje, da razgovaramo .

Prema tome, u svim stvarima gde govorite pozitivno, o aspiracijama, željama itd., možemo potpuno da se složimo. U mnogim činjenicama koje navodite, takođe. Ne želim da sporim činjenice, samo želim da razgovaramo o tome kako su one uzročno-posledično povezane, kako se iz tačke A moglo ići boljim putem od onoga koji smo mi predložili.

Ono što mi predlažemo, što je politički dosta zahtevno a socijalno dosta bolno... Mi smo izašli iz prve, najteže faze tog procesa i sad se nalazimo na putu da to cementiramo. Mi smo jedna od retkih zemalja koje su to uspele.

Ne bih želeo da vi bacanjem takvih činjenica sporite nešto što apsolutno nije sporno. Vi niste rekli nijedan argument, koju alternativnu ekonomsku politiku, koju alternativnu budžetsku politiku smo mogli da vodimo od kraja

2014. godine kada smo počeli da pravimo plan reformi do danas. Molim vas da to kažete.

Reći da smo mi niži u dohotku od drugih kad smo bili u padu, pa smo se okrenuli na gore, to je tačno, ali irelevantno. Znači, ostvarivanje promena koje smo omogućili ovim reformama koje radimo jeste ono što želimo da uradimo.

Naravno da postoje stvari o kojima možemo i ovako i onako, o kojima možemo da se sporimo, ali nemojte da sporite podacima o tome da je dug porastao deset milijardi. Ja sam petnaest puta dosad rekao da je to potpuno besmislena tvrdnja. U 2012. godini to je bio rezultat inercije. Svaki čovek koji zna fiziku reći će vam da inercija broda koji ide dvadeset milja na sat... Kad okrenete kormilo, on će još sat jedan ići napred pa tek početi da se okreće. Sada smo postigli to da smo se okrenuli. Nemojte sad da mi govorite o tome šta je bilo pre, nego o tome šta se dogodilo od kad smo to uradili do danas.

To je diskusija koja je tačna, ali irelevantna. Ja vas molim da političku debatu malo stavite na onaj teren gde postoje opcije. Tamo gde ne postoje opcije, nemojte da o tome raspravljamo.

Prema tome, da li je trebala gondola ili ne, to je potpuno drugo pitanje od toga da li je naš rast niži i što su plate niže, pitanje za vas je... Nije zato što mi želimo da budu niže, nego zato što ne vidimo kako mogu da budu više a da to bude održivo. Lepo sam rekao, mi smo imali prostor od 35 milijardi da u projektovanom budžetu omogućimo povećanje plata u javnom sektoru i to smo dozvolili. Više od toga mi kao Ministarstvo finansija smatramo da ne bi bilo u redu.

Kako se to deli, to odlučuje cela Vlada, to sam rekao. Svako treba da odluči, a imaćete priliku da u sklopu zakona o platama razgovaramo o tome kolike su plate, kako da ih dinamički ujednačavamo, kako da dobijemo ono što ceo svet želi da ima, a to je da plate budu srazmerne radu i rizicima. Neke struke su dobro plaćene, ali su ta zanimanja jako rizična. Sportisti su plaćeni u svetu jako mnogo, ali njihova karijera traje pet godina i samo su oni na vrhu plaćeni tako, a ne svi ostali. Moramo da znamo u svakom sektoru gde se nalazimo i šta radimo.

Nemam ništa protiv da diskutujemo, ali bih želeo da budete fokusirani na neku temu i da mogu da vam odgovorim u smislu alternativa. Ovde mogu samo da vam odgovaram na činjenice. Vi citirate činjenice koje nisu relevantne. Ono što je relevantno je ono što smo juče rekli, a juče sam vam rekao da je dug minimalno porastao, što je potpuno konzistentno.

Inače, vi kažete da mi lažemo i krademo. Ja vam kažem, to je potpuno netačno. Znači, naš je dug porastao od 2015. godine, otkad su krenule reforme,

tačno za deficit, plus mala promena u likvidnosti. Sve ostalo su izračunate promene koje su bile rezultat, u jednom periodu, nepovoljnih kretanja kursa za nas, a u poslednjem periodu povoljnog kretanja kursa.

Nemojte da o tome raspravljamo. Stručno, to je prosto. Politički, nemojte da politizujete više od onoga što je moglo. Da li vi predlažete da Srbija ide strategijom bivše Rumunije, da potpuno odustane od korišćenja stranih resursa, odnosno resursa van zemlje? Možemo i o tome da pričamo. Ja ću biti izrazito protiv.

Ako kažete da postoje rizici zaduživanja, tu se slažem; ako kažete da postoje rizici usmeravanja stvari na bilo šta, tu se slažem, ali se, recimo, ne slažem da možemo istovremeno svima u maksimumu, kako vi kažete, da damo sve. E, to jednostavno ne može. To se zove izbor prioriteta. Mi biramo one prioritete koji treba, pre svega, da nam obezbede stabilnost, izlazak iz ove krize, stvaranje novih radnih mesta, trajno povećanje BDP-a.

Mi smo rekli da ovaj put vodi, i to nam svi potvrđuju, stabilnijoj stopi rasta BDP-a. Kao što nismo mogli 2014. godine da predvidimo elementarne nepogode, tako ne možemo da predvidimo šta može dopunski da utiče na naš rast. U uslovima koji danas preovladavaju očekujemo najmanje 3,5% rasta, i to smo upravo rekli. Imate pravo to da sporite, ali nemojte da stvarate utisak ovde da vaša elokvencija znači da ste u pravu. Ne znači. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Orlić, replika na izlaganje gospodina Aleksića.

VLADIMIR ORLIĆ: Vi ste, ministre, potpuno u pravu kada se pozivate na fiziku i na inerciju u tim procesima, ali, nažalost, moram da kažem, pogrešnim ljudima se obraćate. Fiziku je, koliko mi se čini, završio onaj veliki politički genije, Vuk Tadićev Jeremić. Čuli ste sigurno za njega. To je onaj čovek što je skoro pazario stranku. Međutim, koliko zna fiziku, u to ne bih ulazio. Nadam se da je zna bolje nego što zna diplomatiju.

Što se tiče ovih pitanja koja smo mi pokrenuli danas, interesantno je da se u dva minuta čovek ni ne osvrne na ono što je bilo direktno pitanje – gde je bilo tih minus tri koma nešto posto rasta, tzv. rasta, koje je to godine bilo, da li u to zlatno doba o kome nam se ovde priča. Hajde da se oko toga razumemo, ako pokrenete temu, terajte stvar do kraja, ispričajte i objasnite. Ne, kažu – otuđenje od naroda.

Kakav je to nivo otuđenja od naroda kada neko spiska, koliko beše, 3,6 miliona evra na putovanja po svetu, učinak za državu mu bude nula, potroši te pare samo da bi se lično reklamirao i onda bude malo i boravak na najboljim

mogućim mestima, najskupljim lokacijama, najelitnijim hotelima, sve to bude malo, nego još pride tih narodnih para, koliko, 55.000 evra strpa u svoj džep pripremajući kandidaturu za šta, za neko mesto u UN. Koji je to nivo otuđenja i odsustva bilo kakvog osećaja za to kako narod živi, šta je državi potrebno i šta bi taj neko trebalo da radi za tu državu i taj narod?

Da se neki ovde vrlo rado pozivaju na primer rumunskog puta, i tu je ministar bio u pravu. Ja se dobro sećam kampanje 2017. baš iz redova tih koji su podržavali velikog političkog pobednika, Tadićevog Jeremića. Čini mi se, svaki dan su pokazivali slike demonstracija u Rumuniji i one jezive prizore razbijenih glava. Da li su na to mislili kada su se pozivali na rumunski primer i rumunski put? Nadam se da nisu.

Subvencije... Ljudi (završavam time, gospodine predsedavajući), isterajte stvar do kraja. Ako ste stvarno protiv njih, pod jedan, kažite ljudima koji su se zaposlili na osnovu njih – ne, nije trebalo da dobijete posao i, druga stvar, vratite te traktore koje ste dobili kroz subvencije.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Orliću.

(Miroslav Aleksić: Replika.)

Gospodine Aleksiću, nemate osnova za repliku.

Nastavljamo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Milena Turk.

MILENA TURK: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, kraj godine je svakako trenutak u kome treba da razgovaramo o budžetu ali i prilika da čujemo najšire moguće argumente i najširu moguću priču. Ja ovo vidim kao priliku da razgovaramo i sumiramo dosadašnje rezultate, da govorimo o planovima za 2018. godinu ali i da razgovaramo o predlozima koji se pored budžeta nalaze na današnjem dnevnom redu.

Iz priloženih podataka koje smo dobili jasno se vidi da ovi planovi imaju osnov i utemeljenje u dosadašnjem rukovođenju i radu. Uštede su učinile da ima prostora za odobravanje bonusa, naknada zaposlenima, odnosno korisnicima budžetskih sredstava, i to su izmene koje su unete radi nagrađivanja onih koji su podneli najveći teret kada je u pitanju stabilizacija finansija u Republici Srbiji. Ono što je ključno jeste da je ova odluka održiva, da je planirana iz realnih i postojećih sredstava i da je doneta kada su se za to stekli realni uslovi.

Kada je u pitanju finansijska podrška porodicama sa decom, ovo je jasan pokazatelj namere Vlade Republike Srbije da osnaži i podrži srpsku porodicu i da je u trenutku kada je to porodici najpotrebnije obezbeđen jasan mehanizam

podrške porodicama sa decom. Ova mera je izuzetno značajna u momentu kada porodica ima povećane izdatke i zato će finansijska davanja biti veća.

Još jedna mera koja je doneta u ovom predlogu jeste smanjenje potrebne dokumentacije za ostvarivanje ovih davanja, što je izuzetno značajno, ali i bolja zaštita za porodilje jer se sve naknade uplaćuju direktno na njihove račune, a ne na račune poslodavaca. Ova davanja neće zavisiti od trenutne finansijske situacije poslodavca, već će zapravo Republika i Ministarstvo za rad i socijalna pitanja preuzeti ulogu poslodavca.

Dodatna zaštita, odnosno dodatna naknada je predviđena za žene po osnovu rođenja i nege deteta i predviđena je za lica koja se bave sopstvenom delatnošću ili su vlasnici poljoprivrednih gazdinstava, zaposleni po ugovoru o delu ili autorskom ugovoru.

Zakon predviđa naknadu troškova boravka u predškolskim ustanovama za decu koja dolaze iz porodica koje su korisnici socijalne pomoći ali i refundaciju troškova za boravak u predškolskim ustanovama za decu čije su porodice materijalno ugrožene.

Ono što bih želela da istaknem kada je u pitanju budžet, to su povećana sredstva, odnosno 87 milijardi, kada su u pitanju subvencije koje su opredeljene; to su sredstva koja su opredeljena za kapitalne investicije. Veliki deo tih sredstava je opredeljen za infrastrukturu. Ako se ne varam, 40% je predviđeno za Ministarstvo saobraćaja, infrastrukture i građevinarstva, i to je ono što nam je u ovom momentu najpotrebnije, da nastavimo izgradnju auto-puteva, da nastavimo obnovu i sanaciju postojećih puteva, jer je to prilika da se povežemo sa regionom i budemo primamljiviji investitorima, da omogućimo veći dolazak investicija, otvaranje novih radnih mesta.

Sedamnaest milijardi za eksproprijaciju dodeljeno je Ministarstvu finansija. Mene posebno raduje što se u planu za 2018. godinu nalazi i inoviranje postojećeg plana za Moravski koridor, koji se odnosi na usaglašavanje sa slikom na terenu, odnosno usaglašavanje sa prostornim planom i sa zaštitom od voda u zoni koridora. Javno preduzeće „Putevi Srbije“ sprovelo je javnu nabavku za izmenu ovog plana. Važno je istaći da se uporedo sa promenom ovog prostornog plana radi na zaštiti od voda, odnosno na izgradnji kanala. Ono što je takođe značajno jeste da za ovaj projekat postoje čak dva zainteresovana investitora.

Ne moram da napominjem koliko će ovo biti značajno za povezivanje koridora 10 i 11, za 500.000 stanovnika na ovom potezu od Čičevca, Stalaća, Kruševca, Trstenika, Kraljeva i Čačka, i da će ovo biti naša prilika da budemo dostupniji investitorima i otvaramo nova radna mesta.

Značajno je što se uz pomoć Republike realizuju kapitalni projekti u svim delovima Srbije, ravnomerno se ulaže u sve delove. U Trsteniku je pri kraju izvođenje radova na prvom kružnom toku, koji je vredan sedamdeset miliona dinara, koji svakako ne bi bio moguć bez pomoći Republike i značajno će uticati na bezbednost na ovom magistralnom putu. Nedavno je završena rekonstrukcija još jednog dela magistralnog puta, u vrednosti od 150 miliona dinara, u Stopanji, što je značajno za sam izgled ovog dela i za bezbednost na putu jer su urađeni parking, javna rasveta i trotoari.

Kancelarija za upravljanje javnim ulaganjima je nešto što je takođe veoma značajno i što omogućava da ulažemo u naše škole, ustanove, da vršimo rekonstrukciju, energetska efikasnost. U Trsteniku je početkom ove godine za dve škole odobreno deset miliona dinara, a sada, krajem godine, još za dve blizu sedamdeset miliona. To su sredstva koja opština sigurno ne bi mogla sama da obezbedi i veoma nam je to značajno.

Mene posebno raduje što sam u programu ovog budžeta videla da se sredstva za Kancelariju za upravljanje javnim ulaganjima povećaju, i to je veoma značajno, da će iznositi 2.944.573.000 dinara, što znači da će ulaganja tek biti. Sve što mi treba da uradimo jeste da se pripremimo sa projektima i da spremni čekamo ove konkurse.

Kada je u pitanju Ministarstvo omladine i sporta, za ustanove u oblasti sporta i fizičke kulture povećanje je 26,5%, dakle 93.450.000, što je takođe veoma značajno; imaćemo dosta prilika u toku naredne godine da ulažemo u ove objekte.

Kada je u pitanju Ministarstvo privrede, za regionalni razvoj je predviđeno 1,9 milijardi. I, rashodi za subvencije, čak 13 milijardi je namenjeno privatnim preduzećima.

Kada je u pitanju Ministarstvo odbrane, tu su zabeležena predviđena povećanja. Dakle, 67 milijardi je opredeljeno, od toga za izdatke za mašine i opremu 13,2 milijarde.

Moram da napomenem da je u protekloj godini „Namenska“ u Trsteniku dobila sredstva u vrednosti od tri i po miliona evra za modernizaciju mašina, što je preduslov da se uđe u nove poslove, da se sklope novi poslovi, da se uposle novi, mladi ljudi.

Ministarstvo poljoprivrede nastavlja ulaganja. Dakle, subvencije su predviđene u iznosu od osamsto miliona dinara. Budžetski fond za vode, beležimo povećanje od 40%, povećanje subvencija između ostalog i Uprave za agrarna plaćanja 11,8%.

Stalno možemo čuti kritike na račun Vlade i ministarstava, ali ono što moram da napomenem jeste jedna sitnica koju zaboravljamo, a to je da se ministar ne postaje uz pomoć ambasada i medija, već se ministar postaje sposobnošću i uz pomoć građana Republike Srbije, odnosno uz njihovu podršku i poverenje.

Sve bi to opozicija bolje, ali se ne libi da, iako blati Vladu i rad ministarstva, koristi subvencije koje to ministarstvo dodeljuje. Tako imamo u današnjim novinama da je prethodni govornik ostvario 893.833 dinara podsticaja za kupovinu traktora za svoje poljoprivredno gazdinstvo. Čestitam! Ovo je odlična poruka. U vaše vreme, u vreme prethodnika, niko ko nije bio deo vladajuće vlasti nije mogao da ostvari dinar subvencija, a danas su subvencije dostupne svima, i to je odlično.

Razumem i strah da se ne ponove rezultati izbora u Milutovcu kada su na ponovljenim predsedničkim izborima osvojena samo dva glasa. Nasuprot tome, Srpska napredna stranka je osvojila 90% glasova stanovnika Milutovca. Aleksandar Vučić je zadobio ogromno poverenje.

Moram da napomenem da građani žive i u Milutovcu, i u Kostolcu, i u Preševu i da ne žive samo u Beogradu, već se moramo posvetiti razvoju cele Srbije i ulagati u celu Srbiju. Imajući u vidu predodređena sredstva za ulaganje u sve ključne oblasti, a to su infrastruktura, privreda, poljoprivreda, uverena sam da će ovako isplaniran budžet dovesti upravo do ravnomernog razvoja svih krajeva Srbije i unapređenja kvaliteta života naših građana. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Gospodine predsedavajući, reklamiram član 104. Poslovnika i smatram da ste ga grubo prekršili.

Kao prvo, ministar Vujović je uredno i pristojno pozvao mene da iznesem stavove alternativne ekonomske politike. Niste mi dozvolili. Takođe, u svom izlaganju je izneo neke stvari koje proizilaze iz pogrešnog tumačenja mog izlaganja, zato što je zakasnio na sednicu i nije došao na vreme. Vi meni ne dajete pravo na repliku od cela dva minuta, ali zato poslaniku Orliću dajete repliku na repliku. Dakle, dva puta ste prekršili Poslovnik: prvo što meni niste dali da odgovorim ministru, na šta sam apsolutno imao pravo, a zatim što ste Orliću dali dva puta.

To govori o tome da vi zapravo ne želite normalnost u ovom parlamentu. Kada neko iz opozicije želi da diskutuje normalno, kulturno i civilizovano o budžetu, o najvažnijem dokumentu koji se tiče života građana Srbije, vi to ne

dozvoljavate. Time što vezujete ruke poslanicima opozicije ne možete sakriti istinu, ona će kad-tad doći do građana, kad-tad oni će to shvatiti.

Ovo što radite je brutalno kršenje Poslovnika, gospodine Milićeviću, i vi to vrlo dobro znate. Vi na taj način zloupotrebljavate funkciju na kojoj se sada nalazite, proizvodite da ovde dođe do tenzija i okrivljujete opoziciju kako pravi haos u Parlamentu, pravi raznorazne scenarije. Ne, to radite vi. To radite tendenciozno već dve godine, sa idejom da urušite najviši zakonodavni organ u Republici Srbiji, najviše zakonodavno telo. Molim vas da ubuduće to ne radite. Ako želite normalnost u ovom parlamentu, dajte normalnu diskusiju, normalnu polemiku i sa jedne i sa druge strane.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, imamo potpuno normalnu diskusiju. Da li sam ja kao predsedavajući prekršio Poslovnik ili ne, to će reći poslanici u danu za glasanje.

Član 104. stav 3: „O korišćenju prava iz st. 1. i 2. ovog člana odlučuje predsednik Narodne skupštine“, u konkretnom slučaju predsedavajući.

Vi ste tokom svog izlaganja, da vas podsetim, izazvali repliku pominjući političke stranke i to je bio osnov za javljanje kolege Orlića. Nakon toga ste dobili dodatna dva minuta da obrazložite i postavite određena konkretna pitanja. Opet ste pomenuli neke političke stranke. Dobili ste vrlo konkretne odgovore od ministra Vujovića i on se nije negativno izrazio u kontekstu vašeg dijaloga. Naprotiv, ja sam shvatio da vas je pohvalio i da je rekao da ste veoma elokventni.

Pitam vas da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika. (Da.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, gospodine predsedavajući, reklamiram član 103, u vezi sa čl. 107. i 108. Stavovi 7. i 8. govore o tome da kada neko zloupotrebi povredu Poslovnika, onda se vreme toj poslaničkoj grupi oduzima.

Član 103. govori o tome da se povreda Poslovnika može izreći kao ja sada, neposredno po učinjenoj povredi Poslovnika. Pošto vi niste to povredili za vreme izlaganja gospođe Turk, ta povreda je bila neblagovremena, prerasla je u repliku, povredila je dostojanstvo, i to od strane – s obzirom na to da se raspravlja o budžetu – osobe koja uvek učestvuje u rashodu budžeta. On nikada ne učestvuje u prihodu. On kao onaj Vuk „Potomak“, mislim da je kod njega sada u stranci, on uvek učestvuje u rashodima. Onaj je imao džeparac 28.000

evra mesečno. Ovaj je u rashodu 55 miliona dinara bio za tri godine, na nevladinu organizaciju.

Povreda dostojanstva Narodne skupštine, s obzirom na to da se raspravlja o budžetu, za ove neupućene, da osoba koja uvek učestvuje u rashodu, osoba koja je ove godine dobila od ove partijske države (koja ne valja) 893.000 dinara za traktor... Dakle, toliko je država sa rashodne strane uputila kolegi koji je reklamirao povredu Poslovnika.

(Zoran Krasić dobacuje.)

Vi, gospodine Krasiću, nemojte meni da dobacujete, dobacujte ovima kada govore.

(Predsedavajući: Gospodine Rističeviću, obraćajte se meni, molim vas. Samo mi recite u čemu je povređen član.)

Dakle, osoba koja uvek učestvuje u rashodima, osoba koja je proneverila 55 miliona dinara za negovanje starih lica, koje niko u Trsteniku ne može da pronađe, osoba koja je imala seosko javno preduzeće sa jednim zaposlenim, tj. njim, poslednja je koja može da krši Poslovnik i molim vas da primenite meru iz člana 103.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Rističeviću.

Možda je bilo osnova za primenu mere iz člana koji ste pomenuli, ali nema mogućnosti jer poslanička grupa nema vremena. Nemate šta da oduzmete.

Gospodine Rističeviću, da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi?

(Zoran Krasić dobacuje.)

Gospodin Rističević se obraća meni.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: I član 109, gospodine predsedavajući. Vi ste potpuno u pravu sa ovim obrazloženjem koje ste dali, da kada poslanička grupa nema više vremena za raspravu vi to vreme ne možete da oduzmete. To je ono na šta je ukazao kolega malopre i pozvao se na čl. 107. i 108. koji govore o merama. Ja bih želeo da stvari dodatno preciziramo. Član 109. govori o konkretnoj meri koja može da se primeni kada neko zloupotrebljava prava po Poslovniku. Mislim da zloupotrebljava kada ga koristi za držanje političkih govora.

To se dogodilo malopre kada je predstavnik Vuka Tadićevog Jeremića – u pravu je gospodin Rističević, on je skoro dobio svoju stranku i predstavnike u Skupštini kada je pazario tu stranku – kada je taj čovek iskoristio pravo na

reklamiranje Poslovnika da drži govor. Mislim da je trebalo da ga prekinete u tom trenutku, a onda i da pređete na dalju primenu mera na koju imate pravo i obavezu po Poslovniku. Konkretno, 109. vama daje pravo da izreknete opomenu.

Ne slažem se sa tim da se Poslovnik zloupotrebljava za govore, to treba da sputamo čim krene da se dešava. Na primer, ne treba da dozvolite da neko ustane i govori ovde da ste vi ne znam kakav diktator, a vi mu dajete da govori mimo svih pravila i prava. Mislim da tu treba da reagujete, pa ako se neko ogluši na vaše upozorenje, onda i opomenu da izreknete.

Mislim da treba da dozvolite svaki put kada neko poželi da ustane i ovde objasni kako je Vuk Tadićev Jeremić potrošio one silne milione na najbolje hotele, na lepa putovanja, skupocene destinacije i 55.000 evra dnevnice za sebe. Ali ne da drži govore da bi ovde preko Poslovnika nekome na pitanja odgovarao. Na kraju krajeva, mislim da treba da dozvolite da se neko javno izjasni ako hoće građanina Srbije da saopšti svečano da je spreman, zbog toga što se ne slaže sa subvencijama, da vrati traktor koji je dobio preko tih programa subvencija. Ali da ne dozvolite, da upozorite, ako treba i opomenu da izreknete kada neko to zloupotrebljava. Na kraju krajeva, ako hoće ta pitanja da postavi Borisu Tadiću, i to da dozvolite iako tada verovatno ne bi bilo ni poslaničke grupe a ni onog vremena da ga uzmete. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Orliću, zahvaljujem.

Moj cilj je da u potpunosti primenjujem član 108. i da se staram o redu na sednici Narodne skupštine Republike Srbije. Moj jedini cilj je da imamo konstruktivnu i demokratsku raspravu, nikako da budem, kako ste maločas citirali jednog od malopredšnjih govornika, diktator. Naprotiv, želim otvorenu demokratsku raspravu i demokratsko sučeljavanje mišljenja i znate da nerado primenjujem one najteže i najgrublje mere sankcionisanja.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Hvala.

Govorim na osnovu člana 32. Poslovnika. Skrećem pažnju da je uopšte ova sednica loše počela samo zbog činjenice da raspravljamo o budžetu koji je jedna od 31 tačke dnevnog reda. Želim da skrenem pažnju narodnim poslanicima i ove i one strane da ne koriste vreme za prepucavanje da bi ostavili utisak u javnosti da nešto govore. Veoma važne teme su na dnevnom redu i mi, nažalost, nećemo moći govoriti ni o budžetu, kada se bude govorilo o amandmanima, zato

što ima mnogo amandmana, potrošiće se sve vreme pre nego što dođemo do budžeta.

Zato vas, gospodine Milićeviću, molim da budete malo fleksibilniji. Ministri su ovde da odgovaraju na pitanja narodnih poslanika i oni se zasad tako i ponašaju. Morate da dozvolite i narodnim poslanicima... Ako se neko javi za repliku, ne znači da treba ministar da ga opsuje da bi on dobio pravo na repliku, ili obrnuto. Ministar iznosi neko svoje viđenje, stav Vlade itd. Narodni poslanik, ko god da je u pitanju, ima pravo da iznese neko suprotstavljeno mišljenje. Ako ćete vi vašim formalnim poštovanjem Poslovnika...

Vi možete sve po Poslovniku; ja sam vama jednom rekla da možete izglasati i da je Zemlja ravna ploča, ali ostaće okrugla, džabe vam. Dakle, ne radi se samo o 127 ovih tastera u zelenoj boji, nego se radi o tome da morate stvoriti uslove za ovu sednicu o kojoj javnost želi da zna, tu se priča i o povećanju plata, nekome će se povećati, nekome neće, i o povećanju penzija, i o kapitalnim investicijama, mnogo važnih stvari je na dnevnom redu. Ako ćemo sednicu pretvoriti u prepucavanje, a vi tome zasad doprinosite, onda ovo ništa ne valja. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolegice Radeta.

Shvatam vašu sugestiju kao veoma dobronamernu i poštujem i primenjujem član 27. Slažem se sa vama u potpunosti da imamo veoma važnu i značajnu sednicu, veoma važne i značajne tačke dnevnog reda i da nema razloga za politička prepucavanja s obzirom na značaj tema, značaj tačaka dnevnog reda, značaj sednice.

Da li želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.) Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Miroslav Aleksić.

Izvolite.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Gospodine Milićeviću, reklamiram član 27. jer ste vi dužni da se starate o primeni ovog poslovnika, a ponovo ste ga zloupotrebili, i to grubo, jer ste dozvolili poslaniku da reklamira čl. 107. i 108. u kojima se uopšte ne govori o zloupotrebi Poslovnika.

Čoveku koji je rijaliti zvezda i trgovac žitom iz robnih rezervi, čija žena sada služi zatvorsku kaznu, dozvolili ste da drži nama predavanja o lepom ponašanju... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Aleksiću, neću vam dozvoliti da nastavite političko prepucavanje i repliku.

Dakle, svako od poslanika ima mogućnost i pravo da ukaže na povredu Poslovnika, ali neću vam dalje dozvoliti da kroz ukazanu povredu Poslovnika replicirate.

Nastavljamo dalje sa radom.

Reč ima narodni poslanik Nada Lazić.

Izvolite.

NADA LAZIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani gosti iz Vlade Republike Srbije, poštovane kolegice i kolege u Parlamentu... Da, vrlo je teško, građani ne čuju ovu raspravu, tako da mi je teško i da govorim.

Naime, pošto dolazim iz Lige socijaldemokrata Vojvodine, želim da se osvrnem na ono što se odnosi na transfere AP Vojvodini...

Gospodine predsedavajući, hoćete li, molim vas, uvesti red?

(Predsedavajući: Molim vas da omogućimo kolegici Lazić da diskutuje. Vratću vam vreme, naravno.)

Dakle, želim da se osvrnem, s obzirom na vreme koje imam na raspolaganju, na ono što se odnosi na transfere AP Vojvodini, s obzirom na to da dolazim iz Lige socijaldemokrata Vojvodine, odnosno dolazim iz Vojvodine.

Ukupni transferi i sredstva koja se usmeravaju iz budžeta Republike Srbije u budžet APV, odnosno Pokrajine Vojvodine, iznose oko 65 milijardi dinara, što predstavlja oko 5,5% od ukupno planiranih sredstava za ovu godinu, što znači da Vojvodina neće dobiti ni onih 7%, najmanje 7%, koliko je definisano Ustavom Republike Srbije. Od te sume treba oduzeti transfer za zaposlene u obrazovanju i dobija se suma od samo 34 milijarde dinara za sve druge potrebe u Vojvodini. Znam da ima i drugih izvora itd., ali ja govorim samo o onome što figurira u ovom delu, što iznosi oko 285 miliona evra. Sa ovolikim sredstvima, i pored onih drugih sredstava na koje Vojvodina ima pravo, ipak ne može da se govori o razvoju.

U poziciji „nenamenski transferi“, želim da se osvrnem samo na pojedine delove, gradovima i opštinama sa teritorije AP Vojvodine usmerava se 7,7 milijardi dinara, od ukupno 33 (oko 33) koliko je za celu teritoriju Srbije, a to je oko 23%. Za četrnaest nerazvijenih ili slabo razvijenih opština u Vojvodini opredeljeno je oko dve milijarde dinara i to se kreće od 77 miliona, recimo, koje dobija Srbobran, do 223 miliona za Kovačicu. Recimo, nerazvijeni Irig, koji mene posebno interesuje, dobija 86 miliona, a neka druga mesta, npr. Jagodina dobija 300 ili Knjaževac 409 miliona, Opovo 83. Ne želim da umanjim nijedno od ovih drugih koja dobijaju sredstva iz ove pozicije. Najmanja sredstva u ovoj tabeli koja se može videti jesu za Sremske Karlovce – 36 miliona i Lajkovac – 23. Moje pitanje je – po kojim kriterijumima se dodeljuju ova sredstva?

Što se tiče Ministarstva građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture, opredeljuje se pedeset miliona dinara, što je oko 420.000 evra, za kapitalni projekat, brzu saobraćajnicu Novi Sad – Ruma, što je oko 9% manje nego 2017. godine. Podsetiću samo, ja sam postavila ovo kao poslaničko pitanje, bilo je najavljeno da će se u ovoj godini završiti eksproprijacija zemljišta i biti završena dokumentacija, što znači da bi trebalo da se krene sa izgradnjom 2018. godine. Ali, sa ovim sredstvima, očigledno je da ta izgradnja neće krenuti iako se u vojvođanskim medijima najavljuje kao jedna od velikih investicija.

Samo paralelu da napravim – za izgradnju gondole u Beogradu, to smo već čuli u par navrata, opredeljuje se 360 miliona dinara, što znači da je važnija gondola za turističko razgledanje grada Beograda nego put kojim prođe više od dvanaest hiljada automobila dnevno i koji je stvarno izuzetno opterećena saobraćajnica. Ovaj sadašnji put je bukvalno zakrpa na zakrpi, nema potpornih zidova, u njega se očigledno ne ulaže, a kada će ova magistrala biti napravljena, to se ne zna. Nijedan drugi put, kao što je banatska magistrala, ne pominje se u ovom budžetu, tako da ne znam da li se ona u budućnosti vidi kao kapitalna investicija ili ne.

Što se tiče železnica, prikazana su velika povećanja u odnosu na prethodnu godinu i to je dobro. Međutim, nešto što će možda zvučati kao trivijalan komentar, ali ko je zadužen da okreći železničke stanice duž pruge, recimo, Subotica–Beograd? Ko treba da uradi pokretne stepenice u Železničkoj stanici Novi Sad, koja je nažalost od nekadašnje lepote pretvorena u devastirani objekat, prosto, putnici ne mogu da se popnu na perone? Da li je to obaveza lokalnih samouprava ili „Železnica Srbije“? Dok je postojala „Železnica Vojvodine“ imali smo i pruge i uređene stanice, sada su te lokalne pruge većinom ukinute, oprema devastirana i stanice zapuštene.

Što se tiče Ministarstva zdravlja, ono je namenilo oko 618 miliona dinara za transfer Vojvodini za opremu i rekonstrukciju objekata, što je dobro, ali kada se prevede u evre, to je oko 5,2 miliona evra. Podsetiću da u Vojvodini postoje 44 doma zdravlja, jedan klinički centar, devet opštih bolnica, 11 specijalističkih bolnica, četiri ustanove i deset državnih apoteka, koje ste nažalost doveli do propasti i sada se one gase. Ova sredstva ne bi bila dovoljna ni za izgradnju gradske bolnice, koju Novi Sad nema i pitanje je kada će je dobiti, a pogotovo da se odvoje sredstva i za neke druge ustanove.

U zdravstvu je na snazi i dalje zabrana zapošljavanja, što je ilustracija lošeg uticaja na kvalitet javnih usluga i život građana. U zdravstvu je zbog mera štednje i ove zabrane manjak oko 2.500. Što se tiče zdravstva, Vojvodina je ubedljivo najviše pogođena egzodusom medicinskih radnika iz zemlje i

prirodnim odlivom kroz smenu generacija. Nažalost, i pored toga, od ukupnog broja novozaposlenog medicinskog osoblja u Srbiji po odobrenju ministra tek nešto više od 13% opredeljeno je za Pokrajinu. U mnogim mestima u Vojvodini su ugašene ambulante i laboratorije, lekar dolazi jedanput nedeljno. U takvim okolnostima nema govora o preventivi i ranom otkrivanju bolesti. Mislim da ova mera direktno ugrožava zdravlje i život građana.

Posebno želim da naglasim katastrofalan položaj zaštite životne sredine u ovom predlogu budžeta. Ministarstvo zaštite životne sredine predviđa prenos Vojvodini oko dvadeset miliona dinara kao novu poziciju, na osnovu Zakona o upravljanju otpadom, a to je oko 170.000 evra koliko košta jedan veći stan u centru Beograda ili garsonjera u „Beogradu na vodi“.

U Vojvodini samo na relaciji Novi Sad – Beograd postoje tri velike deponije pored auto-puta E75, od kojih su dve legalne a jedna je divlja i bukvalno se izliva na auto-put. Najveća od njih je ova kod Novog Sada, koji je inače, kao što znate, evropska prestonica kulture za 2021. godinu. Ova deponija je odavno prešla dozvoljenu kotu. Treba da bude kapitalna investicija vrednosti oko 28 miliona evra, međutim, nje nema u budžetu, kao ni postrojenja za tretman otpadnih voda u Novom Sadu koje je, ugrubo vrednovano, oko sto miliona evra. Možda grešim, možda su sada neki podaci noviji pa su možda i veće cifre. Sva kanalizacija u Novom Sadu izliva se u Dunav, usred šetališta.

Nažalost, za mene je poražavajuća činjenica da je u ovom budžetu Ministarstvo zaštite životne sredine dobilo svega 5,8 milijardi dinara, što predstavlja oko 0,5% ovogodišnjeg budžeta. Ako grešim, molim vas da me ispravite. Prihod od eko-taksi, koji je iznosio oko 38 milijardi dinara, trebalo bi da bude deo „Zelenog fonda“ i da se sva ta sredstva vrata u životnu sredinu, međutim usmereno je kroz budžetski fond oko tri milijarde dinara, što znači da će se „zeleni dinar“ trošiti za neke druge namene a ne za kapitalne projekte koji su bitni za zaštitu životne sredine.

Mislim da je ovakav stav Vlade krajnje štetan. Ispada da smo džabe krečili, odnosno džabe je formirano posebno Ministarstvo za zaštitu životne sredine. Podsetiću, članovi Zelene poslaničke grupe upravo su se zalagali za to da se konačno izdvoji posebno Ministarstvo za zaštitu životne sredine.

Ministar Trivan je davao i, uopšte, daje izjave po pitanju životne sredine, da je presudna za našu budućnost i da su prioriteti pitanja otpadnih voda, komunalnog otpada, pošumljavanja itd. Sada ga pitam da li sa ovim novcem koji ima na raspolaganju, odnosno koje će imati Ministarstvo i Fond, može rešiti probleme u ovim oblastima.

U Predlogu budžeta u razdelu 24 Ministarstva poljoprivrede ne vidi se pozicija – nabavka ledolomaca. Naime, prošle zime smo imali tzv. ledenu poplavu, odnosno pojavu leda na međunarodnim plovnim rekama (Tisa, Sava, Dunav), što je dovelo do prekida plovidbe i oštećenja infrastrukturnih objekata, pristana, čamaca itd. Angažovani su ledolomci iz Mađarske, za čiji najam je plaćeno, vi ćete me ispraviti ako grešim, oko 80 miliona dinara, i to iz budžetske rezerve i Fonda za vode. Samo da podsetim, Mađarska ima 22 ledolomca. Tada je obećano, u medijima je bar bilo najavljeno, da će Srbija nabaviti ledolomce. Pitam ministra Nedimovića da li se uzda samo u dobre prognoze da će ova zima biti blaga ili u statistiku da se neće ponoviti onako hladna zima kao prošla pa ne smatra da su nam ti objekti potrebni.

Kao poređenje, u budžetu su višestruko povećana sredstva za nabavku naoružanja, vojnu i policijsku opremu i predviđena je izgradnja nekoliko zatvora, pa se pitam kakva nam je perspektiva ako su to prioriteta umesto ulaganja u školstvo, zdravstvo, zaštitu životne sredine, tj. oblasti u kojima su investicije preko potrebne i od kojih zavisi život građana. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Zahvaljujem se na vrlo iscrpnom prikazu vašeg viđenja pozicije AP Vojvodine u ovom budžetu i svim instrumentima.

Želim samo da vam skrenem pažnju na nekoliko stvari i nekoliko odredaba u okviru kojih se priprema ovaj budžet i u okviru kojih se računaju transferi i sve relevantne veličine. Anticipirajući ovu diskusiju, napravili smo vrlo detaljan spisak, koji možemo da vam damo, svih transakcija koje, po našem mišljenju, po Zakonu o budžetskom sistemu i ovom predloženom zakonu o budžetu, član 7, utiču na te transfere.

Jedna od ključnih veličina u tom transferu su upravo prvo oni prihodi koje AP Vojvodina ostvaruje na osnovu učešća u standardnim poreskim instrumentima. To je porez na zarade u visini od 18%, koje su ostvarene na teritoriji AP Vojvodine, odnosno ostvarene od ljudi koji su prijavljeni na teritoriji AP Vojvodine; to je 42,7%, iznos poreza na dobit pravnih lica. Onda postoji čitav niz drugih transfera koje ste vi već pomenuli ovde, pri čemu je transfer za obrazovanje od 31 milijarde najveći od njih i čini mi se da predstavlja nešto što ulazi u duh onoga što piše u Ustavu i onoga što piše u Zakonu o budžetskom sistemu. Znači, ako je AP Vojvodina nadležna za to i dobija kompenzaciju iz budžeta, mi nemamo drugih sredstava. Ako nama u budžet ulaze plate zaposlenih i vršimo ovaj transfer, onda je to transfer koji se smatra legitimnim prihodom i legitimnim rashodom na nivou AP Vojvodine. Ako to bude rešeno na drugi način

nekim budućim zakonom o finansiranju AP Vojvodine, onda ćemo razgovarati o drugim uslovima, a trenutno to važi.

Isto tako, nenamenski transferi, očekivano na nivou od 7,7 milijardi, takođe se nama računaju u rashode na nivou Republike, pa se računaju i u prihode i u rashode na nivou AP Vojvodine. Takav je princip, ne može to da nama ulazi i u prihode i u rashode, a vama da ne ulazi. Da li me razumete? Jednostavno, postoji isti tretman, ista simetrija.

Kada to saberete, vi ste to korektno sabrali, to je 61 milijarda, nema izuzetaka. Kao da mi izuzmemo, razumete, obrazovanje iz budžeta, 197 milijardi da izuzmemo – pa, onda bi potpuno drugačije izgledao budžet. Šezdeset i jedna milijarda, dobro ste rekli, to je 6,17%.

Sem toga postoji čitav niz drugih kategorija koje smo mi računali vrlo konzervativno, koje daju iznos od 23,5 milijardi, a koji čine: troškovi projekta srpsko-mađarske železnice (osam milijardi), subvencije (1,5 milijardi), odnosno subvencije privredi, preduzećima koja se nalaze na teritoriji AP Vojvodine i subvencije koje idu poljoprivredi u različitim formama. Ministar Nedimović će vam odgovoriti za ledolomce, a ovo su one subvencije koje idu u okviru ukupnih subvencija poljoprivredi, ne znam tačno koliko milijardi, da sad ne citiram pogrešno. Znači, od toga se devet milijardi odnosi na korisnike sa teritorije AP Vojvodine.

Ovde nismo računali učešće AP Vojvodine u nekim drugim merama, gde i oni imaju pravo da učestvuju. Prema tome, pošto ne znamo ko će tačno dobiti, onda to nismo uopšte računali. Znači, biće učesnika, preduzeća, pojedinaca itd., koji će recimo dobiti subvencije iz ovog Fonda za regionalni razvoj itd. To nismo računali zato što ne znamo unapred. *Ex post* i to može da se izračuna, i može samo da bude pozitivno, nikome se tu ništa ne oduzima.

Kada to saberete, to je 84,5 milijardi ili 8,5%. Ja ne govorim da je to puno ili malo, svima nama je malo, ne govorim da je vama lako i ne govorim da nemate problem nerazvijenih opština, ništa od toga ne govorim. Samo kažem, mi smo se prošli put kada smo imali zajedničku sednicu Vlade u Novom Sadu, je li tako, u staroj zgradi Izvršnog veća, dogovorili i o nekim posebnim projektima koji su uključeni. Prema tome, tu razmišljamo potpuno na isti način, na način kako je to danas definisano u Ustavu, Zakonu o budžetskom sistemu i zakonu o budžetu. Po našoj računici, od očekivanih prihoda vi ćete dobiti 8,5%.

Ono što vas, čini mi se, brine ovde jeste što su neki od tih prihoda vezani direktno za rashode, ali tako je, kao što su i nama vezani.

Ovde ne računam kamate koje se odnose na kredite koji su potrošeni na teritoriji AP Vojvodine a plaćaju se iz budžeta Republike. Tu ne računam ove

delove kredita koje ćemo davati za buduću infrastrukturu, vraćanje tih kredita, samo računamo ono što se aktivno dešava.

Prema tome, ako ovo budemo korigovali za sve elemente koji ulaze (ne kažem da je to nešto što vi treba da računate) u naše prihode i rashode, odnosno primitke i izdatke, onda bi situacija bila druga i sigurno bi rashodi bili veći od ovih. Pošto mi nemamo drugi izvor finansiranja nego ovaj budžet, ove instrumente i ove transfere, onda je to tako. To je moja poruka.

Da vam kažem još nešto, ovde postoje i drugi transferi koji se vrše (socijala, penzije itd.), gde se, naravno, neki proporcionalni deo korisnika nalazi na teritoriji AP Vojvodine, pa se i tu pokriva to, ali to bi bila računica koja je dosta komplikovana.

Ono što želim da kažem, računica koju mi imamo zasnovana je na Ustavu, Zakonu o budžetskom sistemu i ovom zakonu ovde. Mi smo spremni da podelimo te cifre sa vama i da o tome razgovaramo. Ubuduće, kada to sve budemo rešavali, ja sam spreman da razgovaramo o svemu, uključujući projektno finansiranje i programski budžet koji će sve to uključiti. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovani poslanici...

Gospodo, izuzetno se zahvaljujem na ovom pitanju koje ste uputili. Do sada nismo imali prilike da razgovaramo o tome zato što u toku rasprave u načelu to nije bila tema, ali meni je jako veliko zadovoljstvo što ste pokrenuli ovu temu, vezano za nabavku ledolomaca.

Naravno, postoji u budžetu, u razdelu 24, programske aktivnosti 006, ekonomska klasifikacija 512, gde postoje mašine i oprema, tri stotine miliona dinara je predviđeno za nabavku ledolomaca.

Ovo nije stvar koja će se raditi tako šta mali Perica misli, nego postoji studija koja je definisala kolike su potrebe Srbije za ledolomcima na prostoru između Apatina i Beograda, gde nam se pojavljuje najveći problem. Nizvodno od Beograda imamo regulisan način, putem EPS-ovih ledolomaca koje angažujemo na drugi način, tako da će kompletno stvar biti završena tokom 2018. godine.

Ako me pitate za ovaj prelaz iz 2017. na 2018. godinu, 12. decembra biće održan sastanak u Mađarskoj između mađarskih kolega, hrvatskih kolega i nas, gde ćemo kompletno urediti način funkcionisanja do nabavke novih ledolomaca.

Moram samo na jednu stvar da skrenem pažnju: ledolomci nisu brodić koji se može kupiti u prodavnici plastičnih igračaka, nema ih kao u marketu, odem, kupim i to je to. Mi moramo to naručiti, moramo projektovati.

Ne kažem to zbog vas, nego više zbog javnosti, zato što se vrlo često spominje kada se grade neke raskrsnice ili bilo šta drugo, ljudi nemaju strpljenja i misle da npr. Trg Slavija može da se uradi za petnaest minuta tako što kupite u marketu, prenesete tokom noći i instalirate. Ovo su procesi.

Meni je žao što se jedno dvadeset godina u Srbiji na ovaj način nije razmišljalo. Sada imamo. Hvala vam na vašoj brizi. Ovo ćemo rešiti i ja se nadam da ćemo i u budžetu za 2019. godinu planirati još jedan ledolamac, tako da uparimo sve to, da funkcioniše na najbolji mogući način i da budemo potpuno nezavisni u ovom segmentu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Lazić, dobićete dva minuta, samo trenutak. Pre vas, predstavnik predlagača, ministar Goran Trivan.

Izvolite.

GORAN TRIVAN: Gospodine predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, gospođo, kao gospodin Nedimović, hvala vam što primećujete ovu temu. To je, razume se, očekivano.

Ono što je značajno za nas, bez mogućnosti i bez želje da govorim previše, mi, za razliku od prethodnih godina, imamo povećanje od oko 16%. Razume se da su naše ambicije mnogo veće u tom smislu, a kada je Vojvodina u pitanju, mnogo, mnogo veće, to moram reći. To je put kojim ćemo morati da idemo. Ko to razume ili ne razume, to je drugo pitanje. Mi razumemo.

Ono što je nama u Ministarstvu životne sredine važno, prvo zahvaljujući svima vama jer je podrška Ministarstvu bila praktično unisona, koristim priliku da se prvi put na ovaj način zvanično svima zahvalim za postojanje Ministarstva životne sredine, jer to je bio preduslov da drugačije krenemo u tu priču. Inicijalno razumevanje u Vladi i Ministarstvu finansija imamo, bez obzira na to što sada kažem da je to apsolutno daleko od onoga što ja očekujem i što će biti, bez ikakve dileme.

Kada je Vojvodina u pitanju, imamo puno razloga da se pozabavimo mnogim temama u Vojvodini, od činjenice koju ste vi spomenuli, o divljim deponijama, jer većina jesu zapravo divlje deponije bez obzira na to kako ih nazivamo. U kontaktima koje imamo sa Vojvodinom i pojedinim gradovima, naišao sam na puno razumevanje onoga što treba da se radi. Posao će biti zajednički, to nije pitanje vlasti, to je pitanje našeg dobrog i zdravog života. Od onoga što sam namerno pokretao, to je pitanje zdrave pijaće vode, recimo, u Vojvodini. Do tri i po hiljade divljih deponija ima u Srbiji, i više. Dakle, čeka nas

ogroman posao i on praktično ni do sada u Srbiji nije tretiran kao političko pitanje već na mnogo važniji način.

Ono što je ključ čitave priče, i to će se odraziti svakako u sledećem budžetu, a imamo načelni dogovor sa Ministarstvom finansija za tekuću godinu – nama su potrebni projekti. Bez izrade projektnotehničke dokumentacije, što zapravo i jeste za mene investicija, i tu je bilo možda nekih nerazumevanja, nema nikakvog ulaženja u investiranje. To je, pretpostavljam, svima jasno.

Moja molba svima, naročito lokalnim samoupravama, imali smo i sastanak sa većinom lokalnih samouprava, jeste u tom pravcu – da sednemo i da se počne raditi projektnotehnička dokumentacija. Novca će u državnom budžetu, prema uveravanjima, za to biti jer će se to tretirati kao investicije.

Naš sledeći korak u tom smislu jeste, u stvari, stavljanje u pogon dva nova sektora u Ministarstvu životne sredine, a to su sektor za upravljanje otpadnim vodama i komunalnim otpadom na jednoj strani i sektor za strateško planiranje. Upravo zbog ciljeva koje imamo i tih, recimo, najmanje pet milijardi evra koje moramo uložiti u sisteme za preradu otpadnih voda, mi moramo da imamo sektor za upravljanje otpadnim vodama, između ostalog, i moramo da imamo sektor za strateško planiranje da bismo se bavili fondovima, projektima itd.

Završiću ovde. Mogao bih da pričam danima, razume se, o svemu tome. Hvala vam još jednom na podršci svima i na temi koja je, bez sumnje, za nas najznačajnija bez obzira na to koliko će ona imati dominantno prisustvo na našem zasedanju ovih dana. Hvala vam svima.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Izvolite, kolegkinice Lazić.

NADA LAZIĆ: Želela bih samo da postavim pitanje gospodinu Vujoviću – procentualno, koliko Vojvodina učestvuje u prihodima u budžetu Republike Srbije?

Još samo komentar za ministra Trivana. Naime, ono što je potrebno, to su ogromna sredstva, to ste sami rekli, ali ako se ne izborimo za veći fond i drugačiji status ovog fonda... Taj fond je sada budžetski fond. Ja sam naglasila da je 38 milijardi, prema nekim podacima koje ja imam, prihod sadašnji. Pedeset, sto...?

(Goran Trivan: Deset.)

Dobro, deset, nije ni važno. U medijima piše jedno, drugo, treće, tako da ne znam, da ne bih pričala napamet. Ali, u svakom slučaju, nije sav zeleni dinar vraćen. Mislim da njegov status mora biti drugačiji, da se to ubuduće promeni, ma koliko se ubere sredstava.

Drugo, mislim da ni ta sredstva nisu sva, odnosno da sa ubiranjem sredstava ima problema, da inspeksijske službe moraju jače da funkcionišu, da se one moraju ojačati i osnažiti kako bi taj sistem, ceo taj lanac, bio jedan zatvoreni sistem koji će dobro funkcionisati. Ovako ćemo izdvajati iz nekih drugih namena i onda ništa nismo uradili. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: U zaštiti prirodne sredine imamo isti problem kao i u većini drugih oblasti; nije samo pitanje namere i nije pitanje bojenja para, kako mi to kažemo. Znači, svaki dinar koji se naplati preko nekih ekoloških taksi ne može mehanički odmah na jedno mesto da se vrati natrag, pogotovo ne transferima preko tzv. računa 463, pošto to ne garantuje ostvarenje ciljeva zbog kojih se to radi. Tu moramo imati strategiju. Mislim da će novo ministarstvo da posveti adekvatnu pažnju tome, da napravimo i strategiju i odgovarajuće načine da ta sredstva budu upućena tamo gde će se postići pravi efekti.

Ono što je bitno, nisu u igri samo ti „ekološki zeleni dinari“ koji se ubiraju kod nas, nego su u pitanju i drugi instrumenti kojima želimo da pokrenemo sve to. Pričali smo o tome da se, recimo, ne mogu razdvojiti ulaganja u šume koja se odnose na ekonomsku eksploataciju od ulaganja koja imaju prevashodno ekološku dimenziju. Slična stvar je kod voda: imate projekte prečišćavanja otpadnih voda, kontrolisanja bujičnih tokova kod odbrane od poplava, koji imaju i ekonomsku i ekološku karakteristiku. Prema tome, mi moramo da imamo mnogo složeniji i bolji metod praćenja svega toga; s jedne strane da ostvarujemo one ciljeve za koje se opredeljujemo u evrointegracijama, a s druge strane da razvijamo kapacitet da to radimo kod nas.

Moja teza je da stavljanje mnogo para unapred na transfere neće nužno dati rezultat. Moramo prvo kapacitet. Prema tome, ja želim da stvorimo ograničenje u pravljenju kapaciteta i da onda tim kapacitetima pravimo dobre projekte. Mi imamo čitav niz izvora koje možemo da koristimo, kao što su KfW i ostali koji nam direktno pomažu. Pogledajte, na teritoriji Vojvodine imamo nekoliko novih projekata unapređenja kvaliteta vode, koja je presudni element. Ima još mnogo opština u Vojvodini koje to traže. To samo treba da bude deo strategije i da to sve računamo.

Druga stvar, pogledajte ova dva projekta koja sam već spomenuo u uvodnom izlaganju – to je projekt otpadnih voda za grad Beograd, koji je najveći grad u Srbiji i ima najveći problem otpadnih voda koje direktno ulaze u Savu i Dunav, s jedne strane, a s druge strane pitanje ekološke zagađenosti vazduha

zbog toplana. Znači, ova dva projekta će bitno da promene ekološku sliku Srbije. Tu je nekih 470 miliona dolara planirano u ovom budžetu, koji ulaze u tu sliku.

Ako imamo strategiju, smatram da ćemo onda moći da sagledamo sve elemente i dinamički da gledamo. Ako svako u svakom trenutku bude hteo sve što se na njega odnosi, onda su nam mogućnosti da to planiramo optimalno u vremenu vrlo ograničene. Mislim da je ovaj parlament mesto gde bi o toj strategiji trebalo da se diskutuje, da se zna – ako nam je ove godine prioritet nešto, onda ćemo naredne godine da pomerimo prioritet na nešto drugo, ali da se to zna, da se ne menja svaki čas.

Samo da dodam nešto, koliko Vojvodina učestvuje, koliko Vojvodina doprinosi prihodima, to se menja, i to su vaše kolege dobro primetile, pošto Vojvodina ima glavne prihode iz nekih izvora koji su dosta podložni fluktuacijama koje nisu predmet stvari srpske privrede nego svetske, na primer NIS. Njegova profitabilnost i učešće Vojvodine u tim prihodima bitno zavisi od kretanja na svetskom tržištu, od kretanja cena derivata. Prema tome, ta veličina je nestabilna, kolege su već ranije ukazivale na taj problem. On je nasleđen. Mi nemamo prave mehanizme da se sa njim borimo, ali to je jednostavno tako.

Ovo što sam pominjao jeste ono što Vojvodina dobija direktno u rashodima koje mi gledamo i merimo; postoje drugi rashodi, koje ne računamo. Koliko Vojvodina, recimo, proporcionalno sudeluje... Najveći granični prelazi, pa prema tome i carina i policija itd., upravo se nalaze na teritoriji Vojvodine, ali mi te stvari ne računamo. Smatramo da su to geografske karakteristike Srbije. Jednostavno, nećemo mi da smanjimo broj ljudi na Horgošu i Batrovcima zato što se nalaze u Vojvodini, a Vojvodina je prešla kvotu. To su efekti i na zaposlenost, i na izgradnju i na sve ostalo.

Znači, kada imamo jednu strategiju koja sve to uzima u obzir, lako možemo da izračunamo.

Mi vam kažemo da vi sudelujete 8,5% u poreskim prihodima Srbije, pošto neporeske ne računamo u to, a ostvaruju se, između ostalog, i kod vas. A ove druge stvari možemo da izračunamo ako želite, ali to ne bi trebalo da bude indikacija. Vojvodina je u većini opština razvijenija od proseka Srbije. Ima neke nerazvijene, ali u većini opština je razvijenija. Gledaćemo statistiku pa ćete da vidite. Ima nerazvijenih opština, zato je prosek niži. Vojvodina ima nekih nerazvijenih opština koje obaraju prosek, a većina opština je razvijenija od proseka Srbije. Moja porodica je iz Kikinde, pa imam prava i subjektivnu stranu da iskažem. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine ministre.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Goran Trivan.

Izvolite.

Niste želeli reč? Oprostite, bili ste u sistemu.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Vujić.

Izvolite.

VOJISLAV VUJIĆ: Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici, Dragan Marković Palma, predsednik Poslaničke grupe Jedinstvene Srbije juče je izneo stav Jedinstvene Srbije da ćemo mi da podržimo ovaj budžet i to je jedan od razloga zašto nismo stavljali nijedan amandman na ovaj zakon.

Moram da vam kažem da sam u politiku ušao iz realnog sektora. Vlasnik kompanije u kojoj sam radio vrlo često je na operativnim sastancima znao da kaže „Kolo vodi Đura, kolo se tetura; kolo vodi Vasa, kolo se talasa“.

Moram da vam kažem i da je srpsko kolo od juče na Uneskovoju listi nematerijalnog kulturnog nasleđa, ali ja hoću da pričam o ovom prvom kolu, ovom koje se tetura ili leti.

Iskren da budem, pratim ove budžete od 2012. godine, kada je premijer bio Aleksandar Vučić, 2016. i 2017. godine, on je ovde bio prisutan i jednako je davao odgovore i poziciji i opoziciji. Ritam kojim je tada radila Skupština bio je mnogo drugačiji od ovog danas. Imam osećaj da se nekako teturamo. Ne znam šta je problem. Ali, kako je predsednik Jedinstvene Srbije Dragan Marković Palma juče rekao, a to ste mogli da čujete, da je skoro svim ministrima pojedinačno dao podršku, i ja kažem – Poslanička grupa Jedinstvene Srbije podržava sve ministre.

Moram da vam kažem, kada je u pitanju budžet, nije ovo prvi budžet koji donosimo. Ovo je jedan dobar budžet i svi zakoni koje ovde donosimo su dobri zakoni, ali imamo jedan drugi problem – na nekim nižim nivoima, pre svega mislim na lokale i na deo javnih preduzeća, uvek nekako, umesto da čuvaju te budžete lokalne i gradske, traže neke rupe u zakonu i pokušavaju, možda nesvesno, ali uspevaju da naprave ozbiljnu štetu.

Hoću da kažem ministru Vulinu, kada je bio ministar rada i socijalne politike pre dve godine, ja sam mu rekao – ministre, želim da vas informišem da dva javna preduzeća ne plaćaju poreze i doprinose, a ni socijalno radnicima. Rekli ste mi tada – to sigurno nije tačno, proveriću. Posle toga se više, naravno, nismo čuli. Vi ste danas ministar odbrane, čestitam vam na tome.

Sada hoću da kažem ministru Đorđeviću – gospodine Đorđeviću, u Vrnjačkoj Banji postoje dva javna preduzeća u kojima se ni dan-danas ne plaćaju porezi i doprinosi. Jedno je preduzeće koje ima tradiciju i traje nekih tridesetak godina, a drugo preduzeće je osnovano sa idejom da zameni ovo prvo, da se ti

dugovi oprostite i nestanu. Nažalost, i u ovom novom preduzeću se ne plaćaju. To je transparentno. Zašto vam to kažem?

Siguran sam. Ja sam, gospodine ministre, poslanik pod zakletvom i ovde nikada nisam pričao neistinu. To možete da proverite. Vidite sa saradnicima.

Znači, hoću da vam kažem da radnici koji imaju obavezu da odu kod lekara to ne mogu da urade, tj. mogu ako imaju čime da plate. Zato vas molim da izađete u susret, nađete način i pomognete ljudima u lokalnoj samoupravi da se te stvari više ne dešavaju.

Juče smo imali, kada je u pitanju lokalna samouprava, još jedan dobar predlog Dragana Markovića Palme, i to gospodinu Vujoviću hoću da kažem. Sasvim je logično, čuli ste juče, kada se rade velike investicije a investitor prihvati da mu se plati u nekim ratama, da onda ne možemo da se pozivamo na RINO. Ali problem je što u Vrnjačkoj Banji lokalnoj samoupravi RINO ništa ne znači i što u ovom trenutku imamo mnogo veće obaveze od realne situacije koju možemo da platimo.

Pre dve godine sam, ovde smo isto imali budžet ispred nas, gospodinu Vujoviću rekao dve stvari, ponoviću ih sada. Prva stvar je, gospodine Vujoviću, da vodite jedan od najodgovornijih resora u ovoj vladi. Znam da vam nije lako i razumem vas, i za ono prekjuče što se desilo, kada vas isprovociraju sa strane, zato što ste, koliko znam celu situaciju, vi ovde došli kao ekspert a ne kao političar. Trebalo bi da nam svima na čast služi to što pričate, a ako mislimo da negde grešite, treba da to argumentovano kažemo. To mislim i danas.

Druga stvar koju sam vam tada rekao jeste da nemačka privreda u svakom trenutku kada im se desi neki veliki kolaps u sistemu posegne za privrednim resursima, a to su uglavnom bile šume. To je veliko bogatstvo koje ima i Srbija. Mi u Vrnjačkoj Banji imamo 8.600 hektara kojima gazdujemo van „Srbijašuma“ već 27 godina. Ja sam uvek to hvalio, ali sada hoću da kritikujem. Zašto? Zato što se neka organizovana kriminalna grupa potrudila da za tri-četiri godine unazad napravi takvu štetu u šumama kojima gazduje Vrnjačka Banja da je pitanje, to je i za ministra ekologije interesantno, da li ćemo ikada moći da nadoknadimo tu štetu.

Pošto ovde vidim i gospodina Stefanovića, ministra policije, njega hoću da pohvalim zato što je policija poslednjih mesec i po dana prvi put reagovala i uhapsila nekoliko ljudi koji, slobodno mogu da kažem, učestvuju u organizovanom kriminalu.

Gospodina Stefanovića hoću da pohvalim i zbog toga što je policija dobila nove automobile i zbog njegovog obećanja da će vrlo brzo da stignu i nove uniforme. To vam poručujem, a verovatno i sve kolege koje putuju do

Beograda, kad nas zaustave, prvo što nas pita policija je – kada stižu uniforme. Evo, ministar je obećao da će uniforme vrlo brzo da stignu.

Slavica Đukić Dejanović, ministarka koja može i mora da ostane upisana u istoriju srpskog parlamentarizma kada je u pitanju ministarstvo kojim se ona bavi i problematika koju ona treba da reši. Naravno, vi ste to juče rekli, ne radite to sami, postoji jedan veliki tim, gde verovatno učestvuju svi ministri, i to je stvar koja je možda preča od svih stvari o kojima ovaj budžet govori. Hoću da vam kažem da ne bi bilo ni Briselskog sporazuma ni mnogih drugih stvari da smo na vreme, da su neke generacije pre nas vodile računa o natalitetu i prirodnom priraštaju.

Tako da, ministre, zamoliću vas... Budžet je ovakav kakav je, glasaćemo za njega. Zamoliću vas da nađete način da se ovom ministarstvu, ovom resoru, dodatna sredstva daju ministarki Đukić Dejanović zato što je ovo problem koji sigurno ne može da se reši sa ovoliko novca koliko je na raspolaganju. Ali svakako ima vremena i mogućnosti, kao što je juče rekao Dragan Marković Palma, ne moraju svi ministri da troše novac da bi došli do dobrih ideja i realizovali neke dobre planove.

Evo, završavam, predsedavajući. Zato hoću još jednom kratko samo da kažem... A moram da informišem i ministra, izvinjavam se, Ružića o jednoj stvari. Gospodine ministre, ministar lokalne samouprave pre vas je otvorio pre izvesnog vremena u Vrnjačkoj Banji jedan elektronski sistem opštinske uprave. Mogu da vam kažem da je radio celih 12 minuta. Vas, kao sadašnjeg ministra lokalne samouprave, hoću da obavestim o tome i da vas zamolim da taj sistem u Vrnjačkoj Banji ponovo profunkcioniše.

Znam da nemam više vremena. Znači, ponavljam još jedanput, Poslanička grupa Jedinostvene Srbije će podržati i budžet i kompletan set zakona. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Vujiću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Samo da kažem za ovo što je rekao narodni poslanik Vujić. Istina je, u prethodnoj godini smo imali priliku da nabavimo jedan veći broj uniformi za policajce i za vatrogasce, interventne i radne uniforme i one, naravno, koje štite, sa maksimalnom zaštitom od visokih temperatura. Nabavljena je kompletna uniforma za sve pripadnike Žandarmerije. Do kraja ovog meseca biće nabavljena i isporučena kompletna uniforma za graničnu policiju i za interventne jedinice Policije, što je jedan veliki deo sastava Policije. Time ćemo biti potpuno u onom

vremenskom periodu da faktički svi policajci imaju zanovljenu uniformu i ona će se u redovnim rokovima, kako je to pravilnicima predviđeno, zanavljati.

Naravno, pored nabavke vozila, pored nabavke uniforme, radićemo na tome da modernizujemo ceo sistem Policije, koji istovremeno služi građanima Srbije. Naime, kada se građani obrate Policiji, kada u policijskim stanicama apliciraju za različite usluge koje Policija pruža, trudićemo se da imaju mogućnost da to obavljaju i u elektronskom obliku. Ne samo to već i da faktički mogu uz mnogo manje čekanja, uz mnogo manje... Mada su danas čekanja minimalna, gotovo da nema policijskih stanica u kojima ih ima. Ja sam proveravao, dakle, osim kada je sezonski, kada dođe jedan deo naših državljana koji žive u inostranstvu, osim u tim periodima, nema većih gužvi na šalterima za upravne poslove.

Mi smo nabavili jedan veći broj računara, jedan deo čak iz donacije. Ti računari se sada pripremaju, stavljaju se nove aplikacije na njih i mi ćemo u naredna, pretpostavljam, dva meseca obnoviti veliki broj računara u policijskim stanicama, pre svega tamo gde je operativa, gde rade policajci sa građanima i tamo gde su upravni poslovi, a kasnije i na drugim mestima. Drago mi je da vidim da ćemo uspeti da se približimo onim zemljama koje su uspele da budu potpuno modernizovane u tom smislu.

Ide sledeća velika faza: pored povećanja plata od 10 % i svega onog što će policajci dobiti ove godine, bonusa na plate, pored onoga što možemo da im pružimo kroz vozila i uniforme, razmišljamo kako da popravimo i šta možemo dalje da uradimo što se tiče uslova rada, a to je poboljšavanje policijskih stanica. Mnoge policijske stanice su stare pedeset, šezdeset, sedamdeset godina; mnoge su bile neuslovne i u trenutku kada su useljavane. Zato hoćemo da omogućimo da u novim zgradama, kroz savremen pristup, građani imaju lakšu dostupnost, ali i da pripadnici Policije imaju bolje i efikasnije uslove za rad. Hoćemo da pokažemo brigu prema ovim ljudima.

Hvala vam što ste to primetili. Zaista, to je veliki napor i Vlade, i predsednika i Parlamenta, to je veliki napor države da pokaže poštovanje prema čitavom sektoru bezbednosti, prema svim ljudima u ovoj zemlji koji se bore za sigurnost, koji se bore za bezbednost i koji hoće da Srbija bude normalna i snažna država. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Stefanoviću.

Kolega Vujiću, vi ste želeli repliku s obzirom na to da ste u sistemu? (Ne.) Izvinjavam se. Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dušan Pavlović.

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Poštovani građani Srbije, poštovani ministri, drago mi je da ste ovde, da konačno možete da čujete nešto o čemu opozicija govori pošto, kao što znate, nemamo puno prilike da se vidamo na televiziji. Pripadnicima opozicije uglavnom je zabranjen pristup na televiziju sa nacionalnom frekvencijom, tako da je dobro da barem ovde možemo nešto da progovorimo o nekim važnim pitanjima.

Počecu od nečega od čega je počeo i ministar finansija kada je imao uvodno izlaganje o ovom budžetu, a to je od žrtvovanja za bolje sutra. Dakle, on je govorio da smo u prethodnih nekoliko godina prošli kroz žrtve koje se iskazuju u smanjenju plata i penzija i da je to bilo neophodno da bismo smanjili javnu potrošnju koja je bila ogromna, jer su nam takvo stanje ostavile prethodne vlade. Ovo drugo je sve tačno, situacija je zaista bila loša zbog toga što su prethodne vlade trošile neumereno. Onda je rešenje nađeno u tome da se žrtva za ovu fiskalnu konsolidaciju pronađe u zaposlenima u javnom sektoru i penzionerima. Njima su smanjene plate i penzije i tako su uglavnom postignuti uspesi u fiskalnoj politici koji se izražavaju u smanjenom budžetskom deficitu i manjem javnom dugu. To je u redu i to je za pohvalu. A da li su zaista penzioneri i zaposleni u javnom sektoru morali da plate, da podnesu ovu žrtvu?

Da vam ukažem na nekoliko stvari u budžetu gde se vidi da još uvek postoje velike disproporcije u tome ko zapravo treba da podnese žrtvu za ovu fiskalnu konsolidaciju, zbog čega se to radi na platama i penzijama, a ne na nekim drugim stvarima koje podrazumevaju veliku neodgovornost ljudi koji upravljaju ministarstvima i vode ovu državu.

Recimo, za kazne i penale za narednu godinu predviđa se osamnaest milijardi dinara. Znate, to je novac koji će se platiti iz budžeta na to što neki ljudi u Vladi neodgovorno obavljaju svoj posao, i to danas, ne pre pet, šest, sedam ili deset godina, nego danas, zbog čega će sudovi morati da nateraju Vladu da plati te kazne i penale, a ona će to da plati ponovo novcem građana Srbije.

Da smo imali odgovornije ministre, odgovornija ministarstva, odgovornije državne službenike, možda bi ove kazne i penali bili manji. Da vam dam jedno poređenje: dakle, na kazne i penale ove godine plaćamo, odnosno naredne godine, osamnaest milijardi dinara, a samo za plate koje smo smanjili od 2015. godine do danas štedimo nešto malo više od dvadeset milijardi dinara! Znači, da pretpostavimo situaciju u kojoj se država odgovorno ponaša prema sudskim postupcima, prema obavezama koje ima i da, recimo, smanji ove kazne i penale na nulu, ne bismo uopšte morali da smanjujemo plate zaposlenima u javnom sektoru.

Na subvencije dajemo sledeće godine 42 milijarde dinara. Dakle, kada se izuzmu subvencije za poljoprivredu, za kulturu, ovo je takođe ogroman novac. Sav ovaj novac ili ogroman deo ovog novca ide na pokrivanje tekućih poslovanja, plata u javnim preduzećima ili u društvenim preduzećima koja još uvek nisu privatizovana, kao i na subvencije u privredi od kojih se očekuje veliki privredni rast. Kao što znate, za one koji se malo razumeju u ekonomiju, ovo stvara veliki moralni hazard, tj. kada nekom unapred kažete da ćete mu neprekidno pokrivati gubitke ili plate u njegovom poslovanju, on nema nikakvog razloga da reorganizuje svoje preduzeće i da se ponaša odgovornije u poslovanju. Veliki broj javnih preduzeća pravi gubitke i veliki broj javnih preduzeća to radi upravo zbog toga što zna da ima ko da mu pokrije gubitke koje pravi u budućnosti.

Ministarka je rekla da će danas doći ovde da nas obavesti o tome na koji način subvencije u privredi doprinose rastu BDP-a. Nije došla danas, ne znam zbog čega, ali daću vam samo jedan kratak pregled. Ako je politika subvencija koju sprovodimo već nekoliko godina tako dobra, valjda bi se to odrazilo u većem rastu BDP-a. Pogledajte komparativne podatke iz regiona u prethodne tri godine, 2014, 2015. i 2016. godina, daću vam podatke o prosečnom privrednom rastu u regionu: Rumunija – prosečan rast 4%, Makedonija 3,4%, Mađarska 3,15%, Kosovo 3%, Albanija 2,67%, Crna Gora 2,57%, BiH 2,22%, Hrvatska 1,3% i Srbija 0,5%. To je proizvod politike subvencija za koju se u Vladi tvrdi da daje veliki doprinos privrednom rastu. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Nebojša Stefanović.

Izvolite.

NEBOJŠA STEFANOVIĆ: Hvala.

Samo hoću da kažem, vezano za kazne i penale, voleo bih da je pravosudni sistem tako brz i efikasan da nešto što je država propustila možda u ovoj ili prethodnoj godini presudi već danas. Apsolutno ne, ovo su presude iz 2004, 2005, 2006. i 2007. godine.

Možete da proverite, samo za vojne penzije se platilo deset milijardi dinara. Samo za vojne penzije iz prethodnog perioda, pre nego što je SNS bio i blizu vlasti. Pogledajte koje su cifre koje su napravljene u tim godinama i koliko štete država plaća danas. Ja znam za ministarstvo kojim rukovodim šta sada plaćamo, vezano za smenski rad iz tih godina.

Evo, gospodine Pavloviću, recite ako imate drugačiji podatak. Evo, baš hoću da čujem od vas da li imate drugačiji podatak. Dao sam vam sad prostor za repliku, da čujem konkretno podatak koji vi iznosite građanima. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Gospodine Pavloviću, imate, naravno, osnova za repliku, ali pre vas imamo prijavljenih još predstavnika predlagača s obzirom na to da ste imali više postavljenih pitanja.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Goran Knežević.

Izvolite.

GORAN KNEŽEVIĆ: Hvala lepo.

Uvaženi predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, pitanje je bilo oko subvencija. Ja mislim da je bilo pravo uživanje juče slušati ministra, profesora Vujovića, koji je na sjajan način objasnio šta znači 87 milijardi dinara u budžetu Republike Srbije za 2018. godinu.

Osvrnuo bih se na jednu stvar, a to je ono o čemu ste vi sada govorili – subvencije, podsticaji za investitore u Srbiji – tu se često i u javnosti i ovde u Skupštini provlače prilično pogrešne i netačne teze. Ja mogu da mislim da to može da bude ili zlonamerno, politikantski ili ono zbog čega ste, mislim, vi rekli, mada me to čudi jer ste bili angažovani u Ministarstvu privrede, a to je da ne postoji dovoljno informacija. Prihvatam tu grešku, da se eventualno kao Ministarstvo privrede nismo dovoljno bavili marketingom i nismo dovoljno javnosti objasnili kako funkcioniše princip subvencija u privredi i kakvi su efekti toga.

Prva pogrešna teza koja se provlači je – favorizovanje stranih investitora. Potpuno netačno. Krajem 2015. godine usvojen je Zakon o ulaganjima, koji je potpuno izjednačio domaće i strane investitore, potpuno. Od tada je realizovano 39 investicionih projekata, od kojih su osam domaći investitori. Mislimo da je to malo, to je nešto preko 20%, i zato smo već 2016. godine doneli Uredbu o privlačenju direktnih investicija, gde smo potpuno spustili limite i prilagodili ovu budžetsku liniju za domaće investitore. Dakle, limit je spušten na zapošljavanje svega deset ljudi i investiciju od sto hiljada evra. Na taj naš javni poziv javila su se 34 investitora. Svi su iz Srbije, svi su domaći investitori i svi su rešeni pozitivno.

Još jedan podatak: možda znate da smo u Deceniji preduzetništva predvideli, a to i ove godine imamo u budžetu, preko osamnaest milijardi dinara za podsticaj malim i srednjim preduzećima. Od toga, sedam i po milijardi su bespovratna sredstva.

Što se tiče efekata, o čemu ste takođe pričali, imamo veoma jasne efekte, a da li je to malo ili mnogo... Reći ću vam te podatke. Znači, rekao sam vam, 39 investicionih projekata od donošenja Zakona o ulaganjima, plus deset koji su u pripremi i koji će najverovatnije biti potpisani do kraja ove godine. Efekat je da ulaganja, investicije u osnovna sredstva iznose preko 540.000.000 evra i da će to

omogućiti 29.500 novih radnih mesta, od čega je 23.800 i nešto već zaposlenih. Prema tome, to je samo efekat na zapošljavanje.

Takođe, govorilo se o finansijskim efektima svega toga. Ako uzmemo u obzir samo poreze i doprinose, onda se ta investiciona ulaganja, odnosno ulaganja, subvencije države vrata već u roku od 26 meseci. Ako uzmemo u obzir i sva ostala davanja državi, gde su PDV, porez na dobit, porez na imovinu, taj rok se spušta na 16 meseci. Znači, već za 16 meseci se subvencija koju dajemo investitoru vraća.

Još jedan podatak je važan o samoj tehnici: ne postoji pretfinansiranje. Ugovorom su investitori obavezani da ispune deo svojih ulaganja, tako da mi praktično njima u tranšama dajemo njihove pare. Nije to uvek slučaj, ogradiću se, ali u većini slučajeva mi ne koristimo pare, nego njihove pare koje uplaćuju za javne prihode uplaćujemo njima kao subvenciju.

Treća stvar koja je jako važna kod ovih investicija jeste transparentnost u radu, o čemu ste mnogo pričali i prošle godine za budžet i tokom čitave godine. Uveli smo vrlo transparentne procese. Imamo četiri stepena odlučivanja: prvo se odlučuje u Razvojnoj agenciji Srbije, pa u Ministarstvu privrede; formiran je, u skladu sa Zakonom o ulaganjima, Savet za ekonomski razvoj, u kome se nalaze tri ministra u Vladi Republike Srbije; na kraju, kao četvrti stepen, Vlada Republike Srbije donosi odluku.

Prošle godine ste zahtevali... Ispunili smo i to, na portalu Ministarstva privrede imate sve ugovore, potpuno objavljene, sa svakim od investitora; tačno imamo trenutak kada im se uplaćuje novac i na osnovu kojih izveštaja.

Još nešto jako važno: takođe se provlačila teza da je ovo naš domaći izum i da je to naš stav, da samo mi dajemo to u Evropi i šire. Nije tačno. Većina zemalja EU, od Slovačke, Mađarske, Češke i ostalih zemalja, praktično isplaćuje na vrlo sličan način investitorima ove podsticaje. Da li je to samo na visinu investicija, na broj zaposlenih, na neki procenat od investicija, ali, u principu, to je praksa i u Slovačkoj, Češkoj, Mađarskoj, koje su izuzetan ekonomski rast doživele preko ovih investicija.

Još nešto je jako važno, provlači se teza – mi damo te pare nekom stranom investitoru, on dođe, uzme te pare i posle pet godina odlazi. Mogu da vam kažem da je 27 značajnih kompanija donelo odluku o reinvestiranju. To je oko 60% kompanija koje su ulagale, ulažu i drugi, treći, četvrti i peti put. Imamo „Leoni“ fabriku u Nišu, na jugu Srbije, koji otvara već petu fabriku. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima predstavnik predlagača, ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, želeo bih nekoliko stvari da kažem u pogledu prethodnog izlaganja koje se odnosilo na novčane kazne. Pre sedam-osam meseci imali smo odjednom veliki priliv, veliki broj zahteva za naplatu po osnovu novčanih kazni koje su se ticale Ministarstva poljoprivrede.

Sušтина cele priče jeste da se 2008. ili 2009. godine, ne mogu da etiketiram ko je to, čijom odlukom je bilo, desila jedna mera u oblasti poljoprivrede – da se nekomercijalnim gazdinstvima, gazdinstvima koja nemaju ekonomsku snagu, isplati 20.000 dinara godišnje, i to u dve tranše.

Šta se u suštini desilo? Desilo se da je ljudima utvrđeno pravo, a više desetina hiljada, blizu 50.000 poljoprivrednih gazdinstava nikada nije dobilo pravo, odnosno nikada im nije isplaćena druga rata. Dakle, utvrđeno je pravo, znalo se da nema novca i nije došlo do isplate.

Pored obmane poljoprivrednih gazdinstava, desila se jedna druga stvar. Ta sredstva su bila namenjena... Navodno, to je bio plan, a put do pakla je obično popločan najboljim namerama. Bila je ideja da se plate porezi i doprinosi koje su poljoprivredna gazdinstva na osnovu obaveznog penzijsko-invalidskog osiguranja imala, da oni to plate. Desile su se dve greške. Desila su se dva problema. Prva stvar, niti je isplaćeno i, drugo, niti su oni ikad išta platili, jer sistem nije napravljen tako da može da uvezuje jednu i drugu stvar. Tako da smo imali na jednoj strani neplaćanje obaveza koje je država utvrdila, a s druge strane smo imali situaciju da ni obaveze po osnovu penzijsko-invalidskog osiguranja nisu bile plaćene. Šta se dešava? Otpočinju sudski postupci. Naravno, vešti advokati odmah kreću u lobiranje klijentele i dolazi do naplate.

Da li se ovo meni sviđa? Naravno da ne. Da li je ovo obaveza koja postoji u pravnoj državi? Naravno da da. Rešenje mora da se izvrši. Odatle dolazi ogromna količina ovih novčanih kazni, isto što je i malopre kolega Stefanović rekao vezano za zaposlene u Policiji. To su stvari koje su nastale pre sedam, osam ili devet godina. Mi smo isplatili u ovoj godini skoro pet stotina miliona po osnovu ovih obaveza. Ja bih više voleo da je ovih osamnaest milijardi transferisano prema drugim stvarima, ali da li vi hoćete meni da kažete da pravna država ne treba da se poštuje jednom kada je utvrđena obaveza države? Mi imamo druge alate koji nam stoje na raspolaganju.

Ja znam da je ovo vama smešno.

Malopre se ovde govorilo o još jednoj stvari koja se ticale ove vlade. Bez obzira na to ko ostvaruje pravo, on dobija svoju subvenciju, nema diskriminacije. A nešto se ne sećam da je uvek bilo tako. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre Nedimoviću.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospodine potpredsedniče.

Dame i gospodo narodni poslanici, dame i gospodo ministri, javljam se po osnovu replike na izlaganje gospodina Dušana Pavlovića, autora knjige „Mašina za rasipanje para“.

U vreme kada je predsednik njegovog pokreta bio ministar privrede gospodin Saša Radulović, to Ministarstvo privrede je zaista predstavljalo jednu veliku mašinu za rasipanje para. Gospodin Saša Radulović je doveo u svoj kabinet 28 ljudi, isključivo političkih kadrova, koji su kasnije, svi do jednog, postali članovi, odnosno funkcioneri njegovog pokreta Dosta je bilo, a neki od njih i danas sede u Narodnoj skupštini Republike Srbije.

Među njima je i uvaženi gospodin Dušan Pavlović, koji je pisao knjigu „Mašina za rasipanje para“, koji je bio angažovan po osnovu ugovora o delu u vreme kada je gospodin Radulović bio ministar privrede i na mesečnom nivou je dobijao 113.000 dinara.

Po osnovu ugovora o obavljanju privremenih i povremenih poslova bilo je angažovano 12 članova i funkcionera pokreta „Dosta je bilo“. Među njima je i gospodin Ivan Ninić, čuveni borac protiv kriminala i korupcije, koji je na mesečnom nivou dobijao 80. 000 dinara.

Zanimljiva je neka gospođa Ana Trbović, gospodine Marinkoviću. Ona je bila žena angažovana po dva osnova: po osnovu ugovora o delu dobijala je 113.000 dinara i bila je angažovana kao posebni savetnik gospodina Saše Radulovića, gde je dobijala iznos od 119.000 dinara.

Sada zamislite... I onda nam danima, mesecima, evo, već skoro dve godine, gospodin Saša Radulović govori o nekom partijskom zapošljavanju. Mi smo neki partijski kadrovi, mi smo neke lenčuge, mi smo neki neradnici, a on čovek doveo u Ministarstvo privrede za, koliko je bio ministar, četiri-pet meseci, 28 ljudi, angažovao ih po različitim pravnim osnovama i ispumpao ko zna koliko para iz državnog budžeta Republike Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Gospođu Radeta, nemojte da mi dobacujete.

Sidite dole u klupe, pa ako imate nešto, izvolite. Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik Dušan Pavlović.

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Gospodine ministre Stefanoviću, kažite mi gde da pogledam iz koje godine su kazne koje se plaćaju za sledeću godinu, koji ste to registar ili dokument dali poslanicima i javnosti Srbije da mogu da to pogledaju.

Pročitaću vam jedan redak iz izveštaja Fiskalnog saveta za budžet za narednu godinu baš o ovom problemu, koji kaže ovako: „Nema javno dostupnog pregleda koji na sistematičan način prati učešće Republike Srbije u sudskim sporovima, niti je poznato koje bi potencijalne obaveze i u kom roku mogle da opterete budžet.“

Dakle, molim vas, ako hoćete da pričate da je sve to nastalo u nekom periodu iz 2002, 2003. i 2004. godine, dajte lepo pregled pa da možemo da vidimo da li je zaista tako.

Inače, samo da znate, kazne i penali su za sledeću godinu skoro duplirani u odnosu na prethodnu, to jest u odnosu na ovu godinu. I vi hoćete da tvrdite da su sve te kazne i penali nastali pre deset godina?

Subvencije, gospodine ministre. Ponovili ste tvrdnju koju sam zapravo ja rekao, da je subvencionarna politika u privredi dobra jer stvara privredni rast. Da li ste vi čuli šta sam pročitao kada sam izlagao? Privredni rast u Rumuniji u poslednje tri godine, kao prve na listi, prosečna stopa privrednog rasta je 4%, a u Srbiji 0,5%. Gde je privredni rast? Politika subvencija je dobra, samo nema privrednog rasta.

Dakle, u čemu je poenta politike subvencija ako nam ne da privredni rast? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Pavloviću.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vjerica Radeta.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Za razliku od vas, kolega Marinkoviću, sedeći gore kao potpredsednik Narodne skupštine ja sam se vama obratila na osnovu člana 32. Poslovnika, nisam vam dobacivala. Gledala sam kako drhtavom rukom pokušavate da zaustavite gospodina Martinovića, da mu kažete da je proteklo vreme koje ima za repliku. Ja sam vam rekla: „Drzni se, bre, prekini ga, kao što radiš i ostalima“. To nije dobacivanje, to je način na koji se vodi sednica Narodne skupštine.

Ako vi imate strah da li će vas, ne daj bože, izbaciti iz Vlade, ili neće, ako se ne ponašate onako kako oni od vas to traže, to je vaš problem, ali vi morate, kada tu sedite, da poštujete Poslovnik Narodne skupštine. Danas, dok vodite sednicu, nijednom poslaniku koji se javi po replici ne smete da uskratite vreme od 2,32 minuta. Ne smete. Nemate pravo da delite narodne poslanike na

one od kojih vama zavisi opstanak u koaliciji i one koje baš briga za vašu koaliciju. Dakle, nedopustivo je.

Povredili ste Poslovnik, povredili ste moje dostojanstvo, povredili ste celu Narodnu skupštinu kada ste meni rekli javno, da bi javnost čula: „Ne dobacujte, kolegice Vjerica Radeta“.

Ne dobacujem, kolega Marinkoviću. Sedim pored vas, upozoravam vas da pratite Poslovnik i da radite po Poslovniku, a pošto to očigledno niste u stanju, ja ću i dalje sedeti gore i dalje ću vam skretati pažnju kad god ne budete poštovali Poslovnik, jer to je vaša obaveza.

(Predsedavajući: Hvala.)

Na čemu hvala? Još 23 sekunde imam pravo. Nije mi isteklo vreme.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVALJUĆI: Hvala.

Ja ću i dalje nastaviti da vodim sednicu onako kako Poslovnik određuje i trudiću se da budem tolerantan i sa jednakim aršinima prema svima, kao što se svi predsedavajući to trude.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Vjerica Radeta: Naravno.)

Hvala.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik dr Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ukazujem na povredu člana 27, gospodine Marinkoviću. Ne znam zašto se gospođa Vjerica Radeta ovako iznervirala. Mislim da nema potrebe da izigrava advokata pokreta Dosta je bilo.

Ja sam govorio dva minuta i 32 sekunde zato što je juče uspostavljena takva praksa, jer je juče gospodin Vojislav Šešelj u replici nekome od ministara govorio tačno toliko koliko sam ja danas govorio i još se našalio: „Skoro sam govorio, pa, tri minuta“. Dakle, mi danas nastavljamo praksu od juče. Ako gospodin Vojislav Šešelj može da govori dve minute i 32 sekunde, valjda mogu i ja kao predsednik Poslaničke grupe SNS.

PREDSEDAVALJUĆI: Hvala.

Koliko god da čovek ima želju da bude tolerantan i fleksibilan u vođenju sednice, naravno, neće svi biti zadovoljni.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni?

(Aleksandar Martinović: Ne.)

Ne želite. Hvala.

Reč ima ministar finansija dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Koristim pravo predlagača da repliciram na stav koji je ponovljen.

Činilo mi se da nisam čuo dobro, sad ste ponovili, zahvaljujem se na tome, gospodine Pavloviću, ponovili ste stav o vezi između subvencije i privrednog rasta.

U principu, ja sam rekao prvog dana, i na Odboru pre toga, da subvencije sigurno treba da analiziramo, modernizujemo i upodobimo tome da one daju efekat na privredni rast. Odatle, međutim, ne sledi ono što ste vi rekli, pošto direktna, neposredna i bez vremenskog pomaka veza između subvencije ili bilo koje druge mere i rasta ne postoji.

Znači, ovako, ako ove godine krenete... Rekli smo da postoje najmanje tri dela subvencija: prvi deo, subvencije se daju za otvaranje novih radnih mesta; drugi deo, subvencije koristimo defakto kao kapitalne investicije, gde se plaća učešće u pojedinim kreditima i treći deo, dajemo subvencije ili za modernizaciju nekih stvari ili za nastavljanje starih politika, kao što je u poljoprivredi. U svakom od tih delova, ozbiljnija analiza će vam pokazati da subvencije preko podrške kapitalnim investicijama i otvaranja novih radnih mesta daju efekat najranije za dve-tri godine.

Ovaj drugi deo, koji se odnosi na kapitalne investicije – ako uložite 15% učešća u kreditu za železnice, to će dati efekat na privredni rast u onom delu gde se zapošljavaju ljudi u izgradnji, sa pomakom od šest meseci ili godinu dana, to je manji deo, pošto je tu oprema najveći deo, a u onom delu koji se odnosi na subvencije, koji se odnosi na povećanje efikasnosti, to će dati za pet ili deset godina.

Prema tome, ja se sa vašom idejom slažem, ali ono što ste vi rekli citirajući izveštaje, jedan koji uzima vrlo nepovoljan period za Srbiju... To je analiza... Vi ste profesor. To je analiza koja je namerno usmerena da dovede do pogrešnih zaključaka, to je *non sequitur*; to je pogrešna analiza i pravi pogrešan zaključak. Slažem se sa vašom tezom da treba ispitati subvencije, ali odbijam da prihvatimo tako lošu logiku u razmišljanju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, povreda Poslovnika.

SAŠA RADULOVIĆ: Član 104. ste prekršili, pošto sam pomenut imenom od strane poslanika Martinovića i pošto je izrekao niz neistina o tome šta je bilo u Ministarstvu privrede dok sam ja bio tamo. Niste mi dali repliku iako sam na to imao pravo. Ne znam zbog čega se ovako ponašate. Pošto normalno razgovaramo, nema nikakve potrebe da ovakve stvari radite, da sistematski uskraćujete replike poslanicima opozicije kada očigledno imaju pravo na to, a da

u isto vreme ne opomenete poslanika sa druge strane da govori o stvarima koje nikakve veze sa onim što je rečeno od strane Dušana Pavlovića nemaju.

Nigde Poslanička grupa SNS nije bila pomenuta. Dali ste mu repliku bez ikakvog osnova, a onda meni uskratili da odgovorim na neistine koje je govorio o navodnim zaposlenjima u Ministarstvu privrede. Svaki ministar koji ovde sedi, svaki ministar, ima svoj kabinet, koji je sam doveo kada je postao ministar. Svi do jednog, pitajte ih. To su kabineti koji obično broje od pet do deset ljudi i praktično rade dok je ministar tu. Znači, da ne opomenete poslanika koji ovakve neistine iznosi ovde, a da posle toga još uskratite repliku – pa vi u stari pravite nered u Skupštini. Molim vas, ustanovite pravila i dajte da važe za sve.

PRESEDAVAJUĆI: Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Saša Radulović: Da.)

Hvala.

Reč ima gospodin Dušan Pavlović.

Po Poslovniku, Aleksandar Martinović.

(Narodni poslanici Poslaničke grupe DJB negoduju.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Vidim da vlada velika nervoza u ovim žalosnim ostacima srpske opozicije.

Član 107, gospodine Marinkoviću. Apsolutno nisam izneo ni jednu jedinu neistinu. Sam gospodin Radulović je rekao da svaki ministar, kaže, dovede pet, šest do deset ljudi u ministarstvo, u svoj kabinet, a on čovek doveo 28. Onda kaže – e, vi iz Srpske napredne stranke, vi ste neki partijski paraziti, vi ste ovakvi, vi ste onakvi.

On čovek doveo 28 ljudi, zaposlio ih po različitim pravnim osnovama, isplaćivao im, izvinite, u vreme kada je država Srbija počela da štedi, krajem 2013. godine, evo vam, samo po osnovu ugovora o obavljanju privremenih i povremenih poslova: 80.000, 114.000, 110.000, 100.000, 100.000, 60.000, 50.000 itd.; po osnovu ugovora o delu: 113.000, 113.000, 113.000, 113.000, 110.000, 110.000, 80.000, 70.000, 70.000 itd., različitim ljudima koji su svi do jednog kasnije postali članovi i funkcioneri pokreta DJB. Tu nije samo gospodin Dušan Pavlović, tu je i gospodin Aleksandar Stevanović, ako se ne varam, poslanik pokreta DJB, koji je bio angažovan... Ugovor se zove „ugovor o pružanju savetodavnih usluga“.

Evo i ja sam sada nešto naučio kao pravnik, da u pravnom sistemu postoji ugovor koji se zove – ugovor o pružanju savetodavnih usluga.

Inače, gospođa Miroslava Milenović bila je angažovana kao posebni saradnik gospodina Saše Radulovića...

(Predsedavajući: Hvala, isteklo vam je vreme.)

Evo završavam – nesuđeni kandidat za predsednika Republike.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika?

(Aleksandar Martinović: Ne.)

Reč ima narodni poslanik Saša Radulović, povreda Poslovnika.

SAŠA RADULOVIĆ: Povređen je član 103. Unutar povrede Poslovnika dozvolili ste, u stvari, repliku po članu 104. Ovo je tipičan manir, da u okviru povrede Poslovnika dozvoljavate vladajućoj većini da replicira i nastavlja da iznosi neistine.

Neistina o 28 zaposlenih je zaista smešna. Kabineti broje od pet do deset ljudi. Mislim da je moj imao pet ili šest.

Prema tome, iznositi unutar povrede Poslovnika repliku jeste nešto što ne bi smelo da se dešava. Ono što je najgore od svega, skrećemo raspravu na potpuno minorne teme. To je upravo ono o čemu bi poslanici vladajuće većine hteli da diskutujemo. Imamo diskusiju o budžetu na dnevnom redu i treba o tome da razgovaramo, a ovakvi izleti i priče, potpune neistine i stalno neko mahanje papirima Martinovića, Rističevića, ovo je zaista ispod svakog nivoa. Dajte malo reda u Narodnu skupštinu. Dajte da pričamo o budžetu, ionako imamo malo vremena.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Saša Radulović: Da.)

Molim vas, da ne bi došlo do zloupotrebe, ovo malo ide van nekog toka kojim bi sednica trebalo da krene, idemo dalje po listi.

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

(Tatjana Macura: Poslovník!)

Ne, neću dozvoliti više Poslovník.

(Aleksandar Martinović: Poslovník.)

GORAN KOVAČEVIĆ: Gospodine Marinkoviću, imate povredu Poslovníka od predsednika odborničke grupe SNS.

PREDSEDAVAJUĆI: Moram da odredim pauzu od pet minuta, pa da nastavimo.

(Posle pauze)

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Dame i gospodo, gospodo ministri, budžet je najznačajniji pravni i ekonomski akt koji se donosi u jednoj fiskalnoj godini. Budžetom se određuje sve: i zdravlje, i obrazovanje, i natalitet, i ekonomija. Budžet je u zemljama koje imaju ovakvo fiskalno uređenje suština ekonomskog poretka.

Gospodo ministri, kada dođe rasprava o budžetu u Republici Srbiji, uvek je ta diskusija drugačija, specifična u odnosu na normalne diskusije. Govorimo o problemima koji postoje, o funkcionisanju, o svemu drugom, ali o budžetu teško.

Danas kada slušate poslanike iz druge političke opcije, koji ne pripadaju vladajućim političkim strankama, u stvari čujete kao da je vreme 2009, 2008, 2014...

(Dušan Pavlović: Pa i jeste.)

Jeste, i to mi kaže profesor koji ne zna da se BDP računa na nivou jedne godine. Mogu da vam dam savet: sledeći put kada računate BDP, uzmite 2016, u kojoj je bio 2,8, 2015 – 0,8, ali onda uzmite, da bi vam podaci bili još gori, jer jedino o tome možete da pričate, vreme iz Prvog svetskog rata pa spojite sa tim, uzmite Drugi svetski rat pa spojite sa tim. I onda, kada imate hiljade stranica materijala u kome kao profesor morate da komentarišete ekonomsku teoriju i principe koji postoje, govorite o tome, jer o drugome nemate šta da pričate.

Oni koji su nas vodili prethodnih godina doveli su nas 2014. u budžetski deficit od 6,6%, stopa nezaposlenosti bila je 25%, država je bila na ivici nelikvidnosti. Onda smo sklopili ugovor sa MMF-om. Kada kažem mi, mislim na Vladu Republike Srbije u kojoj je SNS dominantna stranka. Primarno mislim na predsednika države, odnosno bivšeg predsednika Vlade Aleksandra Vučića i guvernera Narodne banke. Mi iz Srpske narodne stranke učinili smo da budžet Republike Srbije, odnosno monetarna i fiskalna politika u Srbiji postane monotona. Praktično, da kažem srpski, mi smo učinili da fiskalna politika i monetarna politika u Srbiji postanu dosadne.

Znači, ako pet godina niste pogledali rast evra ili bilo koje druge valute, niste ništa propustili. Posle pet godina stanje na valuti je isto. Imamo stabilnu monetarnu politiku, ona se nije promenila. Šta je suština monetarne politike, nego stabilnost i izvesnost. Budžet za 2016, 2017. godinu je početak priče kada fiskalnu politiku činimo potpuno dosadnom.

Kada raspravljamo o budžetu, to profesor mora da zna, a nije govorio o tome, raspravljamo o tri ključne stvari. Raspravljamo o deficitu, raspravljamo o stepenu zaduženosti koji utiče na rast i razvoj ekonomije, odnosno na BDP, da li je tako? Kada pogledate koliki je naš deficit, 2014. godine bio je 6,6%. U

program sa MMF-om ušli smo sa idejom da kraj 2017. godine dočekamo sa deficitom od 2,8%.

To je bio neverovatan pomak, bili bismo u granici Mاستrihta, koja je 3% za zemlje koje imaju zaduženost ispod 60%. Znači, 2,8%, san; danas pričamo i u 2018. godinu ulazimo sa deficitom od 0,6%. Da li znate šta je 0,6% u istoriji budžeta Republike Srbije? Da li neko može da se seti budžeta koji je bio na 0,6%, a svi mi (i vi iz opozicije) znamo da je suficit u 2017. godini 0,6%, još neverovatnije, na opštoj državi 0,7%. Znači, nećemo imati deficit 2018. godine. O tome se priča kada se priča o budžetu Republike Srbije.

Kada se priča o budžetu Republike Srbije, bez obzira na to da li ste vlast ili opozicija, a profesor ste koji predaje ekonomiju, pričate o zaduženju Republike Srbije... Onda greše, naravno, zato što ne razumeju. Mislim da razumeju, ali neće o tome da pričaju, govore o apsolutnim iznosima zaduženja.

Gospodine profesore, recite mi jednu ekonomsku teoriju koja govori o makroekonomskoj stabilnosti, koja govori o apsolutnim zaduženjima. Postoje dva kriterijuma: prvi kriterijum je stepen zaduženosti u odnosu na rast BDP-a ili društvenog proizvoda; drugi, stepen zaduženosti u odnosu na iznos. Kada to pogledate, mi smo 2015. godine sanjali san da možemo da imamo zaduženost, kako je rekao MMF, krajem 2017. godine negde ispod 70%. Godinu 2017. završavamo sa zaduženošću od 62,8%.

Ako ste čitali budžet, to možete vrlo jasno da nađete u podacima koji kažu da će BDP u Srbiji 2018. godine, po projekciji, iznositi 4.758 milijardi. Na stranici 38, ukupna zaduženost će biti 2.800 milijardi. Kada to podelite, to je 60,38% spoljnog duga, javnog duga, kako god hoćete, znači, nalazimo se 0,38% od granice Mاستrihta. Znači da smo zemlja koja ima zaduženost oko 60%.

Dakle, imate budžet koji nema deficit, odnosno ima ga na 0,6, a Evropska unija nam kaže da možemo na 0,9, zaduženost koju imate na nivou od ispod 60%. Šta ne valja u budžetu Republike Srbije? Šta ne valja? Kada je država Srbija imala budžet koji je iz te dve stvari izvukao rast i razvoj i po prvi put u istoriji Srbije... Kada vam ranije kažu razvojni budžet, investicioni budžet, a nikada niste imali finansijska sredstva za te stvari... Evo, kažemo da nije razvojni, ali imamo 128 milijardi, odnosno 174 u „gepu“, 620 u narednim vremenskim periodima. Da li neko zna kada je Srbija iz budžeta, a to je jedan od četiri faktora rasta društvenog proizvoda, investirala 174 milijarde?

Kada danas govorimo o budžetu onda, naravno, treba da kažemo da smo raspravu o budžetu u skupštinskoj sali potpuno promenili. Građani Srbije, da li ste čuli da je danas neko u Skupštini Srbije i juče kada je raspravljao o budžetu govorio o procesu privatizacije? Da li smo slušali o procesu privatizacije? Da li

smo govorili o privatizacionim prihodima koje je budžet pravio, a pravio nepravdu građanima Srbije? Da li ste slušali o zaduženju?

Mi smo u Skupštini ovim budžetom promenili način rasprave.

Da vas podsetim da je fiskalnu konsolidaciju trebalo da završimo sa tri puta 25.000 ljudi zaposlenih, otpuštenih iz javnog sektora? Da li smo ih otpustili? Naravno da nismo. To govori o jednoj socijalnoj komponenti ove vlade.

Lično mislim da je ova vlada, koju čine Srpska napredna stranka i njeni koalicioni partneri, SPS, PUPS, da nekoga ne zaboravim, učinila istorijsku misiju i odužila svoj dug prema generacijama koje dolaze. Mi smo u Vladi Srbije, na mestu predsednika Vlade, predsednika države, na mestu poslanika koji podržavaju budžet, ovu državu u fiskalnom i monetarnom smislu učinili boljom nego što smo je nasledili. To je dug koji smo mi odužili, a ne bismo ga oduživali da su neke generacije pre nas isto ovoliko odgovorno, sa znanjem vodile fiskalnu i monetarnu politiku.

Profesore, ja ću da kažem, ovaj budžet potpuno ispunjava uslove ekonomske teorije koji se tiču i dinamičkih i statičkih budžetskih principa. Moje je lično zadovoljstvo, pa i zadovoljstvo Srpske napredne stranke, što se vraćamo na, kao što Nemci kažu, „crnu nulu“, ono što se u ekonomskoj klasičnoj teoriji zove – budžetska ravnoteža. Pratimo svetski trend koji vraća ekonomiju i budžet, odnosno fiskalnu politiku na nivo, prevedeno na srpski, kao što sam ga preveo da nam je dosadan – koliko smo zaradili, toliko ćemo da potrošimo, da bismo bili odgovorni prema budućim generacijama.

Kada opozicija govori o penzijama, ja sam srećan jer se vraćaju na 2014. godinu, na zakon koji je donet 2014. godine. O budžetu 2017. godine pričaju istu priču zato što nemaju drugu.

Dame i gospodo, budžet je, u stvari, u ekonomiji kakva je naša sve: i obrazovanje, i putevi, budžet je zdravstvo, budžet je cela naša ekonomija. Kada imate ekonomiju koja raste, kada imate poslanike, Vladu koja ulaže u obrazovanje, puteve (nikada više), sem ako se ne bavite malom, prizemnom, ljudski je to, politikom, kažite to – nećemo da glasamo zato što imamo različit politički stav. Ja to razumem, ali u profesionalnom smislu nemojte da kritikujete budžet jer je to san svih nas, pa i vaš, profesore, ako se setite 2008. godine kada smo imali deficite, kada smo imali budžete koje nismo mogli da ostvarimo, kada smo imali akcije od 1.000 evra besplatno, inflaciju i sve drugo. Ovo je san jedne generacije.

Veliko je zadovoljstvo kada ste u Skupštini, kada sanjate i prosto mi je neverovatno da kao ekonomista možete da glasate protiv ovog budžeta. Ja ću,

naravno, glasati za ovakav budžet i Srpska napredna stranka će nastaviti da glasa za ovakve i naredne budžete koji govore da Srbija ide pravim tokom.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Reč ima Dušan Pavlović.

Izvolite.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Gospodine Kovačeviću, da vam kratko odgovorim, ja zapravo uopšte nisam kritikovao ni budžetski deficit ni nivo javnog duga. Dakle, ne znam gde je prostor za polemiku. Naprotiv, rekao sam, dobro je da su oni smanjeni.

Ministre Vujoviću, u članu 6. piše da se subvencije povećavaju naredne godine u odnosu na 2018. godinu, pa onda naredne godine u odnosu na 2019. godinu. Vidimo da se subvencije koje se tiču privlačenja investicija uvećavaju. S druge strane, ne vidimo apsolutno nigde da se pokušava bilo kakva promena u karakteru tih subvencija iako ste sami rekli da se slažete sa mnom da politiku subvencija treba preispitati. Kada ćemo je konačno preispitati? Vi ste ovde već tri i po godine. Ova politika subvencija se vodi već najmanje pet godina, a vodi se zapravo i više, vodi se od 2006. godine.

Rekli ste, prve rezultate će politika subvencija dati za pet do deset godina. Prošlo je pet godina. Gde su rezultati? Nema nikakvog značajnog privrednog rasta. Ceo privredni rast u Srbiji u ovoj i prethodnoj godini u velikoj meri proizvod je činjenice da je Evropska centralna banka zasipala evropska tržišta evrima u okviru politike kvantitativnog opuštanja. Zasipala je evrima evropska tržišta pa je nešto odatle došlo i u Srbiju. Čak i da ništa niste radili, imali biste neki privredni rast. Imate privredni rast od 0,5%, prosečan privredni rast, za tri godine. To stvarno nije neki bogzna kakav uspeh.

Ne znam na koju studiju se pozivate, za koju kažete da je pogrešno interpretiram. Ovo su podaci MMF-a, ne pozivam se ni na kakvu studiju.

PRESEDAVAJUĆI: Izvinjavam se, ministre Vujoviću.

Po Poslovniku, Veroljub Arsić.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Kolega Marinkoviću, ne znam po kom osnovu ste dali prethodnom govorniku ...

(Dušan Pavlović: Spomenuo me je dva puta.)

Niste spomenuti nijednom. Rekao je „profesore“.

(Predsedavajući: Molim vas da pustimo kolegu Arsića da obrazloži.)

Član 104. Poslovnika.

Spomenuta je samo titula, profesor. Ovde je i profesor Atlagić, i kolega Martinović, i vi ste profesor, i Mijatović je profesor itd., da ne nabrajam. Po kom

osnovu je onda gospodin Kovačević privilegovan da on bude jedini profesor u Narodnoj skupštini?

Molim vas, pridržavajte se Poslovnika.

Pridržavajte se Poslovnika, jer u suprotnom možemo da govorimo kako su dobijana profesorska zvanja, kako su mentori morali da budu na godišnjem odmoru kada su dobijana profesorska zvanja. Možemo i tu temu da otvorimo, ali onda bi ...

(Predsedavajući: Dobro, ne bih da otvaramo tu temu. Hvala.)

Samo da završim. Ali onda bi kolega koji je govorio o zakonu morao da kaže – tzv. profesor. E, onda bi kolega mogao da dobije reč.

PRESEDAVAJUĆI: Moja percepcija bila je da se gospodin Kovačević profesoru Pavloviću direktno obratio. Zato je i dobio pravo na repliku.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Marko Atlagić.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče, kako ste videli, na vreme sam se javio za povredu Poslovnika. Član 106. stav 3. koji kaže: „Za vreme govora narodnih poslanika ili drugih učesnika nije dozvoljeno dobacivanje“. Dok je govorio gospodin Kovačević, svi smo čuli dobacivanje gospodina Pavlovića, i to na vrlo neukusan način.

Gospodine potpredsedniče, nije čudo što on ne razume ekonomiju, jer to je čovek koji je završio srednju školu – dizajn. Nije završio ekonomski fakultet, nije magistrirao iz ekonomije, nije doktorirao iz ekonomije. Znate li šta predaje studentima? Ekonomsku grupu predmeta i finansijske ...

(Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Profesore Atlagiću, izvinite, molim vas, samo jedan sekund budite strpljivi, ne govorimo danas o kolegi Dušanu Pavloviću. Naveli ste zašto mislite da sam povredio Poslovnik i nastavite u tom tonu dalje, da ne idemo direktno i lično.

MARKO ATLAGIĆ: Ja sam vam rekao zbog čega ste povredili Poslovnik i zaista mislim da ste ga povredili. A ono što on ne razume iz ekonomije, i što vi možda njega ne razumete, ni gospodin ministar, rekao sam argumente, ne možete ga ni razumeti. Jao studentima kojima on predaje.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno, profesore Atlagiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima ministar finansija dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Ja očekujem od ljudi koji imaju opšte obrazovanje da poštuju principe logike i da empiriju interpretiraju sa smislom koji se uklapa u ono što želimo da uradimo.

Ono što sam ja vama želeo da kažem je sledeće. Vi ste izabrali jednu studiju, podatak, koji kaže da Srbija može da ima 0,5% rasta jedino u onim najgorim godinama, u koje ulazi 2014. godina. To je za ovu raspravu, dozvolite, irelevantno. Prosek je poslednje tri godine, za nas ovde prosek poslednje dve godine, preko 2%. Prema tome, vi znate da izgovarate empirijsku laž, da je ta priča potpuno irelevantna za ovu raspravu danas i na tome insistirate! Vi kaljate lik profesora. Ne sme se analitika tako koristiti. Ja se izvinjavam, ali to stvarno nije dopustivo.

Drugo, možete da kažete da ćemo mi i tada zaostajati, ali mi se nalazimo na putanji, kvartalno, od minus 3,7% penjemo se natrag i stabilizujemo se na 3,5%. Molim vas, sporite to, ali nemojte da koristite, to se zove *non sequitur*, to je greška logička, to profesor sebi ne sme da dozvoli. Ja se izvinjavam, ali to stvarno nije dopustivo.

Druga važna stvar, jako važna, kako to deluje? Dobili ste fiskalnu strategiju, pogledajte izvoz; sve raste u onim sektorima gde smo ulagali, sve raste. Imamo gomilu projekata koji se dešavaju. Ministar Knežević vam je rekao da imamo telo koje uključuje sve ministre, da bismo objektivizirali dodeljivanje, spojili smo regionalni i SIEPA u jedan fond da bismo uzimali u obzir i industrijske i regionalne aspekte investicija. Danas dodeljujemo nešto što će imati efekte za godinu i po, dve, tri. Imamo efekte koji su manji u odnosu na dodeljeno zato što pošteni investitori odustanu na pola projekta, kažu – ne možemo da realizujemo, pa vrata pare. Ali podaci pokazuju da svuda imamo i povećanje zaposlenosti i povećanje proizvodnje.

Sledeći podatak, jako važno... Morate da poštuju empiriju. Govorimo ovde, u prošloj godini, podaci o kretanju industrijske proizvodnje... Znači, imamo probleme, sve zajedno, ali imamo rast industrijske proizvodnje, tu nam je gro ovih investicija, imamo rast 6-7%. Znači, nama BDP ima problema zbog egzogenih faktora u sektoru energije, rudarstva, poljoprivrede itd., ali industrija nastavlja da raste, izvoz raste. Molim vas, to ne možete da sporite.

Sporite vi nešto drugo, ali nemojte da falsifikujete činjenice. To jednostavno nije dopustivo. Žao mi je što tako moram da govorim, ali vi zloupotrebljavate svoju akademsku titulu praveći elementarne logičke i empirijske greške. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Vujoviću.

Dušan Pavlović se javio.

Po kom osnovu želite reč?

Mi sad možemo da otvorimo raspravu i da govorimo o rastu, o subvencijama...

Izvolite, pravo na repliku.

DUŠAN PAVLOVIĆ: Gospodine predsedavajući, hvala puno.

Inače, poenta ovog tela je da raspravljamo, tako da nema potrebe da se plašimo rasprave.

Kolega Vujoviću, pomenuo sam 2014. godinu zbog toga što ste tada vi došli u Ministarstvo, inače mogu da idem još unazad ako hoćete, samo vam se tada rezultati neće svideti. Mogu da uzmem i 2013. i 2012. godinu, pa da vidite kolika je onda prosečna stopa rasta. Možete da idete, ako hoćete da budete najiskreniji prema politici subvencija, u onom trenutku kada su subvencije počele da se izdašno daju i levo i desno... To je politika koju nastavljamo i danas, a privrednog rasta, značajnog privrednog rasta nema nigde.

I još nešto da vam kažem, ja sam ovde narodni poslanik u ovom telu, nisam nikakav profesor. Dakle, ne govorim ovde kao profesor, ne držim nikakve lekcije nikome ovde, govorim vam podatke koje sam našao u bazi podataka Međunarodnog monetarnog fonda.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala kolegi Pavloviću.

Reč ima dr Aleksandar Martinović.

Po kom osnovu?

(Aleksandar Martinović: Po osnovu replike.)

(Balša Božović: Po kom osnovu?)

(Radoslav Milojević: Nije spomenut.)

Nije vas spomenuo, nije pomenuo SNS, niti lidera partije. Molim vas da...

(Radoslav Milojević: Nema pravo.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Vidim da su opet nervozni ovi žalosni ostaci srpske opozicije.

(Maja Videnović: Isključite mu mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Molim vas da nastavimo sa radom, jer stvarno...

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Ne znam šta im je...

(Radoslav Milojević: Po Poslovníku.)

(Balša Božović: Po Poslovníku.)

PREDSEDAVAJUĆI: Saslušaću vas, kažite.

(Radoslav Milojević: Na šta ovo liči?)

(Balša Božović: Na šta ovo liči?)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Rasprava o budžetu je jedna važna rasprava i ona zahteva da čovek bude malo...

(Balša Božović: Poslovník!)

Dakle, rasprava o budžetu je važna za državu i njene građane i zbog toga je važno da ovi pripadnici žalosne srpske opozicije, ti ostaci srpske opozicije, predvođeni glumcima, pevačicama i šminkerama...

(Radoslav Milojević: Na šta ovo liči?)

... Malo saslušaju šta je to što mi iz SNS imamo da kažemo o budžetu za 2018. godinu.

Prethodni govornik je rekao da treba da se vratimo malo unazad. Vratću se malo na kraj 2013. godine, kada je predsednik njegovog pokreta bio ministar privrede i predložio Vladi Republike Srbije deo budžeta koji se odnosi na Ministarstvo privrede. On je tada predložio da se za subvencije, protiv kojih se sada diglo i kuso i repato, nameni 9.081.000.000 dinara, i to za sledeće stvari: sa ove aproprijacije bila su namenjena sredstva za sprovođenje ugovora o zajedničkim ulaganjima u „Fijat“ i „Er Srbiju“, koju danas besomučno napadaju; zatim, za realizaciju Uredbe o uslovima i načinu privlačenja direktnih investicija; za sprovođenje ugovora o dodeli sredstava PKC Smederevo; za podsticanje ulaganja u privredni razvoj po posebnim aktima Vlade. Za grinfild investicije u 2014. godini bilo je namenjeno pet milijardi...

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Imali ste produženje četrdeset sekundi, završite.

(Radoslav Milojević: Vreme.)

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Samo da završim, šezdeset jedan milion i sto osamdeset tri hiljade dinara. Takav budžet je usvojen od strane Narodne skupštine Republike Srbije i objavljen u „Službenom glasniku“.

PREDSEDAVAJUĆI: Pošto je kolega Martinović bio ometan na početku njegovog govora, imao je četrdeset sekundi, tako da sam toliko produžio.

Molim za mir. Svi će dobiti reč, bez nervoze.

Reč ima narodna poslanica Aleksandra Jerkov, po Poslovníku.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Član 104. Gospodine Marinkoviću, da li biste mogli da nam objasnite šta se upravo desilo i kojim povodom i na osnovu kog izlaganja je gospodin Martinović dobio pravo na repliku? Kao što znate, u tom članu piše da je vaše diskreciono pravo da odlučujete o tome ko će dobiti repliku, ali ne na osnovu toga ko vam pretili, ko vas najviše zastraši, ko najviše urla na vas dok govori neko iz opozicije, nego na osnovu onoga što piše u Poslovníku.

U članu 104. piše da pravo na repliku ima onaj poslanik koji je pomenut, čija je stranka pomenuta, ukoliko je šef poslaničke grupe. Gospodina Martinovića, njegovu stranku, predsednika stranke... Bilo koji osnov da bi gospodin Martinović mogao imati pravo na repliku nije se stekao. Niko ga pomenuo nije.

Gospodine Marinkoviću, molim vas da vodite sednicu u skladu sa Poslovníkom, a ne na osnovu toga što vam neki prete, deru se na vas, ne mogu da podnesu da bilo ko iz opozicije ima reč. Svi koji su sedeli u ovoj sali mogli su da čuju kako gospodin Martinović urla na vas i govori vam da smesta morate da mu date pravo na repliku.

U Poslovníku ne piše da gospodin Martinović ima pravo na repliku kad god je zatraži. Ako hoćete, napišite tako nešto u Poslovníku. Do tada, molim vas da vodite sednicu u skladu sa Poslovníkom. Sada vam govore da odredite pauzu. Ako to uradite, znaćemo zbog čega ste uradili. Molim vas, vodite sednicu sami, a ne na osnovu urlanja bilo koga iz Srpske napredne stranke.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Naravno, dužan sam da obrazložim. Prvo, smatram da gospodin Martinović... Ja ga nikad nisam čuo da urla; prema tome, potpuno je neprikladan termin. Niti je bilo kome pretio, bar ja to nisam primetio.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.)

Kao što znate, u skladu sa članom 104. Poslovníka, predsedavajući rukovodi, dakle vodi sednicu i ima puno pravo da u skladu sa svojom procenom odredi kome će da da repliku.

Pošto imamo puno prijavljenih i vidim da je nervoza sve veća i veća u sali, moram da odredim jednu pauzu od pet minuta kako bismo nastavili sa radom.

(Posle pauze.)

PRESEDAVAJUĆI: Nastavljamo sa radom.

Reč ima narodna poslanica Nataša Vučković.

Izvolite.

NATAŠA VUČKOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo narodni poslanici, dame i gospodo ministri, žao mi je što predsednica Vlade nije tu, zato što je budžet...

Izvinite me, ministre Vujoviću, ali budžet je njen dokument, kao predsednika Vlade i bilo bi dobro da je ovde, to je njen prioritet, da predstavlja budžet.

Mi ovde raspravljamo u vrlo teškim uslovima. Citiraću vam jednog mislioca – 16. vek, Tomas Mor, kad se usvaja poslovnik engleskog parlamenta,

kaže: „Nijedan zakon, nijedan zakon ili odluka ne može biti doneta ako se u skupštini nije pre glasanja tri dana o njoj raspravljalo, a to kako bi se izbegla brzopletost“. Šesnaesti vek! Mi danas ovde raspravljamo treći dan, istina, drugi, o 31 zakonu i toliko ćemo otprilike i raspravljati, tri dana. Dakle, drage kolege, ako ovde neko veruje u napredak civilizacije, društva ili da se uči na osnovu tuđih iskustava ili grešaka, onda verujem da će ova praksa koju ovde svi živimo moći da ga u tome razuveri, ako dosad već nije.

Građani, međutim, od nas očekuju da govorimo ozbiljno o svemu što predlaže Vlada, zato što se to tiče njihovog života. Ja se zato ne slažem sa onima koji kažu – budžet je, znate, samo finansijski plan. To je finansijski instrument kojim se pokazuje kakav je politički program jedne vlade. Zato mi ovde kao narodni poslanici... Ne kao ekonomski eksperti, možda među nama takvih ima, ali većinom mi to ne moramo biti, mi smo predstavnici građana i kao takvi govorimo o budžetu.

Takođe, predlažem gospodinu ministru da to uvaži. Ovde nismo ni na kakvom naučnom simpozijumu, nego da treba da govorimo jezikom razumljivim građanima kako bi oni znali šta ih očekuje u životu 2018. godine.

Prema tome, ja sad prelazim na budžet i govoriću o tri stvari. Bez obzira na to što se neke kolege iz vladajuće većine možda neće složiti, ali govoriću o političkim posledicama budžeta, onog koji smo imali proteklih godinu ili dve dana, i kako će se to reflektovati na ishode, na društvo, državu itd.

Prva stvar jeste pitanje penzija. Toliko hvaljeno vraćanje penzija, predlažete da se sve penzije povećaju za 5%. Dobro je što hoćete da povećate penzije i onima kojima penzije niste smanjili pre tri godine, zato što to jesu ljudi koji su siromašni, koji teško preživljavaju, ali je jako loše što jednaki procenat vraćate i onima kojima ste smanjili penzije za 10%, jer i kada im vratite ovih 5%, vi i dalje njima uzimate svakog meseca. Ako je neko imao penziju 40.000 pa mu sad vratite dve hiljade, i dalje ćete mu svakog meseca uzimati dve hiljade i nešto, ako dobro računam; ispravite me. Dakle, računica je tu vrlo jednostavna.

U ekonomskoj struci, ako hoćemo, bar u meri u kojoj ja to čitam, u istraživanjima, ekonomskim analizama uzimanje penzija može biti samo kratkoročna mera za to da se neki privredni ambijent stvori i pokrene rast. Mi treću godinu čekamo i vidimo da toga nema. Nije samo treću godinu, petu godinu. Pet godina je ova vladajuća većina na vlasti, i 2012, 2013. godine nam obećava – evo, 2017. godine biće bolje, pa 2018. godine biće bolje... Sad čujemo da nam trebaju još tri godine. Dobro je da građani to čuju.

Druga stvar, kaže ministar juče kako je raspon između penzija političko pitanje. Znate, nije. Jer, ako se tako razume priroda penzije, onda Vlada može i

da ukine penzije, što je politička stvar, a nije, nego je pitanje stečenih prava i pitanje je Ustava da li se to može na ovaj način raditi. Vlada sad preraspodeljuje sredstva unutar tog penzijskog fonda kako joj drago. To je nešto što nije u radu i Fiskalni savet je to takođe kritikovao.

Drugo pitanje je zašto je sve ovo važno. Zato što onaj pravni ambijent, poverenje u pravnu državu, mi time rušimo sve. To je problem koji mi imamo i sa rastom, i sa privlačenjem investicija, i sa poverenjem u ovu državu i stranih i domaćih investitora. Hajde da jednom govorimo o tim problemima o kojima nam, na kraju krajeva, i EU govori kritike.

Druga stvar, jako je loše što se nastavlja zabrana zapošljavanja u javnom sektoru. Ova zabrana zapošljavanja, evo, već četvrta godina će biti, dovodi našu upravu, samim tim i našu državu, u jedno stanje koje, verujte mi, neki sagovornici iz Brisela već ocenjuju kao destrukciju administrativnog kapaciteta Srbije. Mnogi su otišli u penziju, mnogi su otpušteni, mnogi su premešteni, zaposlenima su istekli mandati, rade kao v.d. itd., a zapošljavaju se partijski kadrovi, vrlo često nekvalifikovani.

Treća stvar, da li se radi o razvojnom budžetu? Zašto toliko povećavamo taj vojni budžet? Za šta se mi to spremamo? Za kakve se ratove spremamo ako vi govorite da ste garant stabilnosti, ako kažete da su odnosi u regionu bolji nego ikad? Šta će nam toliko silno naoružanje? Moje uverenje je da nema razvojnog budžeta ukoliko država značajnije ne poveća budžet za ono što se danas realno svuda u razvijenom svetu smatra razvojnim oblastima, a to su obrazovanje, nauka i kultura. Nema inovacija, nema razvoja dok ne povećamo broj dece u gimnazijama i na visokim školama. Bojim se da mi sa tim razvojnim procesima nećemo biti u prijateljstvu. Hvala vam na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar finansija dr Dušan Vujović, a posle njega ministar odbrane Aleksandar Vulin.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Hvala lepo.

Ja samo odgovaram, a vaše upozorenje je potpuno na mestu. Uopšte nemam nameru da onim poslanicima koji pokreću pitanja, politička, socijalna i ostala, odgovaram naučnim argumentima; samo sam reagovao na pokušaj da se kvazinaučnim argumentom u diskusiji dovodi u pitanje nešto što apsolutno...

Vama ću odgovarati potpuno onako kao što ste postavili pitanje. Vaše pitanje je na mestu, ali ono ima nekoliko dimenzija. Jedna dimenzija je šta znači tzv. društveni ugovor između države i penzionera u tzv. *pay as you go* sistemu koji se primenjuje kod nas. Znači, neko godinama nešto zarađuje, ostvaruje neka

prava na penziju. Država onda, po pisanim i nepisanim pravilima, zakonima, običajima itd., na osnovu prihoda koje ima i svojih budžetskih mogućnosti, obezbeđuje ta prava. Znači, to je pravo na penziju, ali ne i na konkretan iznos penzije.

To šta opredeljuje konkretan iznos penzije određuju ekonomske mogućnosti zemlje. Mi smo u pojedinim periodima imali različite intervencije države da se obezbede ta prava. Godine 2014, kada sam ja postao ministar, isplatili smo, to je pre smanjenja, 508 milijardi penzija, a u tome je država iz budžeta ostalih građana države dala 251 milijardu, skoro 50%. To je plaćeno van onoga što su zaposleni preko svojih doprinosa za penzijsko osiguranje uplatili u PIO fond.

Naredne godine, posle ovog smanjenja, isplaćene su penzije 490 milijardi ukupno. U tome je država sudelovala, odnosno građani su sudelovali sa 211 milijardi, a preostale pare su plaćene iz PIO. Daću vam ovu tabelu da imate kompletno. Dakle, 211 milijardi je plaćeno iz budžeta građana koji nisu penzionisani onima koji su penzionisani. Godine 2016. plaćeno je 205 milijardi iz budžeta, a ukupno je isplaćeno 494 milijarde. To je ono prvo povećanje od 1,25%. Prošle godine, tj. ove godine je isplaćeno, do sada, tj. za 11 meseci, 498 milijardi. U tome je država dala 178 milijardi, a to već uključuje povećanje od 1,25% i na njega povećanje od 1,5%.

U konkretnom primeru, znači posle ovog povećanja od 5%, mi procenjujemo da će naredne godine ukupne isplate za penzije prevazići nivo iz 2014. godine i biti 527 milijardi, po našoj računici, umesto 508. Znači, to će biti 19 milijardi više. Dakle, 19 milijardi će biti veći ukupni fond penzija i u tome će država sudelovati sa 185 milijardi, tj. građani Srbije 185 milijardi.

U vašem konkretnom primeru osoba koja je imala 40.000 u oktobru 2014. godine kada je to doneto – smanjenje je bilo 22% na razliku između 40.000 i 25.000. Znači, 22% na 15.000, to je 3.300, ako ja dobro računam. Danas, posle ovog povećanja, ta osoba će dobiti 7,91% ukupno povećanje pošto je 1,25, pa 1,25, pa 5%, to daje 7,91. Proverite. Tih 7,91 daje penziju 43.164 dinara. Ta osoba će imati penziju koja će biti samo 136 dinara manja od one koja je bila 2014. godine. To je vrlo egzaktna računica, ja sam na licu mesta izračunao pošto ste rekli primer. Možemo da izračunamo za mnoge. Za većinu ljudi koji su do 50.000 smanjenje je bilo do 10% i oni će već naredne godine doći na onaj nivo.

Ukupna svota, kao što sam rekao, naredne godine prevazilazi prvu svotu. I sada vi postavljate pitanje jednakosti unutar tih raspona. To je političko pitanje, socijalno pitanje, to je pitanje politike itd. Ja vam samo kažem da mnogi ljudi nikada nisu imali veće penzije nego danas. U broju od 1.715.000 penzionera

Srbija ima najveći tzv. zavisni broj, znači, ljudi penzionera prema broju zaposlenih. Drugo, Srbija ima dosta dobre podatke o tome kolike su prosečne penzije u odnosu na prosečne zarade iako u broju penzionera imamo izuzetno veliko učešće, znači, od 1.715.000 penzionera imamo 640.000 ljudi koji ne primaju pune penzije iz punog radnog staža.

(Narodni poslanik Milorad Mirčić dobacuje s mesta.)

Ali to je jako bitno, molim vas.

(Narodni poslanik Milorad Mirčić dobacuje s mesta.)

Nisam razumeo.

(Balša Božović: Devizna štednja.)

PRESEDAVAJUĆI: Molim vas, prijavite se za reč. Dajmo mogućnost ministru da završi govor.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo da kažem još jednu rečenicu. Kod nas je prosečna penzija 50% prosečne plate iako u 1.715.000 penzionera imamo 650.000 ljudi koji nisu ostvarili punu penziju; znači, to nisu starosni penzioneri, nego su ili invalidski ili porodični. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Imamo povredu Poslovnika, dr Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Član 107, ugroženo je dostojanstvo Narodne skupštine. Govornik koji je govorio na temu penzija i uopšte rasta dovodi u pitanje bilo kakve podatke i ono što donosimo kao narodni poslanici u vidu zakona ovde u Skupštini.

Vaše je bilo da ga u tom trenutku prekinete i vratite na temu, da razgovaramo o budžetu i penzijama kao glavnom pravu na ostvarivanje prava svakog čoveka koji posle određenog broja godina ima određeni deo obaveza u odnosu na državu da primi. Nivo penzija je određen odlukama koje donosi Narodna skupština, koje donosi na osnovu budžeta i zakona koji se odnose na nivo penzija. Jer, nećete mi reći da će u Grčkoj, koja je smanjila penzije 50%, možda penzioneri imati pravo na povraćaj tih sredstava, ili u Portugaliji koja je imala pravo na 40% smanjenja? Molim vas, reagujte.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala. Imaću u vidu.

Da se ne pretvori ovo u repliku, da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Balša Božović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Članovi 106. i 107. Mi smo poslanici, kao što znate, predsedavajući, i imamo prava da negodujemo. Često nemamo prava da se javimo kada nije u skladu sa Poslovníkom, ali imamo prava da negodujemo. Jedan od poslanika je rekao – ne možete da uzimate penzije, to je kao da ste nekome uzeli deviznu štednju zato što je to znak jednakosti između ta dva. Isto tako ste morali da opomenete prethodnu govornicu zato što je rekla da je Grčka smanjila penzije...

(Predsedavajući: Ne možete, kolega Božoviću, sada i vi na povredu Poslovníka da reagujete.)

Samo mi dopustite da završim rečenicu.

(Predsedavajući: Izvolite.)

Ja vam samo ukazujem da kada neko izjavi neistinu u svrhu replike, a tražio je povredu Poslovníka, morate da znate, kao predsedavajući, pošto vi to pratite i vrlo se razumete u ekonomiju i finansije, ako se ne varam – mislim da je u jednoj Grčkoj, koja je donela zakon o smanjenju penzija, ustavni sud poništio tu odluku, za razliku od Ustavnog suda Srbije. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Eto, i vi ste rekli šta ste imali, a bilo je blizu replike.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Balša Božović: Naravno, da.)

Reč ima ministar odbrane Aleksandar Vulin, a posle Nataša Vučković ima pravo na repliku.

Izvolite, ministre Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Celo jutro slušamo partije DOS-a koje stavljaju primedbe na to što se Vojska naoružava, što se Vojska oprema, što se Vojska modernizuje, i postavlja se pitanje zašto i za koga.

Nijedna vojska, pa ni srpska, ne pravi se preko noći. Ona mora kontinuirano da se razvija, jer ukoliko zaostaje, kao što je zaostajala od 2000. do 2012. godine, ona prestaje da ispunjava svoju osnovnu funkciju, a njena osnovna funkcija je odbrana zemlje. Da biste branili zemlju, morate da imate jaku vojsku. I, da, mi jesmo garant stabilnosti u regionu zato što smo jaki, ne zato što smo slabi. Kad ste slabi, niste garant ničega i nikome i svi se prema vama tako ponašaju.

Zanimljivo bi bilo, recimo, pogledati neko drugo pitanje. Hrvatska je podigla svoje učešće budžeta u BDP-u za odbranu sa 1,23 na 1,30. Možda bi njih trebalo pitati od koga se oni brane, zašto se oni naoružavaju, kao članica jednog vrlo moćnog saveza koji bi ih zaštitio. Mi nemamo razloga da se plašimo, ali moramo da pratimo šta se dešava oko nas. Možda bi bilo zanimljivo pitati Slovence zašto su podigli svoj odbrambeni budžet za 48 miliona evra, zašto je

Češka to uradila za 235 miliona evra, a Slovačka za 110 miliona evra; zašto je jedna mirna, neutralna Švajcarska podigla svoj budžet, koji iznosi 4,38 milijardi, za 200 miliona evra. Švedska je to uradila takođe.

Dakle, nije ovde u pitanju zašto se mi opremamo i modernizujemo, već je više pitanje zašto to rade neke druge zemlje za koje bi valjda moralo da važi da su mirnije i manje ugrožene.

Misliti o Srbiji kao zemlji oko koje će večno cvetati ruže i u kojoj nikada neće moći da dođe do bilo čega što ugrožava našu bezbednost u najmanju ruku je neodgovorno. Ne možete to na Balkanu da kažete nikada. Uostalom, kao što svi dobro znamo, za mir je potrebno bar dvoje, za rat je dovoljan samo jedan. Samo jedan vam je potreban da vam ugrozi bezbednost. Vi tu ni na šta ne možete da utičete.

Hajde da razjasnimo i to, pošto nismo imali prilike da govorimo o vojnom budžetu, Vojska ima tri osnovne misije: prva je odbrana zemlje, druga je učešće u mirovnim misijama, mirovnim operacijama i treća je pomoć civilnim organima vlasti kada dođe do elementarnih nepogoda ili nečega sličnog, kako bismo pomogli civilnim organima da se nose sa posledicama. Sve tri tačke su obuhvaćene ovim budžetom. Povećali smo i novac za učešće u mirovnim misijama. Vraćamo sektor civilne odbrane, i ne samo civilne odbrane, baš da bismo mogli da učestvujemo snažnije u pomoći za rešavanje posledica raznih prirodnih katastrofa, kada je to moguće.

Uostalom, setite se 2014. godine – da nije bilo te vojske, za koju se sad čudimo što se naoružava, oprema i povećava svoj borbeni i brojni sastav, ko bi pomogao Obrenovcu, ko bi spasio Šabac, ko bi bio tu gde je bio. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Vulin.

Reč ima Nataša Vučković.

Izvolite.

NATAŠA VUČKOVIĆ: Kada sam govorila o penzijama, govorila sam o stečenim pravima i određenom rasponu koji je ustanovljen time kako su ljudi uplaćivali u penzioni fond. Govorim stalno, i moj govor je bio usmeren na to, da mi moramo praviti pravni ambijent i za razvoj, i za rast i za proizvodnju. To je suština priče. A pravni ambijent se pravi kad građani počnu da veruju u institucije ove države, da veruju da postoji razlog, dobro ulaganje u Fond za penziono osiguranje.

Hoću samo da vam kažem ovo. Mi nikako da povežemo dve stvari: rast, razvoj, bolji život građana imaju mnogo veze s tim kakvo nam je pravosuđe, kakva nam je pravna država i kakva nam je državna uprava. Mi to nekako nećemo da razumemo.

Molim vas, imam mnogo dokaza za to. Pročitala sam juče nešto, recimo, ta Duing biznis lista, koju vrlo rado citirate, pomenule su kolege koliki je rast u Makedoniji. Da li znate podatak, recimo, i vi ste to čitali, da je u kategoriji *enforcing contract* (znači, koliko se ugovori poštuju) Makedonija na devetom mestu, a mi smo na sedamnaestom. Duplo je bolja od nas. Znači, ima nešto što ne valja kod nas. Ja o tome govorim Vladi u celini.

Gde je ministarka pravde? Mi govorimo o tome kako država planira svoj razvoj sveukupno, a ne samo makroekonomski, gde ja Vladi i ministru Vujoviću stvarno kažem – jeste, fiskalna konsolidacija vam je u redu, ali nije dobro, ne idemo u dobrom pravcu, ne veruju nam. To je suština priče.

Što se tiče naoružanja, mislim da je tu pitanje kako se taj budžet rasporedio. Mi time nismo zadovoljni.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vučković.

Reč ima narodni poslanik Veroljub Arsić.

Izvolite, kolega Arsiću.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, da se nije desilo i da mi je neko pričao, da nisam bio ovde, ne bih verovao šta se ovde sve diskutovalo. Neke kolege poslanici su govorili o otimanju penzija, pa je jedan govorio o velikim troškovima javnih preduzeća, pa je jedan govorio da je čak ovo sedmi ili osmi budžet (nije, nego je šesti), pa je jedan poslanik govorio da je javni dug od kada DS nije na vlasti narastao za deset milijardi. Pa je onda jedan poslanik govorio o bankrotu u Kragujevcu, a bio je na listi sa gradonačelnikom Kragujevca koji je maltene doveo Kragujevac do bankrota, i sedeo u istoj klupi. Pa je govoreno o dugovima „Srbijagasa“, pa je govoreno o subvencijama za zapošljavanje, kako je sve to loše, kako ova vlada troši novac i pravi štetu građanima.

Rešio sam da malo vidimo i pokažemo kako to sada imamo jedan ovakav budžet, kojim, naravno, možemo da budemo zadovoljni, naravno da imamo i određenu dozu optimizma i naravno da žalimo za vremenom koje smo izgubili dok smo ispravljali tuđe gluposti, lopovluke i laži. To ovako izgleda, dame i gospodo narodni poslanici: kurs evra 5. avgusta 2008. godine bio je 76,26 dinara, istog avgusta 2009. godine 92,77 dinara, razlika je 16,5 dinara. Idemo dalje, 2010. godine 106,07 dinara, razlika je 14,29 dinara.

Kad su napravili svoju najveću stranu investiciju, a to je bila prodaja „Deleza“, uspeali su da smanje kurs za četiri dinara u 2011. godini. Ali kad narodu kažete „strane investicije“, on to voli da čuje. A prodali su jedan najobičniji trgovinski lanac, „Maksi“ su prodali „Delezu“, i to je velika investicija.

Pošto su neki profesori, tzv. profesori ekonomije, napustili salu, što nam nisu oni rekli, nama neukim poslanicima, da prodajete preduzeće koje pruža uslugu, da prodajete srpsko tržište. Nikakva nova radna mesta, nikakve investicije, nikakva nova vrednost, ali ste to prodali. Mišković je novac izneo, nešto u Bugarsku, nešto u Sloveniju, i to se završilo.

Godine 2012. kurs evra bio je 118,21 dinar, 5. avgusta, razlika je 16 dinara. Za četiri godine, koliko ste bili na vlasti, kurs evra je skočio za 41,94 dinara. Neko će da kaže da ovo nema veze sa budžetom. Ima, ima još kako.

Pošto se hvalite velikim rezultatima dok ste bili na vlasti, da vidimo kako je izgledala inflacija. Jako zanimljiva stvar. Godine 2008. inflacija je bila 11,7%, pa je 2009. godine bila 8,4%, pa je 2010. godine bila 6,5%, pa je 2011. godine bila 11%, pa je 2012. godine bila 7,8%. Neko će opet da dobacuje da ovo nema veze sa temom dnevnog reda. Ima, zato što sa ovim podacima vidimo zašto imamo ovakav budžet i koje je tu izgubljeno vreme.

Ovo je samo deo priče. Jedan od poslanika reče da je javni dug u Srbiji narastao otkada je SNS na vlasti za deset milijardi, a ja kažem da je to laž.

(Radoslav Milojević: To je istina, živa istina.)

To je najobičnija laž. Evo, sada ćemo da vidimo.

Znači, ukupan javni dug, direktne i indirektno obaveze, 31. decembra 2012. godine – ne možete da me ubedite da je za četiri meseca Dačićeve Vlade nešto bitno moglo da se promeni po stanju javnog duga, nemojte ni da pokušavate, jer tada dospevaju krediti – iznosi 17.717.000.000 evra. Vidite dalje: 2013. godine 20.141.000.000 evra, 2014. godine 22.761.000.000 evra, 2015. godine 24.818.000.000 evra, 2016. godine 24.820.000.000, da bismo 2017. godine imali silaznu liniju. Znači, kada se pogleda, rast javnog duga je sedam milijardi, što nije malo, ali hajde da pogledamo... Evo, upravo sam demantovao kolegu koji je izgovorio neistinu, ali ja neistinom zovem kada neko nešto govori, nije tačno, a ubeđen je da je tačno, a onoga ko govori neistinu i zna da je to neistina naš narod naziva lažovom.

Da vidimo kako je nastalo tih sedam milijardi evra.

Molim predsedavajućeg da ovog „veselka“ iz Palanke umiri. Ne bojim se ja njega.

(Predsedavajući: Molim vas, nastavite. Molim kolege da ne dobacuju.)

Ne bojim se ja njega. Ne zato što sam pametniji, ima i toga, nego govorim istinu.

Evo ovako: 2013. godine, samo na ime kamata, 750 miliona evra; 2014. godine, samo na ime kamata, 900 miliona evra; 2015. godine, samo na ime kamata, 1.100.000.000 evra; 2016. godine 1.150.000.000 evra. To su samo

kamate. E sad, neko će da kaže – u redu, što niste vraćali glavnice. Pa nismo mogli, o tome se radi.

Vidite, vraćamo se na početak diskusije. Pročitao sam da je za četiri godine dinar izgubio vrednost za preko 50%. Pročitao sam da je za četiri godine inflacija zbirno bila oko 40%. Sad mi recite ko to želi da radi i posluje u Srbiji kad ima inflaciju 40%, kada ima gubitak nacionalne valute u iznosu od 50%, koja to preduzeća hoće da rade u Srbiji?

Gospodin ministar tad nije bio tu, ali on ne zna da su oni u ekonomskim naukama izmislili nov način primarne emisije novca. Ako se neko zapita zašto su bile ovolike kursne razlike i zašto je bila ovolika inflacija, može samo da pogleda državne bilanse iz tog perioda pa će da vidi da se država zaduživala putem hartija od vrednosti sa referentnom kamatnom stopom i kamatom koju je država plaćala na preko 20%. Sedamnaest je bila referentna. Preko 20%. Ta kamata je bila specifičan vid štampanja novca bez pokrića, i to se dokazuje kroz sve moguće simulacije koje se izvode.

Tako da gospoda koja su protiv subvencija za zapošljavanje, znate kakvu su subvenciju napravila u Srbiji? Koštala nas je 4,5 milijardi evra deviznih rezervi. Napravili su subvenciju da 250.000 ljudi ostanu bez posla. To je njihova subvencija. Državnim parama, našim deviznim rezervama. Zbog vaših igranki i marifetluka 250.000 ljudi je izgubilo posao. Jer, izvinite, bilo je ovde priča i o javnim preduzećima, pokrivanju gubitaka.

Znači, samo po osnovu kamata koje su plaćene jer nismo imali privredu da otplaćujemo glavnice, zatekli smo državu bez privrede, potrošeno je 3.850.000.000 evra. Na kursne razlike, na šest milijardi dolara, koliko smo zatekli duga, razlika iznosi 27 evrocenti, 1.820.000.000 dolara. To je 6% BDP-a. Kako vas, bre, nije sramota? To ste pravili od države.

Kad kažete da neko otima penzije i da neko otima plate zaposlenih u javnoj upravi, to ste vi. Vi ste im oteli! Kad kažete da ima otpuštanja, vi ste otpustili 250.000 ljudi i to platili 4,5 milijardi evra! Kad pričate o stranim investitorima, dovodili ste belosvetske hohštaplere na finansijska tržišta, kojima ste uzimali pare po visokim kamatama i bogatili ih. To je rezultat vaše vlasti.

Često postavljate pitanje – ako je neko pravio takve stvari, zašto ne odgovara?

(Balša Božović: Nemoj da se dereš, bre!)

Voleo bih da može da odgovara. Godine 2010, novembra meseca, izmenili ste Zakon o deviznom poslovanju i legalizovali lopovluk i krađu, tako da nemojte više vaše rezultate da pripisujete nama.

Postoji jedna ptica koja snese jaje u tuđe gnezdo, a vi budite jedanput ljudi od časti i priznajte svoje greške, a ne kukavice, da podmećete svoje loše rezultate drugima.

Nije meni problem da prozovem ni gospodina Ćirića koji pričao o tih deset milijardi kojih nigde nema, ni ovog „veselka“ iz Palanke, ni Balšu Božovića, ni Aleksića. Ne bojim se ja njih, ne zato što sam pametniji, kolega Krasiću, a ima i toga, nego zato što ja govorim istinu, a njihove laži vreme i događaji vrlo brzo demantuju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

(Goran Ćirić: Replika, pomenuta je Demokratska stranka.)

Izvolite, gospodine Ćiriću, imate pravo na repliku.

GORAN ĆIRIĆ: Sada je ministar Vujović mogao da vidi kako izgleda u Skupštini i kako on reaguje posle minuta međusobnog razgovora poslanika, bez ikakvog direktnog dobacivanja njemu. Dakle, mi u ovome radimo proteklih šest-sedam godina i to je atmosfera na koju smo se navikli, nažalost.

Mislim da ne bi trebalo navikavati se na ovakvu atmosferu, ali evo odgovora na neka pitanja, stavove koje je ministar finansija izneo i ne moram ja da vam ih kažem. Dakle, tačno je, deset milijardi 2012. godine, sredinom godine je taj javni dug iznosio 15,3 milijardi evra, a sam ministar je govorio o tome da je tadašnji ministar finansija podigao kredit od dve milijarde, tako da ste vi izneli podatak sa kraja 2012. godine. Govorim o preseku stanja kada ste pobedili na tim izborima 2012. godine.

Sada uvodimo priču o tom brodu koji ima svoju inerciju, o tome je ministar govorio, koji nije tako jednostavno zakrenuti. Kada se kormilo okrene, posle dvesta ili dvadeset ili trideset minuta može da reaguje na to kormilo. On zna i pamti, 2000. godine, koju pominjete, od 2000. godine do 2012. godine, kada je Demokratska stranka uzela najveću odgovornost, šta je nasledila. Nasledila je učešće javnog duga u BDP-u od 201%, a danas govorimo o Zakonu o staroj deviznoj štednji i o tom brodu koji je doneo u tom periodu od 2000. do 2012. godine, pa i sada, vraćanja stare devizne štednje, koja nije vraćena do 2015. godine, sa ogromnim obavezama koje su sve naredne vlade imale da bi obeštatile građane koji su nešto zaradili, sačuvali u svom životnom periodu, radnom periodu, a onda je neko proglasio, devedesetih godina, da to više nije njihovo nego predstavlja staru deviznu štednju.

Na sve ovo odgovore vam je dao ministar Vujović, koji je govorio i o dugu Grada Beograda, koji ne iznosi 1,2 milijarde nego 400 miliona evra, koliko stoji u izveštaju Fiskalnog saveta.

PRESEDAVAJUĆI: Pravo na repliku, Balša Božović.

BALŠA BOŽOVIĆ: Dragi kolega, istina je da se vaše reči mogu i drugačije tumačiti. Gradi se u Srbiji u poslednjih nekoliko godina. Vaš stranački kolega gradi na vrhu Pančića restoran, motel – ovde je i ministar policije, ovde su ostali ministri, niko to ne proverava – bez građevinskih dozvola. Od 1.300 gradilišta samo u Beogradu preko hiljadu je nelegalnih, bez bilo kakvih dozvola.

Daju se kvote predsednicima opština u Beogradu i Srbiji da skupe novac za izbore. Predsednici opština dobijaju po nekoliko stotina hiljada evra da sakupe tako što će puštati nelegalnu gradnju.

Dešava se to da je korupcija do te mere procvetala za vreme Srpske napredne stranke da smo resurse Grada Beograda i Srbije uzalud čuvali decenijama iza nas, da ih danas koriste samo oni privilegovani koji su u okruženju što predsednika stranke, što vas lično.

Mnogo se ukralo u ovih pet godina, gospodine Arsiću. I dalje se krade.

(Predsedavajući: Molim vas, obraćajte se meni, kolega Božoviću.)

Ovaj budžet govori samo o tome da se vodi računa o privilegiji jednog uskog kruga ljudi u Srbiji, koji postaju finansijska elita dok građanima otimate penzije i smanjujete plate.

Sve građevinske firme u Srbiji su firme koje moraju da daju reket da bi dobile posao. To znaju svi koji pošteno rade u Srbiji, a to znate i vi. Prema tome, nemojte da pričate građanima o vašim lažima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Božoviću.

Reč ima narodni poslanik dr Vladimir Orlić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući. Član 107. i pitanje dostojanstva.

I malopre sam se javio zbog onoga što je rečeno, sada opet, pošto se ovo ponavlja i sve je bestidnije i brutalnije, koliko mogu da primetim. Mislim na izlaganje poslanika Božovića. Prvo me čudi da nije bilo intervencije kada je maločas urlao, ne mislim samo na vas nego i na gospođu Jerkov. Ona ima osetljivost za visoke tonove, kako smo čuli danas. Trebalo je da interveniše kada je poslanik Božović urlao. Ali ako smo i propustili tada, potpuno je neprihvatljivo da dozvolimo da se sada javlja i ovakve stvari govori, bez ikakve reakcije.

Razumem, gospodine Marinkoviću, da ste vi tolerantan čovek, ali ne razumem da se izlazi u susret nečijem porivu, nečijoj želji da interveniše – zbog čega? Zbog toga što je danas poslanik Arsić spomenuo Miroslava Miškovića? Da li je to razlog da se sada ovde prosipaju potpune neistine, da se falsifikuje

realno stanje na terenu? Ako ih to boli, ja razumem da ih boli, ali mi to ne smemo da tolerišemo.

Boli ih, na primer, zato što... Evo, ja volim da se pozivam na njihove izvore, šta sami kažu o sebi i svojim. Boli ih, zato što Dragoljub Marković... Oni znaju ko je taj čovek, to je čovek koji je najbliže saradivao sa njihovim rukovodstvom i bio neposredni svedok događanja devedesetih godina. E, taj Dragoljub Marković je nedavno u nedeljniku koji je blizak njima (dakle, dolazi upravo iz tog tabora) rekao sledeće: „Pisalo se da su Dragoljub i Kole glavni finansijeri Demokratske stranke, međutim, veliki finansijer je bio Mišković“, to kaže čovek koji je došao upravo iz njihovih redova, koji je tome lično svedočio, „jer je on imao mnogo veću firmu od moje i naravno da je mogao tako nešto da podnese. Ja nisam.“

Sada zbog tog duga koji imaju prema Miroslavu Miškoviću oni treba da ga brane, a mi da tolerišemo. Ne, gospodine predsedavajući, ne treba. Ne treba da tolerišemo kada pripadnik trećeg ešalona Demokratske stranke, a to je pisao „danasoid“, tabloid koji je njima blizak, ovde priča o tome kako se legalno radi u Beogradu. Neka pročita tekst „danasoida“ o tom trećem ešalonu iz 2011. godine, da vidimo ko je krečio Beograd. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Orliću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

(Radoslav Milojević: Replika.)

Pravo na repliku ima Veroljub Arsić, pa Radoslav Milojević.

Izvolite.

VEROLJUB ARSIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, mene začudi da je jedan ipak smeo da se javi. Nema veze.

Ali, evo ovako, zarad istine, neko je rekao 15,3 milijarde evra je bio javni dug. Nije tačno. Jula meseca je dug bio 16,3, jer ste imali budžet od 160 milijardi deficita koji ste 90% ispunili još 30. juna 2012. godine.

E sada, gde je razlika? Otišlo je na pokrivanje dugova „Jata“ jer smo zatekli samo tri aviona koja mogu da lete. Pa je otišao jedan deo duga na „Razvojnu banku Vojvodine“, a drugi deo duga na „Agrobanku“; treći deo je otišao, recimo, na „Srbijagas“. Ali kako je nastao dug „Srbijagasa“? Tako što su predsednici opština iz Demokratske stranke naplaćivali usluge za grejanje, podizali sebi plate, finansirali izbornu kampanju, a nisu plaćali gas „Srbijagasu“.

E, tako ste vladali. Otimali gde god ste stigli, bre! Ma ne samo na vrhu – ovaj „veselko“ iz Palanke je sitna riba pljuskavica, to je na dnu – na svim nivoima, od mesne zajednice do predsednika države.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Arsiću.

Pravo na repliku, Radoslav Milojević.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala, gospodine predsjedavajući.

Kažu u našem narodu, kada čovek ne govori istinu i kada se plaši, on automatski galami, dere se dok priča. To smo imali prilike da vidimo i od gospodina Arsića. Ja neću koristiti neke pogrdne nazive kada govorim o njemu. Naravno da se ne plašim, ali znamo da gospodin Arsić, kada se malo našali i popije u kafani, voli i da pripuca u toj kafani, postoji policijski izveštaj da je čovek pucao u kafani punoj ljudi. Ali to neće uplašiti Demokratsku stranku.

Kako su nastali dugovi svih lokalnih samouprava i države Srbije? Nastali su, gospodine Arsiću, tako što ste vi opljačkali i uništili zemlju 1998. i 1999. godine, da su nas zbog vas bombardovali, da je Demokratska stranka dolaskom na vlast 2000. godine morala da vrati trinaest zaostalih penzija, dvanaest dečjih dodataka, da otkupi ponovo „Telekom“. Uveli ste nam sankcije, bili smo odsečeni od sveta. To je politika vas, Tomislava Nikolića, Ivice Dačića i Aleksandra Vučića, crveno-crne koalicije koja je u crno zavila sve građane Srbije.

Ovaj budžet o kome govorite doneće dobro samo tajkunima i lopovima iz Srpske napredne stranke. Vi krojite budžete da napunite džepove Zvonku Veselinoviću i ostalim kriminalcima iz Srpske napredne stranke.

Znate šta me juče pitalo mnogo ljudi...? (Isključen mikrofonom.)

PRESEDAVAJUĆI: Čekajte, kolega Milojeviću, molim vas, isključio sam vam mikrofonom. Nema potrebe za takvim rečima i takvim kvalifikacijama. Neću to dalje tolerisati.

Reč ima Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

Izvolite, kolega Martinoviću.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 107. Gospodine Marinkoviću, ja vas molim da ovu sednicu konačno uvedete u legalne tokove. Nikada nisam tražio da se neki poslanik kazni, ovoga puta tražim zato što je gospodin Milojević izgovorio reči koje se ne izgovaraju, ja mislim, ni u najekstremnijem delu Hrvatskog sabora ili Skupštine BiH. Mislim da takve reči nisu izgovorene ni sada kada je Hrvatska donosila zakon o braniteljima i učesnicima u domovinskom ratu. On je čovek skoro citirao taj zakon – vi Srbi, vi ste izvršili agresiju na Hrvatsku, izvršili ste agresiju na BiH. Zbog vas su uvedene sankcije, zbog vas je bilo NATO bombardovanje 1999. godine. U prevodu, to znače reči gospodina Milojevića.

Gospodine Marinkoviću, sednica neće biti nastavljena, ja vam kažem. Poslanici SNS će se svi javljati po Poslovniku ako ne reagujete. Jer ovo nije uvreda za SNS, ovo je uvreda za državu Srbiju, ovo je uvreda za srpski narod.

Dakle, niti smo izvršili agresiju na bilo koga, niti smo odgovorni za NATO bombardovanje, niti smo odgovorni za sankcije.

(Balša Božović: Jeste.)

Politika velikih sila je odgovorna za raspad bivše Jugoslavije, ne Srbija, ne srpski narod, a pogotovo ne SNS.

(Balša Božović: Jeste, sve je istina. Po Poslovniku!)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Martinoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Aleksandar Martinović: Ako ne izreknete opomenu Šešelju, želim.)

Hvala.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović, po Poslovniku.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Ovakvo ponašanje samo nastavlja i predstavlja kontinuitet već čuvenog od strane opozicije ne samo na ovoj skupštini nego na mnogim prethodnim skupštinama i sednicama, koje zaista ne liče ni na šta kada čujete ovakav vokabular i prisustvujete ovakvom ponašanju.

Red je da se tom ponašanju stane na put i možda baš vi, gospodine Marinkoviću, kao predsedavajući treba taj red da zavedete. Ako se red ne zavede sada, zaista dolazimo u jednu opasnu situaciju, da građani Srbije ovu skupštinu više neće doživeti kao hram demokratije nego kao ruglo demokratije.

(Balša Božović: Povreda Poslovnika.)

I ovo što sada čujete doprinosi upravo tome o čemu pričam.

Zbog toga vas molim da govornika koji je izvredao Skupštinu Republike Srbije, narodne poslanike, građane Republike Srbije primereno kaznite primenom Poslovnika, a to je najmanje opomena koju treba da izreknete. Zahvaljujem se.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o povredi Poslovnika?

(Neđo Jovanović: Ne.)

Po Poslovniku, narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Članovi 106. i 107.

Predsedavajući, molim vas da se malo obrati pažnja na poslanike koji su nervozni kada se pomene bratoubilački rat u Jugoslaviji, ko ga je izazvao, ko je doprineo njemu, čija retorika... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, izvinjavam se, ali dovoljno je tenzije napravljeno govorom kolege Radoslava Milojevića. Ja vas molim da to ne produbljujemo, da nastavimo u demokratskom tonu, da pokušamo da ne kažnjavamo jedni druge i ne vređamo jedni druge.

Molim sve poslanike da u tom tonu, u tonu dobre, kvalitetne rasprave, korektne rasprave, dostojanstvene rasprave, nastavimo nadalje. Neću više dozvoliti ovakav vid vređanja i ovakav vid kvalifikacija bilo koga u Narodnoj skupštini.

Narodni poslanik Milorad Mirčić, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Član 107.

Predsedavajući, konačno ste shvatili da već duže vreme prisustvujemo već viđenoj farsii. Ovde se vodi rasprava između dve, uslovno rečeno, političke opcije koje su u suštini iste.

Ima jedan dirljiv govor koji bi mogao da služi za nauk, a to je ono – dete poraslo, osamostalilo se... Izvinjavam se, nemam maramicu pa ne mogu da nastavim taj govor, ali vidite, vi „žuti“, šta ste uradili: vi ste napravili ovo „dete“ i sada je to „dete“ ojačalo, sada je to „dete“ počelo da vam vraća i vi sada koristite ovu skupštinu da biste neke svoje frustracije zbog toga što je Boris Tadić pravio ovu stranku nad nama, maltene, iskazivali i iskaljivali.

Mi srpski radikali nemamo više nameru da prisustvujemo ovoj farsii. Javnost vidi da ste vi jedno telo, a dve glave. Isto mislite, isto radite. I nema razloga da nas zadržavate da raspravljamo o ovoj veoma ozbiljnoj temi koja se zove zakon o budžetu.

Insistiramo, predsedavajući, da nastavite sa vođenjem sednice tako što će se govoriti o tačkama dnevnog reda.

A vi van skupštinske sale probajte da sredite te odnose. Najbolje vam je, idite kod istog gazde. Nije više Montgomeri, da vam kažem, on nije više aktivan, ali je neko sličan njemu. Neka vam on tu pomogne da se izmirite.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Kao što sam i malopre rekao, nastojaćemo da nastavimo u tonu teme o kojoj raspravljamo, o zakonima, budžetu i svim drugim zakonima koji su danas na dnevnom redu.

Da li želite, gospodine Mirčiću, da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje o mojoj povredi Poslovnika i dostojanstva Narodne skupštine?

(Milorad Mirčić: Da.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, strpljivo sam čekaao, mada sam se javio, maltene, pre svih.

Član 104, član 108. i član 109.

Član 104. govori o replikama. Vaše je diskreciono pravo da date repliku ili ne, ali prethodno moraju da budu ispunjena dva uslova: dakle, da neko bude pomenut... U slučaju koji reklamiram, na reč „veselko“ vi ste gospodinu „Hajnekeni“ dali repliku. Dakle, ukoliko sada ja opet kažem „veselko“, nadam se da nećete gospodinu „Hajnekeni“ dati pravo na repliku, u kojoj je on najgrublje – a to je vezano za član 109, zbog čega ste morali da izreknete opomenu – vređao ceo jedan ponositi narod.

Svi mi koji smo imali žrtve u tom ratu nismo zaslužili da nas ostaci, bedni ostaci Demokratske stranke, koja se samo tako zove, vređaju na ovakav način. Tim pre što sam ja lično na Jahorini tih devedesetih godina, bez obzira na ono pismo Mladiću i čestitke, video rukovodstvo Demokratske stranke, tadašnje, koje je, za razliku od ovih ostataka, bilo veoma patriotski raspoloženo.

Dozvolili ste da priča o lopovluku ekspert za sitne i krupne krađe koje je lično izvršio.

A ja vam kažem na kraju, moj utisak je da bi nas oni za dobar mito sami bombardovali.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 27, gospodine Marinkoviću.

Naravno, ne javljam se zbog one tirade o zajedničkom gazdi od malopre. Pretpostavljam da je gospodin mislio na zajedničkog gazdu njihovog i „žutog preduzeća“, Đilas Dragana, na čijim su nadzornim i upravnim odborima egzistirali neko vreme, ili onog drugog iz AP Vojvodine, u kojoj su takođe divno saradivali. To me ne zanima.

Da li će oni da napuste sednicu, to je njihova stvar.

Ja hoću vama, gospodine Marinkoviću, da kažem da insistiram da se izjasnite na temu onoga što se dogodilo malopre kada je poslanik „Kenojčić“ rekao ono što je rekao. Mislim da postoji obaveza s vaše strane da se izjasnite na poziv sa naše strane da se izrekne opomena za ono što je rečeno.

Nije rečeno bilo šta. Ima u Narodnoj skupštini svega i svačega, to je istina, ali ja se ne sećam kada smo poslednji put čuli da se ovde kaže da smo mi krivi za ratove, uništavanje zemlje i uvođenje sankcija, da smo mi sami sebi uveli sankcije. To nije pitanje da li ste uvredili nekoga koga politički ne podnosite, koga politički mrzite. To je pitanje elementarnog odnosa prema narodu kom pripadate, gospodo.

(Balša Božović: Pa jeste.)

Vidim da mu odobrava i onaj pripadnik trećeg ešalona kog sam pomenuo malopre, koji se inače kvalifikovao za pripadnost trećem ešalonu zbog uspešnog biznisa sa krečenjem Beograda. I to ćemo da objasnimo ako treba, ako mu štogod nije jasno.

Ja mislim pre svega na onog „Kenojčića“, koji je poznat kao vikar Dragana Šutanovca, čoveka koji je sam u više navrata rekao da je sve grozno što se desilo devedesetih godina nastalo onda kada je Beograd krenuo tenkovima na mir, dijalog, Albance i ne znam koga još, onog istog Dragana Šutanovca kome je najveće dostignuće u karijeri da je završio, zamislite molim vas lepo, prestižni NATO kurs! Toliki je stručnjak u pitanju onaj koji je devastirao ne samo sistem odbrane nego bukvalno sve čega se dotakao. Za šta? Za činiju pilava ili malo pašnjaka na Vračaru.

Vi, gospodine Marinkoviću, da nam se izjasnite na temu poziva da se izrekne opomena za ovo. Ako se ne budete izjasnili, ja ću tražiti da se glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Naravno, pogledaću. Tražio sam stenobeležke kako bih utvrdio tačno šta je rečeno.

(Radoslav Milojević: Politički stav je da je zbog vas bombardovana zemlja.)

Gospodine Milojeviću, moram stvarno sada da vam izreknem opomenu zbog dobacivanja i toga što ste sada malopre rekli.

Moramo da imamo mir na sednici i jednu normalnu i korektnu atmosferu.

(Radoslav Milojević: To je istina, gospodine Marinkoviću.)

Molim vas da poštuju Poslovnik. Stvarno ne želim danas nikog da kažnjavam. Sada sam to morao da uradim zato što se stvarno neadekvatno ponašate.

Nataša Jovanović ima povredu Poslovnika.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Nemam je ja, nego je vi imate, vi ste povredili Poslovník.

Pozivam se na član 98, član 27, član 32.

Gospodine Marinkoviću, kada je već danas moda da se daju nekakvi nadimci ovde, ja bih reagovala – ne mogu, naravno, repliku na prethodno izlaganje ovog „Mister Bina“, evo, ja njega tako nazivam – jer svaki pokušaj da se SRS dovede u neke kriminogene strukture, nekakvu pljačku, nekakvo koristoljublje iz vršenja vlasti jeste potpuna besmislica. Najpre zbog činjenice da vam je gospodin Mirčić... U tom trenutku, da ste poslušali pametnog čoveka, iskusnog narodnog poslanika, trebalo je da nastavite raspravu – a prekršili ste član 98 – jer vam je on lepo objasnio distinkciju, odnosno razliku između Srpske radikalne stranke...

Ovde je Neđo Jovanović rekao – opozicija. Molim vas, budite i vi, kolega Jovanoviću, izričiti kada to kažete. Mi smo jedina opozicija politici uništavanja Srbije, politici klečanja pred Evropskom unijom, srpskim neprijateljima. I jedna i druga strana, i vi koji sedite tu, predstavnik ste jednog manjinskog partnera, na istom ste putu uništavanja Srbije.

Kada kažete opozicija, onda zaista treba da mislite na Srpsku radikalnu stranku, koja je izrazito patriotska, koja hoće da se prekinu srljanje i uništavanje Srbije, ucene od strane srpskih neprijatelja.

Molim vas da nikada više nikome ne padne na pamet da na takav način, kao pomenuti „Mister Bin“, dovodi SRS u vezu sa nekim ko je uništavao i upropašćavao Srbiju kao pomenuto „žuto preduzeće“, ili kao vi što sada to radite zajedno vodeći istu politiku kao što su oni.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje?

(Nataša Sp. Jovanović: Da.)

Želite. Dobro.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovníka Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese zakone iz dnevnog reda ove sednice.

Takođe, poštovani narodni poslanici, u skladu sa članom 87. stav 1. Poslovníka Narodne skupštine, sada određujem pauzu do 15.00 časova. U 15.00 časova počinjemo sa radom. Hvala.

(Posle pauze – 15.00)

PRESEDAVAJUĆI (Đorđe Milićević): Dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa radom.

Reč ima narodni poslanik Tomislav Ljubenić.

Izvolite.

TOMISLAV LJUBENIĆ: Hvala.

Slušajući predstavnike vlasti kako ovih dana pokušavaju da sami hvale svoj rad, neko bi pomislio da građani Srbije zaista žive veoma dobro. Ono što mi kao opozicija imamo zadatak jeste da se ovde u Narodnoj skupštini čuje istina. Zato moramo da poručimo predstavnicima vlasti da se što hitnije potrude da objektivno gledaju na realan život građana Srbije.

Poslanička grupa Srpske radikalne stranke je pažljivo analizirala sve predloge zakona o kojima se danas vodi rasprava. Moram da kažem da je, čitajući Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2018. godinu, bilo jako teško pročitati sadržaj od strane 229 do 477, dakle 248 strana na kojima je napisano nešto što se jedva može videti. To nešto odnosi se, ni manje ni više, na obeležavanje programskih struktura koje su dostavili budžetski korisnici uz predloge finansijskih planova.

Predstavnicima vlasti puna su usta hvalospeva o njihovim tzv. dostignućima, a programski deo budžeta je nevidljiv. Dobro znate da je to obaveza po Zakonu o budžetskom sistemu, jer na taj način predstavljeni rashodi omogućavaju lakše praćenje efekata utrošenih sredstava, kao i procenu da li se sredstva odobrena po programima i projektima troše u skladu sa ciljevima Vlade. Dakle, radi se o delu u kome su korisnici budžetskih sredstava dali informacije o svojim programskim aktivnostima. Postavlja se logično pitanje, ako je sve zaista tako dobro kako čujemo u hvalospevima predstavnika vlasti, zašto se pokušava sakriti o kojim programima se radi u budžetskoj 2018. godini, pa je skoro nemoguće pročitati?

Još jedna stvar koja govori u prilog tome kakva nam je realnost pod ovom vlašću jeste spajanje rasprave o svim ovim bitnim zakonima u jednu raspravu. Radi se, zaista, o i te kako bitnim zakonima, na osnovu čije primene je projektovan budžet za 2018. godinu. Očigledno je da vlast ne želi da se u Narodnoj skupštini vodi kvalitetna rasprava, a kvalitetna rasprava podrazumeva i dovoljno vremena.

Kada bismo imali dovoljno vremena, mogli bismo detaljno da govorimo o sledećem: da postavimo pitanje zbog čega je u obrazloženju Predloga zakona o dopuni Zakona o budžetu Republike Srbije za 2017. godinu napisano da je potrebno da ranije stupi na snagu kako bi se obezbedilo neometano funkcionisanje ustanova osnovnog i srednjeg obrazovanja i učeničkog standarda?

Da li to znači da će jedino ovim ustanovama odlukom Vlade biti isplaćene nagrade i bonus, ili će nekim drugim?

Mogli bismo da govorimo o efektima koje će na zaposlene imati Predlog zakona o platama službenika i nameštenika u organima autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave.

Kada govorimo o ovoj temi, predstavnici vlasti posebno bi trebalo da obrate pažnju na ono što je napisano na strani broj pet u oceni Predloga zakona o budžetu za 2018. godinu koju je dao Fiskalni savet, gde se doslovce kaže: „Predloženi budžet Republike imaće negativne posledice po budžete lokalnih samouprava“.

Ovo je samo mali deo argumenata koje smo mi kao opozicija u prilici da iznesemo u ovom kratkom vremenu koje nam je na raspolaganju za raspravu o 31 predlogu veoma važnih zakona za život građana Srbije.

Odgovorna vlast bi odavno postala svesna da mora da preduzme nešto i unapredi život običnog građanina u Srbiji, a ne da brine isključivo o svojim ličnim interesima. Tek onda bismo mogli da razgovaramo o zaustavljanju odlaska mladih i obrazovanih ljudi iz Srbije, a odlaze nam čitave porodice, koje se nikada neće vratiti u Srbiju. Na jugu Srbije, u Jablaničkom, Pčinjskom, Pirotskom, Topličkom okrugu, poslednjih nekoliko godina primetna je masovna pojava odlaska lekara i ostalog medicinskog osoblja u Nemačku, i to ne samo lekara, već odlazi sve veći broj mladih ljudi različitog obrazovanja. Svi oni odlaze zato što je ogroman porast siromaštva u Srbiji.

Prema podacima Republičkog zavoda za statistiku iz aprila 2017. godine, stopa siromaštva bila je 25,5%. Četvrtina građana je u riziku da postane siromašna, a najugroženiji su mladi od 18 do 24 godine, tj. 32,7%. Podaci zvanične statistike EU, Eurostata, iz marta ove godine pokazuju da je naša ekonomija po stopi siromaštva najlošije rangirana od ukupno 34 posmatrane zemlje.

Ovo nije nešto čime bi vlast u Srbiji mogla da se pohvali. Naprotiv, vlast je učestvovala u osiromašenju svog naroda, a naročito smanjenjem plata i penzija prethodnih godina. Mnogo vremena treba da prođe da se ljudima koji su trpeli ova smanjenja malo popravi životni standard. Ovo kažem jer je bitno da se naglasi da su plate i penzije bile smanjene, ali su cene struje, komunalnih usluga, hrane i svega ostalog i te kako rasle. Zato bi predstavnici vlasti morali pod hitno da postanu svesni realne situacije; zaista nemaju čime da se ponose, već imaju razloga da preispitaju svoju ulogu u osiromašenju svojih građana.

Po stopi siromaštva Srbija se, prema evidenciji, što sam malopre pomenuo, nalazi na poslednjem mestu sa 24,5%, Rumunija ima 22,4%, Letonija

22,2%, Estonija 22%, Bugarska 21,5%, Litvanija 20,7%, Španija 20,5%, Hrvatska 19,8%, Makedonija 19,7%. Mislim da je ovaj statistički podatak alarmantan i da Vlada treba krajnje ozbiljno da se pozabavi standardom i životom građana Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Ljubenuviću.

Reč ima narodni poslanik Momo Čolaković.

Izvolite.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovani potpredsedniče, poštovano predsedništvo, poštovani ministri, uvaženi narodni poslanici, imam jednu molbu i apel za sve poslanike. Želeo bih i molim da se vratimo na temu o kojoj danas razgovaramo i da ostavimo lične i druge prepirke i svađe van ovog doma.

Ono što želim da kažem jeste da mi danas, posle tri godine, razgovaramo o ključnim reformama koje su započete 2014. godine, a u vezi sa zakonom o budžetu i pratećim zakonima koji treba da obezbede ostvarivanje budžeta. Takođe, mogu da kažem da su reforme u poslednje tri godine, po našim ocenama, po mom ličnom, skromnom viđenju, bile veoma uspešne i da zaslužuju odgovarajuću pažnju.

U vezi s tim i predlogom budžeta za ovu godinu, želim da naglasim da je on prihvatljiv i da obezbeđuje nekoliko osnovnih principa u daljem ostvarivanju reforme od 2014. godine. Ja ću u najkraćem da ih naglasim.

Po mojoj oceni, on je veoma razvojni, pre svega na planu investicija, jer obezbeđuje ogromna sredstva da se investicioni ciklus unapredi i bude još bolji nego što je bio u prethodnom periodu. Druga dimenzija, koja je veoma značajna s aspekta populacije koju zastupam, jeste socijalna dimenzija. Izdvojena su mnogo veća sredstva nego što je to bilo u prethodnim godinama i u tom smislu mislim da možemo s pravom da istaknemo da je to prihvatljivo i da ćemo imati podršku svih činilaca. Treće, lično mislim da je deficit budžeta takve prirode da garantuje dalje obezbeđivanje i jačanje finansijske konsolidacije. U tom smislu za nas je najvažnije da nastavimo finansijsku konsolidaciju, da ona bude ostvarljiva.

Iz tih razloga, kako je uvažena predsednica naše poslaničke grupe izjavila, mi ćemo dati podršku budžetu i pratećim zakonima.

Ono što želim posebno da istaknem i posebno da govorim o tome, i u tom smislu iznesem neke ideje i sugestije, jeste pitanje penzijsko-invalidskog sistema. Slobodno mogu da kažem na prvom mestu da je sistem penzijskog i invalidskog osiguranja pretrpeo veoma značajne promene, ali isto tako tvrdim da je on najuspešnije sproveden. Korisnici penzija, njih 1.715.986, dali su doprinos rešavanju i očuvanju stabilnosti penzijsko-invalidskog sistema; u ovom periodu nije primenjivan Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju i penzije nisu

usklađivane. Korisnici penzija, njih 692.000 dali su najveći doprinos reformama jer smo smanjivanjem penzija uštedeli, prema mojim procenama, preko 70 milijardi dinara.

Kada o tome razgovaramo, moja sugestija je da se još jednom vidi, to molim ministra Vujovića i posebno ostale ministre, kako i na koji način, ako je to tačno, a ja mislim da jeste, izvršiti unutrašnju preraspodelu. Ne tražimo da idemo u veći deficit. Ako 1.715.000 penzionera košta državu 25 milijardi, a 500.000 zaposlenih u državnoj upravi 35 milijardi dinara, da li se tu može naći bolji i pravedniji balans?

Učešće prosečne penzije u odnosu na prosečnu platu u ovom periodu u stalnom je padu, tako da je u 2016. godini bio svega 51%. Zbog toga smatram da u narednom periodu treba razmišljati o tome da se uvede zaštitna mera. Materijalni i socijalni položaj 444.544 korisnika penzija je najnepovoljniji jer su im primanja oko 13.500, a i oni koji imaju do proseka od 23.830 dinara, kojih je ukupno oko 950.000, zaslužuju posebnu pažnju.

Koji su rezultati? Učešće penzija u BDP-u smanjeno je sa 13% na 11%. Neko je rekao 11,2%, a do kraja godine će biti tako. To je cilj koji smo zacrtali i to je evropska i svetska praksa, sa tendencijom da i dalje pada i treba tako nastaviti.

Učešće transfera iz budžeta, o čemu je ministar govorio, smanjeno je sa 44,7% na današnjih 30,014% u 2017. godini, sa očekivanjem da i dalje pada, što je za mene jedan od osnovnih postulata naše pravne države, naše socijalne države, naše socijalne pravde, da međugeneracijska solidarnost dolazi do izražaja. Tu neka zalaganja ne mogu da prihvatim, da se samo iz doprinosa moraju obezbeđivati penzije. Toga nema ni u jednoj državi u svetu. Mora da postoji međugeneracijska solidarnost, oni koji dođu posle sadašnjih generacija koje vode ovu državu i rade moraće da obezbeđuju međugeneracijsku solidarnost i to se mora povezati.

Dalje, u skladu sa izmenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, broj invalidskih penzionera je u stalnom padu, i to je jedna od reformskih mera – sa preko 321.000 sada je ispod 300.000.

Moram istaći rad i delovanje Fonda penzijskog i invalidskog osiguranja, koji je unapredio svoj rad, koji sa 90% uspešnosti ostvaruje takve rezultate. Takođe, mora se istaći, da li se u proteklim godinama bilo koji dan ili bilo koji sat kasnilo sa penzijama? Redovno su isplaćivane i to je veoma pozitivno i dobro.

Takođe moram istaći, veoma je značajno to što se brine o najsiromašnijim penzionerima. Iz Fonda se redovno izdvajaju sredstva za

oporavak penzionera, tako da je u ovoj godini preko 12.500 penzionera boravilo u banji. Preko trista miliona izdvojeno je za razne aktivnosti penzionerske populacije kao što su kultura, sport itd.

Moram istaći da neke lokalne samouprave o tome brinu. Mislim da bi lokalne samouprave morale preuzeti obavezu, kao što je to nekada bilo u Beogradu, a danas ću da istaknem moj Novi Sad koji vodi brigu o staroj populaciji i, u tom smislu, ublažava siromaštvo i položaj penzionera.

Na osnovu iznetog mislim da bi bilo jako dobro da prestanemo sa licitiranjem kako i na koji način treba penzionere nagraditi. Oni su to zaslužili i moje je lično mišljenje da Zakon o privremenom obračunu penzija treba da prestane da važi i da pređemo na sistem koji je utvrđen Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju. U tom pogledu posebno ističem zahteve Saveza penzionera Srbije, koji zastupa preko 700.000 svojih članova, odnosno korisnika penzija i mislim da bi jako dobro bilo, gospodine ministre, još jednom obaviti razgovor sa ovom populacijom, kao što ste kazali da ste obavljali razgovore sa svim drugim korisnicima budžeta.

Na kraju želim da još jednom istaknem veoma značajnu ulogu i potrebu da se vodi računa o selu, o onome što je za ovu državu veoma bolno i veoma značajno. Ministar koji je dobio taj zadatak da radi, po mojoj oceni veoma uspešno radi i imamo rezultate u 2017. godini. Molio bih, u tom smislu, pošto se malo u to razumem, da pokrenemo, mi to hoćemo, 210.000 penzionera poljoprivrednika da daju doprinos u tom pogledu.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, gospodine Čolakoviću.)

Molim gospodina ministra, ako je u mogućnosti, da na to odgovori.

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Na kraju, mogu da kažem da ćemo mi, kao što je predsednica kazala, podržati i budžet i zakone koji su na dnevnom redu. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar Milan Krkobabić.

Izvolite.

MILAN KRKOBABIĆ: Uvaženi narodni poslanici, jedinstvena je prilika da mogu da vam se obratim, kao i poštovanim građanima Srbije koji posredstvom televizijskog prenosa prate ovu diskusiju.

Gospodin Čolaković se osvrnuo na ključno i bitno pitanje za penzionere Srbije i ja očekujem da će ministar Vujović uzeti aktivno učešće u svemu tome.

Moj je stav, što se tiče penzija, jasan: penzije moraju da budu redovne i penzije moraju da budu sigurne. Visina penzija isključivo će zavisi od realne ekonomske moći ove zemlje, od njene ekonomije. Zabrinjavajući je podatak da

trenutno visina penzije u odnosu na prosečnu zaradu jedva prelazi 50%. To je za mene već neka crvena linija, koja ozbiljno upozorava da moramo da preduzmemo i sagledamo ozbiljne mere. Šta to podrazumeva?

Naravno da je sistem penzijskog i invalidskog osiguranja na koji smo navikli iz 19. veka, sistem solidarnosti gde četiri, recimo, onakva mlada čoveka, koji sad zdušno pričaju, uplaćuju, a jedan penzioner prima penziju, deo prošlosti. Pred nama su nova rešenja i mi moramo da ih pronađemo.

Jedno od tih je i razmišljanje o formiranju fonda solidarnosti, ali fonda koji bi se odnosio na razvoj tehnike i tehnologije – fond tehničko-tehnološke solidarnosti. Mi ćemo, poštovani prijatelji, u budućnosti imati sve veći broj firmi koje zapošljavaju izuzetno mali broj ljudi. Evo, recimo, podatak, gospodin Ćirić zna dobro kao i ja, da GP centar „Pošte“ ima 28.000 kvadratnih metara, a da „Ikea“ otprilike ima isto toliko. U „Ikei“ radi oko 300 ljudi. Zamislite sad, na tolikoj površini, sa takvim resursima, radi 300 ljudi koji uplaćuju doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje. Ali to ne znači da ukupna dobit te korporacije nije velika i izuzetno značajna.

Moramo da razmišljamo na koji način u 21. veku da idemo u susret novoj preraspodeli. Naprosto, imaćemo ljude, ljudski život se produžava, koji će morati na ovaj ili onaj način da budu zbrinuti.

Ministar Vujović je ovde rekao juče jednu interesantnu stvar. On je, kao dobar poznavalac i profesionalac, neko ko nije politički aktivan – mada ja ne prihvatam tezu da neko ko je pod ovim svodom nije politički aktivan, i te kako je politički aktivan – zanatlijski rekao da će Fond PIO u narednoj godini, čini mi se, isplatiti 527 milijardi, a da smo u 2014. godini imali 508, čini mi se. Znatno više. Ali, kaže, neće se on mnogo mešati u to na koji način će to biti isplaćeno i da je to prvorazredno političko pitanje. Ja se slažem da je to prvorazredno političko pitanje. U narednoj godini to će biti jedno od najozbiljnijih pitanja koja će biti stavljena pred ovaj visoki dom. Očekujem da sve poslaničke grupe imaju jasan stav.

Hajde da malo ponovo vratimo ideologiju u politički život Srbije, imam utisak da je ona tako nestala, da smo se svi izmešali, da se ne zna ni ko je levi ni ko je desni. Vreme je da potpuno odgovorno stanemo pred birače, pred građane zemlje i da ponudimo konkretna i prava rešenja.

Toliko što se tiče penzijskog i invalidskog osiguranja.

Što se tiče sela Srbije, prihvatam sugestiju gospođe Radete. To je bitna tema. I sad nas slušaju, poštovani poslanici, ja bih rekao, ne baš sva tri miliona ljudi koji žive na selu, ali znatan broj. Oni prate i očekuju da čuju nešto konkretno. Suficit, deficit, ekonomske kategorije, sve je to lepo, ali oni očekuju

da čuju nešto što sam čuo iz poslaničke grupe levo, šta je to poboljšanje kvaliteta života ljudi.

Naravno, koncept zadrugarstva u prethodnoj godini – imam obavezu da kratko referišem. Od 11. aprila do danas, u Republici Srbiji osnovane su 182 zadruge. Poštovani prijatelji, to je utisak broj jedan, po meni, u ovoj godini, na političkoj sceni Srbije. Ne, nije ih osnovala Vlada Srbije, osnovali su se sami, osnovali su ih zadrugari. Mi smo, kao Vlada, dali bitne podsticajne mere za 22 zadruge; dali smo dvesta miliona dinara i oni su utrošeni da se te 22 zadruge stave na zdrave noge. Kratak izveštaj: 12 zadruga u pet upravnih okruga na jugu Srbije, šest zadruga u centralnoj Srbiji i četiri zadruge u Vojvodini.

Budžet za iduću godinu – možete da primetite da je povećan na 825 miliona. Neko će reći mali je, neko će reći da je velik, u zavisnosti kako ko gleda. Ako gledamo stvarne potrebe srpskog sela, srpskih zadrugara, usitnjenog poseda i šanse da se taj mali proizvođač udruži i konačno postane pravi robni proizvođač, onda je to malo. Tu se slažem sa gospodinom Ševarlićem. Ali ako pogledamo, s druge strane, da budžet nije spisak lepih želja, da moramo da budemo i rukovođeni principom realnosti, onda su to i znatna sredstva.

Ukratko, da znamo, programom podsticaja razvoja zadrugarstva u narednoj godini, ovo je bitno za građane Srbije, za njih 1.400.000 koji obrađuju svoje posede na 630.000 porodičnih poljoprivrednih gazdinstava, predviđamo da mogu da računaju da ćemo potaći formiranje oko šezdeset zadruga, tridesetak novih i tridesetak postojećih. Istovremeno, krenućemo i u formiranje složenih zadruga; očekujem da to bude pet zadruga.

Ono što bih vas molio, poštovani narodni poslanici, poštovani šefovi poslaničkih grupa, mi dobijamo ova sredstva i nadam se da ćete to podržati, želeli bismo da pre nego što taj program bude prezentovan Vladi Srbije svakoj poslaničkoj grupi pojedinačno prezentujemo kako to mislimo da odradimo, da čujemo prave sugestije i primedbe, jer ovo je zajednički posao. Ovo nije posao jednog ministra, jedne vlade, ovo je misija koja je dugoročna i ima za cilj da očuva i sačuva srpsko selo.

Uzeću još malo vremena. O srpskom selu se govori malo. Kada se kaže srpsko selo, onda se kaže – ministar poljoprivrede. Ne, poštovani prijatelji, srpsko selo nije jednako poljoprivreda i obrada zemlje. Srpsko selo je i prilazni put, srpsko selo je i infrastruktura, srpsko selo je i ambulanta, i doktor, koga najčešće nema, i 73% sela nema dom kulture. To je sve srpsko selo. Srpsko selo je i nova socijalna politika, nova obrazovna politika, nova kulturna politika.

Mnogo je to tema, poštovani prijatelji. Ponovo se vraćam na uvaženog poslanika Ševarlića, raspravljali smo zajedno o tome koliko treba para. Čujte ovo

pažljivo, rekao je – dobar je projekat, malo je para, treba pedeset miliona evra. Ja sam rekao – treba sto, na šta je on rekao – nema brige, većina poslanika je sa sela, oni će podići ruku. Tada sam mu rekao, i sada sam ubeđen u to, da većina poslanika jeste sa sela, ali očito nije spremna da shvati srpskog seljaka i srpsko selo. Nisam siguran da bi bili spremni da podignu ruku za takav iznos. Ima i onih koji smatraju da je i ovo premnogo. To je njihovo pravo.

Na kraju, projekat na kome radimo nije samo naš, to je projekat, poštovani prijatelji, Srpske akademije nauka i umetnosti, Odbora za selo. Posle više decenija Srpska akademija nauka i umetnosti se izvukla, neće mi oni zameriti, iz „ilegale“ i dala punu podršku ovakvom jednom projektu. Tim povodom zahvaljujem akademiku Škoriću, predsedniku Odbora za selo Srpske akademije, na zdušnom učešću.

Istovremeno, i ovim završavam, Njegova svetost patrijarh Irinej mi je na inauguraciji predsednika Republike doslovno rekao – radite bitan posao za srpsko selo i imate našu podršku.

Prema tome, poštovani prijatelji koji nas sada gledate, srpsko selo mora, ili sela Srbije moraju da imaju zadrugu, ambulantu, školu, poštu i crkvu, i onda možemo da kažemo da imamo srpsko selo, da imamo osnov za opstanak Srbije. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Krkobabiću.

Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

JOVAN JOVANOVIĆ: Kada bi neko poverovao u samohvale predstavnika vlasti, pomislio bi da će ljudi iz celog sveta pohrliti u takvu zemlju blagostanja. Stvarnost je, nažalost, potpuno drugačija, o čemu svedoče i glavne karakteristike budžeta: zasnovan je na nerealnim očekivanjima privrednog rasta, ne fokusira se na goruće probleme, ima pogrešne prioritete. Pogrešan je, delimično i neustavan, način smanjenja deficita, kao i instrumenti podsticanja privrednog rasta. Netransparentan je, daje veću diskrecionu moć ministrima, te otvara veliki prostor za zloupotrebe.

Prvo, nerealno je očekivanje privrednog rasta od 3,5%. I za ovu godinu predviđeni rast je bio 3%, a na kraju će biti uspeh ako bude i 2%. Taj rast je dvostruko niži od prosečnog rasta u regionu, tako ćemo samo nastaviti da zaostajemo za evropskim zemljama.

Drugo, budžet se ne fokusira na najvažnije probleme kao što su najmanji privredni rast u regionu i odlazak kvalifikovanih ljudi, već kao prioritete ima nabavku naoružanja, i to zastarelog, jačanje bezbednosnog aparata, pokrivanje dugova gubitaša i finansiranje nepotrebnih institucija čije se nadležnosti uz to često preklapaju.

Postavlja se pitanje sa kime se spremamo da uđemo u sukob kada je Vlada toliko unapredila odnose u regionu, kao i ko bi koristio to naoružanje kada ne samo da ogroman broj vojno sposobnih građana odlazi iz zemlje već i sami vojnici napuštaju Vojsku.

Treće, način smanjenja deficita, koji je po sebi pozitivan, pogrešan je, a instrumenti podsticanja privrednog rasta problematični, pre svega kroz ogromne subvencije. Umesto predloženih politika, u koje spada i ravnomerno povećanje plata u javnom sektoru, trebalo bi se usredsrediti na promenu strukture zaposlenih, smanjenje i racionalizaciju troškova države, kao i povećavanje konkurentnosti domaće privrede pre svega smanjenjem poreza i jačanjem pravne države. Naime, prema izveštaju o globalnoj konkurentnosti Svetskog ekonomskog foruma, Srbija je tek na 78. mestu, iza Albanije i Crne Gore, pa čak i iza Ruande.

Četvrto, najdrastičniji primeri netransparentnosti su budžet BIA, kao i subvencije gde se navode samo nazivi preduzeća koja dobijaju sredstva ali ne i pojedinačni iznosi.

Netransparentnost dodatno doprinosi povećanju diskrecione moći ministara, koje se ogleda u podizanju procenta za promenu namene sa 5% na 10% budžeta, kao i kroz velike iznose predviđene za tzv. specijalizovane usluge.

Da zaključim, ovaj budžet je samo nastavak pogrešne ekonomske politike koju Vlada vodi već šestu godinu, a zbog koje Srbija neće moći da se oporavi decenijama, što je i sam ministar Vujović prekjuče posebno potvrdio izjavom da će dobar deo budžeta doneti bolju budućnost tek za trideset ili pedeset godina. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Ivan Bauer.

Izvolite.

IVAN BAUER: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministri, uvažene kolegice i kolege narodni poslanici, budžet Republike Srbije nije samo najvažniji zakon koji Narodna skupština donosi, još manje je samo skup stavki na njegovoj prihodnoj, odnosno rashodnoj strani. On je, pre svega, presek stanja ili slika stanja, kako god hoćete, u jednoj državi, najpre, naravno, u finansijskom smislu, ali sa implikacijama na sve sfere našeg života. To najbolje može da se demonstrira, čini mi se, kroz jedan kratak osvrt na postignute rezultate u poslednjih nekoliko godina, naročito u 2017. godini.

Da krenemo od nečega što je bilo, čini mi se, najviše napadano u ova prethodna dva dana, a to je očekivani realni rast bruto domaćeg proizvoda od 2% u 2017. godini. On jeste nešto niži od projektovanog rasta za ovu godinu, ali je

takav zato što smo se suočili sa određenim negativnim, kako je rekao ministar, kratkoročnim efektima. Kada analizirate kvartalno međugodišnji rast BDP-a, vidite da se ti efekti polako gube i oni će biti iscrpljeni do kraja godine. Recimo, u prvom kvartalu, rast BDP-a je bio 1,1%, u drugom 1,4%, u trećem već 2,1%. Dakle, ti efekti polako nestaju.

Priliv stranih direktnih investicija u 2017. godini biće 2,1 milijardu evra, odnosno oko 5,8% BDP-a, što je, vrlo je važno reći, više od deficita tekućeg računa. Dakle, deficit tekućeg računa će biti u potpunosti pokriven, čak i više nego pokriven, prilivom stranih direktnih investicija.

Stopa nezaposlenosti u trećem kvartalu 2017. godine je 12,9%, 0,9% manje od istog kvartala 2016. godine. Ali treba reći da je u drugom kvartalu bila 11,8%, za šta smo od jedne kredibilne institucije, to ćete se svi složiti, verujem, kao što je Svetska banka, dobili pohvale kao zemlja sa najnižom stopom nezaposlenosti u regionu.

Stopa zaposlenosti, na rekordnom nivou – 48,2%. Ne pamti se ovako visoka stopa zaposlenosti. Pošto je ovo kvartalni podatak za treći kvartal 2017. godine, govoriću samo u kvartalima, jer sam te podatke pronašao. U poslednje četiri godine ona je bila samo manja. Najmanja, kada govorimo kvartalno, u poslednje četiri godine bila je u prvom kvartalu 2014. godine – dakle to je onaj kvartal koji prethodi kvartalu u kome je izabrana Vlada premijera Aleksandra Vučića – tada je bila 40,2% stopa zaposlenosti. Dakle, porasla je za osam procentnih poena za nepune četiri godine, pritom u vreme kada je zabranjeno zapošljavanje u javnom sektoru.

Da je taj podatak tačan, može da se proveriti mnogo jednostavnijim matematičkim operacijama. Pogledajmo, recimo, koliki je deficit PIO fonda u prvih devet meseci ove godine pa ga uporedimo sa deficitom u prvih devet meseci 2016. godine i videćemo da je niži. Niži je, jer je naplata doprinosa veća, a ona je veća jer je zaposlenost veća.

Javni dug u poslednjih nekoliko godina smanjen je za više od 13 procentnih poena. To nije čudno, jer kada imate suficit ove godine od 0,7% BDP-a, za 2,4% više od onog što je planirano i prvi put posle 2005. godine, onda se, naravno, smanjuje javni dug. Naravno da imamo pravo da budemo optimisti i da očekujemo da ćemo do kraja 2018. godine, najkasnije 2019. godine, imati javni dug koji je niži od nivoa Mastrihta, odnosno niži od 60% BDP-a.

Svi ovi rezultati postignuti u 2017. godini i u prethodnim godinama daju nam pravo da budemo optimisti, ali isto tako se preslikavaju na rezultate na referentnim listama svih međunarodnih organizacija, što posledično poboljšava naš rejting kod stranih investitora ali i kod stranih kreditora.

Tako smo, recimo, kao što je već rečeno, opet skočili na Duing biznis listi Svetske banke, pa smo četrdeset treći. Neki su to pominjali u negativnom kontekstu, ja ću pomenuti u pozitivnom kontekstu. Iza nas se nalazi deset država članica EU, među njima je jedna velika Italija. Onda nije čudno što je Svetska banka rekla da je Srbija u ovoj godini najbolja zemlja jugoistočne Evrope po reformama.

U Izveštaju o globalnoj konkurentnosti Svetskog ekonomskog foruma... To je pomenuto u negativnom kontekstu, kao, mi smo 78. Da, ali prošle godine smo bili devedeseti, to je skok za dvanaest mesta. Pritom, moram da vam kažem, nijedna od zemalja koje se graniče sa Srbijom nije napravila veći rast u poslednjih godinu dana, a neke su i nazadovale.

Jedna relevantna anketa, recimo, *USAID*-a, koja se sprovodi svake godine, kaže da optimizam među poslodavcima u Srbiji raste. Više od polovine ispitanih kompanija reklo je da očekuje rast profita u 2018. godini, a samo 4% njih planira otpuštanje.

Zato imamo pravo na optimizam kada ulazimo u 2018. godinu i da očekujemo rast BDP-a od 3,5%, a ja verujem i veći. Prvo, iscrpli su se oni negativni efekti, što će reći da sad imamo nisku osnovicu, sa kojom mnogo lakše možemo da napravimo veći rast. Imaćemo snažnije investiranje, prvo, zbog pomenutog većeg poverenja investitora, drugo, zbog mnogo većih podsticaja koje dajemo u ovoj godini za investiranje, dakle imaćemo veći priliv investicija. Takođe, drastično su veća kapitalna ulaganja države. Na kraju krajeva, očekujemo i rast domaće tražnje, što je prirodno s obzirom na to da se povećavaju plate i penzije, da će rasti i dalje u privatnom sektoru plate i da se očekuje, normalno, nastavak rasta zapošljavanja.

Pre nego što pređem na analizu budžeta i konkretnih stavki, pohvalio bih nešto što mislim da Socijaldemokratska partija Srbije ima razloga da naročito pohvali, a to su dve mere koje pokazuju na koji način može da se napravi kompromis između interesa radnika i interesa poslodavaca. Pritom, radi se o nečemu što je u interesu svih a, rekao bih, i u interesu države u celini. Jedna mera je povećanje minimalne zarade za 10%, odnosno sa 131 na 143 dinara po radnom satu, što je jako dobra vest za 350.000 radnika koji primaju najniža primanja. Druga mera je povećanje neoporezivog dela zarada sa 11.790 na 15.000 dinara, što je jako dobra vest za poslodavce i što treba da doprinese rastu zapošljavanja u 2018. godini.

Kada govorimo o prihodima, naravno, projekcija prihoda je urađena krajnje konzervativno, kao i do sada, i usaglašena tokom osme revizije aranžmana sa MMF-om ali i sa drugim relevantnim međunarodnim institucijama.

Čak su uvažene, čini mi se, dve najozbiljnije kritike Fiskalnog saveta u prethodnim godinama kada je reč o prihodnoj strani budžeta. Oni su, naime, tvrdili kako previše optimistički projektujemo prihode po osnovu poreza na dobit pravnih lica i po osnovu vanrednih neporeskih prihoda. Moram da kažem da se u izvršenju, odnosno u ostvarenju budžeta nije baš pokazalo da su bili u potpunosti u pravu, ali u redu, njihov posao je da daju kritički osvrt na budžet.

Bilo kako bilo, izašli smo u susret ovim kritikama i u budžetu za 2018. godinu, u odnosu na ostvarenje u 2017. godini, ova dva prihoda, odnosno prihodi po ovim osnovama smanjuju se za 16 milijardi, odnosno za četiri milijarde respektivno. Dakle, krajnje konzervativno se i dalje projektuje, rekao bih sa još većom dozom opreznosti. To se odnosi i na sve druge poreske prihode, samo, nažalost, nemam dovoljno vremena da analiziram i njih.

Osim ovog neoporezivog cenzusa koji je promenjen i osim uobičajenog godišnjeg usklađivanja akciza, mi praktično ne menjamo nijednu poresku stopu. Dakle, stvaramo jedno predvidivo poresko okruženje. Nema boljeg signala za strane investitore od stabilnog i predvidivog poreskog okruženja.

Kada govorimo o rashodima, prvo bih pohvalio, naravno, smanjenje rashoda za kamate. Dakle, osim što smo preokrenuli trajektoriju javnog duga, preokrenuli smo i trajektoriju rasta rashoda za kamate. Podsećam vas, od početka svetske ekonomske krize, dakle od 2008. godine, kamate iz godine u godinu rastu. Ove godine smo tu trajektoriju preokrenuli, a sledeće godine imamo čak 16,1 milijardu manje izdvajanja za kamate. To je najbolji pokazatelj koliko fiskalna konsolidacija daje dobre rezultate.

Još jedna stvar u preporukama koje je u septembru dao Fiskalni savet – radi se o tome da su oni rekli da bi bilo dobro da se modernizuje Poreska uprava. Slažem se, treba da se modernizuje, naravno. Izašlo se i tome, pod znacima navoda, u susret. Dakle, 467 miliona dinara opredeljeno je za uvođenje novog informacionog sistema u Poresku upravu. Kada na to dodate značajno povećanje plata, odnosno značajnije nego drugima, koje su dobili ljudi zaposleni u Poreskoj upravi od 10%... Nisam baš siguran da se Fiskalni savet slaže s tim, ali smo potpuno u pravu što to radimo jer ti ljudi su to zaslužili; mnogo dugujemo Poreskoj upravi za to što smo ovako dobre fiskalne rezultate, naročito na prihodnoj strani, ostvarivali u prethodnim godinama. Dakle, imate, s jedne strane, bolju tehničko-tehnološku opremljenost Poreske uprave i, s druge strane, motivisane radnike jer su nagrađeni za nešto što su radili do sada. Onda imate pravo na optimizam da će poreski prihodi u narednim godinama rasti, jer će se bolje obavljati posao i smanjiće se siva zona.

Radilo se, naravno, i na otklanjanju jedne od glavnih zamerki kada je rashodna strana budžeta u pitanju – radi se o kapitalnim izdacima. Oni su povećani za 34 milijarde dinara na 128,2 milijarde dinara u budžetu za 2018. godinu. To je povećanje za više od 36%. I, to je nešto što je Fiskalni savet preporučivao, inače. Oni su rekli, trista miliona evra, a to je nešto malo više, za nekih milijardu dinara, u odnosu na ovo što smo mi uradili.

Takođe, povećavaju se subvencije privredi za 0,74 milijarde dinara, poljoprivredi za 2,7 milijardi dinara, ali se smanjuju subvencije „Železnicama“ za 1,2 milijarde dinara. To niko nije pomenuo, a mislim da je važno zato što pokazuje da reforme u javnim preduzećima mogu da daju rezultate. Naravno, u onima u kojima su te reforme odmakle.

Povećavaju se i subvencije za preduzetništvo, što je, naravno, vrlo važna stvar, siguran sam da se svi slažemo – 0,6 milijardi. Pojavljuju se i novi transferi lokalnim vlastima za razvoj inovacionog preduzetništva i startapova, u vrednosti od 0,4 milijarde dinara. Smanjuju se transferi PIO fondu u odnosu na 2017. godinu, bez obzira na povećanje plata, ne u odnosu na ostvarenje, u odnosu na projekciju u 2017. godini. Dakle, biće daljeg rasta zapošljavanja, biće većeg rasta plata u javnom sektoru, to znamo, i u privatnom sektoru. Smanjiće se siva zona i u 2018. godini. To su naša očekivanja. Do sada su se očekivanja uvek pokazala dobrim, čak smo ih najčešće i nadmašivali.

Kada sve to saberete, dobijate projektovani budžetski deficit u narednoj godini od 28,4 milijarde dinara, odnosno 0,6% BDP-a, sa idejom da on konvergira ka 0,5% BDP-a, što jeste nešto što EU preporučuje za zemlje koje imaju dug veći od 60% BDP-a.

Poslanička grupa Socijaldemokratske partije Srbije, naravno, podržaće sve zakone koji su danas na dnevnom redu. Zahvaljujem na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Jovan Palalić.

Izvolite.

JOVAN PALALIĆ: Uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, mnogo se danas govorilo i kritikovao se, uslovno da kažem, ekonomski deo budžeta Republike Srbije, potpuno neosnovano sasvim sigurno.

Moje kolege su istakle i prednosti, i značaj, i razvojnu komponentu i gledanje u budućnost koju ovaj budžet donosi. Ja bih ukazao na neke momente u budžetu koji su manje-više orkestrirano napadani ovih dana, bili predmet kritika i u Narodnoj skupštini od dela opozicije i javnosti, a koji sasvim sigurno nisu slučajno bili predmet napada jer govore o jednoj promenjenoj politici koja se

sada vodi u Srbiji, čiji bi osnovni imenitelj bio vraćanje države, jačanje države, mogu slobodno reći stvaranje države, koja je uništavana u prethodnim godinama.

Ono što je suština države, njene institucije i njena unutrašnja i spoljna bezbednost, kroz sve segmente budžeta, kroz povećanja koja se ovde definišu, ukazuje da je Vlada Republike Srbije odlučila jasno i konkretno da gradi i jača državu. Povećan je budžet za odbranu, povećan je budžet za MUP, povećan je budžet za Ministarstvo pravde, povećan je budžet za službe bezbednosti i povećan je budžet za spoljnu politiku. Imamo set zakona o kojem se ovde sada raspravlja, a koji se tiče reforme javne uprave. Sve ono što čini politiku koja se sada u Srbiji vodi, koju zastupaju predsednik Republike Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, a to je slobodna, samostalna, nezavisna i vojno neutralna politika, našlo je svoga izraza i odraza u budžetu Republike Srbije.

Upravo takva pozicija, koja želi da obnovi institucije koje su urušavane u pravosuđu katastrofalnom reformom, koje su urušavane u odbrani devastacijom Vojske, koje su urušavane u službama bezbednosti, gde su nam razni strani agenti vršljali i donosili odluke, u aktivnoj spoljnoj politici koja zastupa državne i nacionalne interese, sada se kroz ovaj budžet vidi kako se zastupa. Da, Vlada Republike Srbije želi da obnovi, izgradi institucije, da ojača unutrašnju i spoljnu bezbednost, da bi Srbija mogla da vodi politiku u skladu sa svojim interesima.

Sada se postavlja pitanje ko su ti koji su kritikovali ova povećanja, u kom interesu i sa kojim ciljem. Možda baš oni koji su u prethodnom periodu učinili sve da se uruši pravosuđe, položaj sudija, Vojske i vojnika, da korupcija cveta, jer MUP nije kvalitetno radio, da nam službe bezbednosti ne prepoznaju osnovne pretnje koje su pretile državi i da nam spoljna politika bude neaktivna i slaba. E, zato ova povećanja predstavljaju glavnu poruku svima njima koji žele da nas vrate u to vreme kada se Srbija ništa nije pitala i kada je samo slušala.

Srbija želi da bude slobodna, samostalna i nezavisna država, da vodi svoju politiku, da bude vojno neutralna, da jača svoje institucije i da se pita kada su u pitanju njeni državni i nacionalni interesi. To je politika koju vode predsednik Republike i Vlada Republike Srbije. Ona će posle ovog budžeta biti ojačana.

Prema tome, jačanje unutrašnje i spoljne bezbednosti, koje je bilo predmet kritike ovih dana, jeste u stvari najbolji pokazatelj kako se gradi i jača država Srbija.

Nije samo stvar u jačanju unutrašnje i spoljne bezbednosti i jačanju države, tj. vraćanju države koju su nam oni uzeli u prethodnom periodu kada su je uništavali, Srbija gleda i u budućnost. Primer za to je budžet koji se odnosi na

inovacije i tehnološki razvoj, koji je utrostručen i podstiče inovacije i preduzetništvo.

Prema tome, jačanje države i razmišljanje o budućnosti su osnovni elementi, pored svih onih o kojima je govorio ministar Vujović, zato što je ovaj budžet budžet jedne jake države, zato što je ovo budžet samostalne Srbije i zato što je ovo budžet koji projektuje budućnost za nove generacije, da im ostavimo jaku, stabilnu i nezavisnu Srbiju. Pozivam sve narodne poslanike da u ga u danu za glasanje podrže. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Enis Imamović. Nije prisutan.

Reč ima narodni poslanik Vladimir Đurić.

Izvolite.

VLADIMIR ĐURIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre Vujoviću, poštovane kolege poslanici, poštovani građani Srbije, imamo pred sobom budžet čiji fiskalni rezultat nije sporan i brojke su, kako bih rekao, utegnute. Međutim, i prošle godine sam rekao, reći ću i ove godine, to je dobra krvna slika, ali ima i dobrih krvnih slika a pacijent je na teškim hemoterapijama. Zato je važna transparentnost praćenja budžeta i praćenja njegovog izvršenja.

U tom smislu, bilo bi dobro da poslanici, posle dve godine obećavanja, dobiju pristup portalu za praćenje javnih finansija. To je, inače, inostrana donacija, inostrani projekat i, koliko sam shvatio iz odgovora Ministarstva finansija, pismenim putem dobijenog, nadležnost za to je na vladajućoj većini i na poslanici koja vodi skupštinski Odbor za finansije i apelujem da poslanici to dobiju. Poenta je da polemišemo o politikama, a ne o brojkama, odnosno da tačnost brojki ne bude sporna.

Kada je reč o brojkama, inače, javni dug opšte države je 580,7 miliona evra veći u odnosu na ono što stoji u tekstu zakona. To povećanje nastalo je trideset dana nakon što je tekst zakona isporučen poslanicima.

Što se tiče ostvarenog suficita i planiranog niskog deficita, čak 45 milijardi je ostalo od nerealizovanih a budžetiranih kapitalnih izdataka. Nedovoljni kapitalni izdaci znače loše upravljanje projektima zbog nereda u javnom sektoru, utiču na nedovoljne privredne aktivnosti, a to znači usporen privredni rast, a to znači stagniranje niskog životnog standarda građana.

Dvadeset milijardi se godišnje uzme penzionerima, isto toliko se uštedi na platama u javnom sektoru, bez sistematizacije radnih mesta i optimizacije radnih procesa. To je preko 80 milijardi i to je zapravo dalo taj suficit. Posledice tog rezultata su nizak životni standard građana, pritisak na privredu, otežana

privredna aktivnost, nizak privredni rast koji onemogućava podizanje životnog standarda građana i to je jedan začarani krug.

Građanima je plasirana ideologija siromaštva, objašnjeno im je da upravo oni na svojim leđima treba da iznesu tu štednju i da je preživljavanje oko granice siromaštva zapravo jedini ispravan način života. Smanjenje penzija... Objasnjeno im je da se penzije smanjuju onima koji letuju na Sejšelima i koji će morati da se zadovolje letovanjem na Palma de Majorki, da bi oni koji ni za hleba nemaju mogli sebi priuštiti hleb. To je izrečeno na Odboru za finansije od strane poslanika vladajuće većine, koji je ujedno i potpredsednik Skupštine. Na taj način je penzionerima objašnjeno kako treba da se žrtvuju za fiskalni suficit.

Trebalo je štednju sa leđa građana prevaliti na državu, a to nije učinjeno. Primeri su: garancije 30 milijardi dinara za kredite javnim preduzećima koja nisu u stanju da ih vraćaju; kazne i penali 18 milijardi; subvencije u privredi oko 50 milijardi; za puteve 6,7 milijardi, pri čemu JP „Putevi Srbije“ iskazuju gubitak od 13 milijardi a dobiju 6,7 milijardi subvencija, na primer. „Službeni glasnik“ dobije preko 2,1 milion evra subvencija, da bi pravio marketinške ugovore sa firmama Nebojše Krstića, omiljenog predsednikovog tviteraša. Za „Er Srbiju“ su, pazite ovako, subvencije 2015. i 2016. godina 90 miliona evra, da bi dobit bila 4,8 miliona evra. Da nije bilo tih subvencija, rezultat bi bio gubitak 85 miliona evra. Godine 2016. dobit je veća za oko tri miliona, ali su i subvencije bile veće za oko osam miliona evra, što znači da je zapravo pogoršanje poslovanja „Er Srbije“ pet miliona evra veći gubitak.

Što se tiče prihoda od PDV-a, interesuje me odakle ćemo namaći veće prihode, jer je prihodna strana budžeta, za razliku od rashodne, još manje transparentna. Ne vidimo, recimo, gde su dobiti NIS-a, EPS-a itd. Za tri četvrtine godine naplaćene su tri četvrtine PDV-a, pa me interesuje kako ćemo iduće godine naplatiti više, dosta više.

Pored toga, imamo i ozbiljna rasipanja kod države u pogledu raznoraznih dupliranih ministarstava, kabineta potpredsednika Vlade, kabineta koji su ujedno i ministri pa imaju i ministarske kabinete, kabineta ministara bez portfelja itd. To košta građane Srbije 17,4 miliona evra godišnje po budžetu.

Imamo, recimo, vladinu kancelariju za e-upravu, koja budžetira 2,2 milijarde, od čega samo 1,5 milijardi ide na licence, a istovremeno dodatno imamo još oko 4,7 milijardi dinara raznoraznih IT projekata po raznoraznim drugim razdelima. U MUP-u imamo, pa imamo u Ministarstvu finansija, pa u Ministarstvu zaštite životne sredine, pa u Srpskoj akademiji nauka, pa u Ministarstvu kulture i informisanja.

Onda, recimo, ti kabineti ministara bez portfelja i slično – zašto te poslove ne bi mogli raditi neki drugi ministri? Na primer, Ministarstvo poljoprivrede da se bavi zadrugama, a ne ministar bez portfelja Krkobabić i slično.

Da ne bih dalje oduzimao vreme poslaničkoj grupi, evo, postavio sam neka pitanja i nadam se da ću dobiti odgovore. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Replika, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Osnov je pominjanje predsednika.

Što se tiče napomena za, šta smo čuli, podršku „Er Srbiji“, je li tako, to je loše, podrška državnim preduzećima kojima teško ide, i to je loše, podrška subvencijama, i to je takođe loše, samo jedna napomena – ako se neko ne seća kraja 2013. godine i pripreme budžeta za 2014, da li je moguće da se neko ko je sedeo u ovoj sali danas ne seća rasprave koju smo imali pre sat i po ili dva?

Mi smo tada ovde pročitali kako je izgledao predlog budžeta, pošto o budžetu pričamo, baš za tu 2014. godinu, i kako je baš onaj ko se tada, gle slučaja, starao o pitanjima koja se tiču sektora privrede ponašao na temu podrške „Er Srbiji“, na temu podrške programima subvencija, kako je tada sve lepo razumeo i nije mu bilo ništa strano – i da treba pomoći državnim preduzećima kojima je teško i da treba izdvajati za subvencije, jer imaju smisla i donose neki posao ovoj zemlji, i kako je volšebno sve to, izgleda, preko noći zaboravio.

Ako tako nešto krupno može da se zaboravi preko noći, a nalaziš se na mestu ministra privrede, što ne bi mogao da pati od amnezije i bilo koji narodni poslanik pa zaboravi šta je rečeno pre sat i po ili dva? Na stranu koliko tu političke štete nanosi samome sebi, u to neću da ulazim.

Neverovatno mi je, nakon skandaloznih primera, da su upravo ljudi sa te strane podržavali da se odustaje od preduzeća kojima teško ide baš na primeru Železare, da se 5.000 ljudi pošalje na ulicu, a pokazalo se u praksi, i to pokaže Aleksandar Vučić, koga pominjete, i SNS i Vlada koju podržavamo, da može da se reši na uspešan način, da može da se spase pet hiljada porodica. Odakle vam ideja da se i dalje zalažete za tako skandalozne stvari, to ne razumem. Jedino ako poriv za to nalazite baš u tim tviteraškim aktivnostima o kojima pričate i danas.

(Predsedavajući: Zahvaljujem se, kolega Orliću.)

Onaj ko na taj način formira politiku i bira narodne poslanike jedino na tom nivou može da funkcioniše. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Izvolite, gospodine Đuriću.

VLADIMIR ĐURIĆ: Hvala. Replika.

Ako je prethodni govornik dobio pravo na repliku po osnovu pominjanja predsednika, onda svaki poslanik može to da zatraži jer predsednik je valjda predsednik svih građana.

Izneo sam primere subvencija koje se daju za preduzeća koja posluju neprofitabilno. Pa, mogli smo barem toliko da ih nateramo da uvedu red pa da kažemo – nema subvencija ako nisi sredio i optimizovao svoje troškove poslovanja, operativne troškove, poslovne procese itd. i ako nisi profitabilan.

Dakle, rekao sam, „Putevi Srbije“, subvencija 6,7 milijardi dinara iako su prošle godine iskazali 13 milijardi dinara gubitka. Gubitak bi, dakle, bio za 6,7 milijardi dinara veći. „Službeni glasnik“, koji troši pare od subvencija na marketinške ugovore iako ima sopstvenu marketinšku agenciju, da li je to racionalno? Nije.

Da li je Saša Radulović dok je bio ministar privrede predložio subvencije ili nije, to će vam on odgovoriti, ali nemojte prevideti da je pre svega tražio uvođenje reda u sva ta preduzeća, da se popišu imovina, obaveze, dugovanja, potraživanja itd., da se u njima uvede red na osnovu ličnih karata, koje su oni listom odbijali da dostavljaju, uz podršku Vlade Srbije, dakle uz direktnu opstrukciju prvog potpredsednika Vlade, kasnije predsednika Vlade.

Kada se uvede red, onda može da se priča o subvenciji, a ovako davati subvencije i bacati ih direktno u bunar... Javnom preduzeću „Putevi Srbije“, koje pravi 13 milijardi dinara gubitka, vi date 6,7 milijardi dinara subvenciju! Pa, zašto bi oni bili motivisani da ikada naprave profit?! Zašto bi bilo koje od ovih javnih preduzeća kojima aktiviramo garancije bilo motivisano da ikada vrati svoje kredite? Mi ćemo im vraćati, građani će vraćati. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Kolega Orliću, imate osnova za repliku, direktno obraćanje i ponovno pominjanje predsednika Srpske napredne stranke, ali vas molim da ponovo ne ulazimo u taj krug i da vi nakon ove replike ne date osnova za novo izlaganje, novu repliku. Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Gospodine predsedavajući, pa ja upravo tako i radim. E sad, da li ćete dati pravo na repliku nekome sa druge strane kog ne prozovem, to je na vama, na to da utičem ne mogu.

Nema šta da mi odgovara onaj bivši ministar privrede. Nema šta da mi odgovara jer to je poznata stvar, mi smo to danas već izneli – 9.081.000.000 dinara srpskih, tačno je toliko bilo namenjeno za ta ulaganja na nivou subvencija. Poznata stvar, tu nema šta ko da mi objašnjava. Mogao bi, s druge strane, da mi objasni šta je sa 37 miliona dinara srpskih koji su prebačeni iz kampanjskog

novca na račune firmi njegovih poslanika. Nekako izbegava da to objasni, svaki put.

Ono što bih voleo da se jednog dana razjasni, to je odakle ideja nekom, a to je upravo bila ideja tog čoveka, da se stavi katanac na Železaru i pet hiljada ljudi pošalje na ulicu. Odakle nekome ideja da je to dobro rešenje i da je to bolje (to se i danas tvrdi) nego da se pronađe odgovarajući partner, da se pronađe tržište i da ti ljudi rade. Ti ljudi su zahvaljujući dobrim rešenjima upravo Aleksandra Vučića, kog možete da ne volite tri dana, to je vaša stvar, ali upravo zahvaljujući njemu i ljudima koji sa njim rade, danas, čini mi se, drugi najveći izvoznik u ovoj zemlji. Dakle, ne samo da može, nego može da bude vanredno uspešno, može toliko dobro da se planira i povećanje kapaciteta i broja zaposlenih da se čak obezbedi dodatni novac ljudima koji su radno angažovani u toj železari. E tako se radi kada je nekome zaista stalo, tako se radi kada neko zaista ume. Kad je nekome samo do priče, poput one priče o transparentnosti, onda to izgleda tako kako izgleda.

Uzgred budi rečeno, šta je bilo sa tom transparentnošću kada je udruženje građana, koje je u isto vreme grupa građana i neki klub za ne znam šta, imalo prilike da pokaže transparentnost na delu baš u Opštini Savski venac? Tamo su bili deo većine, čini mi se, dve godine. Da li su jedan jedini papir objavili od onih koje su rekli da će objaviti? Naravno, nisu. Prazna priča i „živ mi Todor da se čuje govor“. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Orliću.

Povreda Poslovnika?

Izvolite, koleginja Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Povređen je član 106. stav 1. Malopre je govornik govorio van teme koja je na dnevnom redu; ušao je u repliku, govorio o finansiranju stranaka.

Čudi me da nije pomenuo finansiranje predsedničke kampanje u poslednjoj kampanji, već se osvrnuo na to kako je u stvari na legalan način, onako kako i treba da posluje, udruženje građana koje ima grupu građana poslovalo. Čudi me da se u tom smislu nije osvrnuo na finansiranje predsedničke kampanje Aleksandra Vučića na poslednjim predsedničkim izborima.

PRESEDAVAJUĆI: Koleginice Macura, u čemu sam ja učinio povredu Poslovnika?

TATJANA MACURA: Dakle, govorio je van teme koja je na dnevnom redu, iskoristio je repliku da bi govorio o onome što nije tema.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Imao je pravo. Gospodin Orlić je imao osnova za repliku jer je kolega Đurić u svom izlaganju pomenuo predsednika Srpske napredne stranke. Nakon toga je i gospodin Đurić dobio dodatna dva minuta i upravo zbog direktnog obraćanja kolega Orlić je imao osnov da odgovori. Nije izazvao sada novu repliku, tako da predlažem da nastavimo sa radom i sa narednim govornikom.

Da li vi, kolegice, želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika? (Ne.)

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

Izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Povređen je član 103. stav 8.

Gospodine predsedavajući, vi ste dobro reagovali time što ste sprečili da se ova zloupotreba nastavi, ali ima tu još prostora da se ovo ponašanje kazni na adekvatan način. Konkretno, pošto je ovde bilo reči o zloupotrebi prava na reklamiranje Poslovnika, ako je ostalo vremena za dalju raspravu, hteo sam da predložim vama (ne insistiram uopšte da glasamo, samo predlažem da razmislite o primeni te mere) da se oduzme dva minuta za dalju raspravu ovom udruženju građana, ako je grupa građana, ne znam šta je, zbog toga što je ovde očigledno došlo do reklamiranja Poslovnika iz najmanje dva potpuno pogrešna razloga. Jedan je da se ukazuje na izlazak izvan okvira teme u replici. Kakva je tema u replici, to ne znam, neko bi morao da mi objasni. Drugo je želja da se ovde priča o finansiranju izbora.

Ja nisam ništa pogrešio kada sam izneo ono što su notorne činjenice, da jedno udruženje građana posluje sa grupom građana, da sami sa sobom sklapaju ugovore. Isti čovek, koji je predsednik i jednog i drugog, sam sa sobom potpisuje ugovor o saradnji, prebacuje kampanjski novac. I, onda taj novac završi gde – na računima firmi njegovih narodnih poslanika. Između ostalog, baš ove poslanice koja se sada javila, ako ja nešto ne grešim, a po svemu što je poznato u javnosti biće da ne grešim.

Šta sam želeo da vam kažem, gospodine predsedavajući? Da se oduzmu ta dva minuta, to je ubedljivo najbezbolnije rešenje. Mnogo bi bolnije za njih bilo da nam sad, na primer, odgovore zašto nisu u sistemu PDV-a ako su napravili promet 37 miliona. Da li beše na osam ili deset, morali su već da budu u sistemu PDV-a. To sam hteo da predložim vama, a i njima u isto vreme. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, shvatio sam vaš predlog. Razmisliću o tome.

(Vladimir Đurić: Replika.)

Nemate osnova za repliku, to sam vam već rekao.

Koliko sam shvatio, ne želite da se Narodna skupština u danu za glasanje izjasni o ukazanoj povredi Poslovnika?

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministre Vujoviću, poštovane kolege narodni poslanici, imajući u vidu da je ovlašćeni predstavnik Poslaničke grupe SPS, naš uvaženi drug Đorđe Milićević, u načelnoj raspravi istakao da će naša poslanička grupa u danu za glasanje podržati kompletan set zakona o kojima raspravljamo, ja ću se danas osvrnuti na sasvim novi zakon u odnosu na zakon o budžetu, koji je svakako najaktuelniji i o kome se na ovoj sednici najviše i diskutuje. Konkretno, radi se o Zakonu o stečaju. Vas, gospodine Vujoviću, molim da sve ono na šta u ime Poslaničke grupe SPS želim da ukažem prenesete uvaženom ministru Goranu Kneževiću kako bi i ono što podrazumeva naš doprinos kvalitetu jednog zakonskog akta kao što je Zakon o stečaju zaista doprinelo onome što podrazumeva najbolju praktičnu primenu ovog zakona.

Stečaj nije samo pravni institut, on je i svojevrsan privredno-socijalni fenomen, kome se mora posvetiti dužna pažnja, pre svega zbog posledica koje taj stečaj uzrokuje u privrednom ambijentu, a istovremeno i zbog socijalnih posledica, prevashodno posledica koje se odnose na zaposlene u privrednom društvu koje odlazi u stečaj.

Vlada Republike Srbije je u traženju najboljih sistemskih rešenja pokušala da ta rešenja nađe u predloženom tekstu zakona i ona u svakom slučaju predstavljaju kvalitativan pomak u odnosu na zakonska rešenja iz 2011. i 2014. godine.

Ono što je suštinsko za ovaj zakon jeste da se ovim zakonom akcenat stavlja na one poverioce koji imaju obezbeđena potraživanja, a to su razlučni i založni poverioci, konkretno banke. Mi zaista podržavamo jedno takvo rešenje, koje podrazumeva da i poverioci koji do sada nisu imali dobru poziciju u zaštiti svojih interesa u stečajnom postupku sada tu poziciju i ostvare.

S obzirom na to da u svojoj advokatskoj praksi najčešće imam dodira i najviše se bavim privrednim pravom i stečajnom materijom, moram da ukažem da je ovaj zakon dao dobra rešenja. Prvi korpus dobrih rešenja ovog zakona odnosi se na pobijanje pravnih radnji i punovažnih pravnih poslova stečajnog dužnika. Podsećanja radi, radi se pobijanju onih pravnih radnji i pravnih poslova, a to su najčešće ugovori, kojima se narušava ravnomerno namirenje poverilaca s jedne strane, ili se stavljaju pojedini poverioci u povoljniji položaj u odnosu na druge poverioce, ili se namerno čini šteta pojedinim poveriocima, što u svakom

slučaju ima za posledicu mogućnost pobijanja takvih pravnih poslova i pravnih radnji.

U ovom zakonu je dobro to što se sada precizira šta se ne može pobijati, pa se tako konstatuje da se ne mogu pobijati prigodni darovi, da se ne mogu pobijati nagradni darovi, darovi učinjeni iz zahvalnosti, izdvajanje u humanitarne svrhe. To je jako dobro. Zašto je dobro? Zbog toga što je u stečaju, s obzirom na to da je tu najviše manipulacija i malverzacija, upravo kroz ovakav način humanitarnih činjenja ili dobroćinih raspolaganja najviše bilo zloupotreba. Kako? Zbog toga što se kroz ova humanitarna davanja uglavnom dolazilo do toga da se oštećuju poverioci stečajnog dužnika, odnosno preduzeća koje odlazi u stečaj.

Takođe se mora pohvaliti odredba člana 34. zakona o kome diskutujem, koja kaže da se ne mogu pobijati čak ni krediti koji se zaključuju sa bankama. To je jako dobro zbog toga što se radi o kreditima koji su podignuti u toku trajanja stečaja. Privredno društvo je otišlo u stečaj, obustavljen je uzet kredit da bi se pomoglo oživljavanju i na kraju došlo do neke posledice koja se nije mogla izbeći, a to je ponovni odlazak u stečaj. Ako bi se taj kredit pobijao, onda bi razlučni poverilac došao u jedan ozbiljan problem, a to je banka koja je odobrila kredit kako bi se sanirale posledice u stečaju i kako bi se na neki način oživeo stečajni dužnik, odnosno smogao snage da nastavi svoju poslovnu egzistenciju.

Takođe, jako dobro rešenje u zakonu jeste rešenje koje se vezuje za posledice plana reorganizacije. A o planu reorganizacije danas čujemo svaki dan, naročito kroz medije. Konačno se definiše da posledice plana reorganizacije počinju od pravosnažnosti rešenja kojim se potvrđuje plan reorganizacije, što do sada nije bilo prisutno jer se govorilo o posledicama odmah nakon donošenja tog rešenja, što je uzrokovalo razne zloupotrebe.

Uvaženi ministre, želim da skrenete pažnju uvaženom ministru Kneževiću na jedan ogroman problem. Taj problem se manifestuje u sledećem: ovaj zakon o kome danas raspravljamo predviđa mogućnost da se nakon podnošenja jednog plana reorganizacije podnese još jedan, ali ovde imamo katastrofalno lošu definiciju, koja može da izazove ozbiljne posledice u praksi. Ovde se kaže – ako se ponovo podnese UPPR, nije potrebna saglasnost, odnosno mišljenje većinskih poverilaca. To je strahovito loše rešenje jer može da izazove ozbiljne posledice po stečajnog dužnika i druge poverioce. Šta to znači da se prvi put traži saglasnost većinskih poverilaca da prihvate UPPR, a posle toga, kada ponavljamo taj UPPR, odnosno izmenjeni UPPR se ponovo dostavlja, onda nije potrebna saglasnost većinskih poverilaca? Zar ne vidite tu veliki apsurd? Ja ga vidim i moje kolege ga sigurno vide i zbog toga interвениšemo u tom pravcu. Molim vas da se to uzme u obzir.

Postoje tri stvari, tri problema koja uopšte nisu uzeta u obzir u ovom zakonu i ja moram na njih ukazati. Prvi – položaj Agencije za licenciranje stečajnih upravnika kao stečajnog upravnika. Postoji obaveza u zakonu, ukoliko se stečaj otvara nad privrednim društvima koja posluju sa većinskim društvenim kapitalom, dakle država je većinski vlasnik, da je isključivo moguće da jedan jedini stečajni upravnik bude ALSU, odnosno Agencija za licenciranje stečajnih upravnika. Zašto? Pa, nije ona bezgrešna. Zar to ne mogu da budu i drugi stečajni upravnici?

Koliko je poverenika uradilo mnogo štošta loše za stečajne dužnike? Koliko hoćete. Da li je iko odgovarao? Nije. Vrlo mali broj je podneo konsekvence za svoj neodgovoran rad. Radi se o tome da su, maltene, prepustili stečajnu masu inerciji, da se niko ne stara o njoj. Imovina stečajnog dužnika se uopšte ne štiti; ne zaključuju se ugovori o zakupu, nema uvećanja stečajne mase. Ko je odgovarao za to? Gde je odgovornost Agencije za licenciranje stečajnih upravnika u tom pravcu?

Drugo, svi vidovi svojine su po Ustavu izjednačeni, što moj uvaženi kolega Martinović i te kako dobro zna. Ako jesu, a jesu, u toj situaciji, zašto bi ALSU bila isključivi stečajni upravnik na privrednim društvima koja posluju sa većinskim društvenim kapitalom? Pa, izjednačene su državna i privatna svojina po Ustavu. Da li je onda ovo ustavna norma? Uveren sam da nije.

U tom smislu, moramo voditi računa i moramo uvesti jednu normu da, ako ništa drugo, barem stečajni sudija može da razreši poverenika, stečajnog upravnika, ukoliko se neodgovorno ponaša i neodgovorno radi. Imamo poverenike koji su se oglašavali u medijima, komentarisali rad suda, sudskih odluka, koji su maltene radili šta su hteli, i nisu odgovarali. S druge strane, poverenici koji su odgovorno i posvećeno vršili svoje zadatke su, nažalost, razrešavani.

Na kraju, potrebno je rasvetliti još dve stvari. Jedna je zašto se ogroman broj stečajeva zaključio, namireni su poverioci, a ostala imovina. Šta je sa tom imovinom? Da li ćemo i tu stvarati zloupotrebe? Da li će i ta imovina odlaziti ko zna kome i na koji način?

Pošto ćemo u raspravi o amandmanima verovatno imati prilike, želim, uvaženi ministre Vujoviću, da vas zamolim da razmislite da se u budućem zakonu o Vladi (evo, tu je i moj uvaženi kolega Ćosić) kompletna stečajna materija, kada je u pitanju predlaganje zakona, prenese u Ministarstvo pravde, gde joj je i mesto, a ne u Ministarstvo privrede, jer se 90% stečajnog postupka vodi pred sudovima a samo 10% van suda.

U svakom slučaju, imaćemo prilike da o tome diskutujemo. Mi ćemo podržati ceo set zakona o kojima raspravljamo. Naravno, nadamo se da će ovi naši amandmani biti usvojeni. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi ministre Vujoviću, vi ste, mogu da vam odam priznanje, neko ko ne beži sa megdana političkog, tu ste da odgovarate ceo dan danas i juče, ali vidim da vaše kolege ministri apsolutno ne vode računa o tome kako će Srbija da izgleda.

To što Ana Brnabić nije bila dva dana na obrazlaganju budžeta govori o nezainteresovanosti predsednice Vlade kada je u pitanju možda najvažniji zakon po njenu vladu. Ne možemo da dozvolimo da predsednica Vlade dva dana ima preče obaveze od toga da objašnjava narodnim poslanicima i da nas uverava zašto je ovaj budžet dobar za građane. Ako ona nema argumente, onda građani mogu da budu potpuno nespokojni zato što će ovaj budžet produbiti ionako loš život u kojem se nalaze, evo, već petu godinu zaredom. Dakle, zakazivanje sednice Vlade na dan kada se raspravlja o budžetu je sramota za ovaj parlament. To je nepoštovanje građana i njihovih predstavnika.

S druge strane, izmišlja se petomilioniti putnik „Er Srbije“ i predsednica Vlade baš mora na dan rasprave o budžetu da izmišljenom petomilionitom putniku na aerodromu uruči, navodno, neko priznanje. U „Er Srbiju“ smo potrošili toliko novca, a danas, pet godina nakon svega, imamo avione kojima delovi otpadaju u letu. Duboko sam zabrinut za bezbednost naših građana i putnika, pre svega. Mislimo da je to više nego bezobrazno od strane predsednice Vlade Republike Srbije.

Kada je u pitanju Vojska, žao mi je što je pobegao ministar Vulin, kako žive vojnici danas u Srbiji, kako žive porodice vojnika danas u Srbiji? Da li je važno samo ulagati u vojnu opremu ili je važno ulagati u čoveka, u vojnika, u njegov status, u njegovo stambeno rešenje, u to da kupi udžbenike svojoj deci, da plati račune za struju i da plati hranu.

Znate, nemaju svi tetku u Kanadi, ministre Vujoviću. Nemaju svi tetku u Kanadi, da ih toliko voli i da 22 puta prelazi granicu i po 9.000 evra nosi svom sestriću.

E, to je sramota, zato što građani to gledaju svakoga dana, i isti taj vojnik i isti taj policajac. Osamsto pedeset miliona ulažemo u vozila, koja ćete kupiti neposrednom pogodbom Vlade, pretpostavljam, kao i poslednji put, a policajac

nema osnovnu opremu, nema zimske čizme u kojima može da vrši svoju dužnost. E to je suština, zbog čega smo mi protiv ovog budžeta.

Posle Drugog svetskog rata doktor Dragoljub Jovanović je u ovoj sali rekao tadašnjem ministru finansija, koji se zvao Sreten Crni Žujović – zar vas nije, ministre, sramota da vam vojska bude gola i bosa a da vi donosite budžet kako bi jedna mala elita na vrhu vlasti bila sve bogatija i puna privilegija? Zbog toga ga je sud osudio na devet godina zatvora i za velezdaju. On je bio predsednik Narodne seljačke stranke.

Nemam šta drugo da dodam, gospodine Vujoviću, nego da je ovaj budžet, sastavljen od strane vas pošto druge ministre to i ne zanima, kao što smo imali prilike da vidimo, budžet Dušana „Crnog“ Vujovića, koji takođe građanima ne nudi nikakvo novo rešenje ili boljitak u njihovim životima.

Gondola u Beogradu, to je jedan veoma zanimljiv projekat, za koji ćemo izdvojiti više od milijarde u ove dve godine. Gondola u Beogradu je sledeća. Na Zlatiboru gondola ima devet kilometara, 50 kabina i košta milijardu i po dinara, a u Beogradu samo jedan kilometar, 30 kabina, nekoliko puta manje po dužini, i vredi 1,8 milijardi dinara! Pa da li je moguće da se ugrađuju na svemu – na svakom stubu, na svakoj trafici, na svakoj rekonstrukciji ulica, parkova i žardinjera?!

Završavam. Ako je ovaj budžet ovako dobar kao što kažete da jeste, onda bi bilo veoma pristojno vratiti penzije penzionerima na staro zato što je sramota uzimati njihovu imovinu. Vi možete sutra da uzmete i nečiju deviznu štednju, možete da zagazite u naše bankovne račune i uzmete sa naših kartica tekućih sav novac koji imamo tamo, zato što ste na taj način oduzeli nekome penziju. Oduzeli ste nekome život, smrtnost je povećana, a nudite popuste samo u slučaju njihove smrti. To je sramota, to je ironija, to je ono sa čim se građani danas suočavaju i iz tog razloga nećemo podržati ovakav budžet. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo trenutak, ima više prijavljenih u sistemu.

Najpre povreda Poslovnika, Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, povreda dostojanstva.

Ovde je grubo napadnut ministar odbrane, napadnuta je Vojska Srbije, valjda zato što se vojna moć ove zemlje obnavlja, napadnuta je od strane osobe koja hvali onu pojavu koju ja zovem „mulac Zgrabinovac“.

Za vreme „žute“ vlasti uništeno je preko 500 tenkova, 220 oklopnih vozila, ovo je sve pre 2012. godine, preko 20.000 komada lakog naoružanja – 282 tenka T-55 i 220 oklopnih transporterata M-60, M-80, BTR-50, BTR-60 i protivoklopna oruđa tipa „polo“, kao i haubice od 105 i 155 milimetara. Uništeno

je 1.100 protivavionskih topova, kompletna protivvazдушna odbrana Vojske Srbije; uništeno je i 26 višecevnih raketnih lansera M-63, što je neshvatljivo jer je nebo Srbije ostalo potpuno nezaštićeno.

Danas je bila teška povreda dostojanstva od strane osobe koja je na određen način kućna posluga bivšeg ministra odbrane koji želi da unizi današnju Vojsku i govori kako je Vojska imala moć kada su je oni uništavali, sa očiglednom namerom da spreči obnovu vojne moći ove države.

Zato mislim da je povređeno dostojanstvo Narodne skupštine, ali ne tražim da se o tome glasa. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem kolegi Rističeviću.

Reč ima predstavnik predlagača, ministar dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Samo da vas informišem da su kolege ministri otišli... Da sam ja otišao, onda biste sigurno rekli – zašto je ministar finansija otišao. Ja sam ostao, dok oni prisustvuju sednici Vlade na kojoj se, između ostalog, usvajaju amandmani koji će biti predmet razmatranja na Odboru, da bismo mogli da nastavimo rad. Sa hiljadu osamsto i nešto amandmana, a od toga je moja grupa imala 920 amandmana na budžet, oni su bukvalno do pre petnaest minuta radili. Verujte, svi su ljudi radili na tome, celu noć, i petnaest minuta pre početka sednice su predali materijal.

Ne može, zato što želimo da vi imate vremena da se pripremite, da Odbor ima vremena, želimo da uradimo to na vreme. Vaše je bilo da predložite amandmane, naše je bilo da te amandmane obradimo, a na Vladi je da to pokuša pre početka vikenda da usvoji da bismo imali vremena i da imamo te materijale pre početka sednice u ponedeljak.

To je obrazloženje zašto ministri nisu tu, a doći će vrlo skoro.

Obrazloženje na vaše drugo pitanje – premijerka će doći sa njima iz Vlade i imaće priliku da se obrati i da postavite pitanje.

Treće, ja bih želeo samo bez ovih formalnih stvari, gde prevazilazite sva moja očekivanja u kršenju svih normi, da apelujem na jednu stvar. Demokratska stranka je bila poznata po tome da je imala konzistentnu poziciju u vrednostima. Vi morate da rešite ovde, da bih ja mogao iz vaše diskusije da izvučem nešto konkretno za ovaj budžet, za njegovu realizaciju, za buduće budžete, da li želite da više pažnje posvetimo socijalnoj pomoći i siromašnima ili najbogatijima. U jednoj rečenici kažete – pomozite vojnike, siromašne i ostale, a onda kažete – vratite penzije u punom iznosu onima koji imaju najveće penzije, daleko iznad proseka. Do proseka je bilo isto smanjenje kao svima. Znači, ako neko ima penziju iznad prosečne plate u Srbiji, onda je ceo život imao platu koja je trideset, četrdeset ili više posto iznad proseka.

Nije moje da opredeljujem kome to treba da se vraća ili ne, to je predlog Vlade, o čemu će ovaj parlament glasati, ali vi morate da rešite u svojoj diskusiji koga podržavate i da li želite socijalnu jednakost ili želite jedan minut jedno, a drugi minut drugo.

Ja vidim jedino jednu crvenu liniju, a to je – vama sve smeta. Molim vas da imate malo strpljenja, da pokušate da razumete šta je predloženo u ovom budžetu. Ako niste mene razumeli, gospodin Bauer je lepo objasnio sve elemente; pogledajte ih, saberite cifre i, ako postoji neko neslaganje, recite nam. Ovako, u svakom vašem predlogu postoji ili dopunska strana rashoda ili smanjenje prihoda ili neko uticanje na politiku koja je predmet odlučivanja Vlade i Parlamenta. Vi imate pravo da predložite to, ali nemojte to da predlažete kao gotovu kritiku, nego kao predlog o kome može da se diskutuje i na kraju glasa. Zna se kako se ide: od predloga do glasanja, do rešenja. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre.

Samo trenutak, povreda Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Komlenski.

ĐORĐE KOMLENSKI: Gospodine predsedavajući, povredili ste član 108. Poslovnika jer za višednevne i uzastopne uvrede dostojanstva ovog doma od strane gospodina Balše Božovića njemu niste izrekli opomenu. Zaista mogu da razumem frustracije onih koji su hteli da unište Vojsku Srbije, kojima je to za dlaku uspelo. To što njihove frustracije i nervozu pojačava činjenica da Vojska Srbije nije uništena, staje na noge, jača svakog dana, nije razlog da ih vi ne opomenete.

Uostalom, ako već izmišljaju najgrublje laži kojima na svaki način pokušavaju da degradiraju uspeh ove vlade i ministarstava koja intenzivno rade na tome, red bi bio da bar jednom odgovore na pitanje da li novac za vračarske pašnjake i zgrade sa vračarskih pašnjaka potiče od gotovo uspešne realizacije uništavanja vojnih efektivna. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Samo malo, gospodine Božoviću.

Gospodine Martinoviću, trenutak.

U sistemu su prijavljeni Aleksandar Martinović i Balša Božović.

Gospodine Božoviću, vi ste želeli repliku na izlaganje ministra?

(Da.)

Reč ima narodni poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dakle, ministre Dušane „Crni“ Vujoviću, ono što je veoma važno za ovu raspravu...

PREDSEDAVAJUĆI: Gospodine Božoviću, molim vas da poštujete dostojanstvo, dobili ste dodatna dva minuta. Molim vas da poštujete dostojanstvo i ...

Samo trenutak, dobićete dva minuta, samo trenutak.

Molim vas da poštujete dostojanstvo Narodne skupštine i da poštujete ministra u Vladi Republike Srbije, koji vrlo odgovorno, ozbiljno i posvećeno radi svoj posao. Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Poštujem ministra Dušana Vujovića, iz prostog razloga što je jedini imao hrabrosti da ostane u ovoj sali.

Ono što je veoma nepristojno od strane vas, ministre, jeste kada govorite da se vi zalažete za socijalnu pravdu pa ćete nekome da uzmete nešto što je on zaradio, ako sam vas dobro razumeo. Ako ste to primenili na penzionerima, koji su zaradili penziju radeći ceo svoj život, plaćajući penziono osiguranje, onda vi isto tako možete sutra da date svoj stan, i vi i vaše kolege, pošto imate više nego mnogi u Srbiji. Ili ćemo da budemo svi jednaki, kao što je vaša logika danas bila ovde u Parlamentu, ili ćete da priznate da je nekome nešto oteto. Ja od vas nikada ne bih tražio nešto što ste vi u životu zaradili.

Penzioneri su to zaradili. Ne radi se o tome da oni imaju visoke penzije, oni imaju više penzije od nekih, tih 700.000 imaju više penzije od 1.200.000 drugih, ali su oni više uplaćivali u Fond, ministre. Pa, oni su radili ceo svoj život i ne možete vi sada da im to negde skratite. Ne može niko da vam uzme frižider ili televizor iz kuće i da kažete – pa, neko nema televizor, pa smo uzeli vama. Oni su to, ministre, zaradili, a vi, ako hvalite ovaj budžet, onda to morate da im vratite.

Vaša koleginica je danas rekla – u Grčkoj su smanjene penzije. To je istina, donesen je takav zakon, ali ustavni sud je taj zakon poništio, kao i u Italiji, Portugaliji, Španiji, mnogim drugim zemljama.

Hoću da vam kažem...

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Završavam, pošto ste me prekinuli, imam samo još jednu rečenicu.

Ukupno u ovom budžetu nauka, obrazovanje, kultura, omladina, sport ne premašuju jednu milijardu.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, gospodine Božoviću.

Da obrazložim najpre, pošto sam imao primedbu neke od koleginica zašto sam produžio vreme – jer sam prekinuo gospodina Božovića tokom uvodnog dela u ovoj replici, a ne želim i nikada nisam bio, kako su me tokom prepodnevnog zasedanja kolege iz opozicije nazvale, diktator. Kao što vidite, imamo demokratsko sučeljavanje mišljenja i otvorenu raspravu i dijalog.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, vidi se da je gospodin Božović završio Pravni fakultet u kafiću „Bonafides“.

Dakle, gospodine Božoviću, Dragoljub Jovanović jeste bio predsednik Narodne seljačke stranke, ali nije rekao to što ste vi citirali. Ministar finansija jeste bio Sreten Žujović, ali mu je partizanski nadimak bio Crni. On nije njemu rekao – e, crni ministre, nego su čoveka zvali Crni još iz doba partizana. To je jedna stvar koju vi ne znate i niko nije mogao to da vas nauči.

Slažem se s vama, gospodine Vujoviću, da „žuto preduzeće“ ideološki luta. Ima jedan roman Dragiše Vasića, zove se „Crvene magle“. Oni su u tim svojim crvenim maglama, stranka nastala kao klasična građanska, kapitalistička stranka, koja se zalagala za obnovu zapadnih vrednosti u Srbiji, preko noći je postala, navodno, levičarska, socijaldemokratska, sad stoje mirno kada se intonira „Internacionala“. To što na sebi imaju odela od po nekoliko hiljada evra, to što Dragan Šutanovac ima više imovine nego svi mi poslanici zajedno, koju je valjda zaradio od ministarske plate, to njih mnogo ne zanima.

Što se tiče gondole u Beogradu, ista vam je priča kao i sa fontanom na Slaviji. Kada smo je mi napravili, onda fontana na Slaviji ne valja, a oni su se hvalili kako imaju projekat fontane na Slaviji.

Gospodine ministre, ovo vam je – ja nisam bio lenj pa sam se potrudio da nađem – „Glas javnosti“ od 30. aprila 2004. godine, kada su ti isti vršili vlast u Gradu Beogradu, kaže: „Žičarom do Ade. Generalni projekat beogradske žičare predstavljen je juče u prostorijama Direkcije za građevinsko zemljište i izgradnju Beograda, čime je obeležen početak realizacije novog načina prevoza u prestonici“. I kaže: „Žičara bi trebalo da vozi ljude od centra Beograda do Avale, u prvoj fazi od Novog Beograda do Ade Ciganlije.“ Bilo je projektovano te 2004. godine da košta četrnaest miliona evra. Ova žičara koju mi projektujemo u Beogradu košta deset miliona evra.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Baša Božović: Pomenuo me je.)

Nije vas niko pomenuo, polako.

Reč ima predstavnik predlagača ministar dr Dušan Vujović.

Izvolite.

DUŠAN VUJOVIĆ: Stvarno mislim da bi trebalo ipak da se složimo oko nekih stvari koje su polazne osnove svakog budžeta, svakog fiskalnog sistema, uopšte svakog sistema u kome država koristi svoju poziciju da bi preko građana, tj. delegiranih prava građana na poslanike, vršila bilo kakvu intervenciju u

društvu, uključujući preraspodelu dohotka. To je legitimno pravo svuda u svetu. Ko to ne zna, mislim da bi trebalo da se sa tim upozna pre nego što uđe u ovaj najviši dom zakonodavstva u Srbiji.

Znači, na nivou agregata, mi ovim budžetom predviđamo da će penzioni fond moći da podeli 527 milijardi, u poređenju sa 508 milijardi koliko je bilo 2014. godine. Mislim da svi znaju, čak i kad se uračuna inflacija, koja je bila minimalna u ove dve i po godine, da je to povećanje. Raspodela toga zavisi od pravila koja se dešavaju na drugom mestu, a ne u opredeljivanju ovog budžeta. Ta druga mesta nalaze se u zakonu o budžetskom sistemu, koji Vlada predlaže a poslanici usvajaju.

Sad ću vam reći nešto vrlo značajno, da razumete koliko je logika onoga što govorite neosnovana. Vi znate, verovatno imate neke rođake, prijatelje koji su odlazili u penziju, kako se računa penzija u sistemu koji mi imamo. To je takozvani sistem solidarne penzije. Ne postoji penzioni fond, nego se računa penzija. Vi znate da svakom pojedincu penzija nije određena na osnovu stvarnih doprinosa penzionom fondu, nego na osnovu neke formule koja definiše neke najbolje godine u penzijskom stažu, pa se to množi stažom, pa se te najbolje godine indeksiraju u nekim izračunatim vrednostima, pa se sve to primenjuje i umanjuje ako ide ranije u penziju, odnosno dobije u punom.

Znači, postoji jedna vrlo složena procedura, tako da u najboljem slučaju ono što ste rekli važi samo uslovno. Samo uslovno nečija penzija zavisi od doprinosa.

Mogu da vam nacrtam i da uzmemo bilo koji primer da to vidite. Na primer, u mom slučaju, pošto nisam podneo zahtev, ja imam uslove za penziju ali nisam uopšte tražio penziju, do sada je moje umanjenje realno ekonomski sto posto.

Ali to je manje važno. Važno je da postoje mnogi ljudi u tom sistemu koji, sticajem srećnih ili nesrećnih okolnosti, primaju penziju koja nije proporcionalna njihovim doprinosima penzijskom fondu. To su invalidske penzije, to su porodične penzije i druge penzije koje nisu stečene punim radnim stažom. Prema tome, tvrdnja da su svi stekli neotuđivo pravo... Stekli su samo pravo na penziju, a ne pravo na konkretan iznos penzije.

Drugo, jako važno, ja sam vam rekao da, koliko ja znam Demokratsku stranku, a znam mnoge ljude, od osnivača i Zorana Đinđića koji mi je bio drug na studijama, znam da se ona zalaže za sistem vrednosti koji želi da ima i socijalni element i element jednakosti i element progresivnosti, pravu kombinaciju toga. Ja vam samo kažem da ste vi u jednoj rečenici rekli da želite da pomognete

vojnima i oficirima i ostalima čija je materijalna egzistencija ugrožena, a u drugoj rečenici ste rekli da tražite nešto...

Mi smo po izračunati parametrima, koje sam malopre objašnjavao, vratili punu penziju svima do 40.000. Znači, niko do 40.000 neće imati nikakvo smanjenje penzija. Oni ispod 25.000 će imati povećanje, svi, a oni preko 40.000, dok se ne ukine ovaj zakon, imaće neko smanjenje, relativno malo, korigovano za 7,91%, koliko su kumulativno povećane penzije od početka ovog programa do danas.

Cilj je svima da svi dobiju pune penzije, i mnogo više, ali je cilj da se to uradi onda kad se steknu uslovi. Znam da mnogi moji prijatelji i ostali insistiraju na tome da se ovo ukine, i mi o tome razmišljamo, ali je odluka i predlog Vlade koji je došao pred ovu skupštinu nešto drugačiji.

Predlog linearnog povećanja od 5% je kolektivna odluka i predlog, i ja vam samo kažem – to je procedura. Vi imate puno pravo da kažete – ja predlažem drugačije. Ali nemojte to da napadate kao da je to nelegitiman predlog. To je jako važno, razumete. Znači, niko vama ne spori da predlažete alternativnu formulu povećanja penzija, da prodiskutujemo, da glasamo, pa ćemo videti.

Ovo nije bio jedini predlog. Mi smo na Vladi doneli ovaj predlog, formulisali ga kao izmenu Zakona o budžetskom sistemu i doneli ga u paketu ovih zakona ovde i budžetirali na odgovarajući način. To je procedura. Takva je demokratija.

Što se tiče drugih elemenata, ja samo želim da vi budete konzistentni u toj politici. Ne možemo da u jednom delu zakona primenjujemo jedno pravilo, a u drugom delu zakona drugo pravilo. Ne možemo istovremeno da različito tretiramo ljude.

Navešću vam jedan primer. Mi smo imali pravilo po kome je bio predlog da se na različit način tretiraju različite institucije, ali ne ljudi sa istim statusom. Zato smo predložili da se svi državni činovnici tretiraju isto, bez obzira na to da li su oni ustupljeni da pomažu nekim nezavisnim telima ili ne, zato što pripadaju istoj kategoriji ljudi. Znači, to je princip jednakosti ljudi u njihovom statusu, mi to podržavamo. Ukažite nam na takve nelogičnosti i mi ćemo se potruditi da ih ispravimo. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Balša Božović: Replika.)

Kolega Božoviću, samo mi recite na osnovu čega replika.

(Balša Božović: Dve replike, na Martinovićevo pominjanje Božović – „Bonafides“...)

Nemate osnova za repliku.

(Balša Božović: Što ne saslušate ako ste me pitali?)

Samo trenutak.

(Balša Božović: Ne budi bezobrazan. Saslušaj me kada si me pitao.)

Prvo, ne možete tako da mi se obraćate...

(Balša Božović: Kako se ponašaš? Pitao si me i onda me saslušaj. Nemoj da me prekidaš u pola rečenice.)

Ja vama persiram, ali sam se okrenuo na drugu stranu jer sam...

(Balša Božović: Ja ne mogu da ti persiram.)

Kolega Božoviću, imate opomenu. Upravo vam izričem opomenu.

A sada, na osnovu člana 112. Poslovnika, pravim pauzu od dva minuta.

Nećete postići cilj koji želite i neću dozvoliti da sednica, koja ima izuzetnu važnost i značaj, ide ovim tokom.

(Balša Božović: Šta nećeš da dozvoliš?)

Član 112. Pravim pauzu od dva minuta. Nakon toga nastavljamo po redosledu prijavljenih poslanika.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Poštovani poslanici, izričem opomenu Balši Božoviću zato što je, kada sam ušla u salu, potpredsedniku rekao: „Hoćeš da ti zavarim šamarčinu“. To javnost Srbije mora da zna.

Ovo je stvarno prevršilo svaku meru.

(Radoslav Milojević: Nije tako rekao.)

Tako je rekao, potvrdiće potpredsednik.

Nemamo šta da razgovaramo više na ovakav način. Ovo nisu argumenti, ovo je nasilje u Parlamentu.

(Radoslav Milojević: Po Poslovniku.)

(Aleksandra Jerkov: Po Poslovniku.)

Reč ima Dubravka Filipovski.

Prestanite da vršite teror ovde nad poslanicima koji žele da rade. Ovo što se desilo, ovo je skandal. Ovoga nema nigde, ni u jednom normalnom parlamentu.

(Radoslav Milojević: Po Poslovniku.)

Ne možete po Poslovniku. Dala sam reč Dubravki Filipovski. Raspravite sa Balšom Božovićem. Ko je njemu dozvolio da dođe ovde i potpredsedniku kaže da će mu raspaliti šamarčinu?

(Aleksandra Jerkov: Po Poslovniku!)

Nemojte da vičete, daću vam opomenu. Ako ste opozicija, ne možete da maltretirate Parlament.

Izvolite.

(Aleksandra Jerkov: Po Poslovniku. Dajte nam reč! Dužni ste da nam date reč.)

Kada vi budete vodili sednicu, vi vodite onako kako ste vodili do 2012. godine.

Reč ima Dubravka Filipovski.

(Aleksandra Jerkov: Po Poslovniku ne možete da date reč.)

Ne vredite vi ništa više od poslanika koji su zadobili većinski volju građana, ništa više ne vredite od njih.

Opomena svakom ko bude vikao dalje na predsednika, predsedavajućeg, na bilo koga, na ministre i na ostale poslanike.

Dosta je toga da vi pokušavate da pokažete Srbiji kako vi i vaši glasači vredite više od ovih ostalih ljudi koji ne prave cirkus ovde.

Reč ima Dubravka Filipovski.

Izvolite.

DUBRAVKA FILIPOVSKI: Zahvaljujem, predsednice.

Uvažena premijerko Brnabić, uvaženi ministri, teško je govoriti posle ovakvog nasilja u Parlamentu.

Zaista, gospodine Vujoviću, ovo je odlično planiran budžet za sledeću godinu. Kao što ste više puta do sada čuli, SNS će u danu za glasanje podržati ovaj budžet.

Reći, samo petnaest minuta pre mog izlaganja, da premijerka Ana Brnabić nije zainteresovana da dođe u ovaj visoki dom – a samo da se setimo premijera Mirka Cvetkovića, od 2008. do 2012. godine, koga ni na koji način niste mogli da naterate da uđe u ovaj visoki dom – i posle pojašnjenja ministra Vujovića da je bila sednica Vlade, govori zaista o političkoj nekorektnosti.

Takođe, reći da premijerka Ana Brnabić izmišlja kada govori o rezultatima „Er Srbije“, nekorektno je i neutemeljeno. Postavljam samo jedno pitanje – šta, da li je trebalo da ostavimo „Jat“, da grcamo u dugovima? „Er Srbija“ se bori, ima rezultate i sve je transparentno i lako se može proveriti. A korišćenje ove govornice za izmišljotine i laži je van svakog komentara.

Upoređujući ovaj budžet sa budžetima iz prethodnih godina zaista se vidi razvojna komponenta, više nego ikada do sada za poslednjih četiri-pet godina. Imamo više planiranog novca za infrastrukturne projekte, obrazovanje, policiju, Vojsku, Sektor za vanredne situacije, zaštitu životne sredine, poljoprivredu, znači za sve resore.

Posle trogodišnjih mera fiskalne i monetarne konsolidacije, štednje, teških reformi, bolnih rezova kroz koje smo prošli, veoma je važno da u

narednom periodu budemo disciplinovani i odgovorni. Da bismo ostvarili sve što je planirano iz ovog budžeta za narednu godinu, veoma je važna politička i ekonomska stabilnost. Za mene je takođe veoma važno što građani Srbije razumeju kada bilo ko od nas kaže šta znači politička i ekonomska stabilnost.

Dve najvažnije novine ovog budžeta za mene su povećanje plata i penzija i oslobađanje od poreza na zarade za osnivanje privrednih subjekata do devet zaposlenih radnika u trajanju od dve godine.

Kad kažem povećanje plata i penzija, veoma je važno što je ovo povećanje plata i penzija iz realnih izvora. Opet ću citirati premijerku Anu Brnabić, koja je ovde, odgovarajući na pitanja narodnih poslanika, navela primer povećanja penzija iz 2008. godine, kada smo imali četiri puta potpuno neosnovana povećanja, a posle tri meseca smo bili pred bankrotom. Svako od nas je svestan da Srbija više nikada ne sme da dozvoli sebi da dođe u takvu situaciju. Penzije se sada isplaćuju sa oko 40% budžeta, a samo pre dve godine, da ne bude da navodim samo 2008, 2009. godinu, isplaćivali smo penzije sa 58% budžeta.

Razvoj malih i srednjih preduzeća je motor našeg razvoja. Imam podatke od Ministarstva privrede da je 30.000 novih radnih mesta otvoreno u sektoru malih i srednjih preduzeća u prošloj godini, a da je po stupanju novog Zakona o ulaganju uloženo oko četiristo miliona evra, otvoreno 24.000 novih radnih mesta.

Naravno da je kraj godine i planiranje budžeta za sledeću godinu prilika da se sumiraju određeni rezultati. Dakle, inflacija je 1%, nezaposlenost 11%, direktne strane investicije su 13% više u odnosu na prošlu godinu, kada su bile dve milijarde, javni dug pada. Svi ekonomski parametri pokazuju da u narednom periodu treba da imamo jedan održiv razvoj. Preostaje nam, u sledećoj godini, podizanje kreditne aktivnosti, podizanje drugih nivoa rasta, uz kapitalne investicije, privatno-javno ulaganje. Očekujemo održivi rast u dužem vremenskom periodu na osnovu Predloga budžeta za 2018. godinu.

Ovaj budžet pokazuje da će i u narednoj godini u našoj zemlji prioritet biti tri stuba reformi: prvi je zdrava ekonomija, drugi je dinamična, efikasna i transparentna samouprava i javna uprava i, naravno, vladavina prava.

Na kraju, imala bih nekoliko pitanja za ministre koji su došli ovde.

Prvo je za ministra poljoprivrede Nedimovića, vezano za navodnjavanje – koliko će obradivih površina biti pokriveno u 2018. godini, možete da kažete i za 2019. godinu, i da li sve ide po planu s obzirom na to da trideset godina nije ulagano u tu oblast?

Naravno, pitanje za ministra Vujovića... Prvo moram da ga pohvalim za primenu rodno odgovornog budžetiranja. Mi parlamentarke pratimo implementaciju tog zakona, koji u punoj implementaciji treba da bude primenjen

2020. godine, i to je zaista za svaku pohvalu. Međutim, u obrazloženju budžeta je rekao da postoje rizici od implementacije projekata. Na to može da odgovori neko od drugih ministara, kako da te rizike smanjimo.

Ne mogu da ne spomenem obrazovanje, ministra Šarčevića. Tri strateška cilja za 2017. godinu bila su: dualno obrazovanje, koje smo usvojili, IT sektor i uvođenje preduzetništva i, treći, uvođenje nauke u funkciju razvoja. Prva dva se implementiraju, i to je za svaku pohvalu, a za ovaj treći nam je neophodna reforma naučnih instituta i promena načina finansiranja naučnoistraživačke delatnosti. Da li biste mogli da nam date određena pojašnjenja kako određene stvari stoje u toj oblasti? Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Aleksandra Jerkov: Povreda Poslovnika.)

Izvolite.

ALEKSANDRA JERKOV: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, član 27. Vi ovu sednicu morate da vodite onako kako piše u Poslovniku, a ne kako vama padne na pamet. Niti, u skladu s Poslovníkom, imate prava da dajete opomene ulećući u salu u momentu kada ulazi Vlada, a niste bili tu, ne znate šta se desilo, ne znate koje su bile okolnosti koje su se desile, da nas maltretirate ovde samo zato što imate pravo da nam uključujete i isključujete mikrofon.

Vi ste ti koji sprovodite nasilje, gospođo Gojković, vi i vaši poslanici koji imaju pravo da zloupotrebljavaju ovaj poslovnik, koji imaju pravo da dobiju reč svaki put kada je zatraže, da repliciraju bez obzira na to da li su se javili za repliku, za povredu Poslovnika, koji imaju pravo da vređaju, omalovažavaju, nipodaštavaju druge poslanike. I, vaše izmišljene priče o tome šta se desilo, kada se desilo, ko je šta kome rekao, to bi zaista bilo ravno tome kao kada bih ja rekla da su svi ovde čuli da ste tog momenta kada ste ušli u salu vi mene uvredili.

To vam nije prvi put. Izmišljene uvrede upućene vama niko ovde ne mora da trpi. Broj vaših poslanika ne daje vam pravo da maltretirate one koji su u manjini. Ako mislite da će se zbog nasilja koje ovde mesecima sprovodite nad narodnim poslanicima bilo ko uplašiti, povući i prestati da govori ono što misli, onda nas niste baš dobro upoznali. Niko vas se neće uplašiti, gospođo Gojković. Možete da pretite opomenama, možete da kršite Poslovnik koliko hoćete, možete da nam isključujete mikrofon, da izmišljate da vas neko vređa...

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Član 27. nema veze s ovim što ste vi održali jedan politički govor, a ne o suštini vođenja sednice, kako je to predviđeno članom 27, da predsednik Narodne

skupštine ili predsedavajući rukovodi sednicom, predstavlja Narodnu skupštinu itd.

Ako je snaga argumenata malog broja, niste vi jedina opozicija, malog broja poslanika opozicije da priđu stolu predsedavajućeg i kažu potpredsedniku: „Hoćeš da ti zviznem šamarčinu?“, onda priznajem svoju grešku što sam to zaustavila. Bila sam u sali i Balša Božović se prilično iznenadio kada me je video i kada sam mu ovako pokazala ...

(Aleksandra Jerkov dobacuje.)

Nemojte mi dobacivati, budite toliko pristojni da saslušate.

Znači, snaga vaših argumenata u poslednje vreme je postalo nasilje.

I nemojte da svojatate opoziciju, da ste samo vi opozicija u ovom parlamentu. Znači, ova poslednja klupa ne znači da u srednjoj nema opozicije, da ovde nema opozicije i ne znam gde još.

Prema tome, nemojte vi da budete predstavnik opozicije i da kažete da ja maltretiram opoziciju. Psovke, nasilje... Ja sam šokirana time da je vama svako nasilje, i fizičko i verbalno, dobrodošlo i da je to pozitivno nasilje i da postoji poželjno i nepoželjno nasilje. Poželjno nasilje je kada Balša Božović priđe potpredsedniku i kaže: „Hoćeš da ti sad zviznem šamarčinu?“. To je opoziciono delovanje i ne treba da se izrekne opomena, treba da ga pohvalim, da mu kupim čokoladu, šta?

Da ne kažem kako je bilo poželjno ponašanje da neko upadne u kabinet... Ne mene, jer vi mene iz meni nepoznatih razloga ne podnosite, to je neka privatna frustracija valjda, ne znam, ali predsednika neke skupštine u svetu... I to je vama normalno, vi u televizijskoj emisiji kažete – ako se to uopšte dogodilo.

Bolje vi sebe analizirajte, a predsednik će da vodi sednicu. I ne dozvoljavam, ako vama neko kaže „sad ću da ti lupim šamarčinu“, leteće napolje, dobiće sve opomene sveta.

Nemojte. Pa narod hoće budžet. Ne znam da li vi nekad izlazite i pričate sa narodom. Mene je danas medicinska sestra pitala kada će onih 10.000. Ja kažem – kad usvojimo budžet. Vi objasnite zašto se mi ovde bavimo time da li će Balša nekom da zvizne šamarčinu ili neće, i vašim neuspelim pokušajem da to opravdate. Vi objasnite, a ja ću da izričem opomene kad god neko bude psovao, tukao ljude, vređao, omalovažavao.

Možete da vičete da ste opozicija koliko god hoćete, koliko god hoćete. To je sad postao lajtmotiv – mi smo opozicija, nas neko ugrožava. Ne vredite ništa više od ovog potpredsednika. On je iz SPS-a, neko je glasao za njega i ne dam da omalovažavate njegove birače tako što će Balša Božović da priđe i kaže –

zviznuću ti šamarčinu, da li hoćeš? Nije pristao da mu zvizne. Da je pristao, pa da pričamo o tome.

(Radoslav Milošević: Poslovnik.)

Ne može.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: U sklopu ovih tačaka dnevnog reda dobili smo i jednu dopunu Zakona o budžetu za 2017. godinu, dobili smo veoma bitne, značajne zakone. Osim ovog zakona o budžetu za 2018. godinu, dobili smo Zakon o stečaju, zakone o sprečavanju terorizma, pranju novca. Dosta smo zakona dobili, oni su veoma značajni, ali zbog skučenosti sa vremenom očigledno ne možemo da raspravljamo ravnopravno o svim ovim zakonskim predlozima. Istine radi, zakon o budžetu je zakon iznad zakona, ako tako može da se definiše.

Možda ova prva tačka najbolje odslikava i karakter budžeta za 2018. godinu. Naime, ta izmena i dopuna Zakona o budžetu za 2017. godinu predviđa socijalni program, a to je jednokratna pomoć zaposlenima u Vojsci, Policiji i državnoj administraciji u visini od 10.000 dinara. To je, na neki način, uvod u zakon o budžetu za 2018. godinu.

Bez obzira na to što se ministar Vujović trudi da objasni nama da je Predlog budžeta za 2018. godinu razvojni budžet... Gospodine Vujoviću, vi ste čovek od struke, imate dovoljno iskustva. Da bismo poverovali u te vaše tvrdnje koje ste izneli ovde, moramo imati pred sobom završni račun za prethodni period, da vidimo koliko je sredstava namenjenih investicijama potrošeno u prethodnom periodu, da bismo mogli sada da kažemo – jeste, ovaj zakon predviđa povećanje sredstava za buduće investicije i sigurni smo da će procenat izvršenja tih investicija biti zadovoljavajući.

Ovako, odokativnom metodom možemo samo da nagađamo, recimo, da su sredstva koja su predviđena za investicije u putnoj i železničkoj infrastrukturi potrošena ili iskorišćena u veoma malom procentu. Možemo, kažem, samo jednom približnom metodom, ne možemo ništa precizno i tačno. Zašto? Zato što je, očigledno, namera, intencija Vlade da ne podnosi završni račun, izveštaj o potrošenim sredstvima u proteklom periodu. Mi smo ovde uskraćeni za mogućnost da vršimo bilo kakvo poređenje.

Drugo, i za ovaj predlog zakona može se reći da je socijalni budžet. Zašto? Zato što smo svi svesni da se ovde većina sredstava i nastojanja Vlade da se postigne taj socijalni mir... Mi ovde pričamo i glavna tema je povećanje plata zaposlenima, povećanje penzija. Mi ovde pričamo o vrhunskom dostignuću u

socijalnoj politici, hvale se resorni ministri da će svaki policajac i svaki vojnik imati svoje čizme i svoju uniformu. Da li je to vrhunac dostignuća ove vlade i ovoga budžeta? Onda je to socijalna kategorija. Onda je to elementarno zbrinjavanje pripadnika Vojske i Policije.

Kada govorimo o jednoj od najugroženijih kategorija stanovništva, ugroženoj po pitanju standarda, o penzionerima, vi gubite, gospodo, iz vida da ovih 5% nije ni približno onome koliko su porasli troškovi života u proteklom periodu. Pa i da nije, da stavimo na stranu, da li ste blizu onog nivoa penzija sa kog ste umanjivali primanja penzionerima? Ali sad imamo realnu situaciju – troškovi života za protekli period su toliko narasli da ovih 5%, nećete pogrešno protumačiti nas radikale, prosto smešno izgleda. Povećanje plata od 10% određenim kategorijama isto nije dovoljno da pokriju osnovne, elementarne troškove.

Da ne govorimo o brizi za majke, za porodilje, za treće dete. Tu ni vi u Vladi nemate saglasnost, i vi se svađate. Resorni ministar koji je zadužen za to, kada je u pitanju treće dete, kada je uopšte u pitanju briga o deci, vodi polemiku sa ministarkom koja je zadužena za saobraćaj, za građevinsku infrastrukturu. Gde to ima, u kojoj vladi? Samo u Srbiji. Samo u Srbiji ima takvih „univerzalaca“, da posle Tita jedino Zorana Mihajlović sve zna. Jedino je Josip Broz znao sve, a posle Josipa Broza, evo, dočekali smo i Zoranu Mihajlović. I ona se u sve razume. Dok je bila u energetici – katastrofa. Kad je bila za ekologiju, još veća katastrofa. Sada, umesto da razmatramo realizaciju sredstava koja su namenjena za investicije u njenom resoru, mi ovde razmatramo nešto što je van njenog domena i njenih ingerencija. I tako je to iz godine u godinu, od budžeta do budžeta. I vi mislite da ćete tako nas srpske radikale da prevarite, odnosno da ćete građane da ubedite da ih čeka nešto bolje?

Ono što se vi, ministre, trudite sve vreme, to je da pokažete koliko Međunarodni monetarni fond ceni vaše napore, napore Vlade u kojoj ste vi. Ma, Međunarodni monetarni fond ne ceni nikog ako ne ispunjava svoje obaveze. Pa vi valjda to dobro znate, ministre. Vi ste čovek sa ogromnim iskustvom, koje je imao u Ukrajini, bogatoj zemlji. Doduše, vi ste tad bili u ulozi predstavnika Svetske banke, koja je u početku, kao što hvale sada iz Međunarodnog monetarnog fonda Srbiju, hvalila Ukrajinu, kako je pred Ukrajinom velika perspektiva, svetla budućnost, samo da se distancira od Rusije i ruskog kapitala. Kada je Ukrajina doživela kolaps, gde je MMF? Gde je vaša Svetska banka? Ovo shvatite pejorativno, jer vi ste penzioner Svetske banke, ipak ste, ako ništa drugo, a onda emotivno vezani za tu instituciju. Nema je nigde. Doživljavaju takvu

ekonomsku krizu da je pitanje kako će se izvući. I još imaju dodatno oružani sukob sa Rusijom. Pa nije to, valjda, perspektiva Srbije?

Vi nama govorite kako se na kreditnoj listi, odnosno na listi kreditne sposobnosti Srbija sve bolje kotira. Vi znate da to mesto koje trenutno Srbija zauzima ne zavisi samo od finansijskih sposobnosti i ekonomskog potencijala Srbije, to zavisi od odnosa Srbije prema pitanju Kosova i Metohije. Vi to najbolje znate. Vi znate da se to brzo menja ako Srbija pokaže neposlušnost kada je u pitanju Kosovo i Metohija.

Šta vam je argument kojim se služite da je ovo ubrzani put u Evropsku uniju? Evo, pre neki dan smo čuli da 2019. godine Srbija mora konačno da reši pitanje spora sa Kosovom, kako to kažu iz Evropske unije. Srbija mora da prizna Kosovo da bi 2025. godine bila, eventualno, primljena u Evropsku uniju.

Ono što je ovde primetno jesu napadi iz redova onih koji su manje-više po funkciji isti kao vladajuća većina, napadi na opremljenost Vojske i na sredstva koja se troše za opremu Vojske. Nije Vojska da se vodi rat, Vojska je da upozori one koji žele rat protiv Srbije ili žele nešto loše Srbiji. Nigde vojska ne služi prvenstveno da bi vodila rat. Jeste krajnja namera to, ali zašto bi Vojska Srbije bila izuzetak? To bi većina i u ovoj vladajućoj koaliciji pitala, kao i ovi koji su do juče bili u DOS-u. Nego, uloga im je sad takva. Brzo će se ta uloga zameniti, verujte. Kada dođu u redove opozicije, i oni će pitati zašto se Vojska oprema.

Ono što su obećanja od strane Vlade kada je u pitanju ovaj budžet, da će doći do razvoja u poljoprivredi, da će mnogo bolje stanje biti u školstvu i zdravstvu... Zaboravljate, gospodo, da ste ovakvim restriktivnim potezima i odlukama doveli u situaciju i one koji rade u institucijama države, pogotovo u zdravstvu, da zbog materijalne i finansijske situacije moraju te probleme da rešavaju u inostranstvu, a zatvorili ste svaku mogućnost, ili gotovo svaku mogućnost, da se mladi ljudi zapošljavaju.

To nije kvalitet usluga kakav zaslužuje svaki građanin Srbije. Zašto? Zato što vam je pogrešna politika. Vi ulažete u školstvo, u nauku samo kada je u pitanju standard, kada su u pitanju materijalni uslovi. Vi ne podržavate mlade talente, pametne ljude. Svaka država, pa i Srbija, može iz krize da se izvuče samo ako je vode pametni ljudi.

Mi srpski radikali glasaćemo protiv ovog predloga.

PREDSEDNİK: Hvala.

Maja Videnović ima reč.

MAJA VIDENOVIĆ: Predsednice, javila sam se po neposredno učinjenoj povredi Poslovnika. Prekršili ste član 100. u međuvremenu ne dajući mi pravo. Znae, rukovođenje Skupštinom i vođenje sednice znači da vi

rukovodite Skupštinom i da morate da mi date reč, i meni i svim poslanicima i poslanicama, kada vas na to obavezuje Poslovnik, a ne vaša volja ili sugestija ili naredbe kolega sa vaše desne strane.

(Aleksandar Marković: Koji član?)

Koji član? Slušajte malo, pretpostavljam da ste koncentrisani i možete da pratite ono što je svim građanima jasno, a to je ova ogoljena namera, koja je svim građanima jasna, da vi želite ovde da napravite haos, da se ne priča o budžetu, nego da se priča o nekakvim navodnim psovka i svemu ostalom.

Ono što su danas građani imali priliku da vide, to je neverovatna zloupotreba Poslovnika od strane Srpske napredne stranke, gde se po Poslovniku daje reč gospodinu Martinoviću, koji replicira sam sebi, vređa studente Pravnog fakulteta da nisu pošteno završili fakultet nego su sedeli u „Bonafidesu“.

Znate, u ovoj zemlji postoje ljudi koji su pošteno učili i radili. Neki studenti u ovoj zemlji su pošteno stekli svoje diplome. Ja znam da je to za SNS...

(Predsednik: Molim vas, nemojte replicirati, nego povreda Poslovnika.)

Ovo je jako važan zakon, jedan od najvažnijih zakona, gde Vlada ne samo o ciframa i o ekonomiji, matematici, nego građanima i građankama poručuje...

(Predsednik: Molim vas, nemojte replicirati, nego govorite o povredi Poslovnika.)

... Ko je prioritet za ovu vladu.

Povreda Poslovnika, član 100. i član 103.

Verujem, iako ste imali pauzu, da ste ipak koncentrisani da možete da pratite ono što govorite. Poslanici nisu otišli odavde od jutros i nemamo nameru da napustimo iako Vlada dolazi ovde, odnosno premijerka, tek u 17 časova, u drugom danu rasprave...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika ne znači zloupotrebu povrede Poslovnika odnosno repliciranje, ili da nedostatak vremena grupe zamenjuje povreda Poslovnika.

(Maja Videnović: Molim vas, uključite mi mikrofoni.)

Ovo je zloupotreba povrede Poslovnika, uvažene poslanice. Vrlo sam skoncentrisana, nema potrebe da me omalovažavate. Pretpostavljam da ste i vi skoncentrisani. Radimo danas vrlo vredno. Poslanici opozicije, kao i oni koji podržavaju Vladu Republike Srbije, pokušavaju da diskutuju o budžetu. Niko ovde ne kaže da šezdeset poslanika, recimo, opozicije ili opozicionih stranaka pravi haos. Haos u Parlamentu pravi četvoro-petoro poslanika iz opozicionih stranaka, pretežno iz Demokratske stranke i Dveri. Imena vam neću navesti.

(Aleksandra Jerkov: To se na televiziji samo vidi.)

Drago mi je da pratite to, jer možete nešto i da naučite kada dajem intervju, a novinarka skače po mojoj glavi.

Znači, poslanik Balša Božović...

Neće vas, Majo Videnović, niko izbaciti, ne brinite ništa. To vi svi ovde vršite povremeno konsultacije da li da idete, da li da ne idete.

Ali poslanik Balša Božović... Mene su ispravili prisutni ovde koji sede za stolom predsedavajućeg i rekli mi tačno šta je rečeno – zavarim šamarčinu, hoćeš da ti zavarim šamarčinu. Eto, to je jedina moja greška bila. Znači – zavarim. Nisam ja jedina koja je čula, čuli su svi koji sede ovde za stolom predsedavajućeg.

Sami govorite da ne može o budžetu dovoljno da se raspravlja. Može da se raspravlja, građani Srbije od izmišljenih povreda Poslovnika nemaju baš ništa.

O raspravi o budžetu...

Gospođo Jerkov, smirite se, bili ste četrnaest dana predsednica Skupštine grada Novog Sada, videli ste da je taj posao vrlo težak. Kratko, ali ste mogli neko iskustvo da izvučete.

(Aleksandra Jerkov: Nisam anketirala.)

O tome ćemo malo kasnije kada se javim za reč, kako je izgledalo glasanje kada su vas smenjivali i zašto su vas smenjivali, ali o tom potom.

Reč ima Jahja Fehratović.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je jedan od najvažnijih setova zakona koji se donose u ovoj godini. Celokupan predlog budžeta urađen je temeljito, iscrpno i celishodno, o čemu svedoči i ovih sedam stotina strana na kojima je ovaj predlog zakona urađen.

Mi poslanici Bošnjačke demokratske zajednice Sandžaka zahvalni smo zbog uvrštavanja u ovaj predlog budžeta nekih projekata koji će, nadamo se, olakšati život svim građanima Sandžaka i Srbije. U prvom redu mislimo na predviđanje troškova za kapitalne projekte poput druge faze izgradnje razvojnog gasovoda Aleksandrovac – Brus – Raška – Novi Pazar – Tutin, od 20 miliona evra; zatim, za transfernu stanicu za otpad u Novoj Varoši, koja bi trebalo da reši probleme deponija Sjenice, Prijepolja, Priboja i Nove Varoši, i, naravno, mnoge druge. Nadamo se da će deo budžeta za poljoprivredna davanja imati više sluha za sela velike nadmorske visine, u vidu olakšica i subvencija za njihove stanovnike.

Ovo su dobri, neophodni i važni projekti. Verujemo da će sličnih u narednom periodu biti još više, te da će ovaj nerazvijeni deo države imati veću pristupačnost budžetskim sredstvima, kao i brigu Vlade.

Ono što mislimo da bi trebalo biti znatno veća stavka u budžetu jeste fond za manjine, koji iznosi 21.800.000.000 dinara. U Srbiji živi veliki broj nacionalnih zajednica, koje kroz svoje savete i veća pokušavaju ostvariti nacionalna i kolektivna prava. Ukoliko podelimo ovaj budžet na postojeće nacionalne savete, kojih je u registru 21, onda su ta davanja jako mala, odnosno iznose nešto više od milion dinara po nacionalnoj zajednici, što je, priznaćete, nedovoljno za normalno funkcionisanje i delovanje ovih veoma važnih sistema.

Mišljenja smo da taj deo budžetskih davanja treba znatno uvećati kako bi pripadnici manjinskih naroda mogli kvalitetnije raditi na očuvanju vlastitog identiteta. Iako ima problema u radu pojedinih saveta, konkretno i saveta nacionalne zajednice iz koje ja dolazim, Bošnjačkog nacionalnog veća, čiji sam većnik, smatramo da su ova sredstva, uzevši u obzir delokrug i obim poslova kojima se saveti bave, veoma neznatna.

Vrlo nam je važna i stavka – saradnja sa dijasporom i Srbima u regionu, koja iznosi 165.000.000 dinara. Kao pripadnik manjinskog naroda, Bošnjaka, čiji veliki broj sunarodnika, državljana Republike Srbije, živi u zemljama Evrope, Amerike, Australije pa i Azije, a naročito kao neko ko je obišao veliki broj zajednica tih državljana Republike Srbije, sa žaljenjem konstatujem da do sada nijedno njihovo udruženje, nijedna njihova organizacija, nijedna njihova akcija ili projekat nisu podržani od strane Uprave za saradnju sa dijasporom.

U samom opisu ovog projekta posebno se naglašava saradnja sa srpskom dijasporom i u opisu stoji, citiram: „Pomoć u očuvanju i razvoju duhovne, nacionalne i kulturne samobitnosti srpskog naroda izvan Republike Srbije“. Ovo je zaista važna stavka i neophodna, te je istinski podržavamo, ali je u isto vreme nesenzibilna i pomalo diskriminatorna prema državljanima Srbije pripadnicima manjinskih naroda u rasejanju. Takav odnos neretko otuđuje državljane Srbije pripadnike manjinskih naroda od njihovih predstavništava u inostranstvu. Ovo bi se moralo menjati.

Saradnju sa dijasporom smatramo izuzetno bitnom, i to dijasporom svih državljana Srbije, bez obzira na nacionalnu i versku pripadnost. Pretpostavljamo da je ovo samo posledica nesmotrenosti i nadamo se da će biti korigovano. Predlažemo da deo ovih budžetskih sredstava bude usmeren i na projekte državljana Srbije, pripadnika manjinskih naroda u dijaspori, jer bi to imalo višestruku korist kako za njih i osećaj da njihova država brine i o njima, tako i za samu državu Srbiju.

Uz sve ove sugestije, za koje se nadamo da će biti primećene i uvažene, još jednom naglašavamo da je dobra stavka razvojni karakter budžeta za 2018. godinu i da ćemo ga podržati. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, još jednom sam proverila šta se desilo u onom toku sednice kada su izrečene opomene Balši Božoviću. On je zaista rekao potpredsedniku – hoćeš da ti zavarim šamarčinu.

Ja mislim da nakon ovakvog događaja treba da prekinemo današnji rad, da vidimo kako ćemo uopšte da nastavimo u ovakvoj atmosferi, pogotovo što poslanice Demokratske stranke negiraju i pravdaju tako nešto. Ne znam šta više sledi iza nečeg ovakvog.

Bili su fizički napadi na mene ovde u kabinetu...

(Radoslav Milojević: Da počnemo da plaćemo?)

Hvala vam što dobacujete.

Menjali smo se ovde kao predsedavajući. Ako ne valjam ja, možda valja Vlada Marinković. Danas je doživljavao linč. Evo kako se to završilo – sa trećim predsedavajućim danas.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Mislim da nakon ovakvih stvari, kada ne možemo da urazumimo nekoliko poslanika opozicije, koji čak traže pravdanje za ovakve stvari, kojima je najjači argument kada se psuje, kada tučete nekoga, kada maltretirate u Parlamentu, povreda Poslovnika... Ja ne vidim kako može da se radi i da mi, dok neko nekom preti da će mu zavariti šamarčinu, psuje, upadaju u kabinet na silu...

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Pa, nisam ja otišla kod njih u kabinet, nego su oni upali kod mene. Pokazivala modrice... Stalno se nešto dovodi u sumnju, jer, bože moj, njih četvoro-petoro su opozicija koja predstavlja deo građana Srbije, a svi mi ostali ne vredimo baš ništa.

Građani Srbije, ja zaista ne znam kako mi možemo da radimo i da raspravljamo ovde ozbiljno o nečemu što čini život građana Srbije.

Dogovorićemo se, imamo vremena da se dogovorimo kako, šta, kuda, kako, ne znam ni sama, zaista. Ja sam proverila, i posle ovih optužbi, kada ustaju poslanice, žene i kažu – povreda Poslovnika, nije on to rekao i ne znam ni ja šta, dok čitav ovaj sto, pa i potpredsednik koji je izašao napolje, jer stvarno je u šoku...

Mi smo svi iz različitih stranaka. Znači, nema veze, nego je njih četvoro-petoro rešilo da nas maltretira. Šta je sledeće? Šta je sledeće? Mi nastavimo da

raspravljamo i onda neko priđe ovde i stvarno nekom od predsedavajućih zavari šamarčinu? Ne može u ovakvim uslovima da se radi.

(Radoslav Milojević: Povreda Poslovnika!)

Član 27, rukovodim Skupštinom. Nemamo uslova za rad, zaista. Razgovaraćemo... Razgovaraćemo kako ćemo i na koji način da nastavimo, u koliko sati, kog dana. Videćemo.

(Posle pauze)

PREDSEDNIK: Reč ima Milija Miletić.

Imate minut i 28 sekundi, ako želite da iskoristite.

MILIJA MILETIĆ: Zahvaljujem se.

Uvažena predsednice, uvažena premijerko, gospodo ministri, kolege poslanici, građani Srbije, ja sam Milija Miletić i dolazim iz najlepše opštine u Srbiji, a to je opština Svrljig, koja se nalazi pored najlepšeg grada u Srbiji, a to je grad Niš. Inače, izabran sam na listi SNS, a predstavljam u Skupštini Ujedinjenu seljačku stranku.

Kao narodni poslanik daću podršku, kao i dosad, svim predlozima zakona koji su sada na dnevnom redu, na prvom mestu budžetu, jer mislim da je budžet razvojni, investicioni i socijalni. Budžet je onakav kakav tražimo da bude. Ovim budžetom daje se podrška i zdravstvu, i školstvu, i poljoprivredi i zadrugarstvu; daje se podrška Vojsci, daje se podrška miliciji, socijalnim davanjima, svemu onome što je potrebno našoj zemlji Srbiji.

Još jednom bih pozdravio ovaj budžet, jer se stvarno kroz budžet vidi da ćemo dobiti velika sredstva koja će se uložiti u poljoprivredu, veća sredstva za poljoprivredu, veća sredstva za zadrugarstvo, veća sredstva za infrastrukturu, veća sredstva za razvoj malih sredina, za razvoj malih opština. Ulagaće se u poljoprivredu, za mlade, za stare. Biće mogućnosti, kroz zadrugarstvo, da se još više dobijaju sredstva, da se ljudi udružuju.

Siguran sam da će, uz ovakav budžet, nastaviti da se radi na izgradnji jugoistoka Srbije. Ulagaće se u male opštine. I u Žitorađi će biti ulaganja u privredu, i u drugim opštinama koje su male. Očekujem da će u narednoj godini i u Svrljig biti uveden...

(Predsednik: Hvala, vreme.)

Još jednom, kao narodni poslanik glasaću za ovaj budžet. Pozivam sve ljude da glasaju za budžet, sve kolege poslanike.

Dozvolite mi da pozovem uvaženu Vladu, vas, predsednice Skupštine, da ovih dana, 14, 15, 16, 17, dođete do Svrljiga, gde ćete imati veliku mogućnost da vidite lepote... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Poslaniče, potrošili ste vreme, prekoračili ste.

Reč ima narodni poslanik Srbislav Filipović.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri, premijerko, dame i gospodo narodni poslanici, danas sam čuo jednu rečenicu iz opozicije, citiram – da treba da govorimo rečnikom naroda. Rečnikom naroda možete da govorite onda kada taj narod razumete i kada dolazite iz tog naroda. Pošto narod nema zgrade po pašnjacima, ne letuje na Maldivima, ne vozi se skupocenim automobilima, nema skupocene satove i milione na svojim računima, onda je sigurno da oni ne mogu da razumeju taj narod i da o narodu govore.

Srpska napredna stranka i Vlada Republike Srbije pokazali su predlogom ovog budžeta, a posebno sredstvima koja se izdvajaju za nastavak kapitalnih, velikih projekata, da smo opredeljeni za razvoj Srbije, za napredak, da nismo opredeljeni za svađe, sukobe, nazadovanje. Hoćemo da Srbija napreduje, hoćemo još više fabrika u sledećoj godini. Prethodne tri godine, zahvaljujući Srpskoj naprednoj stranci, ovoj vladi i Aleksandru Vučiću, sedamdeset fabrika je otvoreno u Srbiji. Nećemo da dođu na vlast oni koji su fabrike zatvarali, koji bi ljude šamarali, tukli, koji upadaju u kabinete, koji unose kamenje za kupus. Mi hoćemo da radimo, hoćemo da se Srbija razvija i da idemo napred.

Gde je Srbija danas? Srbija je danas na putu prosperiteta, ide krupnim koracima napred. U Srbiji je danas nezaposlenost spuštена sa 26% na 12%. To su konkretni rezultati. U Srbiji danas ljudi dobijaju posao, a ne gube.

Dakle, pozivam dame i gospodu narodne poslanike da u danu za glasanje podržimo Predlog budžeta. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Pošto se ovde nekoliko puta pominjalo ulaganje u Vojsku, želim da podvučem još jednom da je svako ulaganje u Vojsku ulaganje u našu industriju, ulaganje u naš razvoj, našu odbrambenu industriju. Svaki metak koji kupimo, kupićemo od odbrambene industrije Srbije. Tako se otvaraju nova radna mesta. Dobar deo remonata naše borbene tehnike radi se kod nas, u našim kapacitetima, što je opet ulaganje u odbrambenu industriju, osvajanje novih tehnologija, nešto što nam je svakako i te kako potrebno.

Javio sam se zbog drugog razloga. Zbog naše javnosti želim da kažem, u vezi s napadom na pripadnike UN koji se desio u Kongu, gde je stradalo četrnaest pripadnika, izgleda da je ranjeno više od četrdeset – mi tamo imamo osam pripadnika naše vojske, svi su dobro, svi su zdravo, niko od njih nije povređen. Želim da to znaju njihove porodice, želim da to znate vi.

Eto, vidite, naša vojska je uvek tamo gde je teško, gde je najteže, čuva i mir drugih i možemo svi zajedno da kažemo – dobro su i neka se čuvaju. Mi ćemo ih čuvati. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Branislav Mihajlović.

BRANISLAV MIHAJLOVIĆ: Zahvaljujem.

U Predlogu zakona o budžetu Republike Srbije za 2018. godinu u članu 3, deo V, Glava II, program 1, indirektna obaveza – unutrašnji dug, u tačkama 5.4. i 5.5, u 2018. godini predviđena su sredstva za isplatu anuiteta po kreditima investicionog fonda *Export Development Canada* – RTB Bor – komponenta 1, u iznosu od 19 miliona američkih dolara i RTB Bor – komponenta 2, u iznosu od 10,5 miliona evra, što ekvivalentno iznosi 28 miliona evra.

Ta sredstva mogu se predvideti planom budžeta samo kao uslovna kategorija, jer je isplata tih sredstava čvrsto definisana programom UPPR-a za RTB Bor. Prema tom planu, tokom sprovođenja programa poslovne i finansijske konsolidacije RTB Bor je dužan da ispunjava sve predviđene finansijske obaveze. Obaveze prema fondu *Export Development Canada* – RTB Bor, komponente 1 i 2, svrstane su u klasu četiri poverilaca – različni poverioci koji su obezbeđeni garancijom.

Da bi država Srbija stekla uslov za isplatu pomenutih anuiteta, prethodno se program UPPR-a za RTB Bor mora proglasiti neuspešnim. Međutim, na sednici Odbora za privredu ove skupštine, dana 14. februara 2017. godine, predstavnik Ministarstva finansija izjavio je da će u 2017. godini RTB Bor imati pozitivu iz tekućeg poslovanja u iznosu od 60 miliona dolara, čime su se automatski stekli uslovi da se tačke 5.4. i 5.5. brišu. Moje pitanje za ministra finansija je: ko će platiti te anuitete u 2018. godini, RTB Bor iz tekućeg poslovanja ili država iz budžeta?

Takođe, u vezi s Predlogom zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju mogu reći da je ponuđeni predlog zakona dobar i njegov stečajni okvir je pozitivno ocenjen od mnogih relevantnih institucija. S druge strane, njegova implementacija kod državnih i društvenih preduzeća pod zaštitom države je vrlo problematična. Tako je država Srbija sebe stavila u apsurdnu situaciju – s jedne strane, donosi dobar zakon, a, s druge strane, ista ta država krajnje loše primenjuje taj isti zakon. To se naročito odnosi na velike privredne subjekte kod kojih se primenjuje stečajni postupak kroz UPPR. Eklatantan primer za ovu tvrdnju je RTB Bor, gde je 2016. godina završena sa 54 miliona dolara gubitka.

Pitanje za ministra finansija je – može li se za vreme sprovođenja UPPR-a objaviti negativno poslovanje privrednog subjekta? Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministre, dobili ste reč.

GORAN KNEŽEVIĆ: Pitanje se odnosi na RTB Bor. Kao što znate, tamo je sproveden UPPR, koji je postao pravosnažan u novembru mesecu 2016. godine. Od tada RTB Bor ispunjava sve svoje obaveze, ničim nije zaštićen. On je na tržištu i sve obaveze, tekuće, prema dobavljačima, sve obaveze prema UPPR-u do sada je ispunio. To je negde na nivou preko sto miliona dolara, koliko je isplaćeno. U okviru toga jeste i otplata kredita prema Kanađanima, *EDC*, koji se isplaćuje redovno iz njihovog tekućeg poslovanja.

Očekujemo da ove godine RTB Bor u 2017. ostvari *EBIT* od nekih 50-55 miliona evra, što znači da je sam postupak UPPR-a veoma pozitivan i veoma dobar i da smo dobili jedno zdravo, jako preduzeće.

Očekujemo, naravno, zbog velikih investicija koje su potrebne za RTB Bor, to je negde preko trista miliona evra u naredne tri godine, da iz razgovora sa strateškim partnerima donesemo u prvom kvartalu sledeće godine odluku kako će izgledati javni poziv i kako želimo, na koji način želimo da privatizujemo RTB Bor.

PREDSEDNIK: Reč ima Dejan Radenković.

DEJAN RADENKOVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovana predsednice Vlade, uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici i narodne poslanice, ovo moje obraćanje će možda biti malo neuobičajeno i neobično, a dobrim delom i prepoznatljivo jer moram da ponovim neke stvari iz svojih prethodnih diskusija o Zakonu o budžetu i da budem u potpunosti i s pravom (s punim pravom, mogu da kažem) ponosan na procene Poslaničke grupe SPS, a i neke moje lične prognoze.

Ako se nešto može zaključiti iz analize budžeta koje je sadašnja skupštinska većina usvajala poslednjih godina, to je da država nije trotinet koji se može lako okrenuti i zaustaviti, a potom okrenuti u drugom smeru uz malo izlizanog đona, bez eliminisanja ozbiljnih posledica. Međutim, ako se jedan veliki brod polako zaokreće, rezultati su, naravno, neizbežni. Vođenje javnih finansija ozbiljne države, koja je kao takva priznata u ozbiljnom svetu, počevši od EU, pa do MMF-a, Svetske banke, Rusije, Kine i mnogih drugih zemalja i organizacija, a posebno ozdravljenje javnih finansija, jeste proces koji se ne dešava u jednom budžetskom ciklusu, a koji je, po meni, stigao do jednog logičnog epiloga nakon četiri godine snažnih reformi – imamo uravnotežen i budžet i rast BDP-a.

Podsećam vas ako ste zaboravili, govorio sam, ako zaista želimo da jednom zauvek izađemo iz problema, potrebno je i neizbežno dozirati korake, a

to su – da smanjujemo rashode, da ne zaboravimo ljude, tako da povećamo prihode a da ne ubijemo privredu; da stimulišemo produktivne aktivnosti, ali da ne gurnemo u propast grane koje su u problemima. Sada mogu sa sigurnošću da kažem – čak bih mogao mirno da završim svoje izlaganje i da zaključim tim – da smo uspeli.

Ovaj budžet više nego ikad jasno upućuje na sledeću činjenicu – napuštena je praksa da se budžetske projekcije prave na osnovu nerealnih i netačnih pretpostavki. Budžetsko planiranje za 2018. godinu, a i za 2017. godinu, zasnovano je ne na realističnim nego, mogu da kažem, na vrlo opreznim pretpostavkama. Srbija zaboravlja na tradicionalne rebalanse u vreme bivših vlasti, kao i one u prvim godinama naše vlasti kad smo otklanjali posledice javašluka. Mi moramo to da priznamo. To nam govori ne samo da realistično planiramo, nego da pored dobrog planiranja imamo i odgovarajuće poteze, tj. rezultate. To se odnosi kako na prikupljanje poreskih i neporeskih prihoda, tako i na držanje rashoda pod kontrolom.

Uostalom, priznanje iz ove oblasti dobili smo od institucije koja je veoma zainteresovana za ovaj budžet, ne samo zato što ta institucija voli SPS ili SNS, premijerku ili predsednika, nego zato što se brine o poveriocima naše zemlje i njihovim interesima. Kada vam MMF kaže da su postavke realne a realizacija ohrabrujuća, onda ta procena dolazi od nekoga ko nema apsolutno nijedan politički ili bilo kakav drugi razlog da nam ulepša stvarnost. Kada vam privreda počinje rasti posle godina kresanja deficita, znate da ste u pravu i da ste uspeli srednjoročno da uradite nešto za privredu, a ne samo za poverioce.

Znam da može bolje, uvek može bolje. Mi ćemo uvek biti konstruktivni deo vladajuće većine. Kao što smo spremni uvek da saslušamo svakog ko ima konstruktivne predloge, a ne ovakve kakve smo imali prilike da čujemo. Problema i dalje ima, čekaju nas ozbiljni zadaci, koji će imati konsekvence na budžet i utoliko mi je teže da razumem originalne analize, tako mogu da kažem, koje stižu od onih koji su uništili naše javne finansije.

Mogu da shvatim da ovo kritikuje neko ko nije vodio zemlju, ko nikada nije vodio Srbiju, ali mi je zaista teško da prihvatim kritike koje dolaze od onih koji su dokazali da ne umeju da vode zemlju. A mi smo imali prilike da se uverimo u to onog trenutka kada smo bili deo vladajuće većine zbog evropskog puta, kada smo bili manjinski partner i kada je tadašnja vlada dovela u pitanje održivost naših javnih finansija i uspela da nas dovede na rub tihog sukoba sa EU.

I vrapci na grani znaju ono što je neosporno svakome ko ne želi da bude maliciozan, kolega. Nezaposlenost opada, budžet je u suficitu, padaju kamatne

stope po kojima se refinansiraju dugovi; investicije i neto investicije su solidne i nema više bacanja novca u bunare koje su drugi iskopali.

Rado bih sada iskoristio neke možda manje konvencionalne indikatore, ali ću iskoristiti nešto što mi je parlamentarna budžetska kancelarija, na moj zahtev i na osnovu nekih indikatora koje sam ja tražio, koji ukazuju na ozdravljenje; ne na ozdravljenje nego na zdravlje naših javnih finansija. Hajde da pogledamo rashode za kamate, kao deo ukupnog prihoda: otkako smo se značajno oslobodili kredita kojima su refinansirani deficiti od 2012. godine i kada smo konačno uspeli da prikažemo sva skrivena zaduženja kojih nije bilo u sistemu budžeta i statistike javnog duga, beleži se pad učešća kamata sa 13,3 % na 10% u ukupnom budžetu. Otkako smo platili sve garancije izdate forme radi, koje su bile sakrivene, tj. sakriven je izdatak budžeta, mogu tako da kažem, učešće aktiviranih garancija u budžetu palo je sa 3,8 % na 1,2 %.

U tom periodu rešili smo probleme nekih od najvećih privrednih sistema gubitaša. Naravno, nismo još rešili sve, priznajemo, ali smo rešili neuporedivo više nego neki drugi.

Rashodi na zaposlene isto padaju od 2014. godine, jer, naravno, time smo mogli odmah upravljati. Stabilizacija javnih finansija nam je omogućila da plate stabilizujemo na 23% ukupnog budžeta. Toliko o nekakvom enormnom zapošljavanju o kome svi pričaju i o neverovatno plaćenim partijskim funkcijama.

Mogu da kažem da se mi ponosimo tim našim ljudima jer oni su doneli rezultate, ali naši ljudi nisu članovi ni SNS-a, ni SPS-a, ni bilo koga drugog, nego cela javna uprava, koja je dobro uradila svoj posao, bez obzira na to kome će ona svoj glas dati i kome ga daje na biračkom mestu.

Mnogo nas izazova još čeka. Moraćemo vrlo brzo da rešimo stalni problem prebacivanja lopte sa jednog nivoa vlasti na drugi nivo vlasti, bilo da su to pokrajine ili opštine. Nema brzih rešenja, naravno, ni u ovoj oblasti. Kada budemo uravnotežili naše javne finansije, biće sve lakše da pošteno podelimo poslove i prihode u vertikalnoj podeli odgovornosti.

Naš dug opada, ali moram da kažem, kada se posmatra njegovo učešće u BDP-u, visi nam Damoklov mač porasta kamatnih stopa nad vratom ako dođe do promene u svetskoj privredi a mi ne rešimo strukturne probleme do kraja. Zato je bitno da završimo prepakivanje naših dugova, napravimo strategiju otplate naših dugova, što i činimo i refinansiramo na srednji rok, što povoljnije.

Moguće je da ćemo, ako sredimo stanje javnog duga i uradimo strukturne reforme, moći da razmišljamo o blagom deficitarnom rasterećenju privrede, posebno ako budemo imali bar dve godine stope rasta koje su iznad 2,5%.

Mnogo je lepih očekivanja. Imamo uravnotežene finansije, možemo razmišljati, naravno, i o razvojnoj stavki. Smeši nam se u perspektivi smanjenje poreskih stopa i proširenje poreske osnovice. Završili smo sa ulogom „vatrogasca“, moram da kažem, i vreme je da se stvara a ne samo da se spasava.

Kao socijalista, rekao bih da ova vlada ima crveno svetlo za neracionalno trošenje, da smo zaista u plavom okeanu gde postoji mir, da imamo zeleno svetlo da budemo deo porodice uspešnih nacija, a da neko međustanje trepćućeg žutog svetla, gde ne znamo ni šta hoćemo ni gde nećemo, više nije na dnevnom redu.

Dame i gospodo narodni poslanici, Socijalistička partija Srbije podržava ovaj predlog budžeta jer nas on nedvosmisleno vodi u pravcu koji je naš dugoročni cilj i cilj svih onih koji vole Srbiju i vide je kao uređenu i prosperitetnu državu, tj. evropsku državu.

Zahvaljujem se na pažnji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Radoslav Milojević.

Izvolite.

RADOSLAV MILOJEVIĆ: Hvala.

Dame i gospodo narodni poslanici, uvaženi građani Srbije, ovo je najvažniji budžet i ovo je najvažniji zakon koji Republika Srbija treba da donese u jednoj godini. Ovo nam projektuje živote, svima nama običnim građanima Srbije, kako ćemo živeti u sledećoj 2018. godini. Na osnovu ovoga se prave te projekcije. I, na osnovu ovoga što je videla Demokratska stranka, Srpska napredna stranka će nastaviti svoju šestogodišnju bahatu, korumpiranu vladavinu i maltretiranje građana Srbije na svim nivoima.

Slušali smo pažljivo ministra Vujanovića, njega izdvajam iz ovoga što sam rekao, imam zaista poštovanje prema njegovom minulom radu, ali razlika između onoga što ministar govori i onoga što se nalazi u novčanicima, rezervoarima i frižiderima naših građana zaista je ogromna.

Predviđate rast, gospodine ministre, od 3%. Možete li da nam kažete na osnovu čega predviđate rast u sledećoj godini od 3%, pošto ne mogu da verujem da ste ovde izrekli rečenicu da sledeće godine neće biti poplave, da neće biti suše, da neće biti vremenskih neprilika i to nam je već 1-1,5% rast predviđen za sledeću godinu? Da li je moguće da mi u 2017. godini kreiramo budžet, od kojeg zavisi život svih građana u Srbiji, na osnovu vremenskih prilika ili neprilika? I kako vi iz Vlade SNS znate kakvo će vreme biti sledeće godine? Da li možda imate čarobnu kuglu pa u nju gledate i tako kreirate budžet? A znate kako se zovu zemlje koje kreiraju budžet i stanje u budžetu u odnosu na vremenske prilike ili neprilike.

Nemam vremena za analizu svih ministara, tako da ću se dotaći teme Vojske i, naravno, ministra Vulina, što je samo po sebi nespojivo, ali vidimo da vi iz SNS-a to možete, da spojite ministra Vulina sa Vojskom.

Da li znate da 80% pripadnika Vojske Republike Srbije ima manju zaradu nego što je prosečna zarada u Republici Srbiji? Da li znate da 70% civila koji su zaposleni u Vojski Srbije ima prosečnu zaradu od 22.000 dinara? Ti ljudi koji rade, primaju svakog meseca platu od 22.000 dinara, na ivici su siromaštva. Sedamdeset dva procenta ljudi napusti Vojsku Srbije na lični zahtev. Samo prošle godine 800 profesionalnih vojnika pobjeglo je iz Vojske, glavom bez obzira. To je politika Srpske napredne stranke. Vojnicima ste smanjili plate, smanjili ste im penzije.

Zadužili ste zemlju deset milijardi evra za šest godina.

Jedino što mogu da pohvalim u budžetu... Ne da pohvalim, ali vas razumem zašto to stavljate, pre svega ministar Vulin i vi iz Srpske napredne stranke. Planirali ste izgradnju dva nova zatvora, u Kragujevcu i u Pančevu. Znam da razmišljate o budućnosti, gde ćete sedeti, da vam u zatvorima bude udobno. Srbija je, nažalost, zemlja u kojoj Naser Orić slobodno šeta ulicama Beograda, a napravili ste Vladu sa ratnim zločincem, Haradinajem. Građani su sve siromašniji, a vi ste sve bogatiji i bogatiji. Hvala.

(Marijan Rističević: Lopove jedan!)

(Igor Bečić: Leći se!)

Gospođo predsednice, da li čujete šta mi dobacuju?

PREDSEDNIK: Replika, Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Tačno je da projektujemo život građana Srbije za 2018. godinu, ali je isto tako tačno da preprojektujemo sve one lopovske projekte koje smo imali do 2012. godine, od duga u budžetu Smederevske Palanke na četiri milijarde dinara, do Đilasovog Mosta na Adi koji košta preko 600 miliona evra.

Šta kaže MMF za ovakav budžet? Kaže da je razvojni, da je napravio preokret u smislu zaustavljanja ekonomskog pada i devastiranja ekonomije Srbije.

Zbog toga je gospodin ministar finansija Dušan Vujović od MMF-a i Svetske banke 4. septembra dobio nagradu kao najbolji ministar finansija Srednje i Istočne Evrope. Nama je čast što imamo Vladu Srbije koja ima ovakvog ministra. Hvala.

PREDSEDNIK: Ministar Vulin, izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Stvarno sam očekivao malo doslednosti od nekih ljudi. Pre svega sat vremena tvrdili su da smo bombardovani zato što smo

sami krivi. Kako je onda Ramuš Haradinaj ratni zločinac ako smo sami krivi za bombardovanje, kao što ste ovde govorili?

Naravno, slušali smo svakakve gluposti... A vi slobodno vičite, dobacujte, to je muzika za moje uši kada vi vičete, dobacujete. Prvo, to znači da vas nervira i, drugo, da ste u dubokoj opoziciji, gde vam je i mesto. A ja sam, kao što vidite, na vlasti, pa slušam kako dobacujete, kako histerično dobacujete...

PREDSIEDNIK: Molim vas, ministre, ne možete tako da govorite. Molim vas, ne možete poslanicima da govorite da histerično govore.

Reč dajem Ani Brnabić.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Teško je odgovarati na iznošenje informacija od osobe koja je, recimo, rekla da moj brat i ja stojimo iza privatizacije „Goše“, bez ikakve sramote. Bez ikakve sramote je čovek izašao i rekao tako nešto. Tako da to kolika je to laž, ekvivalent ovoga što priča kakva je laž, kakva je situacija trenutna u Srbiji, u Vojsci Srbije, e, to je ekvivalent takvoj laži.

Pored toga, hoću, dakle ovako... Nema potrebe, pošto sam čula... Slušala sam u pauzama današnjih sastanaka i sastanaka koje sam imala juče i prekjuče u Sofiji i Cirihi neke od optužbi na račun Vlade, SNS-a, vladajuće koalicije i mene lično, što nisam u Skupštini, iako nisam od onih premijera što spavaju posle ručka, kakav je bio neki od premijera dok ste vi bili na vlasti.

Takođe sam čula od ovog narodnog poslanika upravo da će ovaj budžet doneti dobro samo tajkunima i lopovima iz SNS-a. To čovek kaže za budžet koji je skrojen tako da najveće povećanje ima Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja, koje je uvećano za 21 milijardu dinara, od čega 10,7 milijardi za plate u prosveti. Pretpostavljam da su ljudi u prosveti tajkuni i lopovi iz SNS-a, zato ste to rekli, zato što je apsolutno najveće povećanje za Ministarstvo prosvete i nauke.

Da budžet nije napravljen po volji građana već po partijskoj osnovi Srpske napredne stranke – za budžet gde predlažemo poštovanim narodnim poslanicima da uložimo preko sedamsto miliona u izgradnju novih zgrada za razvoj tehnologije i nauke, naučnotehnoloških parkova, dodatne zgrade Elektronskog fakulteta u Nišu, dodatne zgrade Instituta za fiziku – to je, pretpostavljam, sve partija SNS.

Zato kažete građanima da je tako napravljen ovaj budžet. Budžet u kome mi predlažemo 3,3 milijarde za modernizaciju infrastrukture osnovnih i srednjih škola – to je partijski budžet, to nije razvojni budžet, to je budžet koji donosi dobro samo tajkunima i lopovima iz SNS-a. Hajde da razmislimo još jednom.

(Radoslav Milojević: Naravno.)

Naravno. Znači, tajkuni i lopovi iz SNS-a su osnovne i srednje škole?!

(Radoslav Milojević: Pa niko ni posao ne može da dobije.)

Budžet Fonda za inovacionu delatnost je dupliran, odnosno predložili smo dupliranje.

Ovaj budžet je jako dobro izbalansiran, pored toga što odgovara u potpunosti svim prioritetima Vlade Republike Srbije, za koju ste vi, poštovani narodni poslanici, nama dali mandat i koje sam predstavila u svom ekspozeu – dakle, digitalizacija i obrazovanje. To se tačno, jasno odslikava u budžetu koji smo vam predložili.

Vi kažete da taj budžet nije inovativan. Ne, nikada se više nije uložilo u prosvetu, u nauku i u inovacije, nikada više u Srbiji.

Ovaj budžet je, takođe, dobro izbalansiran. On utiče na povećanje životnog standarda preko povećanja, pre svega, plata i penzija koje smo predvideli. On je takođe razvojni preko predviđenog podsticaja rasta; snažnog povećanja javnih investicija (to povećanje je predloženo preko 30% u odnosu na planirani iznos u 2017. godini). I, jedna od najvažnijih stvari, o kojoj se nije tako puno pričalo, to je poresko rasterećenje rada. Ali, ni to valjda nije važno, kao što očigledno nisu važni prosveta, nauka, inovacije.

Za poresko rasterećenje rada smo predložili da produžimo neke mere, odnosno da te mere ostanu na snazi. Predložili smo da do kraja 2019. godine produžimo period primene postojećih olakšica za zapošljavanje novih lica u vidu prava na povraćaj plaćenog poreza i doprinosa između 65% i 75%, i da uvedemo nove mere kako bismo podstakli preduzetništvo, pored toga što smo to uveli i u škole kako bismo ljudima koji se odvažavaju da naprave firmu pomogli na još jedan način; da se uvedu olakšice po osnovu zapošljavanja lica koja započinju sa obavljanjem sopstvene delatnosti tako što se oslobađaju od plaćanja poreza i doprinosa po osnovu sopstvene zarade, kao i po osnovu zarade novozaposlenih lica u prvim godinama poslovanja, tj. u godini osnivanja i u narednoj godini.

Nisam videla da se baš naročito o tome vodilo računa kada se kritikovao ovaj budžet potpuno napamet, paušalno, bez ikakvih argumenata osim političkih floskula namenjenih tome da uvrede ovu vladu, predsednika Republike, vladajuću stranku, vladajuću koaliciju, bez ikakvih argumenata.

Treća stvar, da smanjimo poreske obaveze za porez na dohodak kroz podizanje neoporezivog dela dohotka, koji je do sada bio 11.790 dinara, na čak 15.000 dinara, od čega će najveći efekat imati ljudi sa minimalnim zaradama.

O svemu tome ništa, osim da budžet nije razvojni, već predizborni, da je na liniji ekonomskog kolonijalizma. Valjda kolonijalizma da će da nas osvoje naši preduzetnici i startap kompanije, pretpostavljam.

Pored toga, ako pričamo o još jednoj važnoj stvari koju ste propustili... Ali, očigledno je zašto se po Skupštini pretilo šamaranjem – zato što ste propustili da pogledate i budžet za kulturu. Da ste videli malo više ili malo više u prošlosti pazili na kulturu, manje bi danas bilo nasilja sa kojim mi treba da probamo da izađemo na kraj. U ovoj skupštini nasilje se promovira tako što se potpredsedniku Skupštine pretilo šamarima.

Kultura, povećanje budžeta... Predlažemo povećanje budžeta Ministarstva kulture za 350 miliona dinara, svakako nedovoljno ali idemo polako u tome, i to je u skladu sa ekspeozom koji smo dali Narodnoj skupštini.

Za unapređenje sistema zaštite kulturnog nasleđa je izdvojeno 25% više nego 2017. godine. Ali, nema veze, koga briga za kulturno nasleđe Srbije. Za jačanje kulturne produkcije i umetničkog stvaralaštva 14% više nego u 2017. godini. Podrška radu ustanova kulture u oblasti savremenog stvaralaštva povećana je za 21%.

Sve je to malo zato što su inicijalna davanja bila mala, ali sve to pokazuje jedan drugačiji signal o našoj zemlji, onaj signal koji smo mi obećali ovde kada smo narodnim poslanicima davali program rada za narednu godinu.

Žao mi je što se ne priča o ovome, nego se iznose potpune laži i neistine. Jedino mi je drago i ponosan sam na Srbiju i građane Srbije zato što prepoznaju ove laži, prepoznaju gluposti koje se ovde izgovaraju i prepoznaju da se ne priča o poreskim olakšicama, obrazovanju, prosveti, kulturi, socijalu, nego o porodičnim odnosima, prećenju nasiljem itd.

Za kraj, poštovani narodni poslanici, kao predsednica Vlade Republike Srbije, uvek kada dođem u Narodnu skupštinu imam obavezu da vam donesem i neki kratak izveštaj o tome šta je urađeno i dokle smo stigli. Dakle, poslednji put sam bila ovde 26. oktobra, kada sam vam rekla šta smo radili za prvih sto dana rada Vlade. Od tada, u tom kratkom periodu, želim da vam kažem još nešto što je jako relevantno za budžet, što odgovara onome kako ćete vi da potrošite 128 milijardi za kapitalne investicije.

Na primer, samo do 26. oktobra mi smo počeli izgradnju prvog energetskog postrojenja koje se gradi u Srbiji u poslednje tri decenije, trideset godina! Počeli smo konačno izgradnju prve elektrane, 350 megavata, Kostolac B3.

Potpisali smo ugovore o finansiranju i u martu počinjemo izgradnju, na primer, laboratorijske lamele na Elektronskom fakultetu u Nišu. Znaete kada je bila planirana? Originalnim projektom iz 1975. godine. Mi sada počinjemo.

Danas smo obeležili da je Aerodrom „Nikola Tesla“ uslužio svog petomilionitog putnika u jednoj godini. Prvi put u 55-godišnjoj istoriji postojanja

Aerodroma „Nikola Tesla“ imamo u jednoj godini više od pet miliona putnika, prvi put!

Dakle, tri decenije; projekat iz 1975. godine koji počinjemo... Ovo sam samo izvlačila istorijski važne stvari. Prvi put preko pet miliona putnika.

Konačno, i volela bih sve da vas pozovem, i građane, posebno smo ponosni na to, 17. decembra obeležavamo kraj radova na izgradnji Kliničkog centra Niš, posle 47 godina! Izgradnja objekta je počela 1970. godine. Ali, još važnije, što pokazuje i vladajuću koaliciju, i ovu vladu, i ono što je radio predsednik Republike, a što, pretpostavljam, vas posebno nervira, Klinički centar Niš (molim građane Srbije da obrate pažnju, ovo je neverovatna informacija čak i za mene, juče sam se u avionu spremala za Skupštinu, neverovatna informacija) biće prvi završeni objekat kliničkog centra u Srbiji ikada! Nikada do sada u Srbiji se klinički centar, nijedan, nije završio.

Klinički centar je počeo i obustavljen 1987. godine, kada su izvedeni samo grubo radovi i zgrada nikada do danas nije cela puštena u rad. Mi to završavamo i mi to menjamo.

Sve ovo je pokazatelj budžeta za 2018. godinu i kako ćemo ga realizovati. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem.

Predsedavajuća, uvaženi članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici, svakako da je najvažnija tačka današnjeg dnevnog reda predlog odluke o budžetu za sledeću godinu. Svakako da je budžet, kao što smo čuli, jedan od najznačajnijih akata koje Skupština donosi, ali svakako i da je ovo tema kroz koju se prelamaju sve ostale teme koje se odnose na državu i društvo i kroz koju se vide svi dosadašnji naponi Vlade Republike Srbije, ali i rezultati, a rezultati su evidentni.

Kada je reč o prilivu stranih direktnih investicija, kada je reč o stopi privrednog rasta, kada je reč o smanjenju javnog duga, kada je reč o smanjenju stope nezaposlenosti, podsetiću da je manja od 12% trenutno, i kada je reč o rekordnoj naplati poreza, dakle, sveukupna privredna slika Srbije je danas mnogo bolja nego što je bila ranije.

Svakako da je dokaz za to i najavljeno povećanje plata i penzija u javnom sektoru. Kao što znamo, penzije će biti veće za 5%, plate u zdravstvu, školstvu, Vojsci, Policiji, sudstvu za 10%, a zaposlenima u administraciji 5%. To je, sasvim sigurno, nešto što svi moramo pozdraviti jer to je dokaz da odgovorna ekonomska politika Vlade Srbije daje rezultate. Šta je ovde važno naglasiti? Da bismo uopšte došli do ovog momenta da možemo da povećavamo plate i penzije,

morali smo da obezbedimo čvrstu finansijsku osnovu, da uvedemo strogu finansijsku kontrolu i konsolidujemo fiskalnu politiku.

Danas možemo reći da polako ubiremo plodove napornog rada i odricanja, i upravo je to razlika između nas i ovih kojih sede prekoputa nas. Oni su povećavali penzije isključivo u predizborne svrhe, ne vodeći računa ni o budžetu, ni o čemu, vodeći računa isključivo o golom partijskom interesu. Idu izbori, povećavaj penzije. Nemamo para, zadužujte se. Ko će to da vrati, ne zanima nas, nećemo mi, neko drugi će. Tako su oni vodili državu.

I još nešto, nemojte se čuditi prethodnom govorniku, on ne razume jezik kojim vi govorite. Vi govorite o budžetu, a on razmišlja o zloupotrebi tog budžeta. Vi govorite o investicijama, a on razmišlja o isisavanju novca iz budžeta. Vi govorite o uštedama, a on razmišlja o kombinacijama, kao što je radio u Smederevskoj Palanci.

Još jedna stvar za kraj, s obzirom na to da je i to bila tema dnevnog reda. Dakle, kada je reč o metodološkoj zabuni, kada je reč o ukupnom dugu Grada Beograda, u pitanju je milijardu i dvesta miliona, a ne četiristo miliona, kao što pokušavaju vrlo perfidno da obmanu javnost. Nisu uključili dugove gradskih opština u Gradu Beogradu, nisu uključili dugove u tu cifru gradskih komunalnih preduzeća, kamate pripadajuće. Dakle, ukupan dug je milijardu i dvesta miliona, čak i nešto više. Mi smo prepolovili taj dug, završili Pupinov most, 20.000 novih radnih mesta, 280 kilometara vodovoda, 550 kilometara ulica i puteva, četiri nova doma zdravlja, 260 kilometara toplovoda. To su rezultati.

Zahvaljujem na pažnji.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Reklamiram povredu Poslovnika, člana 107.

Na izlaganje predsednika Vlade moramo da reagujemo kao poslanici. Možda predsednik Vlade misli da ovde ima poslanika koji se ne razumeju u temu, da možda ne znaju dovoljno o budžetu. Može da se desi da ne znaju mnogo toga, ali da su glupi i da pričaju gluposti, to ne možete sebi da dozvolite, bez obzira na to što ste predsednik Vlade. Morate da poštuju svakog poslanika. Ne pričaju se ovde gluposti.

Drugo, nema čoveka u Srbiji, a samim tim nema ni predstavnika tih ljudi u ovom parlamentu, kome nije drago da se završava Klinički centar u Nišu. Nemojte to da prisvajate. To su pare građana države.

(Predsednik: Poslaniče, ulazite u repliku.)

Povreda Poslovnika je bila i ja sam vas upozorio sa mesta.

(Predsednik: Nemojte me upozoravati.)

Sada reklamiram zvanično. Morate da skrenete pažnju, kao što ste malopre ministru Vulinu, tako i predsedniku Vlade. Članovi Vlade moraju sa uvažavanjem da se obraćaju narodnim poslanicima. Hvala.

PREDESEDNIK: Da se premijerka izražavala drugačije i da je nekoga uvredila, ja bih reagovala, to je jasno, ali nije. Niti je nekom pojedinačno odgovarala, nego je iskoristila priliku, kao ovlašćeni predstavnik Vlade i predsednica Vlade Republike Srbije, da govori o Predlogu budžeta koji se nalazi pred nama.

Ne znam nadimke ljudi, tako da ne mogu da učestvujem u ovome.

Reč ima ministar Aleksandar Vulin.

Izvolite.

ALEKSANDAR VULIN: Zahvaljujem se.

Naravno, izrečeno je nekoliko grubih neistina i samo zbog javnosti treba da ih demantujemo konkretnim brojevima.

Prosečna plata profesionalnog vojnika 2012. godine, u vreme kada su vladali ovi iz DOS-a, bila je 33.308 dinara. Posle svih smanjenja, plata je sada 35.284 dinara. Sa uvećanjem 1. januara će biti 38.812,00 dinara, bez inflacije, bez kursa, bez unižavanja plate vojnika. Treba da podsetimo da smo podigli i dnevnice, da smo uveli po prvi put i solidarne nadoknade i da radimo sve što možemo da uradimo da se standard pripadnika Vojske Srbije poveća.

Znate, mi smo za povećanje plata vojnika izdvojili 1.781.223.000 dinara. To je, dakle, za godinu dana, čitava Vojska Srbije. E pa, više od toga se Smederevska Palanka zadužila. Dakle, mogli bismo još toliko da podignemo plate čitavoj vojsci samo za dug koji su napravili u Smederevskoj Palanci. Ništa više.

Na to da dodamo još i to što je, zbog sujete i zbog brutalnog kršenja zakona, nepoštovanja odluka Ustavnog suda prema vojnim penzionerima u vreme vlasti DOS-a, država Srbija sada morala da isplati odštetu od pet milijardi dinara.

Dakle, saberite dug Smederevske Palanke i uzmite ovo što su dosovci uradili vojnim penzionerima, to je sedam milijardi dinara. Pogledajte koliko bismo mogli da podignemo plate vojnicima i svima ostalima u sistemu bezbednosti samo na osnovu ova dva primera i ničega više.

Kako se radilo i kako se poslovalo možemo da pogledamo samo po tome što smo u vreme – nećete se naljutiti, ne govorim o poslanicima – histerične potrebe da uništimo Vojsku Srbije uništili, između ostalog, 9.218 komada raketa „strele 2-M“, plus lansere i za to dobili po svakoj raketi 250 evra. Da smo ih sada

sačuvali, mogli bismo da ih prodamo po komadu od 10.000 dolara. Tako su radili. I oni sada pričaju o Vojsci i o standardu Vojske. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

Izvolite.

ZORAN KRASIĆ: Na početku sam...

(Radoslav Milojević: Tražio sam repliku.)

Da li ja pričam ili ne pričam? Šta je ovo?

(Maja Videnović: Pa ima pravo na repliku.)

(Radoslav Milojević: Nemam pravo na repliku?)

Da li ja mogu da pričam ili ne mogu? Mogu?

(Radoslav Milojević: Čega se plašite?)

Na početku da vas podsetim, mi se nalazimo u decembru 2017. godine, a 31. tačka dnevnog reda jeste odluka...

PREDSEDNIK: Poslaniče, nemojte vikati.

(Radoslav Milojević: Zašto mi ne date repliku?)

Dajem vam opomenu umesto replike.

(Radoslav Milojević: Sram vas bilo!)

Vama se izvinjavam, zato što poslanik Milojević ne zna reč „izvinite“.

(Radoslav Milojević: Kada nemate argumente, vi dajete opomenu.)

ZORAN KRASIĆ: Da li može sada?

PREDSEDNIK: Član 104. pročitajte i nemojte više tako da se ponašate.

Izvolite, gospodine Krasiću.

ZORAN KRASIĆ: Znači, u decembru mesecu 2017. godine u ovom objedinjenom dnevnom redu od 31 tačke, tačka 31 glasi – odluka o davanju saglasnosti na Finansijski plan REM-a za 2017. godinu. Ja sam prvo mislio da je neka greška, da je to 2018. godina, međutim, u pitanju je 2017. godina. Znači, ono što je trebalo da se uradi do marta 2017. godine radimo u decembru 2017. godine. Dobro, nemamo ni Zakon o završnom računu budžeta za 2016. godinu, ali nemamo ni za 2003. godinu, ni za sve ove godine naovamo.

Šta možemo danas da pričamo u okviru ovog epohalnog vremena od 35 sekundi po svakoj tački dnevnog reda? Možemo da pričamo o kontinuitetu. Znači, 2000. godine, kada je DOS na paljevini ove zgrade došao na vlast, on je krenuo sa izgradnjom koridora prema Briselu. Oni su taj koridor radili nekoliko godina, prvo Đinđić, pa onda Koštunica, pa onda zajedno Koštunica i Tadić, pa Tadić, a od 2012. godine taj koridor nastavlja dalje da gradi ekipa koja je i danas kao koalicija na vlasti. I to su samo trase.

Šta se desilo sa našim budžetskim sistemom? On je 2001. godine metodološki promenjen; pa je onda još jednom metodološki promenjen kada je

bila potreba da se Mlađan Dinkić izabere za, gle, najboljeg ministra u Evropi, pa se onda javio onaj veliki suficit i Nacionalni program, da bi posle nekoliko godina bilo rečeno – to je sve bila laž. Ali, on je čovek dobio nagradu.

Sve što je urađeno od 2000. godine do danas urađeno je uz saglasnost Venecijanske komisije, Svetske banke, MMF-a, Evropske unije, Evropske komisije, civilnog društva kao nadzornika, koji sprovode ovo što se dešava ovde, ambasada itd.

Kad vidim ovu svađu sa ove i sa ove strane, a oni su isti, izmešano... Isti, nema tu razlike. Ljajić, nemoguće da se izbací iz Vlade. Dačić, to je nemoguće da se izbací iz Vlade. To je sve kontinuitet.

Kada uporedite sve naše budžete od 2002. godine do danas, po svim stavkama, ako izuzmemo metodološke promene, koje su tri puta institucionalno napravljene, onda moram da vam kažem da za poslednjih šest godina imamo faktički promenjenu metodologiju.

Ono što je karakteristika ovog predloga zakona o budžetu jeste da se ne vidi. Prema Zakonu o budžetskom sistemu, u budžetu Republike Srbije mora da bude svih 2.300 što direktnih što indirektnih korisnika budžetskih sredstava, a njih nema. Njih nema. Gotovo 99% agencija nema. Nema ih. Možda se kriju iza nekih stavki tamo, ali ih nema. Zašto ih nema, to ćemo da vidimo.

Hajde da uzmemo ovo što je od 2012. godine: prihodi su 2012. godine bili 788 milijardi, za 2018. godinu se planira 1.178 milijardi; 2012. godine 63,1 milijarda je išla na kamate iz budžeta, a 2018. ići će 117 milijardi na ime kamata. Hajde da vidimo kako je bilo sa fondom za plate zaposlenih: 2012. godine 238 milijardi, a 2018. godine 272 milijarde. Kao što vidite, nešto čudno se dešava sa tom metodologijom.

Idemo dalje. Ako se pogleda, pošto mi u budžetu imamo dva budžeta, imamo nešto što jeste u stvari budžet, a to je račun finansiranja, i da tu neke stvari razjasnimo... Ali pre toga da dođemo na ovo: rashodi po osnovu otplata kamata, prvog onog dela budžeta, 117 milijardi dinara. Uporedite druge stavke u budžetu koje se tiču socijalne politike, subvencija itd. Sve su one daleko manje od kamata koje se plaćaju.

Idemo dalje. Ako se pogleda kako će da izgleda račun finansiranja Republike Srbije za 2018. godinu, evo... Čitam vaše podatke, nema potrebe da ripate. Ovako: primanja po osnovu zaduživanja emitovanjem hartija od vrednosti, što u Srbiji, što evroobveznice, što novi zajmovi, novi zajmovi će biti 129 milijardi dinara, to je 676 milijardi dinara. Pazite, ukupan obim rashoda je 1.206 milijardi. Šeststo sedamdeset šest milijardi, to je nezavisno od onoga, biće zaduživanje, da bismo se razdužili za 647 milijardi. A kada pogledate kapitalne

investicije, osamdeset milijardi, pa uporedite sa svim stavkama gde se hvalite o subvencijama itd., zar vam tu ne deluje nešto čudno?

Ovde se postavlja pitanje – a ko je uzeo pare? Strane banke, koje kontrolišu ekonomiju Republike Srbije preko Narodne banke, preko emitovanja hartija od vrednosti koje one kupuju, gde dobijaju mnogo veći prinos nego da su dale te pare na zajam građanima Republike Srbije.

Kada uporedite ove druge stavke, videćete – vi ste isti, isti vam je put, istog gazdu slušate. Ovo što glumite da se svađate neće da prođe u sledećem periodu. Vidi se o čemu se radi. Radi se o običnom provizorijumu, koji treba da zamagli suštinu, a suština je – nema prosperiteta Srbije dok ide ka Evropskoj uniji, postupa po direktivama, po nalogima, trudi se da ispuni naloge i zahteve koji dolaze iz EU. I, da bi to ispunili, gotovo da se ne gleda šta se gazi u našem neposrednom okruženju. To je problem Republike Srbije. To je problem javnih finansija. To je problem što u opštem zamešateljstvu...

Uzmite „snikers“, vreme vam je.

To je problem Republike Srbije koji treba da se rešava, a ima načina kako da se reši. Prvi korak da se reši jeste da se razreši ministar finansija, jer štiti interese Svetske banke a ne Republike Srbije.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Ana Brnabić.

Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Prvo, sigurno neću razrešiti ministra finansija. Ministar finansija je odličan, odlično zna svoj posao, profesionalan je čovek i zna svaku brojku koju vi kažete, iz glave je zna.

Imamo budžet na koji je ova vlada ponosna, da ga predstavlja Narodnoj skupštini. Imamo Vladu koju je Narodna skupština, zahvaljujući odgovornoj većini narodnih poslanika, izabrala i ima mandat, Vladu koja sedi ovde; cela Vlada sedi tokom cele rasprave o budžetu zato što je važno, zato što smo odgovorni prema građanima Republike Srbije i prema narodnim poslanicima koji su za nas glasali.

Ne bih čak reagovala na to za ministra finansija, zato što to zna i poštovani narodni poslanik ali hoće da provocira. Ali, dobro, to je Parlament i to je okej.

Ali moram da reagujem na to da smo isti. Isti nismo. I trudili smo se, bogami, ja zvanično u Vladi od avgusta 2016. godine, ali ovi ljudi dosta pre mene, da pokažemo u praksi kako isti nismo. Tako što završavamo Koridor 10, tako što smo pre deset dana potpisali ugovor da nastavimo Koridor 11, Preljina–

Požega, tako što završavamo Klinički centar Niš. I šta god rekli, prethodna vlada je zaslužna za završetak Kliničkog centra Niš i ova vlada to završava. Da je lako, ne bi bio prvi klinički centar u Srbiji koji je završen.

Isti nismo, gospodine. Mi ulažemo u mlade, u prosvetu. Mi smo prepoznali preduzetništvo, startap kompanije. Mi ulažemo 128 milijardi evra u infrastrukturu. Mi dugove vraćamo. Mi obaveze poštujemo. Mi na Srbiju mislimo.

Pročitala sam ovde, jedna od kritika ovih dana bila je od jednog narodnog poslanika: auto-put od Niša do Drača je protiv geostrateških interesa Srbije. Auto-put koji ide od Niša do Prištine je, kaže opozicija, protiv geostrateških interesa Srbije. Pa, šta su geostrateški interesi Srbije ako nije auto-put od Niša do Prištine? Mi ga počinjemo u sledećoj godini.

Dakle, ja vas molim, možemo da pričamo o svemu, ali ne možemo da pričamo o tome da smo isti, jer isti nismo.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Zoran Krasić.

ZORAN KRASIĆ: Moram samo da objasnim. Pazite, možda vi niste dovoljno dobro informisani, ali nema države na svetu gde je indirektni korisnik budžetskih sredstava kabinet. Kabinet ne može da bude indirektni korisnik budžetskih sredstava. A kada pogledate budžet, vidite: kabinet potpredsednika – indirektni korisnik, pa se nalaze tu neka sredstva, neka bude za zaposlene, za plate. A imamo dva kabineta nekih ministara gde se nalaze i transferna sredstva. Pa gde to u svetu postoji?! Jedino u pravilima Svetske banke, gde cilj opravdava sredstvo.

Znate, gde god je Svetska banka bila, država se raspala! Savetovali Argentinu, pukli su. Gledajte, Ukrajina, jadnica, ne može da se sastavi uopšte. A kod predstavnika Svetske banke u Ukrajini dolazili su na noge i predsednik Republike, i predsednik Vlade, i ministri, i tajkuni, i Kole za investicije tamo. Tu trava više ne raste, ljudi, shvatite!

Vi imate slobodnu interpretaciju Zakona o budžetskom sistemu, koji ima 50% istorijskih odredaba. Sve odredbe o fiskalnim pravilima su prevaziđene i neprimenjive, a pola završnih odredaba su istorijske – o rastu plata i penzija iz 2007, 2008, 2009, 2012, 2013. godine itd. Zamagljeno, krije se iza velikih pojmova. Tu je velika grupa: Vlahović, Pitić, Dinkić, Labus, to je sve napravio onaj NED, sve pioniri Svetske banke. Zašto Dinkića niste uhapsili? Koliko smo ga kritikovali, znate i sami.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Milisav Petronijević.

MILISAV PETRONIJEVIĆ: Poštovana predsednice, poštovana predsednice Vlade sa ministrima, dame i gospodo narodni poslanici, prethodni govornici iz moje poslaničke grupe, ovlašćeni predstavnik Đorđe Milićević, poslanici Neđo Jovanović i Dejan Radenković, izneli su stav Socijalističke partije Srbije, odnosno Poslaničke grupe SPS i na argumentovan način obrazložili da će Poslanička grupa podržati Predlog budžeta za 2018. godinu i sve prateće zakone u vezi s tim.

U okviru ovo malo vremena što je ostalo skraćujući svoju potvrdu toga što je rečeno samo na nekoliko pitanja: šta u stvari budžet znači, gde je Srbija danas i kuda ide Srbija?

Odmah želim jasno da kažem, u 2017. godini Vlada je imala velike aktivnosti i jasnom politikom, čvrstom odbranom iste i odličnim sprovođenjem postigla je značajne rezultate i na spoljopolitičkom planu i na unutrašnjem planu, konkretno kada je u pitanju sprovođenje ekonomske politike.

Želim tu da dodam još jedan rezultat koji je vrlo važan, a to je da je Vlada učinila mnogo da se vrati vera u Srbiju, da se veruje da Srbija može, da Srbija zna, da Srbija ume da izađe iz jedne krize i da sebi obezbedi takvo mesto, ne samo unutra već i u međunarodnim odnosima. Rezultat toga je da se Srbiji danas u svetu veruje, da se o Srbiji ne razgovara, nego se sa Srbijom razgovara. Srbija je, dakle, postala subjekt u razgovorima. To poverenje u Srbiju je pokazano, između ostalog, čuli smo ovde podatke, na svim međunarodnim lestvicama podizanjem rejtinga Srbije, ne samo kada je u pitanju kreditni rejting, investicije itd. To je nešto što je veoma značajno.

Kada je u pitanju 2017. godina, samo kratko nekoliko podataka: rezultat koji kaže da je u Srbiji ostvaren fiskalni suficit, i to prvi put posle 2005. godine, istovremeno, i ukupni i primarni fiskalni suficit je ostvaren u Srbiji. Prošle godine, ako se sećate, bio je ostvaren primarni, a ove godine i primarni i ukupni. Taj podatak i podatak da je ostvarena značajna redukcija učešća javnog duga u BDP-u govore da su u Srbiji mere fiskalne konsolidacije postigle efekte i da je javna potrošnja u dovoljnoj meri redukovana, a da je to istovremeno, uz sprovedene mere fiskalne politike, dosta doprinelo uspostavljanju povoljnog poslovnog i investicionog ambijenta. Naravno, sve je to rezultiralo značajnim poboljšanjem svih ekonomskih tokova u 2017. godini.

Još nekoliko podataka, još nekoliko brojki, a brojke su surove i ne umeju da lažu: u Srbiji je ostvaren privredni rast, u Srbiji je povećan broj zaposlenih. Ne pričam o masovnim otpuštanjima radnika, pričam o povećanom broju zaposlenih i o smanjenju stope nezaposlenosti. To su sve rezultati koji se ne mogu dovesti u pitanje.

Samo kratko da se osvrnem, kada je u pitanju fiskalna konsolidacija, koja je uspešno završena – stabilizovane su javne finansije. Sada imamo situaciju koja dovodi do preokreta, takoreći, i ovog puta imamo razvojni budžet za 2018. godinu.

Naravno, ostaje i dalje obaveza Vlade da očuva fiskalna dostignuća, ali čim je stekla uslove, odmah je išla na relaksaciju toga, što je rezultiralo sa dve veoma važne mere. Jedna je da je povećan neoporezivi deo zarade. A šta to znači? Pomoć privredi, a istovremeno znači rast i otvaranje novih radnih mesta.

S druge strane, dosta je, onoliko koliko se moglo, na zdravim osnovama, povećan budžet za plate i penzije. Da li je dovoljno? Ono što je sigurno, ovo što je ponuđeno je na zdravim osnovama. Sigurno je da će Vlada težiti i dalje u tom delu da se redovno povećava, uvek na zdravim osnovama.

Vrlo kratko, pošto vreme ističe, hoću samo dva komentara kada su u pitanju prihodi i rashodi. Kada su u pitanju prihodi, želim da naglasim, imajući u vidu da su oni povećani za 1,9%, ne računajući ovo o čemu sam govorio, povećanje neoporezivog dela zarada i redovno usklađivanje sa akcizama, da nijedna poreska stopa nije povećana. To govori o stabilnosti poreskog sistema, što smatram vrlo važnim. Istovremeno, Vlada je pokazala, i dalje će to činiti, a i ja joj dajem u zadatak, još veću...

(Predsednik: Vreme, hvala vam.)

... Borbu u suzbijanju sive ekonomije, jer je tu veliki prostor za povećanje prihoda.

Kratko sasvim, kada su u pitanju rashodi ...

PREDSEDNIK: Vreme je isteklo, a i produžila sam vam malo. Hvala vam.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministri i predsednice Vlade, želim samo da na početku kažem, odnosno da citiram predsednicu Vlade koja je malopre u jednom trenutku rekla da je istorijski važna stvar, pa je onda odgovorila dalje poslaniku. Dakle, istorijski je važna stvar što se predsednica Vlade danas pojavila tek drugi dan u Skupštini Srbije da odgovara na pitanja poslanika koja imaju veze sa budžetom, da je vreme opozicije manje-više potrošeno i da ona u suštini nema na šta da odgovara u ovom trenutku.

Takođe, istorijski je važna stvar i to da mi u ovom predlogu budžeta, ne samo Predlogu budžeta nego i u još trideset dodatnih zakona i predloga zakona o kojima bi trebalo da raspravljamo večeras... Dakle, istorijski je važna stvar, da građani znaju, da uz budžet može da dođe u objedinjenoj raspravi još trideset tačaka na dnevnom redu.

Istorijski najvažnija stvar je da se Vlada Republike Srbije u ovom trenutku obračunala sa najgorom mafijom koja postoji u ovoj zemlji, a to je porodiljska mafija.

Mi na dnevnom redu imamo i Zakon o finansijskoj podršci porodicama sa decom i u obrazloženju možete naći detaljno obrazloženje o tome kako je procenjeno da su u jednoj kalendarskoj godini, u toku jedne godine, u iznosu od 10,6 milijardi porodilje oštetile budžet Republike Srbije. Malo je licemerno govoriti u tom kontekstu da su porodilje oštetile, po osnovu nege deteta, budžet Republike Srbije, a u isto vreme upumpavati trideset milijardi dinara u državna preduzeća, koja su do te mere gubitaši da ćemo verovatno i u narednih sto godina, ukoliko ova vlada, a nadam se da neće, oстане u ovom sastavu, ili nekom drugom. Dakle, nemamo šanse da se ona oporave, a u isto vreme optužujemo porodilje da su odgovorne za nedostatak novca u budžetu Republike Srbije.

Jedna važna stvar isto je u Zakonu o finansijskoj podršci porodicama sa decom i tiče se čl. 12. i 17. Mi smo podneli amandmane. Podneli smo ih odmah prvog dana, jer smo i na Odboru za rad ukazali na ovaj problem, a to je sramna odluka da se porodicama koje imaju decu koja su osobe sa invaliditetom ukine posebna nega deteta, smatrajući da će tuđa nega i pomoć u tom trenutku zameniti tu nadoknadu.

Ovo ministarstvo, kada je pisalo nacrt zakona, nije moglo da zameni jednu nadoknadu drugom, jer one nemaju istu upotrebu. Posebna nega deteta ima jednu drugu svrhu, dok tuđa nega i pomoć u slučaju osoba sa invaliditetom ima isključivo svrhu da potpomogne da se osobe sa invaliditetom ne diskriminišu. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovana predsednice i poštovani poslanici, ja bih bio vrlo kratak, pošto mislim da ne zaslužuje neznanje koje postoji, nečitanje i želja da se nešto slaže. Samo bih izdvojio reči jednog mudrog čoveka koji je rekao: „Ima ljudi koji lažu samo zato da bi lagali“.

Ovde se radi o jednoj stvari koju oni ne razumeju, a to je da... Ili, bolje rečeno, razumeju kako i na koji način se vrše prevare i očigledno hoće da nam kažu da postoji način kako neko može da vara sistem i da vara državu.

Mi zakone donosimo po meri naših građana. Želja nam je da naše majke i oni koji imaju pravo da dobiju naknadu tu naknadu dobiju u skladu sa zakonom i u najvećem mogućem iznosu koji država može njima da pruži.

Svakako jeste ideja Zakona da promovise rađanje dece i porodicu i mi ćemo nastaviti u narednom periodu, uredbom koju će donositi Vlada, merama

koje će donositi Vlada, da radimo takve stvari i da podstičemo i porodicu i rađanje dece. Hvala.

(Tatjana Macura: Replika.)

PREDSEDNIK: Izvolite.

TATJANA MACURA: Hvala.

Malo je degutantno sa vaše strane da nas nazovete nezalicama. Ja ću vam reći tačnu stranu iako Zakon u ovom trenutku ne stoji ispred mene. Dakle, to se nalazi na str. 6, 7, 8. i 9, detaljno objašnjenje u obrazloženju tog zakona, kako ste vi naveli, da su porodilje te koje štete budžet Republike Srbije.

Za taj novac, poštovani ministre... Ja znam da ste vi došli iz Ministarstva za rad, ali tu je i ministar koji je nekada bio u Ministarstvu za rad, dakle, odgovorni ste što ste taj problem, ako postoji problem uopšte, primetili a za te žene niste obezbedili dovoljan broj vrtića gde mogu da smeste svoju decu. One ne odlaze na produžena porodiljska bolovanja iz hira, već zato što nema dovoljno mesta u vrtićima da bi mogle svoju decu da obezbede.

Da ste malo dublje ušli u suštinu ovog problema, našli biste da je to ... Za 88.000.000 evra, koliko je to kad se prevede u evre, vi ste mogli da napravite vrtiće za svu decu na teritoriji Srbije. Osim što ste ušli u tu analizu, koja je suluda analiza, i optužili porodilje da su praktično porodiljska mafija.

U isto vreme Vlada Republike Srbije bez bilo kakvog blama daje trideset milijardi dinara na subvenciju državnim preduzećima. Oni se praktično nalaze pod protektoratom države, dok su porodilje stavljene u neodgovarajući položaj i u isto vreme se tretiraju kao da su mafija. Sramno je obrazloženje koje ste dali. Možda vam je namera bila dobra, ali to u obrazloženju ne stoji. Za taj novac sigurno ste mogli da obezbedite vrtiće za svu decu.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Jedino što ovde primećujem to je da se vi vrlo lepo razumete u to kako se rade prevare i da vrlo dobro branite tu činjenicu da mi treba da stimulišemo prevare.

Nama nije ideja da štedimo novac. Novac koji država izdvoji za porodice i decu biće potrošen za sve majke i raspoređen na transparentan način, da dobiju najviše moguće, koliko država može njima da da. A oni koji nemaju pravo na to, da to ne dobiju i da suzbijemo bilo kakav vid kriminala.

Ako to branite, to pokazuje samo koliko vi imate želju da pomognete majkama koje časno rade svoj posao i koje kad odu na trudničko treba da dobiju nadoknadu za to.

S obzirom na to koliku podršku imate, to govori o tome koliko istine govorite o svemu i kolika je vaša stvarna želja da branite ovaj zakon i ono što pripada tim majkama. Hvala.

PREDSEDNIK: Izvolite.

ANA BRNABIĆ: Hvala.

Moram samo da dodam zbog građana Srbije, zato što je ovo stvarno dosta ozbiljna tema. U budžetu je predviđeno 54,3 milijarde dinara za zaštitu porodice i dece, što je povećanje od 4,3% ili 2,2 milijarde dinara u odnosu na prethodnu godinu. Dakle, mi povećavamo odvajanja za ovo. Od ove 54,3 milijarde imamo 32,9 milijardi naknade zarade porodiljama, 13,7 milijardi dinara su dečji dodaci, 7,6 milijardi dinara roditeljski dodatak i druga prava za decu sa smetnjama u razvoju i bez roditeljskog staranja. Pored ovoga, još budžet od šeststo miliona dinara za populacionu politiku direktno, s tim što za populacionu politiku idu sredstva iz drugih projekata, iz drugih ministarstava.

Dakle, da ne bude zabune, jer je ozbiljna tema za građane Republike Srbije, apsolutno Vlada predlaže povećanje sredstava, u skladu sa merama populacione politike i jednim od naših najvažnijih ciljeva.

Što se tiče odvajanja subvencija za javna preduzeća, u tim javnim preduzećima neko radi. Apsolutno bi bilo, možda... Sada nisam ni sigurna, trebalo bi uradili analizu troškova, možda bi bilo jeftinije otpustiti sve te ljude i ne dati subvencije. Možda i ne bi bilo, zato što bi oni otišli na biro pa bismo kroz NSZ i ostala socijalna davanja morali da to pokrijemo. Da li je to pametna socijalna mera? Da li je to ono što se predlaže?

To neće Vlada raditi, to ova vlada sigurno neće raditi. Dakle, možete menjati Vladu. Ova vlada neće bez plana be da otpušta ljude iz javnih preduzeća.

Mi rešavamo te probleme. Rešavamo te probleme kao što smo rešili Železaru Smederevo, gde smo spasili 5.500 radnih mesta. Iz godine u godinu se pričalo – zašto dajete za Železaru Smederevo, zašto ne zatvorite to, to je trošak za građane Srbije, šta nas briga za 5.500 ljudi, šta nas briga za celo Smederevo. Pa, to su porodice, to su hiljade porodica! Kao što rešavamo restrukturiranje „Železnica“, kao što smo smanjili u „Železnicama“ 2.500 ljudi, ali za njih obezbedili otpremnine, kao što rešavamo „Galeniku“, kao što smo je privatizovali, obezbedili otpremnine, kao što rešavamo jako puno drugih javnih preduzeća.

Ali, seći i reći – u redu, ovo je trošak za državu, vi, ljudi, idite na ulicu i snalazite se... To su isto neke buduće majke, neki očevi.

Hoću da kažem i da zaključim time – ova vlada predlaže veći budžet za zaštitu porodice i dece, i veći je za 4,3% nego u 2017. godini. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodna poslanica Olivera Pešić.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice Vlade, poštovani članovi Vlade, budžet za 2018. godinu je jasan dokaz da ova vlada vodi dobru budžetsku politiku. Srpska napredna stranka smatra da će osnovni cilj budžeta biti ostvaren, a to je održavanje makroekonomske stabilnosti koja je postignuta u prethodnom periodu i smanjenje učešća javnog duga u BDP-u.

Kada pogledamo planirane prihode i rashode, s pravom možemo da konstatujemo da su oni realno planirani, a da se ovim budžetom planira mali i održiv deficit. Ovim budžetom planirano je povećanje prihoda u odnosu na 2017. godinu za 7,8%. Što se tiče rashoda, najznačajnije mere na strani rashoda jesu povećanje sredstava za povećanje plata i penzija. Ono što mi iz Srpske napredne stranke imamo potrebu da naglasimo jeste da se povećanje plata i penzija planira iz realnih izvora.

Podsetiću građane Srbije na kakvom je putu Srbija bila. Od bankrota nas je delilo svega nekoliko meseci. Teškim merama fiskalne konsolidacije koja je sprovedena u prethodne tri godine Vlada Aleksandra Vučića i ova vlada sad uspele su da smanje deficit i Srbiju vrate na pravi put. Svima koji to žele jasno da vide jasno je da se u narednom periodu otvara mogućnost za nova povećanja plata i penzija.

Bitna stvar za građane Srbije, osim povećanja plata i penzija, jesu svakako sredstva koja su planirana za investicije, u iznosu od 128,3 milijardi. Zbog toga mi iz Srpske napredne stranke s pravom možemo reći da pred sobom danas imamo jedan budžet koji je razvojni.

Sredstva koja se planiraju za investicije poboljšaće život svih građana Srbije, a svakako će poboljšati i život građana Leskovca, jer se od ovih 128 milijardi koliko je planirano za investicije značajna sredstva izdvajaju i za Grad Leskovac, za kapitalne projekte kao što su izgradnja glavnog gradskog kolektora, za koji se planira 180 miliona dinara; za izgradnju kompleksa zatvorenog tipa u Okružnom zatvoru u Leskovcu planirano je 186 miliona; za završetak Sportske hale „Dom partizana“, koja je počela da se gradi još 2011. godine i koja će konačno biti završena, na zadovoljstvo svih Leskovčana, 60 miliona dinara.

Pedeset četiri milijarde planirano je za ulaganje u infrastrukturu u Srbiji. Od ovog iznosa značajna sredstva se planiraju i za izgradnju i završetak Koridora 10, konkretno za izgradnju dela auto-puta E-75 kroz Grdeličku klisuru.

Zahvaljujući izgradnji auto-puta, Grdelica, varoš kod Leskovca, ponovo je vraćena na industrijsku mapu Srbije. Onog trenutka kada je završena deonica auto-puta do Grdelice, stigli su i prvi investitori. Dva investitora iz Holandije,

koja su došla u Grdelicu, proizvode robu pretežno za izvoz i kažu da su se za Grdelicu opredelili upravo zbog postojanja dobrog auto-puta, dobrih veza i lakog dolaska do svojih fabrika. Dok je deonica auto-puta Grabovnica–Grdelica bila u izgradnji, svakog dana je oko četiristo ljudi bilo radno angažovano (veliki broj tih ljudi je iz Grdelice i sela koja gravitiraju ka Grdelici), a takođe i pedeset firmi kao podizvođači, među kojima su bile firme iz Leskovca i čitavog Jablaničkog okruga. Auto-put za građane Grdelice, Leskovca, čitavog Jablaničkog i Pčinjskog okruga znači posao, investicije, bolji život građana.

Sredstva koja su budžetom za 2018. godinu planirana za jug Srbije su dokaz da ova vlada i predsednik države Aleksandar Vučić brinu o ravnomernom razvoju čitavog juga i čitave zemlje.

Što se tiče rashoda po osnovu otplate kamata u odnosu na 2017. godinu, oni su niži za 16 milijardi ili procentualno za 12%. Na ovom polju se najbolje vide efekti fiskalne politike, jer su kamate znatno niže nego u prethodnim godinama.

Bolji rejting države proporcionalno se reflektuje, naravno, i na privatna preduzeća, koja se sada zadužuju radi proširenja svojih kapaciteta po mnogo povoljnijim uslovima i mnogo dugoročnije, što će ubrzati privredni rast.

Još jedan od zakona koji se danas nalaze na dnevnom redu i direktno je vezan za budžet, a doprineće ubrzanom privrednom rastu, jeste svakako Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak građana. Kažem, u direktnoj je vezi sa budžetom zato što je država Srbija po prvi put sada u mogućnosti da pomogne onima koji pokreću sopstveni biznis, i to u periodu koji je za početnike u biznisu najteži, a to su prva i druga godina poslovanja. Država će pomoći na taj način što će početnike u biznisu osloboditi poreskih obaveza u prvoj godini poslovanja, odnosno do dve godine. Poreske olakšice se pre svega odnose na mlade ljude koji su tek završili školovanje.

Srpska napredna stranka smatra da su upravo ove olakšice ključna stvar ukoliko želimo da ubrzamo privredni rast. Sigurno je da bi ove poreske olakšice bile mnogo ranije predložene, da bi se mnogo ranije uvele, da je budžet Srbije mogao to da podnese.

Neke lokalne samouprave u Srbiji, među njima i Grad Leskovac, daju bespovratna sredstva za pokretanje sopstvenog biznisa, pre svega mladim ljudima, kako bi podstakli zapošljavanje. Od 2013. godine do danas Grad Leskovac bespovratno podstiče pokretanje sopstvenog biznisa sa 180.000 dinara. Od 2013. godine do sada je, što kroz lokalni akcioni plan zapošljavanja što kroz partnerstvo sa donatorskim programima, 350 lica otvorilo svoje firme. Od tih 350 lica koja su uz pomoć Grada otvorila sopstveni biznis 270 njih je aktivno i nakon

prve godine poslovanja. Ako gledamo procentualno, to je nekih 77% održivosti. Sa ovakvim merama koje lokalne samouprave primenjuju, uz usvajanje ovakvog predloga zakona, vezano za poreske olakšice, smatram da bi taj procenat mogao da ide i do 100%. Na taj način bi se ubrzao privredni rast.

Na kraju želim da zaključim, cilj koji je Vlada Aleksandra Vučića postavila 2014. godine i na kome radi Vlada naše premijerke Ane Brnabić ostvaren je. Kriza javnih finansija više ne postoji. Ovaj budžet je rezultat napornog rada, trudi i pre svega znanja. Ovom prilikom želim da čestitam ministru Vujoviću i čitavoj Vladi, a i svim građanima Srbije na dobrom budžetu za 2018. godinu. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Maja Videnović.

MAJA VIDENOVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovana gospođo Brnabić, dame i gospodo ministri, dame i gospodo narodni poslanici... Gospođo Brnabić, danas je treći dan da razgovaramo o budžetu. Došavši danas, vi ste rekli da se vrlo radujete svaki put kada dođete u Parlament i da je danas idealna prilika da podnesete nekakav izveštaj o radu Vlade. Moram da vam kažem da to apsolutno ne možete danas da činite. Danas govorimo o budžetu, koji je najvažniji zakon. Ukoliko želite građanima i narodnim poslanicima da podnosite izveštaj, ja vas pozivam da svakog poslednjeg četvrtka u mesecu budete ovde, odgovarate na pitanja poslanika.

Danas ste vi očito došli... Argumenti koji sada, u završetku rasprave, kada mi više nemamo vremena i ne možemo da razgovaramo, ne možemo argumentima da raspravljamo... Od vas i od vaših kolega ministara imamo neverovatne kvalifikacije. Kada vređate narodne poslanike opozicije, morate toga da budete svesni, vi vređate građane koji su za nas glasali, koji su nas obavezali da ovde vama u njihovo ime govorimo, da se sa nekim stvarima snažno ne slažemo, da druge stvari predlažemo. Takvo vaše ponašanje je potpuno nedopustivo.

Ako ste, gospođo Brnabić, danas, u trećem danu, došli po nekakve aplauze ovde u Skupštini, moram da vas podsetim da ste pogrešili mesto. Za to vam je predsedništvo ili prostorije SNS-a. Aplauze od građana, ne od poslanika opozicije, nećete dobiti zbog toga što danas govorimo o nečemu što je krucijalno važno za njih.

Danas građani gledaju ovu skupštinu: s jedne strane gledaju poslanike opozicije koji pokušavaju da argumentima naznače nekakve stvari u budžetu za koje smatraju da su pogubna politika, što ću, koliko mi vreme dozvoljava, da argumentujem; s druge strane gledaju, praktično, vanredno stanje koje je ova

vlast napravila danas time što je pokušala da inscenira da se ovde dešava neverovatno nasilje. Imali smo konferenciju za štampu na kojoj je cela poslanička vladajuća većina stajala, pa su građani imali utisak da se danas proglašava nekakvo vanredno stanje. Zbog čega i zbog koga? Zbog tri-četiri poslanika Demokratske stranke koja želite da učutkate.

Dakle, ovaj budžet je nepravedan. Vlada, time što i dalje produžava netransparentne subvencije, time što otima od penzionera penzije, pa ih tobože sada vraća, sa sramnim obrazloženjima koja smo čuli, da su se penzioneri dobrovoljno žrtvovali (niko ih nije pitao)... Finansijsku konsolidaciju, koja je vama postala ideologija važnija od života, ne finansira i nije uspela da napravi Vlada, nego građani. Građani su to finansirali, i ona retka privatna preduzeća koja finansiraju budžet. Građani, a ne Vlada. Građani, uprkos Vladi. Isti oni građani na koje se vi, a prevashodno predsednik Republike Aleksandar Vučić ljuti proglašavajući ih neradnicima, lenjivcima koji samo spavaju. Građani, a ne Vlada, jer je prioritet ove vlade stranačko zapošljavanje, kontinuirana zabrana zapošljavanja, za koju je prošle godine ministar Vujović, odgovarajući meni, rekao da je odgovorna ministarka za državnu upravu, gospođa Brnabić, i da nju mogu da pitam zašto se kasni sa tim, što niste uradili nikakve analize i produžavate zabranu zapošljavanja, čime građani plaćaju vašu nesposobnost, jer nema šanse za najbolje, ima šanse samo za članove SNS-a.

PREDSEDNIK: Hvala, vreme. Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, Neđo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Reklamiram čl. 27, 108, 109, imajući u vidu da je ponovo došlo do najgrublje uvrede ovog parlamenta. Mislim da je uvreda upućena i vama, i svima nama narodnim poslanicima i građanima Srbije.

Bez imalo časti, bez imalo srama reći da je nešto inscenirano, reći da je nešto izmišljeno, pored stenografskih beležaka koje na nedvosmislen način ukazuju da se ispoljila jedna bahatost, jedna beskrupuloznost, jedan nasrtaj, jedna blamaža, jedno ruglo koje poslanici sada već Demokratske stranke pokušavaju da stvore od ovog parlamenta... Da li mi treba to da dozvolimo, predsednice? Smatram, apsolutno ne.

I ovo, kao i ono što je uradio gospodin Božović, zaslužuje ne samo osudu već i opomenu. Jer narodna poslanica koja pokazuje sada, na jedan način koji je apsolutno nemoralan, da se uradilo nešto što je izmišljeno, da ste vi nešto inscenirali... Mislim da to zaista više ne može biti tolerisano. Svaki prag tolerancije ovog trenutka je prekoračen i svako prekoračenje ubuduće mora biti sankcionisano. Ovo što se sada radi, ovo što se sada dešava, Skupština više ne

sme da toleriše. Ovo više građani ne smeju da gledaju. Ovo je poniženje građana Srbije. Ovo je nešto što mi ne smemo da dopustimo, jer mi smo predstavnici građana.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsednice. Replika na pominjanje Srpske napredne stranke.

Građani Srbije imaju prilike danas da gledaju nemoralno, nasilno ponašanje onih koji su upravo doveli do toga da Srbija mora da plaća njihove pogubne dugove politike koju su vodili do 2012. godine. Lenjivci su oni koji su podizali kredite da bi plaćali penzije i pojeli budućnost naše dece, možda ne njihove, ali naše dece i sve dece koja žive u Srbiji.

Sramota je da danas slušamo raspravu o budžetu na jedan potpuno devijantan način. Ja bih vas molila, predsedavajuća, da zaista, kada god čujete predstavnike ostatka opozicije, vratite raspravu u tokove o raspravi o budžetu. Jer, kad nemate dovoljno argumenata, onda posežete za nasiljem. To jednostavno nećemo dozvoliti ni kao vladajuća većina, a verujem i da Vlada Srbije podržava ovakvu politiku većine. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima Ljiljana Malušić.

Izvinjavam se po drugi put Ljiljani Malušić.

Po Poslovniku, izvolite.

GORAN ĆIRIĆ: Dakle, član 104. kaže: „Ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, navodeći njegovo ime i prezime ili funkciju, odnosno pogrešno protumači njegovo izlaganje, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku“.

Ja sam deo poslaničke grupe o kojoj se govori u prethodna dva govora kolega iz drugih poslaničkih grupa, govori se i optužuje Poslanička grupa DS za nasilje u ovoj skupštini.

Vi se dobro sećate, a i vi, bili smo prisutni, na koji način je započeo rad ovog saziva Skupštine. Profesor Dragoljub Mićunović, 87 godina, najstariji poslanik,...

PREDSEDNIK: Poslaniče, povreda Poslovnika može biti neposredno učinjena, a ne od početka karijere Dragoljuba Mićunovića.

GORAN ĆIRIĆ: Želim da vas podsetim, dozvolite.

PREDSEDNIK: Prema tome, nemojte da zloupotrebljavate Poslovnik i da sada ulazite u repliku.

GORAN ĆIRIĆ: Ne zloupotrebljavam Poslovnik, nego govorim o nasilju u Parlamentu i razlozima zbog čega imamo ovakvu atmosferu u Parlamentu...

PREDSEDNIK: Čuli smo Balšu Božovića.

Poslaniče, ne mogu da dozvolim da ovde zloupotrebljavate Poslovnik.

GORAN ĆIRIĆ: ... U pokušaju da izbegnemo ovakvu atmosferu, zalažući se za to, i nikada niste imali nasilje sa ove strane. Recite jedan put ako ste čuli bilo kakvu reč koja je bila uvredljiva.

Ja pokušavam da vas podsetim na to na koji način smo došli do ovakve atmosfere i koliko ste... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Hvala vam puno, poslaniče. To nije u skladu sa članom 104, ovo što izgovarate.

Ja razumem da morate pred javnošću da opravdate postupak poslanika Balše Božovića...

(Balša Božović: Koji postupak?)

Strašno je što se Balša Božović kao poslanik pita koji postupak.

Idemo dalje. Ali dužna sam da kažem da ono što ste izgovorili, onu pretnju, nisam čula samo ja. To mogu da posvedoče i ministri koji su bili u sali. To mogu da posvedoče i generalni sekretar, zamenik generalnog sekretara, osoba kojoj ste to uputili, a to je potpredsednik Narodne skupštine Republike Srbije i drugi potpredsednik...

Molim poslanicu Aleksandru Jerkov da bude vaspitana i da jednom ne dobacuje. Kao koordinator Ženske parlamentarne mreže, mislim da je Ženska parlamentarna mreža doživela debakl vašim predsedavanjem.

(Narodni poslanik Aleksandra Jerkov dobacuje s mesta.)

Govorim o tome da povrede Poslovnika nije bilo po članu 104, da se ne cokće u Parlamentu, nego se u Parlamentu raspravlja i pristojno ponaša. Balša Božović je rekao, pretio, izneo pretnju. To je čula javnost Srbije. To su čuli svi poslanici ovde koji su se solidarisali sa potpredsednikom, koji su rekli – dosta unošenja jezika nasilja. A sad smo od verbalnog prešli i na konkretno nasilje. Tako je.

A vi samo branite nasilnike koji upadaju, maltretiraju i tuku žene, a sada ste krenuli da pretite i potpredsednicima. Cinizmom nećete prekriti ono čime ste vi počeli ovde da se bavite, a to je unošenje nasilja u Parlament Srbije.

Eto, Aleksandra Jerkov šta zna, to je samo da dobacuje. To je odraz jedne dame i jedne žene koja predstavlja građane Republike Srbije koji su glasali baš za takvu osobu.

Reč ima Ljiljana Malušić.

Izvinjavam se, nadam se da vas neće treći put dobacivanje poslanika Demokratske stranke prekinuti. Ja se vama stvarno izvinjavam.

LjILJANA MALUŠIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice, uvaženi članovi Vlade, Vlada je uspešno sprovedla fiskalnu konsolidaciju i stabilizaciju javnih finansija; smanjila je javni dug, poboljšala privredni ambijent, obezbedila visoku stopu privrednog rasta, podigla životni standard.

Zahvaljujući fiskalnoj konsolidaciji, od 1. januara 2018. godine biće povećanje plata i penzija, i to: učiteljima, nastavnicima, tužilaštvu, sudovima, pripadnicima Vojske, Policije, lekarima, medicinskim sestrama i ostalima.

Teške mere fiskalne politike dovele su do ekonomskog ozdravljenja i oporavka privrede. Zahvaljujući tome, došlo je do novih investicija. Otvoreno je šezdeset fabrika i zaposleno stotine hiljada ljudi.

Godine 2008. gospoda prekoputa, ili dosovska vlast, otpustila je 400.000 ljudi. Oni otpuštaju, mi zapošljavamo. Nezaposlenost je 2008. godine bila 27%, a u 2017. godini je 11%.

Šta sve radimo zahvaljujući dobrom vođenju ove zemlje, ove države, zahvaljujući ovim ekspertima koji ceo dan doživljavaju ovde kritike, a nikada u Parlamentu nije bila ovako jaka vlada. Bravo! Šta se dešava? Gradimo, završavamo Koridor 10, koji se gradi dvadeset godina; gradimo Koridor 11; gradimo brze pruge. Otvorili smo u Srbiji 10.000 gradilišta, a samo u Beogradu preko 1.200 gradilišta. Zaposlena je kompletna industrija, rade sve struke.

Po proceni svetskih organizacija, trenutno smo na desatom mestu u svetu po brzini izdavanja građevinskih dozvola. Šta to znači? To znači dobra zemlja za investiranje. Mi i jesmo faktor stabilnosti na Balkanu i najbolja zemlja što se investiranja tiče.

Zatim, gradi se „Beograd na vodi“ – od jedne močvare koja je bila zmijarnik, gde niko nije smeo da krene, da kroči tuda, sada je najelitniji kvart na Balkanu. Bravo za Vladu!

Rejting Srbije na Duing biznis listi je popravljn, sa 92. na 44. mesto. Iza nas je deset zemalja EU.

Posebno bih istakla državni projekat koji se tiče izgradnje stanova za mlade bračne parove, za naučnike, za pripadnike Policije, za pripadnike Vojske. Bravo! Tako se zadržava mladost u Srbiji.

Od 2000. do 2012. godine, mislim, otišlo je 10% mlade populacije, i to sve stručnjaka. Pa gde da se zaposle kada ništa u Srbiji nije radilo? Za vreme

njihove vladavine zatvoreno je 585 firmi, preduzeća; ogoleli su te firme pa ponovo vratili državi. Sramota jedna!

Ono što je vrlo bitno istaći jeste da je projekcija za sledeću godinu: suficit 90 milijardi dinara, a deficit samo 29 milijardi. Bravo!

Sada bih malo o budžetu Grada Beograda. Spočitavahu nam ovde kako je budžet Grada Beograda, dug koji smo mi zatekli 2013. godine bio četiristo miliona evra. E, pa neće biti. Dug je bio 1.000.187.000 dinara. Nisu uračunali dugove javnih preduzeća, javnih komunalnih preduzeća, nisu uračunali dugove neplaćene socijalno ugroženoj populaciji. To su te porodilje, njima nije bilo plaćeno. A mi u ovom momentu nemamo nijedan dug, pokrili smo sva dugovanja. Smanjili smo dug za petsto miliona evra. Bravo za Vladu Republike Srbije! Tako se radi. To je odgovorna politika.

U Beogradu je asfaltirano više od 536 puteva. U 2016. godini zaposleno je samo u Beogradu 66.000 ljudi. Bravo! Uređeni su parkovi, trotoari, otvoren predivan Trg Slavija. Da li nisu znali ili nisu mogli, tek para za to nije bilo. Mi imamo i za to pare. Sada Slavija izgleda kao trg u Barseloni. Znači, polako počinjemo da ličimo na svetske centre, na velelepne centre. Otvorena je robna kuća „Ikea“. Polako ali sigurno dolaze strani investitori. Mislim da bi ljudi koji sede prekoputa trebalo da znaju šta to znači.

Renoviran je Trg Slavija. Bravo! Sigurno da je „bravo“ za Vladu Republike Srbije. Izgrađena je fontana na Slaviji, otvoren muzej. Sve što se tiče kulture, sve su živo zatvorili, a mi otvaramo. Otvorili smo Muzej savremene umetnosti. Upravo će biti završen i nacionalni muzej.

Drugo, poklon penzionerima – odradili smo senior kartice za čitav Beograd. Svi penzioneri imaju popust od 10 do 50%, u svim uslugama koje su određene za njih. Bravo!

Takođe, uvedene su nove usluge u sistem socijalne zaštite, što oni nikada nisu uradili: usluga „lični pratilac deteta“, usluga „personalni asistent“. Otvoreno je šest novih klubova za penzionere. Tako se radi. To je odgovorna politika Srpske napredne stranke i njenih koalicionih partnera.

Grad Beograd iz budžeta stambeno je zbrinuo 172 porodice interno raseljenih lica, to treba naglasiti, i 171 romsku porodicu.

Samo bih još par sekundi rekla, jer ima još mnogo govornika, za opštinu iz koje dolazim, Opštinu Voždovac. Kada smo došli 2010. godine, nismo imali ni generalni urbanistički plan, gradile su se kuće nasred drumu, a danas – doneli smo Generalni urbanistički plan. Napokon, selo Ripanj, koje je jedno od najvećih sela u Srbiji, dobilo je vodu. Napravili smo, molim vas, vodovod i kanalizaciju, od 2010. do 2017. godine; oni to nisu uradili unazad šezdeset godina. Samo 10%

ljudi je imalo vodovod. Sramota jedna! Izgradili smo kolektore. Pravimo škole, vrtiće, izgrađene su dve škole, video-nadzor, ograđene škole, pravimo vrtiće, renovirani su vrtići. Bravo!

Nemam više vremena, a pričala bih. Tako radi odgovorna vlada.

Srpska napredna stranka će u danu za glasanje glasati za sve predloge ovih zakona. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Bojan Torbica.

Reč ima narodni poslanik Ljubica Mrdaković Todorović.

LJUBICA MRDAKOVIĆ TODOROVIĆ: Hvala.

Poštovana predsednice Vlade gospođo Brnabić, poštovani ministri, članovi Vlade, koleginice i kolege narodni poslanici, mi iz Srpske napredne stranke glasaćemo za razvojni budžet za 2018. godinu, kao i za prateće zakone koji su na današnjem dnevnom redu.

U svom daljem izlaganju ja ću se zadržati na izmenama i dopunama Zakona o radu, koje imaju za cilj eliminaciju zloupotreba evidentiranih u prethodnom periodu, i to najčešće od strane poslodavaca. Izmenama i dopunama Zakona o radu postiže se bolja zaštita prava radnika, posebno ako se ima u vidu činjenica da kršenje prava iz radnog odnosa najčešće završava pokretanjem radnopravnih sporova pred sudom, što dodatno opterećuje naš pravosudni sistem.

Namera ovih izmena i dopuna Zakona o radu je da se večiti antagonizam između poslodavca i radnika što više umanja i amortizuje, kako bi se prava radnika bolje zaštitila i kako bi se izbeglo vođenje sudskih sporova.

Prijava zaposlenih kod nadležnog PIO fonda je obaveza poslodavca, međutim, ta obaveza je dosta često izbegavana i nalaženi su načini da se zakon izigra, što je dalje rezultiralo velikim brojem radnika koji rade na crno. Ovim izmenama i dopunama Zakona takva mogućnost se praktično isključuje jer je obaveza poslodavca da zaposlenog prijavi kod nadležnog PIO fonda dan ranije pre nego što počne sa radom. U skladu s ovim predlogom, i nadležni PIO fond će prilagoditi svoj način rada prijave zaposlenih.

Takođe, različita tumačenja o dostavi upozorenja o postojanju razloga za otkaz ugovora o radu nametnula su potrebu da se propiše da se upozorenja dostavljaju na isti način kao i rešenja kojima se odlučuje o pravima i obavezama zaposlenih, što je Zakonom o radu detaljno regulisano. Činjenica je da postoje dve vrste upozorenja, i to upozorenje zbog neostvarivanja rezultata rada i upozorenje zbog kršenja radne discipline ili uslova rada, a davanje svakog upozorenja od strane poslodavca zaposlenom rezultira ili novčanom kaznom ili

raskidom ugovora o radu, pa je samim tim dobro što će Zakon biti jasniji i precizniji.

Na kraju, mi iz Srpske napredne stranke želimo da izrazimo veliko zadovoljstvo što su se radovi na izgradnji i opremanju Kliničkog centra u Nišu priveli kraju, tako da će otvaranje biti 17. decembra 2017. godine, što je, na kraju krajeva, u direktnoj vezi sa budžetom Republike Srbije i sprovedenim merama fiskalne konsolidacije jer da nije bilo svega toga, ovako veliku i značajnu investiciju ne bi bilo moguće završiti u gradu Nišu. Zahvaljujući upornosti, maksimalnom angažovanju i zalaganju predsednika Srbije Aleksandra Vučića, Vlade, ministra Lončara sa saradnicima, kvalitet života stanovnika grada Niša, kao i svih drugih gradova sa juga Srbije značajno će se poboljšati. Na mestu nekadašnje trošarine i močvarnog područja izgrađen je velelepni Klinički centar, u skladu sa najsavremenijim standardima u pogledu njegove tehnološke, infrastrukturne i logističke opremljenosti.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragana Barišić.

DRAGANA BARIŠIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Poštovani članovi Vlade, dame i gospodo narodni poslanici i narodne poslanice, danas raspravljamo o veoma važnim zakonima, zakonima koji se tiču pre svega kvaliteta života građana Srbije. Ovo je dobra prilika da se osvrnemo na sve ono dobro što je urađeno prethodnih nekoliko godina i, naravno, da se podsetimo kakvu smo Srbiju zatekli a kakva je Srbija danas, ali i prilika da govorimo o planovima za 2018. godinu. Ne samo za 2018. godinu, jer s obzirom na to kakvi su rezultati ove vlade, kakav je naš budžetski sistem danas i kako smo uspeli da zaustavimo propadanje i bankrot Srbije, možemo da govorimo slobodno i o narednih nekoliko desetina godina.

Iza nas su teška vremena. Složićete se da smo pokazali da smo u prethodnom periodu jedino politikom Aleksandra Vučića i Vlade Republike Srbije uspeli da zaustavimo Srbiju sa lošeg puta na kome se nalazila do 2012. godine i spasemo je sigurnog bankrota. Srbija je, zahvaljujući odgovornoj politici, dobro vođenoj politici gospodina Vučića i Vlade Republike Srbije, spasena sigurnog bankrota i postala zdrava, uređena i moderna država.

Pre samo pet godina bili smo na jednom jako lošem putu zahvaljujući neodgovornoj, loše vođenoj dosmanlijskoj politici. Upravo te dosmanlije čitav dan nam pokazuju i prikazuju svoju nervozu zato što iza sebe nemaju rezultate. Imaju samo loše vođenu politiku, mnogo otpuštenih radnika širom Srbije, zatvorene fabrike i sve ono loše. A danas pokazuju nasilje u ovoj skupštini i žele da prikažu građanima jednu potpuno drugačiju sliku. Ali građani im iz izbora u

izbore pokazuju da su ih odavno pročitali i da ih više ne žele na političkoj sceni Srbije.

Ono što želim da dodam jeste da dolazim iz Rasinskog okruga i zaista sam ponosna na Vladu Republike Srbije i sadašnjeg predsednika Republike gospodina Vučića jer je pomogao da moj rodni grad Kruševac ne bude ono devastirano područje koje je ostavila dosmanlijska „žuta“ vlast 2012. godine, već da se u Kruševac ulaže, da dolaze novi investitori i da se uveliko gradi i radi.

Naime, pre par dana ministar privrede, gospodin Knežević, otvorio je jedno novo postrojenje, odnosno pogon u Fabrici maziva Kruševac. Doduše, neće se zaposliti novi radnici, ali kvalitet života kako Kruševljana tako i samih radnika Fabrike maziva biće mnogo bolji.

Ono što bih još dodala, u Kruševcu ne samo da je obnovljeno sve što je trebalo da se obnovi i što je bilo zapostavljeno od 2000. do 2012. godine... Podsetiću, Kruševac je devedesetih godina bio na četvrtom mestu u staroj Jugoslaviji, a 2012. godine dospeo je na sam rub propasti, tako da nas je samo sreća da su građani prepoznali politiku SNS-a i gospodina Vučića spasla od katastrofe koja je trebalo da nas zadesi.

Ova vlada i gospodin Vučić su 2016. godine potpisali ugovor sa nemačkim investitorom „Kromberg i Šubert“. U Kruševcu se uveliko gradi fabrika koja će uposliti preko dve i po hiljade radnika, što je zaista pohvalno s obzirom na to da nam je upravo „žuto preduzeće“ ostavilo mnogo, mnogo radnika na ulicama. Moram da naglasim da je u kampanji za predsedničke izbore upravo ta dosmanlijska elita pokušavala da predstavi da nema ništa od te fabrike „Kromberg i Šubert“. Objavljivali su raznorazne članke po novinama, onim žutim listovima koji su samo za njih pretplaćeni, pisali da nema ništa od toga, a, evo, svedoci smo da su danas mnogi radnici na obuci, kako u Makedoniji tako i u Rumuniji. Znači, još jednom pokazuju da neistinama pokušavaju da dovedu građane u zabludu, ali građani nisu naivni i upravo im na svakim izborima pokazuju da više ne veruju u njihove laži.

Dodala bih i to da su u Kruševcu potpisani ugovori, zahvaljujući Vladi, sa „Lidlom“ i „Nepijem“; zatim, postavljen je temeljac za izgradnju prve bio-energane u Srbiji. Inače, vrednost je preko 26 miliona evra i tu će se uposliti preko 200 novih radnika.

Ono što bih dodala je i to da je 14. oktobra ove godine, na dan kada je Vlada Republike Srbije zasedala u Kruševcu, realizovan, odnosno predstavljen i obeležen početak projekta odvođenja i prečišćavanja otpadnih voda. Vrednost projekta je preko 24 miliona evra, završetak radova predviđen je do kraja 2018.

godine. Time će se zaista rešiti veliki problem otpadnih voda na teritoriji mog grada.

Ono što bih dodala jeste da Ministarstvo prosvete vodi brigu o mom mestu i mom okrugu, pa je tako Kruševac i budući univerzitetski centar. Naime, početkom 2017. godine otvoren je Poljoprivredni fakultet u Kruševcu.

Zaista, ima mnogo toga što bih mogla da pričam verovatno do sutra, što je urađeno samo u mom gradu, ali je urađeno i širom Srbije. Sve to je potvrda da građani veruju Srpskoj naprednoj stranci, gospodinu Vučiću i ovoj vladi i iz izbora u izbore to jasno pokazuju podrškom koju pružaju.

Zahvaljujem se, a više ćemo raspravljati u toku rasprave o amandmanima. Hvala.

PREDSEDNIK: Marijan Rističević, imate minut i 29, hoćete li iskoristiti?

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, naravno da ću kao predsednik Narodne seljačke stranke podržati ovaj budžet, tim pre što je napredak u poljoprivrednom budžetu evidentan. Dakle, izdvaja se 2,6 milijardi više nego prethodne godine, a 145 miliona evra više nego 2004. i 2005. godine; u odnosu na 2010. i 2011. godinu izdvaja se 100 miliona evra i 105 miliona evra više za subvencije i podsticaje u poljoprivredi. Ukupno se izdvaja 34,3 milijarde za subvencije u poljoprivredi.

Samo da podsetim, 2012. godine, po projekciji stranke bivšeg režima, koja se navodno ponosi nekim svojim subvencijama, oni su izdvajali devetnaest zarez nešto milijardi, odnosno šesnaest milijardi manje za poljoprivredu i poljoprivrednike, a to je oko 140 i nešto miliona evra. Oni hoće sebe da predstave kao velike zaštitnike poljoprivrednika i poljoprivrede, a same brojke i cifre ukazuju da nisu bili za selo i poljoprivredu, nego su bili protiv sela i poljoprivrede.

PREDSEDNIK: Reč ima Dragomir Karić.

DRAGOMIR KARIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovani ministri u Vladi Republike Srbije, poštovana predsednice Vlade Republike Srbije, poštovane kolege, poštovani građani koji pratite našu sednicu putem TV ekrana, budžet je izbalansiran i ovom budžetu se praktično ne može naći toliko mana kako se radilo ranije, u ranijim slučajevima. Bilo šta da pogledamo, ako uzmemo ono najvažnije, što najviše interesuje građane Srbije, a to je porodica, oni su ovim budžetom zaštićeni maksimalno u odnosu na priliv sredstava u budžet za 2018. godinu.

Ako uzmemo obrazovanje, normalno da se i tu vodilo računa. Kako smo čuli od ministra gospodina Dušana Vujovića, koji je odgovoran za finansije, obrazovanje je praktično dobilo najveći mogući deo iz budžeta Republike Srbije za 2018. godinu, što je vrlo pohvalno i daje nadu da će ona osnova koja je neophodna građanima Srbije, a to je obrazovanje, dati rezultate, normalno na duži rok.

Često idu polemike o penzijama, o invalidima... Pa, logično, niko nije zadovoljan tom visinom penzija; nije ni predsednik Srbije gospodin Aleksandar Vučić, ni predsednica Vlade, ni mi, ali to je mogućnost sadašnja, trenutna. Mislim da je dobro što se pokazalo veliko razumevanje i što se pronašlo načina da se penzije postepeno, polako ali sigurno, vraćaju na onaj nivo koji je bio. Duboko sam uveren da će penzije biti daleko veće sa povećanjem bruto produkta Republike Srbije.

Vojska je, čuli smo ministra vojnog gospodina Aleksandra Vulina, profesionalizovana, profesionalno obavlja svoje zadatke. Ne bih se složio s tim da mnoga vojna lica napuštaju Vojsku zato što su nezadovoljni uslovima. Logično je da stariji odlaze i da mlađi dolaze. Tako da u potpunosti podržavam budžet za našu vojsku, a takođe i za Policiju.

Bez visoko sofisticirane opreme i bez obuke naša policija ne može da izvršava one obaveze koje stoje pred njom. Ja mogu samo da kažem, vrlo pohvalno da se izrazim o Policiji Republike Srbije – oni izvanredno rade svoj posao. Mi smo jedna od retkih zemalja uopšte, ne samo u Evropi, u svetu, gde možete na aerodromu da dođete tek ispred samog aviona na kontrolu. Znači, bravo i za Policiju.

Zdravstvo – iz dana u dan to je sve bolje. Nekada se čekalo stvarno dosta dugo i na magnetnu rezonancu i na druge preglede. Zahvaljujući ovoj vladi, zahvaljujući politici ove vlade, zahvaljujući ministru gospodinu Lončaru, to se popravljalo iz dana u dan, rokovi su sve kraći i kraći, a usluga je sve kvalitetnija i kvalitetnija.

Imao bih samo jedno pitanje za Vladu. U stvari, to bi više bila možda moja preporuka, iz jednog prostog straha... Kada je u pitanju zapošljavanje mladih ljudi i primanje na posao u ministarstvima u koja se primaju na određeno vreme ili se tamo nalaze na određeno vreme, čujem da postoje realne mogućnosti da se produži na još godinu dana ograničavanje primanja u javne službe. Ja imam tu samo jedno pitanje i strah: pa, dobro, otići će nam oni najkvalitetniji, koji ne mogu da čekaju. Molio bih Vladu, predsednicu Vlade i sve ministre za razumevanje da možda od 1. januara 2018. godine, bez obzira na zahtev MMF-a i

Svetske banke, dozvole zapošljavanje na neodređeno vreme visokostručnih kadrova koji su nam neophodni, a Srbija ih ima.

Normalno da će poslanici Pokreta snaga Srbije – Bogoljub Karić podržati ovaj budžet.

Srećno!

Hvala, predsednice.

PREDSEDNIK: Reč ima Gorica Gajić.

GORICA GAJIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Poštovani i uvaženi ministri, ja bih jako volela da ste ovih dana vi na mestu poslanika i da dobijete Predlog zakona o budžetu za 2018. godinu na sedamsto strana i da ga za par dana, od subote do danas, pročitate, analizirate i spremite se za argumentovanu raspravu. A vi ovo radite mesecima unazad, sa jako velikom stručnom ekipom. No, to je naša sudbina. Mi smo ovo dobili zajedno sa još trideset zakonskih predloga. Kao što vidite, sve vreme koje je predviđeno za načelnu raspravu mi ćemo potrošiti samo na Predlog zakona o budžetu za 2018. godinu, a ostalih trideset predloga zakona ostaće da se neće nijedna reč prozboriti, a nimalo nisu manje važni od ovog zakona. Mi se nadamo da ćemo bar sledeće godine biti uvaženi i da će se to promeniti.

Što se tiče Predloga budžeta za 2018. godinu, evo samo nekih kratkih analiza. Prvo, da li je realno isplaniran, da li je održiv, mi to ne možemo sada da znamo. Ovo je samo plan, ovo su samo želje budžetskih korisnika, a da li je on ostvariv znaćemo kada i ako budemo ovde u skupštinskoj proceduri imali diskusiju o tome kako se neki budžet za neku budžetsku godinu realizovao. Tek tada možemo da pričamo da li smo bili uravnoteženi, da li smo bili realni i kako smo pare potrošili.

Nemojmo da zaboravimo, tri dana raspravljamo – mi ovde ne planiramo trošenje para koje smo mi doneli u naše džepove, mi ovde planiramo kako ćemo da potrošimo pare naših privrednika i naših građana. Normalno je da se razlikujemo u načinu na koji vidimo to trošenje.

Drugo, kao najveći uspeh Vlada unazad tri godine iznosi budžetski suficit, fiskalnu konsolidaciju. Kada se to cifarski ilustruje, to deluje vrlo lepo i iza toga može da se sakrije da su u prethodne tri godine bile i privredne i političke reforme u Srbiji. Međutim, šta smo mi uradili? Kako smo postigli taj suficit i tu fiskalnu konsolidaciju? Svi znaju da smo smanjili plate i penzije, da smo delimično smanjili broj zaposlenih u javnoj upravi, da smo poprilično smanjili iznos za kapitalne investicije (bile su 94 milijarde dinara i, nažalost, ni to nismo potrošili, pola je ostalo nepotrošeno) i onda smo stvorili budžetski prostor, neki fiskalni prostor, da vidimo šta ćemo sada sa njim.

Pošto smo obećali, tj. obećali ste vi, da ćemo vratiti plate i penzije čim se stvore prilike u budžetu, mi sada predlogom vašim, gospodine ministre, povećavamo plate i penzije, i to selektivno: nekima pet, nekima 10%, a nekima ništa.

Povećavamo kapitalne investicije. Šta mi, u stvari, radimo? To se kod nas u srpskom narodu kaže – uzimala, davala. Ono što smo tri godine uzimali, mi sada kroz naše obećanje pokušavamo da vratimo. Ja pozdravljam povećanje kapitalnih investicija za preko 30%, na iznos od 120 milijardi u ovoj godini, ali da biste sa ovog rasta, sa ove stope rasta BDP-a od 1,66 skočili na 3,5%, nije dovoljno to što ćete povećati plate i penzije. To je već viđeni ekonomski model, da ćemo većim zaradama povećati potražnju za proizvodima. Pitanje je čiju će robu kupiti. Bojim se da ćemo povećati uvoz i da ćemo kroz uvoz imati i spoljnotrgovinski deficit, pa ćemo tek biti u problemu.

Kao opozicioni poslanik, još jednom kažem, pozdravljam iznos kapitalnih investicija. Pošto dolazim iz jedne relativno male opštine, a to je Svilajnac, pozdravljam neke investicije koje su bile u oblasti obrazovanja i oblasti zdravstva – obnovili smo škole, neke domove zdravlja. Pre neki dan je obnovljen kompletno Dom zdravlja u Svilajncu, naravno u saradnji sa Kancelarijom za javne investicije, ali to je zato što je Opština Svilajnac imala sjajne projekte. Tu ste vi kao Vlada omanuli, jer niste imali projekte i pola kapitalnih investicija za prošlu godinu niste potrošili.

Gospodo ministri, ostaje problem, nemamo ozbiljne sektorske analize koga treba otpustiti iz državne službe...

(Predsednik: Hvala, završite rečenicu.)

Samim tim, ostaće nam, na moju žalost (moram to, predsednice, da kažem), zakon o zabrani zapošljavanja, koji će i te kako da se odrazi na kvalitet usluga u zdravstvu, prosveti i posebno socijalnoj zaštiti. Mi nemamo stručne kadrove za sve ove sektore.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Ivan Kostić.

Dalje, Srđan Nogo.

SRĐAN NOGO: Dakle, od 2001. godine pa do danas verovatno su svi budžeti isti i sve rasprave o budžetima iste, i na istom šablonu su rađeni, zato što finansijske tokove u Srbiji diktiraju MMF i Svetska banka. Tako je ove godine, tako je bilo i prošle godine; ja sam, evo, neko ko drugi put učestvuje u raspravama o budžetu.

Moram da vam kažem, gospodine ministre, vama koji ste najzaslužniji za ovaj budžet i koji ste verovatno broj jedan što se tiče finansija u Vladi, jer ste

direktno najpoverljiviji čovek Aleksandra Vučića, a i Svetske banke, znate na šta meni liči ova naša farsa od današnje rasprave i celog ovog dnevnog reda, a i sam Predlog budžeta?

Moraću da upotrebim jednu metaforu za koju sam ja samo čuo, a vi je verovatno znate zato što ste tada bili u Beogradu, mlađi ste čovek, kako izgleda ovo što se nama predstavlja: kraj sedamdesetih i početak osamdesetih godina u Beogradu, ispred hotela „Moskve“ jedna grupa Nikšićana, imali su jednu foru – sara, dara, mara, pa gde je kuglica. Tako su uspeali da „odrade“ veliki broj građana Beograda i da budu nadaleko čuveni kao najuspešniji šibicari.

Tako nama danas MMF i Svetska banka šibicare i prodaju nam najjeftinije fore. Mogu samo da zamislim koliki su šibicari ti iz MMF-a i Svetske banke kada mi opet, kao i prošle godine, imamo dvanaest milijardi dinara ovde za subvencionisanje stranih kompanija. To je kao protočni bojler, samo prođu novci kroz Srbiju, nikakve koristi nema za nacionalnu ekonomiju Srbije, ljudi tu rade za nekih 200 evra. Dobili su dvanaest milijardi samo u ovoj godini i posle par godina odlaze.

Vi to koristite isključivo radi statistike, da biste mogli dodatne kredite da podižete, pa tako imamo osam i po milijardi novog zaduženja u ovoj godini, odnosno ovim budžetom predviđeno. Ljudi, da li vi možete da se zadužite manje od osam i po milijardi? I prošle godine toliko i ove godine toliko, šta će ostati posle vas? Šta reći?

Malopre neko reče da ovaj budžet vodi računa o porodici. Ovaj budžet vodi računa o svima osim o građanima Srbije i porodici. Izdvajanja za porodicu su 0,4% bruto nacionalnog dohotka. Što se ne ugledamo na Mađarsku, gde su 4%. Zato imamo slučaj da je u Srbiji prošle godine rođeno najmanje beba od Prvog svetskog rata do danas; zato imamo više umrlih nego rođenih, taj broj je rekordan i raste iz godine u godinu. Zašto nam sve više mladih odlazi iz zemlje? Zato što su ukupna izdvajanja za mlade, za kulturu, za nauku, za obrazovanje manja nego izdvajanja za migrante. Deset miliona evra za migrante. Kao što reče jedna poslanica vladajuće većine – pa na migrantima ćemo graditi budućnost. Je l' tako? Oni vam trebaju? To ste rekli na sednici Odbora, podsetiću vas.

Na šta se sve troše pare? Četiristo pedeset miliona dinara nevladinim organizacijama iz budžeta Ministarstva pravde, mahom Društvu tužilaca i Društvu sudija, a oni 88% ne veruju u pravosuđe koji oni čine. I mi tim ljudima dajemo 450 miliona! Imaju gori odnos prema pravosuđu, gore poverenje nego građani Srbije.

Dvesta šezdeset miliona „Službenom glasniku“. Za koga? Za Krleta tviteraša? Mora da je Rasim Ljajić davao tih 260 miliona pošto on voli da ide u „Službeni glasnik“.

Šta dalje reći?

Kažete, imate rast budžeta od 7%, a podigli ste budžet Vlade za 47%. Tako vi gledate troškove.

Poljoprivreda? Pa, opet ste manje, ispod zakonom propisanog procenta koji treba da dajete poljoprivredi. Kada ćete poštovati zakon? Zakon propisuje 5%, kao što za Vojvodinu propisuje, ali za poljoprivredu nikako da ispoštujete taj deo. Srbija je poljoprivredna zemlja, stalno svi to govorimo i da je to razvojna šansa Srbije, a vi se tako odnosite prema poljoprivredi.

Kako se odnosite prema radnicima? Gde vam je, recimo, stavka za 82.500 ljudi koji su tužili, traže ono što su zaradili, plate, povezivanje radnog staža? Radili su u društvenim preduzećima. Dozvoljavate da se oni po presudama bore sa državom i pokušavaju da naplate umesto da odvojite iz budžeta i rešite te radnike. Devetsto i nešto milijardi, znači preko 80% budžeta, pune porezi, a najveću stavku pune građani porezima na potrošnju, porezima raznim drugim koji pogađaju građane.

Mi danas nismo mogli da imamo više tačaka dnevnog reda, jer vi menjate i neke zakone iz oblasti radnog zakonodavstva, da se posvetimo tim istim radnicima koji vam pune budžet, tim istim građanima koji vam pune budžet, nego smo sve stavili u jednu tačku dnevnog reda. Kako brinete o radnicima? To vam je slika i prilika. Brinete samo o stranim firmama i o statistikama i brojkama, a ne o građanima.

Da ne govorim da nema, recimo, ni slova u budžetu da se isplate dnevnicе ljudima koji traže za odbranu zemlje od 1999. godine.

Trideset milijardi dajete kao dotaciju državnim preduzećima, javnim preduzećima koja su u problemu. Niko vama ne kaže da otpuštate te ljude, evo, poručujem vam – zašto nijedan direktor nije uhapšen, zašto nijedan direktor ne odgovara svojom imovinom za loše poslovanje? Pa, jedan Bajatović, jedan Spaskovski, koliko godina su oni na čelu „Srbijagasa“ i RTB Bora, jedna Mira Petrović, kad će ti ljudi da odgovaraju? Da mi moramo trideset milijardi da dajemo svake godine, da dotiramo i nikakve odgovornosti nema. Mislim da je to problem, što nema nikakve odgovornosti. Trideset milijardi mi izdvajamo iz budžeta i nikom ništa.

Još jedan zakon na koji moram da se osvrnem, koji usvajamo. Naravno, i Zakon o stečaju, koji je izuzetno važan, jer izgleda da je stanje u Srbiji kao da je

Srbija u stečaju. Nažalost, takva nam je ekonomija, ne samo vašom zaslugom, nego sedamnaest godina kontinuiteta i sedamnaest godina iste politike.

Imamo i zakon o sprečavanju pranja novca i borbi protiv terorizma. Naravno, nećemo stići ni o njemu da pričamo, ali ja moram ovo da vam kažem: dobra je stvar da se donese jedan novi zakon. Nažalost, nećemo govoriti o tome, ali Dveri, evo, godinu dana govore da je u Srbiji već deset-dvanaest godina najveća privredna grana pranje novca.

Jedan Darko Šarić je opraio milijarde u ovoj zemlji. Maltene, sve političke stranke sarađivale su sa njegovim ljudima, sve banke su sarađivale sa njegovim ljudima, najuspešniji privrednici su sarađivali sa njegovim ljudima, i niko ne odgovara za pranje novca osim Darka Šarića. Kako je to moguće? Kakav vam je to zakon? Kada će da dođu na red Sava Terzić, Nenad Kovač, Bogdan Rodić, direktori svih banaka u Srbiji, kada će da dođu razni državni funkcioneri koji su radili? Nisu jedini Branko Lazarević i Nikola Dimitrijević; pa, molim vas, oni su ponajmanje radili sa Darkom Šarićem.

Šta reći o trideset jednoj tački dnevnog reda? Samo farsa, samo foliranje, kao i celokupna politika vladajuće većine, evo, šest punih godina kako vladate.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Mira Petrović, pravo na repliku.

Izvolite.

MIRA PETROVIĆ: Poslanik me prozvao – kad će da odgovora jedna Mira Petrović.

Ja se pitam, izvinite, zašto da odgovoram? Ja vodim jedno od najboljih, najuspešnijih javnih preduzeća u Srbiji. Mi ćemo završiti ovu godinu sa dobiti preko dve i po milijarde, prošle godine smo imali tri i nešto; 15.000 zaposlenih koji dobijaju platu redovno; dobili smo sada isplatu iz dobiti, uplatili smo u budžet dve milijarde i četiristo. Ne razumem otkud vam smelost da tako nešto kažete.

Zašto biste vi mene prozvali, nekog ko iza sebe ima 38 godina staža? Ja imam samo dobre rezultate iza svega. Uradila sam za Poštu Srbije u proteklih godinu dana više nego direktori za petnaest godina pre mene. Ja vam samo ne pričam o tome, to su stvari koje su u okviru preduzeća. Otkud vam smelost da vi meni tako nešto kažete? Zašto bih ja odgovarala? Sram vas bilo, zaista, sram vas bilo!

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Zoran Đorđević.

Izvolite.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Svoju brigu o ženama i majkama pokazujete tako što ženama zavrćete ruke, udarate ih i vređate. Tako učite našu decu da se bore protiv nasilja, da se brinu o svojim majkama i ženama i da u budućnosti vode

računa o svojim porodicama ili da rešavaju stvari kako ih vi rešavate. Ova vlada neće to da dozvoli. Ova vlada neće vama da dozvoli da na takav način radite i da na takav način školujete i obrazujete našu decu.

Vi predlažete, koliko se sećam, da osnujete ministarstvo, to ste rekli, o brizi za porodicu. Razmišljate kako i na koji način novac koji ova vlada izdvaja da trošite na plate. To je način kako vi razmišljate da brinete i da neki ljudi budu samo zaposleni, koji će demagogijom da brinu o porodicama i o tome kako da se Srbija izbori sa natalitetom.

Ova vlada nudi rešenje, ova vlada nije kao što vi ... Da ste pažljivo čitali zakon, onda biste znali. Očigledno niste čitali zakon i time pokazujete, prvo, nepristojnost, zato što dolazite ovde, kritikujete zakon a da ga niste ni pročitali. Da ste ga pročitali, znali biste da postoji namera Vlade da se izbori sa time i da u Srbiji iz jednog minusa uđemo u plus, da ova vlada brine o porodicama i majkama i da želi da sav novac koji izdvaja dođe u prave ruke.

Naš predsednik, dok je još bio premijer, mislim da vam je rekao, dok je bio ovde, da bi vaša država nestala za deset sati. Mislim da je preterao, da bi nestala mnogo pre i da je vaša politika na nivou deteta od deset godina. Mislim da vi treba još mnogo da učite, da učite i od ove vlade, kako i na koji način se ponaša, a ja ću vam reći samo neke stvari. Godine 2007. Vlada je izdvajala za porodicu i za decu 261 milion evra. Danas izdvaja 457 miliona evra. Ova vlada je za godinu dana zaposlila 67.900 ljudi. Ova vlada je uspela da smanji nezaposlenost na 12% sa 26%. Ova vlada ima rezultate i takve rezultate će pokazati i posle donošenja ovog zakona. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, replika.

SRĐAN NOGO: Naravno da umesto argumenata čujemo konstrukcije, izvrtanje teza i paušalne i neistinite optužbe, ali bih vas podsetio, gospodine ministre, da ono što mi predlažemo već postoji u praksi. Evo, naš severni sused Mađarska postigla je izuzetne rezultate; oni, ponavljam, izdvajaju 4% bruto nacionalnog dohotka za porodicu. Hajde samo da se ugledamo, ne šta Dveri kažu, hajde da se ugledamo na to šta radi susedna Mađarska. Neka vladajuća većina pogleda, recimo, rezultate – Katalin Novak se zove lice u Vladi Mađarske koje je zaduženo za sprovođenje mera porodične politike – šta je uradila Vlada Republike Mađarske i koje rezultate je Viktor Orban uspeo da postigne u istom vremenskom periodu. Praktično, koliko je on na vlasti, toliko je na vlasti i ova vlada, kako vi kažete, odnosno SNS.

To mi govorimo, jer problem populacije, odnosno populacione politike i porodice u Srbiji je daleko veći nego bilo koja vlada i bilo koja parlamentarna većina ili bilo koji skupštinski saziv. To mora da bude tema broj jedan u društvu i

opštedruštveni problem i tako moramo da ga shvatimo. Ja vam sa naše strane upućujem kritiku smatrajući da vi nedovoljno tome poklanjate pažnju zato što su izdvajanja koja dajete manja nego izdvajanja npr. za migrante, za Ministarstvo Slavice Đukić Dejanović, koje bi trebalo, recimo, da bude upravo ministarstvo koje bi se bavilo porodicom. Mi podstičemo vas da više izdvajate u tom pravcu.

Kako se mi odnosimo prema porodici? Mi smo predstavili naše mere kako bismo omogućili lakše sticanje stana, da dajemo kredite koji ne bi bili opterećeni kamatama, da se promenom poreza i poreske politike, uvođenjem subjektivnih poreza uvede mogućnost poreskih olakšica za bračne parove kad stupe u brak, za porodice sa više dece.

Nisu to uopšte paušalne, već konkretne i precizne mere, gospodine Đorđeviću. Paušalne su vaše optužbe da žene na porodijskom bolovanju zloupotrebljavaju i štete budžetu. Pa, evo, jedna Kanada je podigla porodijsko bolovanje na 18 meseci. Ja imam...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Reč ima Slavica Đukić Dejanović.

Izvolite.

SLAVICA ĐUKIĆ DEJANOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, ja sam u jučerašnjem obraćanju detaljno objasnila stav ove vlade da koordinisano i integrativno vodi pronatalitetnu politiku. Zablude ili tendencije ne bih danas analizirala. Prvo, dosta je vremena otišlo, drugo, imaćemo vremena po amandmanima o tome da razgovaramo.

Htela bih da podsetim da Mađarska, koja je ovde apostrofirana, deset godina vodi, i mnogo duže od toga, pronatalitetnu porodično orijentisanu politiku. Mi smo počeli organizovano na nivou Vlade da je vodimo od momenta kada je sadašnji predsednik, tada premijer, ocenio da jedan segment Vlade mora upravo da ima tu integrisanu ulogu u Vladi. Juče sam navela koliko je novca, i to samo deo, usmereno na pronatalitetnu politiku kroz aktivnosti drugih ministarstava i Vlade.

Takođe bih htela da kažem da i zemlje koje nemaju finansijske probleme koje mi imamo pokazuju da finansijska podrška roditeljima nije najvažnija, jer da je najvažnija verovatno skandinavske zemlje ne bi imale tako loše demografske indikatore kakve imaju. Prema tome, mi se moramo malo osvrnuti i na one druge mere koje znače usklađivanje rada i roditeljstva, koje znače neuporedivo više znanja o reproduktivnom zdravlju, koje znače podršku materinstvu kroz pomoć majci.

Znate, ta žena koja je još uvek tradicionalno često opterećena (a vi se isuviše pozivate na tradiciju) tradicionalnim porodičnim obavezama, a ambiciozna je jer je obrazovana, ima potrebu da bude bar majka kakva je njena majka bila. Prema tome, ona ima jedno osećanje odgovornosti i mi je moramo rasteretiti straha da će neko biti nasilan prema njoj. Mi je upravo moramo rasteretiti straha da će je sačekati neko ko je fizički jači i pretiti joj. Dakle, moramo malo i ovde u ovom domu da porazgovaramo o suštinskim pitanjima koja će ohrabriti žene da se češće opredeljuju na inače suvereno pravo žene da odluči da rađa.

Da je sve u novcu, onda bi verovatno inputi koji nam se šalju izgledali malo drugačije. Ima onih koji imaju puno para, međutim, neće da razumeju problem pronatalitetne politike na pravi način.

Srbija će sigurno imati bolju demografsku budućnost. Juče smo pričali o tome da stručnjaci kažu da je jedinica mere u pronatalitetnoj politici deset godina.

Namerno se hoće uvući pronatalitetna politika u dnevno-politička razmišljanja. To, naravno, neće poći za rukom, jer ova vlada zaista ima izuzetan senzibilitet za pitanja koja vi apostrofirate.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministarka Đukić Dejanović.

Reč ima dr Zlatibor Lončar.

Izvolite.

ZLATIBOR LONČAR: Morao sam da se javim jer ste pohvalili šta se dešava u Mađarskoj, da se postižu rezultati. Reći ću vam samo tri stvari, pošto sam razgovarao sa njihovim ministrom, šta su oni uradili da bi neke od tih problema rešili.

Moram da kažem, stvar koju su uradili – za sve one koji završe medicinski fakultet u Mađarskoj država je donela, pošto je besplatno kao i kod nas, da u pet narednih godina posle završenog fakulteta, ako su potrebe države da ostanu tu, ne mogu da napuste zemlju, moraju da se odazovu i da rade. To je mera koju su uradili.

Druga stvar koju su uradili, zbog svega onoga što se dešava i kod nas i kod svih – sve javne nabavke u oblasti zdravstva stavili su pod tajne nabavke zato da bi ih ubrzali i da nema mnogo žalbi i da bi rešili problem. Zamislite da kod nas u zdravstvu kažemo da javne nabavke budu tajne ili da kažemo – besplatno je školovanje, ne možete da odete.

Treća stvar koja je vrlo interesantna i koju treba da znaju građani – svuda gde su otišli na javno-privatna partnerstva i sa privatnicima ulagali u zdravstvo, sve to raskidaju i sve vraćaju u državno zdravstvo.

To su stvari koje treba da znaju građani Srbije.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Lončar.

Reč ima ministar Zoran Đorđević.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Samo kratko da se osvrnem na to, drago mi je da vi menjate politiku i dajete za primer jednu zemlju EU kao dobar primer. To znači da idete u pozitivnom pravcu.

Ja ću vam dati jedan drugi primer, a to je da je Rusija uspela od 2006. godine da od negativnog prirodnog priraštaja od 700.000 dođe u plus. I to može nama da bude dobar primer i možda primer kako Srbija treba da postupa. Verujte mi, ova vlada radi timski, ova vlada ima plan kako da se izbori s tim. Pokazaće vreme, a vas pozivam da učite i da gledate.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Reč ima narodni poslanik Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri, dame i gospodo narodni poslanici, najvažniji zakon u godini, a naslušali smo se svakakvih argumenata. Posebno mi je ostala negde urezana ova poslednja debata poslanika iz opozicije.

Radi javnosti Srbije, moram da potvrdim neke stvari koje je izgovorio, a neke moram na neki drugi način da razjasnim kako bi građanima bilo jasnije o čemu se tu u stvari radi.

Koriste nekakve fraze, neverovatne za ovaj uvaženi dom. Kažu da je ovo sve, kako kažu, farsa i foliranje, a ja bih rekao da se sa strane opozicije radi ili o foliranju ili o elementarnom nepoznavanju stvari o kojima danas pričamo.

Kao što reče, prošle godine je bilo isto ovako. Jeste, slažem se sa uvaženim kolegom, prošle godine je bilo isto ovako. Planirali smo budžet za 2017. godinu, Vlada je iznela neki plan. Koliko se sećam, 1093 milijardi prihoda. Sada imate mnogo bolji rezultat od onog plana koji smo mi ovde odobrili prošle godine. Imate 60 milijardi više poreskih prihoda, a imate 17 milijardi manje transfera. Da, bilo je tako prošle godine, a ovo je danas rezultat tog rada iz prošle godine.

Kada govorimo o brizi za decu i porodicu, ja vam čestitam, ministre Đorđeviću, na unapređenju ovog sistema, pre svega na Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom. Važno je reći, radi građana Srbije, da je ovaj sistem sada nešto uređeniji. Sprečene su zloupotrebe. Maksimalna zarada za vreme

porodiljskog odsustva može biti tri prosečne plate u Srbiji. Znamo da je bilo mnogo zloupotreba u tom delu. Novac se isplaćuje direktno od Ministarstva ka korisniku, to jest ka porodiljama, i to je neka novost. Izbegli smo nesavesne poslodavce, jer se veoma često dešavalo da poslodavac novac koji refundira od Ministarstva ne isplaćuje krajnjem korisniku.

Dobro je i to što naknadu mogu dobijati očevi ukoliko su majke strani državljani, ali i majke koje su strani državljani a imaju stalni boravak u Srbiji mogu koristiti ovo pravo, jer, bože moj, znamo da je sve više sklopljenih brakova sa stranim državljanima.

Kada govorimo o onih 450 miliona, uvaženi kolega reče malopre – za brigu o migrantima – ili je foliranje ili je neznanje. Ja bih pre svega rekao da je to neznanje. Radi se o novcu koji Vlada, tj. Komesarijat za izbeglice i migracije obezbeđuje za smeštaj, pre svega, naših izbeglica sa prostora bivše Jugoslavije, jer je jasno Zakonom o izbeglicama definisano ko su izbeglice u ovoj zemlji. To su pre svega lica sa prostora bivše Jugoslavije. Dobro je što Vlada i ove godine predviđa određeni iznos sredstava. Naime, u Subotici ćemo početkom 2018. godine obezbediti 60 porodica iz tog dela sredstava. A prošle godine smo slušali kritike svega toga što radimo sada.

Eto, otprilike, to je ono što je argument koji je izneo poslednji govornik iz opozicije.

Pošto smo prihode uvećali ove godine za šezdeset milijardi, kada su u pitanju poreski prihodi, smanjili transfere za sedamnaest milijardi, to nam daje osnov za planiranje budžeta za 2018. godinu. Uzevši na sve to da je smanjena stopa nezaposlenosti, da je smanjena razlika između plata u javnom i privatnom sektoru, da imamo povećanje izvoza, tako dolazimo do budžeta za 2018. godinu. O njemu ću da kažem kratko. Nema velike razlike kada prosečan srpski domaćin planira prihode i rashode za ovu godinu od onoga kada to radi Vlada Republike Srbije kada je u pitanju budžet Republike Srbije.

Naime, ove godine je prihod 1.178 milijardi, prošle godine 1.093, tj. 2017. godine; 2016. godine 997 milijardi. Jasna razlika u povećanju prihoda je, pre svega, rezultat odgovorne poreske politike i odgovornosti koja inače odlikuje sve vlade još od 2014. godine, od one koju je preuzeo Aleksandar Vučić pa sve do ove danas, koju vodi premijerka Brnabić.

Što se tiče rashoda, već letimičnim pogledom možemo videti da je 128 milijardi obezbeđeno za kapitalne investicije. S druge strane, poresko opterećenje privrede je smanjeno. Jasno je da je budžet sam po sebi razvojni i da dolazimo u situaciju da su nam potrebni pravilni projekti da možemo da realizujemo taj novac, ne radi se više o nedostatku sredstava.

Ono što je značajno, u tom članu 5. zakona primetio sam i jačanje materijalno-tehničkih kapaciteta Ministarstva unutrašnjih poslova – nabavka vozila.

Ima predsednik ove partije, onaj predsednik koji na pašnjaku gradi zgrade, ambiciju da bude ministar unutrašnjih poslova, valjda mu je ambicija da i MUP uništi kao što je uništio Vojsku Srbije u prethodnom periodu. Naravno, to se, hvala bogu, neće desiti. Pre toga mora da pobedi na izborima. I, čestitam ministru Stefanoviću na poboljšanju uslova za rad pripadnika Ministarstva unutrašnjih poslova.

Važna je, vidim, i obnova mostova na Drini. To je važno zbog veze sa našim, da kažem, sada već građanima s one strane Drine, jer veliki broj državljana Republike Srbije živi u Republici Srpskoj. To je već briga i o građanima Srbije s one strane Drine.

Gradi se auto-put od Surčina ka Obrenovcu; to je priključak na onaj Ljig–Preljina, opet nešto bolja veza sa zapadnom Srbijom i jugom Republike Srpske.

Ono što je meni posebno značajno jeste da je u tim kapitalnim investicijama predviđeno osamsto miliona dinara za nastavak izgradnje Ipsilon kraka u Subotici. Zna Subotica i zna Srbija koliko je peripetija i malverzacija u poslednjim decenijama bilo oko tog nesretnog Ipsilon kraka; evo, hvala bogu, zahvaljujući i Vladi Aleksandra Vučića i kontinuitetu koji ova drži sa tim vladama, privodimo polako taj posao kraju i vidi se kraj tih radova na Ipsilon kraku. To mnogo znači za Suboticu. Tu je i 67.000.000 za obnovu stadiona u Subotici. Kao građani Subotice, moramo biti zadovoljni; stoga ćemo svakako kao poslanici podržati ovo.

Dosta je toga što bih još mogao govoriti o ovome budžetu. Naravno, štedeći vreme, zaustaviću se tu.

Pohvaliću i Ministarstvo odbrane. Poštovani ministre, ponosni smo na to što jačate srpsku vojsku, što nabavljate avione, sisteme protivvazdušne odbrane, što ćete nabaviti tenkove i transportere u proleće. Zbog toga se svi građani Srbije, i u Srbiji i u regionu, osećaju bezbednije i mirnije i ponosnije na sve ono što ste počeli kada ste počeli da dajete pravo mesto u društvu, u Vojsci ali i u pamćenju svim onim ljudima koji su ovu zemlju branili i koji ovu zemlju brane. Molim vas da sa vrhovnim komandantom nastavite u istom pravcu.

Ne bih više trošio vreme. Mislim da je dosta razloga rečeno i od strane mojih kolega iz Srpske napredne stranke. Stoga ćemo, naravno, u danu za glasanje mi iz Srpske napredne stranke podržati ovaj predlog budžeta i plan prihoda i rashoda za ovu našu Srbiju. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Srđan Nogo se prijavio, ali ja stvarno nemam osnov da dam repliku.

(Srđan Nogo: Onda Poslovník.)

Pa da, ali nemojte sada. Tražili ste repliku.

(Srđan Nogo: Član 104.)

Stvarno nema smisla.

(Srđan Nogo: Ja ću vam objasniti o čemu se radi. Vi ste dužni da mi date povredu Poslovníka.)

Nisam dužan, zato što zloupotrebljavate. Tražili ste repliku, znate da nemam osnov, uz svu moju volju, da vam dam mogućnost. Biće govornika još, strpite se i moguće je da ćete dobiti priliku da govorite. Nemam nikakav problem da vam dam reč kada za to budu stvoreni uslovi u skladu sa Poslovníkom, te vas molim da nastavimo sednicu. Hvala vam puno na razumevanju.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Zahvaljujem.

Pesnikinja Ljiljana Bralović kaže u svojoj pesmi: „Juče je u jednom selu umro poslednji stanovnik, a danas će u drugom“.

Svi oni koji su slušali izveštaj Odbora za selo SANU znaju da smo mi praktično izgubili na području centralne Srbije još jedno Kosovo. Razlog za to svakako je i u budžetu. Bez obzira na pomake koji su učinjeni u ovoj godini u odnosu na prošlu, evidentno je da je budžet manji nego što je zakonom propisano, članom 4. Zakona o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, za 5.320.761.000 ili za 10,76%. To je moja osnovna zamerka, da posle ovako katastrofalne suše koja je zadesila poljoprivrednike u 2017. godini nije bilo razumevanja u Vladi da se barem ispuni zakonski minimum od 5% budžeta za Ministarstvo poljoprivrede.

Drugo, ovaj budžet, iako je veći nego što je prošlogodišnji, manji je nego što je bio budžet 2013. i 2014. godine. To se odražava i na subvencije, to se odražava i na Upravu za zemljište, gde su smanjene sve pozicije koje su bile predviđene...

(Predsedavajući: Vreme. Završite rečenicu.)

... Hvala na razumevanju, dakle, sve pozicije koje su bile predviđene, izuzev pozicije „mere ruralnog razvoja“, gde je učinjeno značajno povećanje sredstava i pozicije „sredstva iz IPARD-a“, gde se očekuju sredstva iz evropskih pretpripravnih fondova, na osnovu čega je ovo planirano.

Žao mi je, ali kao čovek koji je orijentisan ka poljoprivredi i selu zaista ne mogu da glasam za ovakav budžet jer je on, pre svega, nezakonit. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, poštovane kolege poslanici, neću puno vremena uzimati. Mislim da pre svega zbog javnosti moram da kažem nekoliko stvari.

U odnosu na 2016. godinu, 2017. smo imali budžet za poljoprivredu koji je bio veći za 8,7%. Sada, 2018. u odnosu na 2017. godinu, imamo budžet koji je veći za 5,2 milijarde, dakle više od 10%. To je ono što su činjenice.

Za mere ruralnog razvoja – to je, u stvari, nabavka traktora, mehanizacije, skladišta, višegodišnjih zasada, protivgradnih mreža, sistema za navodnjavanje – deset puta više novca, odnosno 9,6 puta više novca u odnosu na 2015. godinu.

Trendovi rasta su evidentni. Mimo svega ovoga što vidite u budžetu, koji iznosi 4,47% od prihodne strane budžeta (to je jedina stvar za koju ste u pravu), mi ćemo ove godine imati na raspolaganju i IPARD sredstva, prvi put posle osam godina, koliko se o njima priča.

U budžetu se ne vide ni sredstva za navodnjavanje koja idu kroz Abu Dabi fond, odnosno preko finansiranja Abu Dabi fonda. Tu još imamo 85 miliona dolara na raspolaganju.

Kada sve to saberete, zajedno sa IPARD-om, dolazite na mnogo više od 5%. Ali nije to bitno, tu mantru ponavljati... Nije samo ona važna, važno je kako smo mi ta sredstva upotreбили i da ćemo 2019. godine imati 130.000 hektara zemljišta pod sistemima za navodnjavanje više nego što smo imali.

Evo, 20. decembra imaćemo prvi poziv, malopre ste me pitali, prvi poziv za traktore i mehanizaciju iz IPARD sredstava. Pa da li smo to imali do sada na raspolaganju? Ova vlada je to omogućila. Ja sam zahvalan svima u Vladi koji su uvideli da moramo da rastemo.

Para ima koliko je jorgan dugačak, ne možete preko toga.

Naš posao je da ta sredstva što bolje plasiramo i realizujemo, a ne samo da delimo subvencije po par hiljada dinara ili, ono malopre što sam spomenuo, 20.000 dinara, pa ih nikada ne isplatimo. Da li je to odgovorna država? Da li je to odgovorna Vlada? Šta treba, da piše na papiru i da se nikada ne isplati? Hoćete papirne budžete? Ovo je budžet koji je realan, zahvalan sam na njemu i hvala svima koji će ga podržati.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo, povreda Poslovnika.

SRĐAN NOGO: Uvaženi gospodine Marinkoviću, član 103. meni daje pravo da ukažem na povredu Poslovnika. Vi ste dužni da mi date reč da ukažem na konkretnu povredu pre nego što drugi narodni poslanici po drugim osnovama

dobiju reč. Ja sam to svoje pravo pokušavao da dobijem u poslednjih par minuta. Ne tražim zaista mnogo, samo tražim ono što mi po Poslovniku pripada.

Mislim da zaista nije bilo potrebe jer sam se javio najpre po povredi Poslovnika za član 104. i vi ste onda, ne dajući mi reč, prekršili ponovo Poslovnik. Znači, dva puta u pet minuta kršite Poslovnik, čl. 103. i 104. Ne date mi pravo na repliku kada me je prethodni govornik iz vladajuće većine direktno pomenuo, kao poslednjeg iz opozicije koji je govorio pre njega, stavljajući mi u usta nešto što nisam rekao, a onda mi ne date da ukažem na povredu Poslovnika.

Mislim da nema potrebe, korektno ide sednica, privodimo kraju, možda još jedan, dva, tri govornika su ostala, normalno se diskutuje i zašto bi se opoziciji uskraćivalo pravo koje daje Poslovnik. Poslovnik je restriktivan, vrlo ograničena prava daje opoziciji, a vi nam i ta restriktivna prava sužavate i suzbijate.

Ništa nisam tražio u ovoj skupštini, niti ijedan drugi poslanik Dveri, osim onoga što nam pripada po ovom poslovniku. Uporno se borimo samo da se izborimo za ono što nam Poslovnik omogućava, da barem to malo prava ne kršite. Valjda imamo pravo da postojimo i da sedimo u ovim klupama i učestvujemo u diskusiji? Ako se držimo Poslovnika, nema nikakvih problema, ali zašto nam ne date ono što nam Poslovnik omogućava?

Jer, ja zaista nikada nisam pomenuo 450 miliona za migrante, već Ministarstvo pravde. A kako Komesarijat za izbeglice sprovodi svoju politiku, videli smo nedavno u Ustaničkoj ulici, gde su hteli da izbace dvadeset ljudi koji su veterani, izbeglice, a stanove su dobili ljudi zaposleni u Komesarijatu.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Nogo, na ovoj sugestiji. Imali smo mi komunikaciju kada je završen govor gospodina Vujadinovića, ali znate i sami da stvarno nisam imao apsolutno nikakav osnov da vam dam repliku. Sve drugo da sam dao, bila bi zloupotreba toga.

Inače, da ste imali bilo kakvo pravo iz člana 104, verujte mi, dobili biste reč. Nadam se da ćete je dobiti u nastavku sednice.

Tretman je isti za sve. Hvala na razumevanju.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa pitam da li žele reč predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika.

Reč ima narodni poslanik Nenad Čanak.

NENAD ČANAK: Zahvaljujem.

Uvaženi narodni poslanici, želeo bih da skrenem pažnju na nekoliko stvari u vezi sa budžetom tj. sa Predlogom budžeta koji se nalazi pred nama, a

koje možda neće zvučati novo onima koji prate ove diskusije svake godine zbog toga što ću manje-više ponoviti ono o čemu sam govorio i prošlih godina i praktično će pitanja biti upućena manje-više istim ministrima.

Prva stvar na koju bih skrenuo pažnju jeste Zakon o budžetskom sistemu gde je sasvim jasno da su umesto ustavnih 7%, koliko treba da pripadne AP Vojvodini... A tih 7% je definisano u Ustavu Republike Srbije u članu 184. stav 4. gde se kaže da „budžet AP Vojvodine iznosi najmanje 7% u odnosu na budžet Republike Srbije, s tim što se tri sedmine od budžeta AP Vojvodine koristi za finansiranje kapitalnih rashoda“. Ovo čitam zbog sledećeg, da bih vas podsetio na jednu veoma značajnu stvar: ovo čitam iz Ustava Republike Srbije, dakle najvišeg pravnog akta koji ova zemlja ima. U Ustavu jasno piše da budžet AP Vojvodine iznosi najmanje 7% u odnosu na budžet Republike Srbije; dakle, ne u odnosu na naplaćeni deo, ne u odnosu na prihodovnu stranu, ne u odnosu na bilo šta drugo, nego u odnosu na budžet Republike Srbije.

Ovo govorim zbog toga što se odmah u sledećoj rečenici kaže – s tim što se tri sedmine od budžeta AP Vojvodine koristi za finansiranje kapitalnih rashoda. U slučaju kada su najveći deo budžeta AP Vojvodine transferna sredstva, koja su namenska i ne mogu se koristiti za bilo šta drugo osim za ono za šta su namenjena, potpuno je nemoguće da AP Vojvodina ispoštuje ovu ustavnu normu.

Drugim rečima, Vlada koja ne ispoštuje Ustav tera administraciju AP Vojvodine da krši Ustav i da na taj način bude u stalnom prekršaju, stalnom nesporazumu sa zakonskom regulativom, iako nijedna vlada u proteklih devet godina nije ispoštovala obavezu donošenja zakona o finansiranju AP Vojvodine, a rok je istekao 31. decembra 2008. godine. Znači, sada će biti punih devet godina kako se to moralo uraditi. Pošto to nije urađeno, mi smo još pre dve godine podneli inicijativu za ocenu ustavnosti Ustavnom sudu i do dana današnjeg nismo dobili ni odgovor, a kamoli bilo šta drugo.

Ako neko misli da je nevažno, moram podsetiti da u slučaju pridruživanja EU jedna od osnovnih stvari koja se traži od nas jeste poštovanje države prava, pravne države. Pravna država postoji onda kada se poštuju zakoni te države, naročito kada administracija te države, vlada te države poštuje zakone i ustav svoje države. Vi ovim direktno kršite Ustav ove države i time dovodite u pitanje iskrenost namere za pridruživanje Srbije EU.

S jedne strane, pozitivno je to što su prihodi koji su finansijska pomoć EU posebno prikazani, jer je do sada iskazivana u jednoj poziciji zajedno sa ostalim donacijama i transferima, ali ta pomoć ide iz činjenice da se pretpostavlja

iskrenost u nameri pridruživanju EU. Ta iskrenost se dovodi u pitanje neiskrenošću o kojoj govori nepoštovanje ovoga Ustava.

S druge strane, pojavljuju se druge paradoksalne stvari. Pojavljuje se situacija koju bih želeo da mi neko objasni, recimo, ministar finansija. Kako je moguće da crkvene zajednice, crkva konkretno, Srpska pravoslavna, koristi sredstva iz budžeta, a ne plaća porez? Kada će crkva početi da plaća porez? Ona ima prihode, a oslobođena je plaćanja poreza. Ona ima prodavnice u kojima je oslobođena plaćanja dažbina. Kako je to moguće? Zašto je crkva izuzeta iz fiskalnog sistema ove zemlje?

Drugim rečima, postoje pitanja na koja nemamo odgovore.

Po Ustavu Republike Srbije, Kosovo je u sastavu Republike Srbije, ali ova vlada treba da kaže građanima koliko dugova Kosova ova vlada plaća, koliko novca odlazi za dugove Kosova. Spoljni dug Kosova otplaćuju građani Srbije. Sa koliko para učestvuje privreda Kosova u budžetu Republike Srbije? Nula. Koliki su troškovi? Ja vas molim da mi kažete, govorim kao neko ko ne zna, samo očekujem da mi pomognete da razumem kako je to moguće. Koliko će se plaćati, i dokle? Po mojim informacijama, do 2041. godine treba da se plaćaju dugovi Kosova.

Molim vas, gospodine ministre, odgovorite mi na ovo pitanje pa da onda nastavim sa drugim pitanjima koja imam. Ili da završim pa ćemo onda?

Zašto nema para za izdržavanje trećeg deteta do punoletstva? Ako neko želi da priča o pronatalitetnoj politici, ne može da se priča o trećem detetu ako se prvo dvoje ne zadrže u ovoj zemlji, jer onda nije treće nego je opet prvo.

Ovo što ste spominjali, da u Mađarskoj posle završetka besplatnog školovanja postoji obaveza da se ostane i radi u zemlji, neke druge zemlje su to drugačije rešile – rešile su tako što se školovanje plaća, ali se daju krediti koje onda taj koji je to platio mora da vrati, što je, u stvari, druga strana iste stvari. Ovako, mi školujemo, kao siromašna zemlja, kadrove za bogate zemlje, što je potpuni paradoks. Ja se tu potpuno slažem sa vama ali postavljam pitanje – šta učiniti da tako ne bude?

Dakle, hteo bih da čujem odgovore na ovih nekoliko pitanja, da mi ministar poljoprivrede objasni striktno količinu novca koja će biti opredeljena za poljoprivredu, za pomoć paorima, za pomoć ljudima koji su stradali od elementarnih nepogoda u poljoprivredi u prošloj godini, dokle je to došlo i šta će se dalje događati.

I, naravno, pitanje svih pitanja – kada će biti donet zakon o finansiranju AP Vojvodine? Da li ova vlada zna kada će to biti urađeno, da li će to biti urađeno? Da li će to uraditi ova vlada ili koja druga vlada? Ko je tu odgovoran?

Zato što je predsednik Vlade Vojvodine pred prošli budžet rekao da se on nada da je to poslednji budžet koji će biti donet bez ovog zakona. Evo, stiže i ovaj budžet. Njegov je odgovor da je u pitanju odluka parlamentarne većine u ovoj skupštini. Vi ste Vlada koju je ta parlamentarna većina izabrala. Ja vas molim sada da dobijem ove odgovore. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Čanak.

Reč ima ministar Branislav Nedimović.

Izvolite.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Poštovani predsedavajući, želim samo nekoliko stvari još jednom da iznesem, zbog javnosti, jer pretpostavljam da uvaženi gospodin Čanak nije čuo kada sam govorio o sredstvima koja se tiču budžeta Ministarstva poljoprivrede.

Naime, za Ministarstvo poljoprivrede opredeljena su sredstva koja iznose 44,1 milijardu. Od toga će ukupne subvencije iznositi 34,3 milijarde. To je 2,7 milijardi više nego što je bilo u prethodnoj godini. I budžet je, sam po sebi, veći za više od 10% nego što je bio u 2017. godini. U ova sredstva ne ulaze sredstva koja ćemo mi povući od IPARD sredstava i sredstva koja su namenjena sistemima za navodnjavanje; ona se sa druge strane finansiraju i predstavljaju nadogradnju na ukupna sredstva koja će se plasirati.

Ono što je jako važno, za povećanje konkurentnosti naših poljoprivrednika u 2018. godini će biti izdvojeno 5,6 milijardi dinara, što je skoro deset puta više nego 2015. godine kada je bilo šeststo miliona dinara.

Ono što ste pitali, vezano za sušu – dosad smo uradili nekoliko stvari: razmenili smo merkantilni za semensku robu, to je jedno; druga mera je bila razmena merkantilnog kukuruza za tovnu stoku, kako bismo omogućili ljudima da što lakše dođu do hrane za svoju stoku. Ukupno je kupljeno 21.000 tona merkantilnog kukuruza 2016. i 2017. godine, po ceni od 23 dinara po kilogramu. To je znatno viša cena nego što je na tržištu. Na taj način smo hteli da podstaknemo naše poljoprivredne proizvođače da mogu više novca da dobiju za svoju robu.

Produžen je rok, inače, koji traje do 1. novembra, za davanje subvencionisanih kredita po posebnim kamatnim stopama, koje su 1% i 3%. Podsetiću vas, na tržištu ti krediti se daju po kamatnoj stopi od 7-8%. Dakle, država je platila razliku između sedam-osam do jedan, ukoliko je reč o mladim poljoprivrednim proizvođačima i o ženama, a za ostale kategorije do tri posto. Produžili smo taj rok, i do 15. decembra stoji na raspolaganju za nabavku kompletnog repromaterijala i za sve ono što je neophodno za servisiranje

poljoprivredne proizvodnje. Ukupno smo za ovo odvojili novih četiristo miliona dinara, da bismo to mogli da omogućimo.

Isto tako, data je preporuka jedinicama lokalne samouprave, vezano za porez na poljoprivredno zemljište – u postupku je odlaganje naknade za odvodnjavanje koja je dospevala 2017. godine.

Dakle, pet ili šest različitih mera.

Znam da ćete mi reći da ovo nije dosta, ali u zemlji koja je prošla kroz tri godine štednje, kroz period od tri godine u okviru kog se moralo voditi izuzetno računa o javnim finansijama, ovo je ono što se moglo uraditi.

Možda bi neko, da je drugi ministar, posegao da isplati pet ili deset hiljada dinara poljoprivrednom proizvođaču, ali šta bismo time dobili? Ta sredstva smo upotrebili za sisteme za navodnjavanje, za protivgradne mreže. Po prvi put ćemo 2018. godine imati izgradnju novih automatskih protivgradnih sistema. To do sada nismo imali. Isto kao što radimo sisteme za navodnjavanje.

Dakle, ovo su stvari koje ćemo realizovati u 2018. godini i koje smo uradili do sada. Ukupna realizacija budžeta do sada je 78%. Ta realizacija će biti mnogo veća u naredne dve nedelje i mi ćemo doći do stepena realizacije od 96-97%.

Ono zbog čega sam posebno zahvalan ljudima koji su radili u Ministarstvu i u Vladi jesu stvari koje se tiču IPARD-a. Posle osam godina, demistifikovaćemo čitavu tu stvar i jednom poći putem kojim moramo da idemo, a to je zajednička evropska poljoprivredna politika.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Nedimoviću.

Gospodin Nenad Čanak, izvolite.

NENAD ČANAK: Gospodine ministre, da li biste bili ljubazni da kažete kolike će biti subvencije paorima po hektaru? Možete li to da kažete?

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Nedimović.

BRANISLAV NEDIMOVIĆ: Subvencije koje se daju po hektaru biće nepromenjene u odnosu na 2017. godinu, biće identične.

Ali nisu samo to sredstva koja se daju. Sredstva o kojima sam pričao su mnogo veća nego ta sredstva koja su opredeljena za subvencionisanje po hektaru. Deset puta više subvencija na druge stvari dajemo, koje povećavaju konkurentnost. Nije samo dati novac po hektaru. Vi dobro znate da to ode u klasičnu potrošnju. Da li nama takva poljoprivreda treba ili nam treba poljoprivreda koja će biti konkurentna i koja predstavlja granu privrede? Da li nam treba takva poljoprivreda? Mislim da da, složićete se s tim, a ne samo da sve ode u potrošnju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Nedimoviću.

Reč ima ministar finansija dr Dušan Vujović.

DUŠAN VUJOVIĆ: Mi smo imali prilike da o ovim temama razgovaramo i u ovoj sali i privatno i razgovor je uvek bio sadržajan. Sticajem okolnosti, nije moglo da dođe do finala zato što razgovor ne zavisi samo od nas nego od čitavog niza stvari.

Da zadržim ovaj komentar za kraj, šta mislim gde se nalazimo u tim razgovorima koji bi ponudili jedan pravi okvir da se o svemu ovom priča. To bi stvarno bio zakon o finansiranju AP Vojvodine, u kojem bismo mogli sve one nijanse koje bih ja kao profesionalac, kao ekonomista i kao ministar želeo da vidim.

Da krenemo od onih cifara koje ste pomenuli, od one ustavne formulacije, od toga kako mi to računamo, pošto je preciziranje te formulacije urađeno u Zakonu o budžetskom sistemu i tamo se precizira šta ulazi u tih 7% budžeta.

Sticajem okolnosti, danas je razlika između prihodne i rashodne strane toliko mala da ta nijansa, da li se to odnosi na prihode ili na rashode, postaje trivijalna. To je 0,7% i to je stvarno minimalno. Ono što ostaje kao pitanje, to je šta se dešava sa neporeskim prihodima pošto oni imaju karakter koji nije lako opredeliti u budžetiranju. Znači, mi ne znamo, mi čak ne uzimamo prošlogodišnje ili ovogodišnje veličine. Tu ulaze, glavna stvar su dobit javnih preduzeća, glavna stvar su neki drugi nestandardni izvori prihoda, kao što su recimo povraćaji iz dobiti od privatizacije, odnosno finalizacije stečaja banaka, koji su se dogodili pre deset ili petnaest godina. Znači, to je jako teško opredeliti, koja je priroda tih sredstava, uključujući primere koje pominjete koji se tiču Kosova itd. Ali to je posebna fusnota, o tome ću reći rečenicu-dve kasnije.

Znači, mi smo uzeli sve ono što piše u zakonu i ovde smo u članu 7 (ako se dobro sećam) napisali tačno kako se deli porez na dohodak, koji je udeo Autonomne Pokrajine Vojvodine u porezu na dohodak. Onda smo opredelili koji je udeo Autonomne Pokrajine Vojvodine u porezu na dobit, odnosno u porezu na dobit preduzeća. Jedno je, čini mi se... Drugo je 42,7%, piše tamo u budžetu. To je nekontroverzno, te se cifre vrlo lako izračunaju na osnovu procene, odnosno u realizaciji na osnovu stvarne realizacije. Mi smo prethodnih godina tu imali neke dileme oko toga, da li smo to realno planirali, pa kad se dogodi podbačaj u nekim elementima prihoda na koje ste vi računali, onda se dogodi neki raskorak o kom smo razgovarali, ali to može da se reši, to je drugo pitanje.

Kada smo sabrali sve elemente koji ulaze u tu standardnu stranu, uključujući najveću stavku od 31 milijarde koja se odnosi na kompenzaciju za

plate ljudi u sistemu obrazovanja, došli smo do cifre (ne znam tačno cifru u milijardama dinara, ona je tu blizu) koja je 6,17% prihoda Republike, a to je otprilike 1.000 milijardi, 998 ili tako nešto. To je cifra prve računice. Ta cifra ne uključuje kapitalne projekte koje smo dodali, koji su osam milijardi za tzv. Mađarska–Srbija projekt železnica, pa još neki mostovi itd., dodaci; to dodaje nekih 8,8 milijardi. Imam fajl pa ću vam dati tačno našu računicu, u detaljima, pa možemo da nastavimo dalje. To ne uključuje našu procenu od oko devet milijardi koje će se od pomenute 34 milijarde odnositi na korisnike sa teritorije Autonomne Pokrajine Vojvodine.

Kad dodamo i te cifre, dolazimo do cifre koja čini 8,54% tako procenjenih prihoda. Mi smo tu dosta konzervativni pošto uopšte ne računamo one druge stvari koje se dešavaju. Zato bi dobar bio širi zakon. Recimo, Vojvodina ima natprosečno mnogo, po teritoriji i po broju stanovnika, velikih graničnih prelaza; ima i Batrovce, i Horgoš i sve ostalo, pa će imati sada i prema Rumuniji itd. Znači, tu se nalazi natprosečno mnogo ulaganja u te prelaze, ali i zaposlenosti i trošenja sredstava (koja se odnose na poresku upravu, na carinu, na policiju itd.).

Kada bismo imali neki budžet u kojem bi se dogovarali principi itd., jedna malo složenija matematika, onda bismo došli do toga da bi Vojvodina rekla – ako za neki projekt smatramo da imamo zajednički interes, onda ćemo sudelovati i u finansiranju i u podeli efekata; ako vi mislite da nemate interesa, onda biste samo ustupali zemlju, resurse itd. Znači, to je ono što bi zakon ponudio u odnosu na ovu dosta krutu formulaciju koja kaže 7%, pa sad mi gledamo. Niko nije rekao na šta se tih 7% odnosi.

Ovo ograničenje koje ste vi rekli, tri sedmine, to je neko otprilike procenio da bi tri sedmine trebalo da budu investicije. Sad, mi trebalo pažljivo da gledamo šta se iz svih tih stvari koje se tu dešavaju... Recimo, sad se odjednom subvencije menjaju, pa se veliki deo kompenzacija koje idu upućuje na traktore, što je investicija. Sad odjednom, mi ne znamo tačno koje cifre da računamo. Možemo da sednemo pa da gledamo, teško je proceniti.

Ako dajemo subvencije za traktore, umesto što dajemo subvencije za tekuće subvencionisanje proizvodnje, tadašnje bazne poljoprivredne proizvodnje, znači biljne proizvodnje pšenice, kukuruza i ostaloga, što je jedan potpuno stari model, onda se cela ta slika menja. Znači, ako Srbija bude, kao što bi trebalo, prelazila na IPARD koncepciju finansiranja, koja finansira ruralni razvoj a ne daje socijalne subvencije u poljoprivredi najmanjim domaćinstvima itd., onda će se i karakter tih subvencija, samim tim i transfera, promeniti. Zato bi bilo dobro da imamo jedan model, jedan instrument koji je mnogo složeniji, ako me

razumete šta hoću da kažem. Tu bismo onda lako hvatali sve te nijanse i sve te elemente.

Moj pristup je... Meni više odgovara kompleksan instrument u kome bismo sve to mogli da sagledamo. Mogli bismo da uključimo investicije, recimo, mogli bismo da uključimo ono što ide... To su krediti sa elementima grantova, tj. poklona, kao što su krediti KfW koji idu recimo mojoj, neću da kažem rodnoj, ali Kikindi, odakle je moja porodica, tamo su sad dobili kredit KfW za vodovod, što je vrlo značajno. Sad, to niko u Vojvodini neće računati kao ulaganje u Vojvodinu, ali pošto će se vraćanje toga... Pazite, prvo, to je deo kvote koju mi imamo i, drugo, vraćanje će biti preko budžeta Republike Srbije, a delom će biti i preko Grada Kikinde. Ali element granta, koji je 50% u tim kreditima ili više, jeste nešto što je u stvari doprinos Republike Srbije Kikindi, gradu na teritoriji APV. Slična stvar je sa vodovodom u Vrbasu itd.

Hoću da kažem, treba uzeti u obzir i projekte koji utiču... Posebno će to biti važno kada se uključe bolji i kvalitetniji projekti održavanja kvaliteta prirodnog okruženja, znači ekološki projekti i ostalo.

Iz svega ovoga proizilazi – ja sam lično, profesionalno i kao ministar vrlo spreman da razgovaram o nečemu što bi bio suštinski sadržaj zakona o finansiranju Vojvodine, ali nismo mi jedini ovde, potrebno je da to bude prepoznato i kao politički relevantna tema sa svim njenim implikacijama, razumevanjima i ostalim, da bi se to realizovalo. Ja mogu da kažem sledeće: ja sam spreman i mogli bismo da ponudimo, u skladu sa principima takvog regionalnog razvoja i ostalih metoda koje postoje, da se vrlo brzo ne samo usvoji takav zakon nego i primeni na delu, uključujući ono što se zove prekogranična saradnja, prekogranično finansiranje i sve ostale nijanse koje tu postoje.

Moj stav je da sa naše strane nema ograničenja. Ako neko to bude želeo, mi ćemo dati punu podršku. Sa naše strane nema ograničenja, ni profesionalnog ni finansijskog. Ja mislim da bi rezultat bio ne daleko od ovoga koji imamo, mada bi tokovi sredstava i priroda odnosa koji iz njih proizilaze možda bili drugačiji. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Vujoviću.

Đorđe Komlenski, povreda Poslovnika.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Predsedavajući, povredili ste član 96. stav 1. alineja 3. i član 98. stav 3, koji jasno kažu da predsednik, odnosno predstavnik poslaničke grupe, koji ima pravo da govori do 20 minuta u jednom, može da podeli eventualno u dva dela... Ali to se ne odnosi na ovakav način deobe vremena, nego pre početka rasprave poslaničkih grupa i na kraju. U krajnjem

slučaju, čak i ako preširoko tumačite, kao što ste danas vi skloni da široko tumačite Poslovnik, već su bila dva javljanja, to je maksimalan broj javljanja koji može da bude, šefa poslaničke grupe, od strane uvaženog gospodina Nenada Čanka.

Da vas podsetim, član 98. stav 3. kaže da poslanička grupa (a to se analogno primenjuje i na šefove poslaničkih grupa) ne mora da koristi svoje vreme. Znači, diskusija je limitirana do 20 minuta. Gospodin Čanak je iskoristio svoje vreme i ja vas molim da ne kršite Poslovnik dalje, jer kršenje Poslovnika, odnosno njegovo preširoko tumačenje, videli smo do kojih nas je sve faza dovelo. Zahvaljujem.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Komlenski.

Ja sam poštovao član 104. Poslovnika imajući u vidu da gospodin Nenad Čanak ima pravo na određen broj replika. To pravo je iskoristio, javio se ponovo, ali ja ću samo zamoliti da dam prvo reč gospodinu Zoranu Đorđeviću, ministru, da da odgovor na određena pitanja. Posle toga ide replika.

Sve drugo je, naravno, procena predsedavajućeg, u skladu sa članom 104. Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni? Ne.

Izvolite, ministre Đorđeviću.

ZORAN ĐORĐEVIĆ: Poštovani gospodine Čanak, došli ste verovatno kasno i ne znate, niste pročitali da donosimo zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom. Upravo, ideja Vlade jeste da ozakoni i donese način kako će da pomogne porodicama sa decom, što će se odnositi na prvo, drugo, treće i četvrto dete.

Šta ova vlada čini? Osnovala je 2014. godine Savet za demografiju i to pokazuje ozbiljnost ove vlade da timski radi i analizira, da timskim radom dođe do nekih rešenja koja će da predloži. Zakon predviđa da je omogućeno ministru da uredbom uređuje na koji način će da stimuliše i podstiče rađanje dece i na taj način, brzim načinom, da Vlada može, u skladu sa svojim mogućnostima, ekonomskim mogućnostima, da predlaže i vrlo brzo donosi ta rešenja. Ideja nam je da u vrlo bliskom periodu uspemo da Srbiju iz jednog negativnog prirodnog priraštaja vratimo u plus.

Ono što je takođe ovim zakonom predviđeno jeste da povećavamo iznos za prvo dete, zatim povećavamo roditeljski dodatak, paušal za opremu koju će dobijati sve porodice bez obzira na rođenje deteta.

Takođe, želimo da ova vlada svojim merama omogući ono što ste vi postavili kao drugo pitanje, zadržavanje mladih u Srbiji, odnosno kako i na koji način će to činiti. Činiće tako što će svojim merama u globalu, donoseći moderne

zakone, gradeći jednu modernu i ekonomski jaku Srbiju, stvarati atmosferu i uslove da naši mladi ljudi ostanu. To nije nimalo lak posao s obzirom na uslove i sve ono što je ova vlada zatekla 2012. godine. Budite uvereni da ćemo učiniti sve da bude tako i da rezultat toga bude i povećan natalitet i da mladi ljudi žele da ostanu u Srbiji, ali i da drugi mladi dolaze u Srbiju.

Na kraju imam jednu molbu za vas, a to je da samo, ako možete, u izlaganju vašem našu južnu pokrajinu zovete pravim imenom – Autonomna Pokrajina Kosovo i Metohija. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Đorđeviću.

Pravo na repliku, gospodin Nenad Čanak.

Izvolite.

NENAD ČANAK: Biću kratak.

Uvaženi gospodine ministre, ulaganje u granične prelaze je državna stvar i ona nema veze sa AP Vojvodinom, tako da je vrlo bitno da sve te stvari vrlo precizno uradimo. Jer, ako je, recimo, neki put na teritoriji Vojvodine, auto-put recimo, onda je učtivo, ako to spada u kapitalno ulaganje koje se računa u budžet Vojvodine, da i deo putarine ostaje u budžetu Vojvodine a ne da se centralizovano prikuplja. Mislim da se tu možemo složiti.

Što se tiče ovog predloga, Skupština AP Vojvodine je na svojoj sednici, održanoj 8. novembra 2013. godine, znači pre četiri godine, usvojila Platformu o polaznim osnovama za izradu zakona o finansiranju APV. Ta platforma je, evo, odmah gotov predlog od koga se može početi.

Nije uopšte sporno, sve to može da se reši ukoliko postoji politička volja, ali je takođe važno da se razumemo da mi ovde možemo da raspravljamo o procentima ili o ovome ili onome, suština ovog budžeta je demonstracija aktuelnih političkih odnosa, koje ja potpuno razumem, ali moram da primetim da će bez decentralizacije i bez više novca u lokalnim samoupravama, više novca autonomnim pokrajinama (za sada jednoj, a videćemo koliko će ih biti), ova vlada imati problema, i svaka buduća, da zadovolji potrebe građana na način koji bi bio bolji nego do sada. Hvala lepo.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Čanak.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Vukadinović.

Izvolite, kolega Vukadinoviću.

ĐORĐE VUKADINOVIĆ: Zahvaljujem.

Gospodine ministre, mi smo se čuli negde na početku ove rasprave, a evo sada i pri samom kraju. Meni je žao što nije nastavljeno u tako koncilijskom tonu kao što je prvog dana stvar tekla. Možda neke kolege misle, i sa jedne i sa druge strane, da će biti bolje da podignu gledanost ovog programa tako što ćemo

pokušati da pretvorimo Skupštinu u rijaliti, pa će onda prenos biti gledaniji. Ali ne možemo se mi takmičiti i ne treba da se takmičimo i da pokušavamo da se takmičimo sa rijaliti programima, nije to naš posao. Brže bismo završili čak i da smo duplirali vreme, što je bio apel i moj i većine naših kolega, da smo duplirali vreme za raspravu. Kolege iz vlasti, odnosno iz pozicije bi onda imale mogućnost da bolje i opširnije iznesu pohvale na račun budžeta, a mi sa ove strane neke primedbe. Onda bi se bolje videlo ko ima neke primedbe i zamerke, a ko prosto samo demagogiše, bilo da hvali, bilo da kudi taj budžet.

Naravno da građane Srbije ne zanimaju previše naše akademske rasprave. Zato ću ja preskočiti ono što je gospođa premijerka Ana Brnabić pomenula. Nije pomenula mene, ali je pomenula neke tri stvari, a sve tri sam ja rekao, i možda još neko od kolega.

Kada je reč o tome da je budžet neoliberalan i da na neki način inauguriše i nastavlja kurs ekonomske kolonizacije zemlje i da auto-put Niš – Merdare – Priština – albanska obala na neki način geostrateški ugrožava geostrateške interese države Srbije, to sam rekao i to mislim. Mislim da je to dosta jasno. Gospođa Maja Gojković, predsednica naša, nije mi dala repliku juče da odgovorim kratko i pristojno gospođi ministarki Mihajlović, pošto je ona održala jednu lepu priču o tome kako su putevi važni i kako je uvek bolje da imamo auto-put nego kozju stazu. Naravno da je važno, ali postoji budžet koji utvrđuje prioritete. Ja sam mislio i tada i sada da za ovu državu nije prioritet auto-put Niš–Priština–Albanija i da je to prioritet za neke druge, i neke druge zemlje, pre svega za Albaniju, da je to prioritet možda i za neke strategije u Briselu, NATO paktu ili Berlinu, ali svakako ne za državu Srbiju.

Naravno da je bolje da imamo dobre puteve svuda, ali mislim da bi se kroz Srbiju mogli povući mnogi, ima koridora koji bi mogli biti ili dovršeni, a dovršavaju se, ili bi mogli biti početi i napravljeni prema moru i prema BiH, Republici Srpskoj i ovamo gore kroz Vojvodinu.

Bilo kako bilo, kažem, nećemo sada praviti simpozijum o neoliberalizmu, niti o savremenoj globalizaciji i tokovima, nego bih rekao nešto vrlo konkretno, što nisam stigao da dotaknem. To su ovi nenamenski transferi po jedinicama lokalne samouprave. To je samo deo ovog budžeta, nekoliko stranica (192, 193. i 194. strana), gde se vidi kolike je pare država namenila opštinama, lokalnim samoupravama. I to je nevolja sa ovim budžetom i u velikoj meri sa ovom politikom.

Gospodin ministar Vujović je rekao i složili smo se delimično za plate i penzije, ali nije mi objasnio zašto nije ukinuta ta mera. Zašto se ovo povećanje i mogućnost da se odradi ovo povećanje izvršava kao neki akt milosti vlasti, a ne

da prosto ukinemo meru? Ja sam rekao tada, a kažem vam i sada, da se plašim da će neki budući sudovi, bilo naši, bilo međunarodni, donositi odluke, odnosno mere po kojima će morati neke buduće vlade da vraćaju taj novac koji je oduzet, pre svega za penzije. Videćemo da li će biti tako, kao što se radi sa deviznom štednjom.

Dakle, ne sviđa mi se ta mera da Vlada – mi smo ovde usvojili to – prvo lokalnim samoupravama oduzme sredstva, smanji procenat za lokalne samouprave, a onda im kao milost, po nekom vrlo čudnom kriterijumu, kada bismo imali dovoljno vremena da pogledamo ove razreze, vraća te pare koje su im prethodno oduzete.

Onda dolazimo u situaciju da, recimo, maleni Petrovac po tim transfernim sredstvima dobije strašno mnogo novca, mnogo više od relativno velikog Pirota, a tri puta više od Požarevca. Preševo jako dobro prolazi, a Sremski Karlovci malo. Rodno mesto našeg kolege Milije, Svrlijig, prošlo je vrlo dobro sa 257 miliona. Zato Senta u Vojvodini vrlo loše. Sjenica odlično, sa 415 miliona, znatno više nego Smederevo. Tutin izvanredno, sa 466 miliona, mnogo bolje od mog Sombora na primer; Surdulica bolje od Subotice.

Naravno da ćete vi reći da se tu uzima i faktor razvijenosti, ali ovde nije samo to. Primarni kriterijum bi ipak trebalo da bude veličina i broj stanovnika. Teško je izbeći utisak da je reč o jednom voluntarizmu i da se na neki način nagrađuju neke lokalne samouprave ili lokalne vlasti po netransparentnom kriterijumu. Moglo bi se o tome govoriti i mnogo šire.

Isto tako, pomenuli smo onu beogradsku gondolu, za koju je potpuno jasno da nema nikakvog ekonomskog opravdanja da relativno skučen i stešnjen budžet države Srbije izdvaja pare za neku beogradsku gondolu, pri čemu se beogradska vlast hvali kako jako dobro stoji. Pa neka finansiraju gospoda Mali i Vesić tu gondolu od svojih prihoda, odnosno Grad Beograd, pošto ste rekli da su popravili svoj bilans. S druge strane, vidimo da dve godine traje borba jedne male opštine Čajetina na Zlatiboru i tamošnje opštinske vlasti da izgrade turistički važnu i relevantnu gondolu, koja je, pazite sad, osam puta duža od ove koja bi trebalo da bude u Beogradu, a jeftinija je od ove. Dakle, moguće je da postoji neko ekonomsko opravdanje, ali ne vidim opravdanje da država Srbija, koja nateže i steže taj budžet, mora to da finansira.

Na kraju, zaista na kraju, u jednom trenutku je gospodin Lončar, kada je odgovarao kolegi, pomenuo mađarski primer i rekao – da, ali Mađari sada otprilike sve vraćaju pod nadležnost države, i ono što su privatizovali i što je bilo privatno-javno partnerstvo sada pokušavaju da vrate pod nadležnost države. To je

jedan put, ja nemam ništa protiv toga, idite tim putem, ali ova vlada, koja stalno priča o tome kako su prethodnici sve razvukli, rasprodali i tako dalje...

Tu, nažalost, ima dosta istine, ali očito nisu sve rasprodali. Moje ključno pitanje je: zašto se prodaje, odnosno zašto se daju koncesije za aerodrom Beograd? Zašto se prodaje PKB? Šta je sa „Lastom“? Zašto ne pokušamo da dovedemo profesionalni menadžment u te firme? Ako su loša, korumpirana rukovodstva, stara, promenite ih, dovedite kompetentne ljude. Imate i nož i pogaču u svojim rukama. Pokazalo se da država ne mora da bude loš vlasnik, i u Mađarskoj, i u Nemačkoj i u Skandinaviji. Zašto mora samo u Srbiji da bude loš vlasnik? Ako sami navodite primere zemalja...

Strašan je ovaj problem odliva mozгова, odliva mladih. Porodica je zaista u problemu, ali deca mojih prijatelja, prijatelji moje dece masovno napuštaju... Ne vredi sad da se mi prepucavamo ko je za to krivlji. Činjenica je da je poslednjih godina taj trend strašno uzeo maha. Ne vidim da će ovaj budžet moći i dati osnove da se taj trend preokrene. Makroekonomski to jeste skockano, naravno, pod pretpostavkom da rast bude 3,5%, ako ne, onda će brojke biti drugačije, ali nevolja je u tome što meni sve ovo malo liči na onu čuvenu poslovicu (gospodin ministar i ja obično razgovaramo i u poslovicama) – operacija uspela, pacijent umro.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Vukadinoviću.

Reč ima narodni poslanik Marijan Rističević.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani predsedavajući, poštovani ministri, odmah na početku da kažem da neke kolege treba da promene zanimanje, treba da pređu u dualno obrazovanje i da budu zavarivači, to je deficitarno, s obzirom na to da ne zaslužuju da nose pravnu diplomu, diplomu pravnika. A i ta diploma je bila javno-privatno partnerstvo, stečena je u kafiću „Bonafides“; ako nije hteo tamo profesor da potpiše, onda kod Vodinelićke, pa onda na završni ispit na državni fakultet, da bude da je diplomirao tamo. S obzirom na njegovo samo zvanje, a ne znanje, ja mu ipak predlažem da pređe na dualno obrazovanje i da imamo to deficitarno zanimanje, jednog više.

Kao neko ko živi na selu, ja razumem ove što pate za selom a žive u gradu. S tim u vezi, moram da kažem da je ovaj budžet domaćinski i odmah da pitam – ti koji žive u gradu, a plaću za selom, 2016. godine su za poljoprivredu izdvojili 136 miliona evra. Danas plaću zato što je 291 godišnje. Toliko dobijaju subvencija poljoprivrednici. Onda razumem ove druge. Ukupne subvencije u poljoprivredi, evo, ministar poljoprivrede je tu, 34 milijarde i 315 miliona, koliko

ja znam. Godine 2012, odnosno budžet projektovan 2011. za 2012. godinu, bilo je 19 milijardi i nešto. Danas oni plaću valjda zato što poljoprivrednici dobijaju 16 milijardi više nego u vreme kada su oni vladali.

Odmah da ih pitam, 2011. godine su projektovali budžet i skupili 824 milijarde, danas se skupi 1.180 milijardi, ili 356 milijardi više. Onda oni kažu da ova vlada nije domaćinska. Valjda zato što je skupila 356 a nije dizala poreze, ne značajno, 356 milijardi, ili tri milijarde evra. Moje pitanje ovim „vojvodama sa Maldiva“, sa jahtama, jastozima itd. jeste – gde su išle te tri milijarde? Sve na Maldive, Vis, Hvar, belosvetska letovališta, Devičanska i neka druga ostrva itd. Gde je to išlo?

Ove što brinu o paorima i investicijama pitam – koje je to Zoran Živković imao investicije kad su mu dali zemljište na 40 godina? Koliko je ljudi zaposlio na tom zemljištu na Fruškoj gori?

Danas kukaju, ministre, šesnaest investicionih programa do sada, oko sedam hiljada hektara, kao, paori su oštećeni. Kako? Koji paori? Hajde da vidimo. Danas se izdaje, zahvaljujući zakonu iz 2015. godine... Na kraju, umalo da budem žrtva tog zakona, da padnem ovde u Skupštini.

Početakom 2016. godine stupio je na snagu, primenjen je, ministar poljoprivrede je tu, ukupno je u program uneto – 130.000 hektara izdajemo više nego prethodnih godina i, za razliku od njih, ubiramo godišnje 53 miliona evra. Za 53 miliona evra, u privatizaciji, onoj divljoj, predatorskoj itd., prodato je 300.000 hektara oranica, odnosno društvenog kapitala sa 300.000 hiljada ha oranica u Vojvodini. E, to su njihove zamerke.

A kad čujete tamo nekog profesora koji kaže da se malo izdvaja, evo, da ga podsetim: bio je na listi stranke koja je izdvajala 136.633.739 evra (ministar možda ima iste ili slične podatke) 2006. godine. Sada kuka. Prethodne godine smo izdvojili 309 miliona, gotovo tri puta više, dva i po puta sigurno; ove godine, do sada, 268 miliona evra; za 2018. godinu planiran je 281 milion evra.

Sva ta kuknjava, po meni, nema nikakvog smisla. Ako vole selo, onda to treba da priznaju. Kao što ću ja da zahvalim SNS-u i svim drugim strankama koje su stavile jednog poljoprivrednika, kakav je takav je, na listu. Njima nije palo na pamet, to nisu stavljali, a kamoli da stave dve seljačke stranke, koliko ih ima u Srbiji. I da nam dodaju, u odnosu na njih, od 120 do 150 miliona u agrarni budžet, odnosno za podsticaje u poljoprivredi. Iz tog razloga ja poštujem i vladajuću većinu i Vladu.

Ja u Vladi nemam ni portira, ali Vlada koja izgrađuje zemlju i koja ima energiju mora biti podržana bez obzira na pojedinačna iskakanja, greške, jer ko radi taj i greši. Ne greši samo onaj ko ne radi ništa. Oni su slabo radili a puno

grešili, tako da su na određen način devalvirali ovu izreku. Neki ljudi greše, a neki ljudi su bili grešni.

Dame i gospodo narodni poslanici, oni pričaju o malom rastu BDP-a, 2%. Samo kukuruz da vratimo u normalno stanje – petsto miliona evra, evo, neka računa ministar poljoprivrede, plus šećerna repa, pšenica, soja, sve što je podbacilo, gotovo 1,5% BDP-a. Da nije bilo ekstremne suše, energiju neću da spominjem, nizak vodostaj itd., da nije bilo suše, BDP bi nam rastao 4%.

Još nešto, ovaj BDP raste iz proizvodnje. Njihov BDP je rastao u stilu – prodam njivu pa idem u trgovinu da kupujem i rastu mi usluge, trgovao sam. Njihov BDP, kada je rastao, rastao je od prodaje kapitala, zaduživanja. Onda su za tuđi novac i novac dobijen za prodaju firmi itd. kupovali stranu robu i usluge iz trgovine su rasle. Oni su to zvali rastom BDP-a. On je isključivo rastao od trgovine, usluga, nije rastao od proizvodnje kao što je sada slučaj.

Sve njihove prigovore sam pažljivo razmotrio. Godine 2011. su projektovali budžetski deficit od 113 milijardi. Mislim da je dostigao 160. Znači, projektovali su ga na 14%, dostigli su 20% i danas kažu da je greška 0,6 iako i oni znaju da će to biti suficit.

Onda nam postavljaju pitanje kako će rasti PDV. Iz prostog razloga što su povećane penzije i plate, pa ti obični građani, za razliku od ovih njihovih tajkuna koji talože bogatstvo na belosvetskim ostrvima... Taloženjem bogatstva su proizvodili siromaštvo; ova vlada na određen način vraća novaca siromašnima, pravilnije ga raspoređuje, zato što oni troše novac unutar zemlje, podižu potrošnju, tražnju i zato će PDV da poraste. Ali teško je nerazumno objasniti. Da se to može, on ne bi bio nerazuman.

Takođe je ovde bilo prigovora, ministar Knežević zna, i nekih priča o nekim rezervama, i ja sam tražio kontrolu. To zna i ministar Knežević, a zna i ministar Ljajić, koji nije tu. Mi smo našli 2013. godine njihove ruke u tome.

Danas je onaj mali „Potomčić“ od Vuka „Potomka“ i onaj tamo sa Marinikom Tepić, oni imaju običaj da to kažu... Evo, ja obećavam, moja žena neće izlaziti na konferenciju za štampu da plače, bez obzira što je,000 ničim izazvana, ničim zasluženno, dovedena u vezu.

A ko je to uradio? Čovek koji kaže da mu ne valja država, da je partijska. Ta partijska država je njemu isplatila 893.000 dinara za traktor koji je nabavio od Republike Srbije. Ne znam da li ministar ima taj podatak, ali tvrdim da je on to trebalo da dobije. On je to dobio na zakonit način. Za razliku od njih, mi nismo vršili selekciju na naše i njihove, nego svako ko je ispunio uslove – na predračun, dobije pravo da kupi traktor, a kada ga kupi onda pravo na povraćaj. Nikoga nismo osakatili na način na koji su oni to radili.

Oni treba da znaju, svoja prava treba da iskoriste ali su i obavezni... Mali od Vuka „Potomka“ je dužan i obavezan da nam kaže šta je bilo sa 55 miliona dinara koje su on, njegov starac, koji je bio u javnom sektoru, zato ga pominjem, šef Nacionalne službe za zapošljavanje, za negu starih lica ispumpali i stavili u svoje džepove. Danas je pokušao da me uvredi. To ne može svako. Sada je otišao, njemu je poruka: ova vlada, on to ne shvata, nije zahvalna samo na pohvalama već i na savetima, čak i na kritikama.

Nije važno vladati, važno je zemlju izgrađivati. Svi mi treba da učestvujemo u tome. Merdevinama uspeha se ne može popeti sa rukama u džepovima, kao što su ovi iz stranke bivšeg režima hteli. Oni su umesto merdevina uspeh doživeli kao lift. Mi moramo biti, za razliku od njih, vredni, posvećeni, svakoga dana. Vreme treba da provodimo na strugu, plugu, ne na kauču, ne u kafićima i ne na Maldivima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Dame i gospodo narodni poslanici, saglasno članu 98. stav 4. Poslovnika, zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 1–31. dnevnog reda.

Nastavljamo sa radom u ponedeljak, u 10 časova. Dakle, 11. decembar, ponedeljak, 10 časova. Hvala vam.

(Sednica je prekinuta u 21.25 časova.)